Langues-INALCO
Institut National des Langues et Civilisations Orientales

MÉTHODE DE GREC

VOLUME 1

Henri TONNET
professeur à l'INALCO

Georgios GALANES
maître de langue à l'INALCO

L'ASIATHÈQUE
LANGUES DU MONDE
1995

INTRODUCTION

Nous avons voulu dans ce premier volume de la Méthode de grec des Langues 'O tenir compte des possibilités d'apprentissage réelles d'un véritable grand commençant, c'est-à-dire d'un apprenant qui n'a jamais fait de grec moderne et n'a aucune notion de grec ancien. Le contenu du livre correspond à ce qu'on peut réellement assimiler en sept mois à raison de deux heures de cours par semaine.

Bien sûr, rien n'interdit d'accélérer son rythme d'apprentissage ... Mais il faut prendre garde à ne pas se laisser dépasser par une matière assimilée trop vite et incomplètement. Toutes les méthodes existantes pèchent sur ce point. Après les premières leçons où l'apprenant a l'impression de la facilité on passe rapidement à de nouvelles difficultés qui s'accumulent sans que les bases soient acquises. C'est pourquoi nous avons choisi un rythme très lent, des phrases très simples, un choix de vocabulaire limité (un peu moins de quatre cents mots), beaucoup de variations simples et des retours constants sur des points vus antérieurement. Notre but n'est pas de vous présenter *tout* le vocabulaire courant — le second volume viendra compléter vos connaissances dans ce domaine — mais de vous faire acquérir des *automatismes* phonétiques et morphologiques qui vous permettront de "fonctionner" commodément en grec.

La compréhension d'une langue vivante n'a rien à voir avec la solution d'un rébus. Il s'agit d'une *familiarité* avec des suites de sons, des mots et des formules, que l'on reconnaît facilement. C'est pourquoi, faute d'entendre parler le grec autour de soi, on devra familiariser son oreille avec les mots de la langue convenablement prononcés, écouter des cassettes, des disques et des émissions de radio. On obtiendra ainsi, ce qui est déjà très appréciable, une première (re)connaissance de la langue.

Contrairement aux mots anglais, français ou italiens, les mots grecs sont le plus souvent variables. Ils apparaissent sous plusieurs formes qui doivent être parfaitement connues et repérées. L'étude de ce qu'on appelle la *morphologie*, c'est-à-dire des règles qui permettent de prévoir les formes régulières, est indispensable. Elle peut se faire de

façon pratique et de façon théorique. Pratiquement, l'enfant grec assimile toutes les formes des mots, en même temps qu'il acquiert la capacité d'en produire de nouvelles : il entre ainsi progressivement et inconsciemment, en entendant toutes sortes d'énoncés et par une suite d'erreurs redressées, dans un système de la langue pour lui d'autant plus évident qu'il est la règle du jeu du monde où il vit.

Bien entendu, aucun apprenant adulte ne se trouve dans ces conditions. Il faut donc compenser l'absence d'urgence de la communication en grec et celle du "bain linguistique" à un âge où l'on assimile facilement par une approche théorique de la grammaire. Cela nous a conduits à baser notre méthode sur l'acquisition progressive de la morphologie, en partant des formes les plus simples, c'est-à-dire de celles qui varient le moins. C'est pour cette raison que nous commençons par la deuxième déclinaison des neutres en iota.

Comme la grammaire grecque est extrêmement riche, nous nous contentons, dans ces vingt-six leçons, de vous faire acquérir la morphologie du nom et l'essentiel de la morphologie du verbe. La grammaire des formes verbales sera complétée dans le second volume.

Nous sommes persuadés que l'apprentissage *sérieux* d'une langue ne peut pas se faire par l'audition et la répétition passive de formules que l'on ne comprend pas bien. Ce type d'assimilation est nécessaire, mais toujours imparfait. Une langue n'est pas une masse amorphe de mots et de formules, c'est une *reconnaissance* et une *production*. La reconnaissance se perfectionne au fur et à mesure qu'on entend de nouveaux énoncés ; elle peut être imparfaite sans que cela empêche la communication. En revanche, aucune communication n'a lieu si le locuteur ne peut générer commodément un énoncé quelconque. C'est pourtant ce qui se produit trop fréquemment chez certains étudiants paralysés par une conscience aiguë de la difficulté de la langue.

Pour éviter le mutisme de l'apprenant, nous avons conçu une méthode active par questions et réponses qui vous donne l'occasion de parler — ou plutôt qui vous y oblige

— dès la première leçon. Nous vous conseillons de lire une fois le texte écrit avant d'écouter les cassettes, car le livre comporte des indications "scéniques" sans lesquelles il peut être difficile de répondre aux questions, par exemple lorsque le professeur ouvre la porte de la classe en demandant : "Qu'est-ce que je fais ?"

Les cassettes sont enregistrées de manière à vous laisser le temps d'énoncer votre réponse avant d'entendre la formule correcte. Vous devrez éventuellement arrêter la marche de votre magnétophone, afin d'avoir tout le temps nécessaire pour votre réponse. Il faut que vous preniez d'abord une conscience exacte des difficultés, toujours limitées, auxquelles vous devez faire face. Reprenez l'audition des bandes aussi souvent que possible, afin que vos réponses, d'abord formulées en hésitant, soient de plus en plus naturelles. Mais vous devrez toujours être sur le qui-vive, en particulier en ce qui concerne l'emploi des cas, les assimilations de sonorité et la place de l'accent. Mais nous en reparlerons ...

Vous constaterez que nous accordons une importance toute particulière à la *prononciation*. Nous pensons, en effet, que la mauvaise compréhension du grec par les francophones vient dans une très grande mesure de ce qu'ils prononcent mal.

Parfois l'apprenant entend une suite de sons et le "déclic" de la compréhension ne se produit pas, tout simplement parce que les mots grecs qu'il a dans la tête ont une autre "physionomie" que ceux qu'il entend. La preuve en est que s'il pouvait lire sur un écran le texte entendu, il le comprendrait sans difficulté. Cela est dû, bien sûr, d'abord à ce que l'écrit permet de procéder visuellement à des repérages et à des "constructions", ce que la chaîne parlée interdit, puisque par définition elle est irréversible. Mais à cela s'ajoute un phénomène parasite sournois propre à l'apprentissage des langues étrangères, qui est la constitution dans la conscience de l'apprenant d'une "autre langue" produite par la dictée intérieure des mots de la langue apprise avec une prononciation étrangère, en l'occurrence française.

Un remède à cette difficulté inhérente à l'usage des supports écrits sera pour l'étudiant de toujours lire les textes grecs à haute voix, bien entendu en respectant l'accentuation. Il conviendra de toute façon de s'obliger *dès le départ* à prononcer correctement les sons difficiles comme le γ grasseyé et le ρ roulé. Car il est, par la suite, presque impossible de se défaire des mauvaises habitudes en ce domaine. Plus votre pratique du grec deviendra aisée, donc moins consciente, et plus il vous sera difficile de corriger votre prononciation.

Il n'est pas de bon apprentissage sans exercices. Les exercices portent sur deux points particulièrement délicats dans toutes les langues, et spécialement en grec, l'accentuation et la traduction du français vers le grec, le thème.

Si le texte des leçons est écrit sans accents, ce n'est pas pour apporter notre contribution à la confusion générale existant dans l'écriture du grec, en ajoutant un système "atonique" au "monotonique" et au "polytonique". C'est pour vous obliger à faire, au moment de votre lecture, de bonnes hypothèses sur la place de l'accent. L'usage de textes accentués vous placerait dans une situation passive. Faisant confiance à l'accent écrit vous négligeriez de l'apprendre. Cela vous empêcherait de prendre conscience de la difficulté d'un problème où vous avez deux chances sur trois de vous tromper. Il ne faudra pas, sur ce point, vous contenter d'une approximation. Vous devrez vérifier l'accentuation de tous les mots dans les glossaires de la Méthode et dans le corrigé des leçons situé à la fin du livre. Vous trouverez dans les notes grammaticales de chaque leçon beaucoup de règles concernant l'accentuation des noms ; vous pouvez aisément les retrouver dans l'Index grammatical. Notre ambition est de vous faire *comprendre* le système des accents de mots, système relativement complexe mais logique qui remonte à la plus haute antiquité.[1] Sur ce point, comme sur beaucoup d'autres, en apprenant correctement le grec moderne vous acquerrez des bases qui vous faciliteront, si vous le désirez, l'apprentissage du grec ancien.

---

[1]Si vous voulez en savoir plus sur ce point, vous pouvez lire le *Manuel d'accentuation grecque moderne*, Klincksieck, 1984, d'H.TONNET.

Nous vous demandons de faire par écrit les petits thèmes qui vous sont proposés à la fin de chaque leçon. Le glossaire français-grec vous y aidera. De la même façon vous pourrez à partir des traductions des leçons en français essayer de retrouver le texte grec. Il n'est pas d'exercice plus fructueux que cette "rétroversion" pour acquérir une bonne orthographe et développer votre capacité à la production d'énoncés grecs. Car quand vous vous exprimerez en grec, vous n'aurez pas seulement à répondre à des questions ; il vous faudra aussi vous exprimer spontanément et poser des questions à votre tour...

Pour finir, quelques précisions "historiques". Cette méthode est le produit d'une longue expérience d'enseignement pratique à des apprenants adultes. D'abord conçue pour les étudiants de l'UFR "Lettres et Art" de l'Université Michel Montaigne de Bordeaux, elle a été adaptée pour ceux de la Section de grec de l'Ecole des Langues Orientales (INALCO), avant d'être livrée au public. Les sujets abordés en liaison avec les réalités concrètes de la classe ou avec la vie d'une famille grecque ne sont que des prétextes pour vous faire utiliser correctement les formes de la langue. Ils ne constituent pas une initiation, même sommaire, à la civilisation grecque.

Les questions, écrites en italiques dans le livre, sont posées par deux enseignants. Dans les conditions réelles d'application de la méthode aux Langues Orientales, les dialogues sont d'abord "lancés" par les enseignants avant d'être étendus aux étudiants. Ce procédé oriente les réponses dans le sens souhaité et atténue l'angoisse de ceux qui craignent de ne pouvoir répondre.

Si vous souhaitez faire "accompagner" votre apprentissage par les enseignants qui ont conçu le livre n'hésitez pas à prendre contact avec la Section de grec moderne qui assure le suivi de la Méthode (INALCO, 2 rue de Lille, 75007 Paris).

Καλή επιτυχία!

Les auteurs

L'ALPHABET

Nous vous donnons ici les premières notions de lecture pour vous faciliter l'utilisation du livre. Nous n'entrons pas dans les détails que nous verrons progressivement dans les leçons qui suivent.

Comme vous allez le constater, la forme des lettres majuscules n'est pas très différente de celle de nos lettres latines. La chose n'est pas étonnante puisque l'alphabet latin est un alphabet grec adapté et adopté par les Romains.

La prononciation des voyelles est très simple, puisqu'il n'y a en grec moderne que cinq sons vocaliques (**a è i o** et **ou**). Rappelons, à titre de comparaison, que le français compte seize sons vocaliques distincts.

Certaines consonnes sont difficiles à réaliser pour un francophone. Là quelques souvenirs de phonétique anglaise, espagnole et allemande vous seront utiles.

Nom de la lettre	Majuscule	Minuscule	Prononciation
alpha	A	α	**a**
béta (*vita*)	B	β	**v**
gamma	Γ	γ	**gh** grasseyé devant consonne et **a**, **o**, **ou** **y** comme dans yacht devant **è** et **i**
delta	Δ	δ	δ comme l'article anglais *the*
epsilon	E	ε	**è**
zèta (*zita*)	Z	ζ	**z**
èta (*ita*)	H	η	**i**
thèta (*thita*)	Θ	θ	θ comme le *th* anglais sourd de *I think*
iota	I	ι	**i**

kappa	K	κ	**k**
lambda (*lamda*)	Λ	λ	**l**
mu (*mi*)	M	μ	**m**
nu (*ni*)	N	ν	**n**
xi	Ξ	ξ	**ks**
omicron	O	ο	**o** ouvert
pi	Π	π	**p**
rhô	P	ρ	**r** roulé
sigma	Σ	σ ou ς (ce dernier à la fin du mot)	**s**
tau (*taf*)	T	τ	**t**
upsilon (*ypsilon*)	Y	υ	**i**
phi	Φ	φ	**f**
khi	X	χ	χ (1) devant consonne et **a**, **o**, **ou** proche de la *jota* espagnole, (2) devant **è** et **i** comme le *ch* du *Ich* allemand.
psi	Ψ	ψ	**ps**
oméga	Ω	ω	**o** ouvert

Voyelles doubles

αι	**è**
αυ	**av** devant sonore[2] **af** devant sourde
ει	**i**

[2]Sont sonores les voyelles et les consonnes β,δ, γ, ζ, λ, μ, ν, ρ.

ευ	**ev** devant sonore **ef** devant sourde
οι	**i**
ου	**ou**

Consonnes doubles

Les consonnes doubles semblables se prononcent simples : Ελλάδα (el**l**áda) "Grèce", sauf γγ (ng) : Αγγλία (a**ng**lía) "Angleterre".

Groupes consonantiques

γκ	(**n**)**g**
μπ	(**m**)**b**
ντ	(**n**)**d**
τζ	(**dz**)

On verra pourtant que la prononciation indiquée ci-dessus change souvent considérablement dans la chaîne parlée. Cela concerne par exemple le σ qui est souvent prononcé **z**, et les différents **i** qui parfois deviennent même des consonnes. Mais nous y reviendrons ...

alphabet

ΠΡΩΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Πρώτη ενότητα [1]

Grammaire. Nominatif et accusatif des neutres en iota. Construction des démonstratifs. Généralités sur les genres et la déclinaison.

Vocabulaire minimum :

το, le, la (article neutre singulier)
αυτό, ceci (au neutre)
τι ; quoi ?
ένα, un(e) (au neutre)
είναι, est, sont
έχει, a
όχι, non
ναι, oui
και ou κι, et, aussi

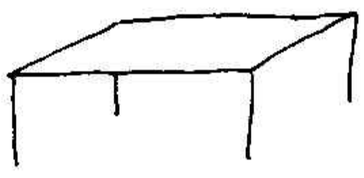

Αυτο ειναι ενα τραπεζι.
Τι ειναι αυτο;
Αυτο ειναι ενα τραπεζι.

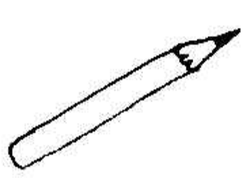

Αυτο ειναι ενα μολυβι.
Τι ειναι αυτο;
Αυτο ειναι ενα μολυβι.
<on montre une table>*Αυτο ειναι ενα μολυβι;*
Οχι, αυτο ειναι ενα τραπεζι.

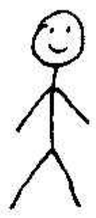

Αυτο ειναι ενα παιδι.
Αυτο ειναι ενα παιδι;
Ναι, ειναι ενα παιδι.
Τι ειναι αυτο;
Αυτο ειναι ενα παιδι.
Κι αυτο ειναι ενα παιδι.
Κι αυτο ειναι ενα παιδι;
Κι αυτο ειναι ενα παιδι.

Το παιδι εχει ενα μολυβι.
Το παιδι εχει ενα μολυβι;
Ναι, εχει ενα μολυβι.
Αυτο ειναι ενα μαντιλι.
Τι ειναι αυτο;
Ενα μαντιλι.

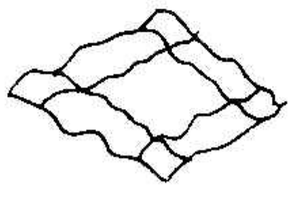

<en montrant un crayon> *Αυτο ειναι ενα μαντιλι;*

Οχι.

Τι ειναι;

Ενα μολυβι.

Αυτο το παιδι ειναι αγορι.

Τι ειναι αυτο το παιδι;

<en montrant l'image du garçon> Αυτο το παιδι ειναι αγορι.

<en montrant l'image de la petite fille> *Αυτο το παιδι ειναι κοριτσι.*

<en montrant l'image de la petite fille> *Τι ειναι αυτο το παιδι;*

Αυτο το παιδι ειναι κοριτσι.

Αυτο το παιδι ειναι κοριτσι;

Ναι, αυτο το παιδι ειναι κοριτσι.

<en montrant l'image du garçon> *Αυτο το παιδι ειναι κοριτσι;*

Οχι, αυτο το παιδι ειναι αγορι.

<en montrant l'image de la petite fille> *Αυτο το παιδι ειναι αγορι;*

Οχι, αυτο το παιδι ειναι κοριτσι.

NOTES

Grammaire

Les genres. Le grec a **trois** genres, le masculin, le féminin et le neutre, qui ne correspondent pas toujours aux genres des mots français. Exemples : **la** table, το τραπέζι (neutre), **la** petite fille, το κορίτσι (neutre).

Les articles. Comme en français, il y a un **article défini** dont la forme n'est pas la même au singulier et au pluriel. Ici, au neutre singulier, "le" το.

L'**article indéfini** est plus proche du numéral qu'en français. "C'est **une** table (et non pas deux)" Είναι ένα τραπέζι. "C'est [un] garçon" είναι αγόρι. Il n'y a pas d'**article indéfini pluriel**.

Le nom et la déclinaison

Dans cette première leçon, tous les noms sont **neutres**. Nous verrons plus loin les masculins et les féminins.

Les terminaisons des neutres ne sont pas toutes les mêmes. Ici nous avons des ο (το, αυτό) et des ι (παιδί, τραπέζι, μολύβι, μαντίλι, αγόρι, κορίτσι).

Selon leurs fonctions — sujet, complément, complément du nom — les noms peuvent prendre des terminaisons différentes, ce sont les **cas** : nominatif (=sujet), accusatif (=complément) et génitif (=complément du nom).

Ici nous avons des sujets, des attributs et des compléments, donc des nominatifs et des accusatifs.

Αυτό το παιδί est un groupe sujet dont tous les éléments — démonstratif, article, nom — sont au nominatif. Le nom a la terminaison ι. Dans είναι κορίτσι le nom κορίτσι est attribut ; il est au nominatif et a la même terminaison ι.

Το παιδί έχει ένα μολύβι. Ici μολύβι est complément d'objet direct ; il est à l'accusatif et a la même terminaison -ι.

RÈGLE. Dans les **neutres** la terminaison du **nominatif** et celle de l'**accusatif** sont toujours *semblables*.

Le verbe et la conjugaison

En français la terminaison du verbe ne signale qu'imparfaitement la personne. Indépendamment de l'orthographe, le son [a] peut se trouver à la deuxième personne,"tu as" ou la troisième, "il ou elle a". Dans notre langue, c'est le pronom sujet qui précise la personne.

En grec *l'indication complète de la personne se trouve dans la terminaison.* Dans έχ–ει, la terminaison ει nous signale que le verbe est à la troisième personne du singulier du présent. Nous apprendrons progressivement toutes les terminaisons du verbe. Nous les présenterons toujours dans l'ordre traditionnel : 1e personne, 2e personne et 3e personne du singulier, puis les trois personnes du pluriel dans le même ordre.

Le démonstratif

Le nom qui accompagne le démonstratif est toujours *précédé de l'article*, αυτό το παιδί (mot à mot *"ce le enfant"). On pourrait dire aussi το παιδί αυτό (mot à mot "l'enfant ce").

Accentuation

Une des trois dernières voyelles du mot est prononcée plus forte ; on dit qu'elle est accentuée, παιδί, κορίτσι, τέσσερα ("quatre"). En grec l'accent ne remonte pas plus haut que la troisième syllabe à partir de la fin.

ATTENTION !

Normalement les *mots d'une seule syllabe* ne portent pas d'accent *écrit.* Cependant les mots interrogatifs sont prononcées avec emphase, ce qui a pour effet d'annuler l'accent qui suit immédiatement. Ainsi, alors qu'on écrit : τι είναι αυτό; on entend : τί ειναι αυτό;

Afin de vous éviter des confusions entre l'accentuation officielle et ce que l'on entend réellement, dans les premières leçons nous **soulignons** les monosyllabes emphatiques.

RÈGLE D'ACCENTUATION

Dans les neutres en iota, les mots de plus de deux syllabes sont accentués sur l'avant-dernière syllabe, τραπέζι, αγόρι, μολύβι, κορίτσι. Retenez cette règle qui a un grand "rendement" !

Prononciation

Bien distinguer le δ de παιδί (avec la langue sur les dents du haut comme quand on zézaye) du ζ de τραπέζι. Exercez-vous avec les expressions :

το παιδί και το τραπέζι

το τραπέζι και το παιδί

Tous les ρ doivent être *roulés* — on fait vibrer le bout de la langue, comme pour imiter le bruit d'un moteur — et bien distingués du γ (**gh**) devant les consonnes et les voyelles (**a**, **o** et **ou**).

Le γ devant les consonnes et les voyelles (**a**), (**o**) et (**ou**) est un (**g**)[3] "doux" ou "grasseyé" prononcé en expirant l'air de façon continue. Il est proche mais non semblable au **r** français, car il s'articule plus en avant de la bouche, exactement au même endroit que le (**g**).

Exercez-vous à prononcer αγόρι où figurent les deux sons "difficiles". Le γ ne s'articule ainsi que devant les consonnes et les voyelles (**a**), (**o**) (**ou**) — en grec α, ο, ω, ου. Attention, on parle de *sons* et pas de *lettres* . Ainsi le γ se prononce différemment devant αι et οι, bien qu'il soit placé devant les *lettres* α et ο, parce que les anciennes diphtongues αι et οι représentent les *sons* (**è**) et (**i**) (voir plus haut dans le chapitre "L'Alphabet" les "voyelles doubles").

Le χ de έχει ne doit pas être articulé avec la partie antérieure de la langue, comme le <ch> français, mais en appuyant *le dos de la langue* sur le palais comme *Ich* en allemand. Attention cependant, les conditions de prononciation du χ ne sont pas les mêmes que celles du *ch* allemand : elles *dépendent de la voyelle qui le suit*, et non de celle qui le précède. On peut aussi obtenir ce son en relâchant l'articulation du κ que l'on entend dans και — en phonétique [c]. En termes plus savants, le χ est la variante spirante du κ palatal.

---

[3]La représentation des sons entre parenthèses est un compromis commode entre les symboles phonétiques, que tout le monde ne connaît pas, et les habitudes françaises.

Remarque. Devant voyelle, και peut devenir κι. Exemple : κι αυτό "ceci aussi". Ceci se produit dans la prononciation rapide de deux mots qui ne forment qu'un seul groupe ("syntagme"). Donc prononcez (kyaftó) et non (ki aftó) en détachant.

Intonation

Quand on pose une question on prononce avec emphase le mot interrogatif (Τι είναι αυτό;) ou le mot sur lequel porte la question (Αυτό είναι ένα τραπέζι;).Il ne faut *jamais* oublier qu'en grec il faut *absolument* que votre voix *montre* à la fin d'une question. Sinon, la phrase interrogative Αυτό είναι ένα τραπέζι; est prononcée comme la phrase affirmative Αυτό είναι ένα τραπέζι, parce qu'en grec il n'existe pas de formule interrogative comme "Est-ce que ..?"

Vocabulaire supplémentaire

τραπέζι, table
μολύβι, crayon
παιδί, enfant
μαντίλι, mouchoir
αγόρι, garçon
κορίτσι, (petite) fille.

EXERCICES

[Prenez dès maintenant l'habitude de recopier le texte imprimé, de l'accentuer et de le traduire. Les corrigés se trouvent à la fin du manuel. Vous pouvez aussi, à partir de la traduction française, essayer de retrouver le texte grec.]

THÈME. Cette petite fille a un mouchoir et un crayon. Ce garçon aussi a un crayon. Est-ce que le garçon a aussi un mouchoir ? Oui, il a aussi un mouchoir. Est-ce que c'est une petite fille ? Non, c'est un garçon.

Grammaire. Nominatif et accusatif pluriel des neutres en ι. Numéraux au neutre jusqu'à quatre.

Vocabulaire minimum

τα, les (*article neutre pluriel*)
αυτά, ces (choses)
πόσα, combien (question portant sur le nombre pour les noms neutres)
δυο ou **δύο** (invariable), deux
τρία, trois (au neutre)
τέσσερα, quatre (au neutre)
εδώ, ici
εκεί, là

Εδω ειναι δυο παιδια. Ποσα παιδια ειναι εδω;
Δυο παιδια.
Εκει ειναι τρια παιδια. Ποσα παιδια ειναι εκει;
Τρια παιδια.
Αυτα τα παιδια ειναι κοριτσια.
Αυτα τα παιδια ειναι κοριτσια;
Ναι, αυτα τα παιδια ειναι κοριτσια.
Τι ειναι αυτα τα παιδια;
Αυτα τα παιδια ειναι αγορια.
<en montrant son pied> *Αυτο ειναι ενα ποδι.*
Τι ειναι αυτο;
Ενα ποδι.
<en montrant le pied de la table> *Κι αυτο ειναι ενα ποδι.*
Ποσα ποδια εχει το τραπεζι;
Το τραπεζι εχει τεσσερα ποδια.
Ποσα τραπεζια ειναι εδω;
Εδω ειναι ενα τραπεζι.
Ποσα μολυβια ειναι εδω;
Εδω ειναι τρια μολυβια.
Ποσα ποδια εχει το παιδι;
Το παιδι εχει δυο ποδια.
Το κοριτσι εχει δυο ποδια;
Ναι, το κοριτσι εχει δυο ποδια.
Αυτο ειναι ενα χερι.

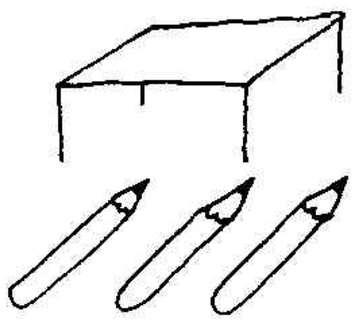

Τι ειναι αυτο;

Ενα χερι.

Ποσα χεριa εχει το αγορι;

Δυο.

<on montre 4 crayons> *Ποσα μολυβια ειναι εδω;*

Τεσσερα.

<on montre trois tables plus loin> *Ποσα τραπεζια ειναι εκει;*

Τρια.

Το αγορι εχει δυο χερια.

Ποσα χερια εχει το αγορι;

Το αγορι εχει δυο χερια.

Autre dialogue

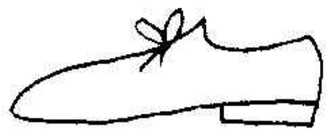

Τι ειναι αυτο;

Ενα παπουτσι.

Και αυτο, τι ειναι;

Ενα τακουνι.

Ποσα παπουτσια εχει το αγορι;

Εχει δυο παπουτσια.

Ποσα τακουνια εχει το παπουτσι;

Ενα τακουνι.

Αυτο, τι ειναι;

Ενα κοστουμι.

Το κοστουμι εχει ενα σακακι κι ενα παντελονι;

Ναι.

Ποσα σακακια και ποσα παντελονια εχει αυτο το κοστουμι;

Ενα σακακι κι ενα παντελονι.

Τι ειναι αυτα;

Κουμπια.

Και αυτα;

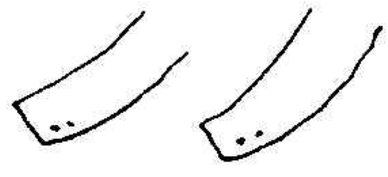

Μανικια.

Ποσα κουμπια και ποσα μανικια εχει το σακακι του κοστουμιου;

Δυο κουμπια και δυο μανικια.

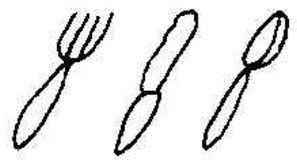

Τι ειναι αυτα;

Ενα πιρουνι, ενα μαχαιρι και ενα κουταλι.

Ποσα πιρουνια, μαχαιρια και κουταλια ειναι στο τραπεζι;

Ενα πιρουνι, ενα μαχαιρι κι ενα κουταλι.

Exercice

Trouvez les questions qui correspondent à ces réponses.

.....; Ειναι ενα σακακι.

.....; Ναι, ειναι ενα παπουτσι.

.....; Ναι, κι αυτο ειναι παπουτσι.

.....; Το κοριτσι εχει ενα ποτηρι κι ενα μολυβι.

.....; Οχι, ειναι αγορι.

.....; Οχι, εχει τεσσερα ποδια.

.....; Εδω ειναι δυο μολυβια.

.....; Εχει τεσσερα ποδια.

Vocabulaire supplémentaire

χέρι, main,bras
πόδι, pied, jambe
παπούτσι, το, soulier
τακούνι, το, talon
κοστούμι, το, costume
σακάκι, το, veston
παντελόνι, το, pantalon
πιρούνι, το, fourchette
κουμπί, το, bouton
μανίκι, το, manche
μαχαίρι, το, couteau
κουτάλι, το, cuillère

NOTES

Le pluriel des neutres

Dans les neutres en ι, pour former le pluriel (nominatif et accusatif) on **ajoute** un –α : παιδί, παιδι–ά, χέρι, χέρι–α. Quand l'ι est accentué l'accent descend sur le α au pluriel : παιδί, παιδιά. Sinon l'accent reste où il était au singulier : τραπέζι, τραπέζια, χέρι, χέρια.

Ailleurs, comme dans l'article, on **remplace** la voyelle finale par un –α. : το, τα, αυτό, αυτά.

Accentuation et prononciation

Bien distinguer par l'accent παιδιά et πόδια.

Quand l'ι est accentué au singulier, au pluriel il perd son accent et devient un son consonantique —comme le *y* du français *yeux*— παιδί, παιδιά (peδyá en deux syllabes). Si l'ι n'est pas accentué, l'accent reste au pluriel où il était au singulier ; le ι devient un **y** : τραπέζι, τραπέζια (trapézya). Plus de détails sur la prononciation de ce ι plus bas.

Grammaire. Génitif singulier des neutres en iota. La négation de l'indicatif : δεν.

Vocabulaire minimum

ποιανού, à qui ? (mot à mot "de qui ?")

δεν ou δε, ne ... pas [Ne s'emploie qu'avec le mode indicatif. Est accentué dans la prononciation, mais non dans l'orthographe officielle. Pour attirer votre attention sur ce point nous soulignons le δεν]

εκείνο, ce ...-là, celui-là

Αυτο ειναι το χερι του παιδιου.
Αυτο ειναι το χερι του παιδιου;
Ναι, ειναι το χερι του παιδιου.
Αυτο ειναι το μολυβι του κοριτσιου.
Ποιανου ειναι αυτο το μολυβι;
Του κοριτσιου.
Αυτο ειναι το μαντιλι του αγοριου.
Τι ειναι αυτο;
Ειναι το μαντιλι του αγοριου.
Αυτο ειναι το μαντιλι του κοριτσιου.
Τι ειναι αυτο;
Ειναι το μαντιλι του κοριτσιου.
<en montrant le bras de la petite fille>*Αυτο δεν ειναι το χερι του αγοριου.*
Τι ειναι;
Ειναι το χερι του κοριτσιου.
Αυτα ειναι τα μολυβια του αγοριου.
Ποιανου ειναι αυτα τα μολυβια;
Του αγοριου.
Αυτα ειναι τα μολυβια του κοριτσιου.
Ποιανου ειναι αυτα τα μολυβια;
Του κοριτσιου.
<en montrant le pied de la table> *Αυτο ειναι το ποδι του παιδιου;* (répondre en employant la négation)
Οχι, αυτο δεν ειναι το ποδι του παιδιου.
Τι ειναι;
Ειναι το ποδι του τραπεζιου.
Αυτο ειναι ενα συρταρι.
Ειναι το συρταρι του τραπεζιου.

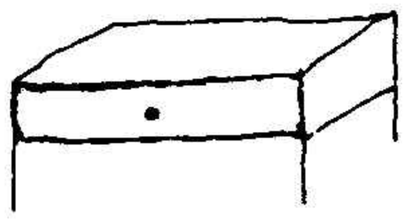

Τι ειναι αυτο;

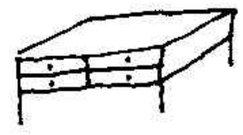

Ειναι το συρταρι του τραπεζιου.

Ποσα συρταρια εχει αυτο το τραπεζι;

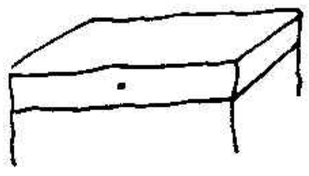

Αυτο το τραπεζι εχει ενα συρταρι.

Ποσα συρταρια εχει εκεινο το τραπεζι;

Εκεινο το τραπεζι εχει τεσσερα συρταρια.

Vocabulaire supplémentaire

συρτάρι, tiroir.

Exercice

Trouvez la question qui correspond à ces réponses :

..... ; Οχι, ειναι το ποδι του αγοριου.

..... ; Οχι, ειναι τα ποδια του τραπεζιου.

..... ; Αυτα τα κουταλια ειναι του κοριτσιου.

NOTES

Prononciation

Bien distinguer la prononciation du ζ (le *z* français, ou le *s* entre deux voyelles) de celle du δ (avec la langue posée sur les dents du haut, comme dans l'article *the* en anglais).

Différenciez ainsi la finale (zyou) dans του τραπεζιού ("de la table") de la finale (δyou) dans του παιδιού.

Comme les mots interrogatifs (τι), la négation <u>δεν</u> (ne ... pas) se prononce avec plus d'insistance que les autres mots du contexte (accent d'emphase).

UN POINT DÉLICAT DE PRONONCIATION : le (**i**) atone en hiatus. Exemple :

Ποιανού είναι τα μολύβια;

Ce ι maintenu dans l'écriture entre une consonne et une voyelle, toujours non accentué, se prononce d'habitude soit comme un (**y**) —le son que l'on entend dans le français *vieux*—, soit comme le *ch* de l'allemand *Ich*.

Si la consonne qui précède est sonore, comme ici le β de μολύβια, ce (**i**) est prononcé (**y**), donc (molívya).

Si la consonne qui précède est sourde, comme ici le π de ποιανού, ce [i] est chuinté comme le χ de χέρι. Cette adaptation se fait automatiquement dans la prononciation populaire "parisienne" du français ; comparer la prononciation de *bien* à celle de *tiens!*

Notez bien qu'une consonne est soit sonore, soit sourde et que le plus souvent à chaque consonne sonore correspond une consonne sourde. Ce qui caractérise une consonne sonore est la vibration des cordes vocales qui n'a pas lieu quand on prononce une consonne sourde. Si vous placez votre main sur votre gorge vous allez constater une vibration si vous dites "zzz" et une absence de vibration si vous dites "sss". En fait, la différence entre **z** et **s** (tout comme entre **b** et **p**, **d** et **t, g** et **k, v** et **f** etc.) ne concerne pas la position de la langue, des dents et des lèvres (qui est identique pour les deux consonnes de chaque couple), mais la vibration des cordes vocales. De nombreuses règles de prononciation du grec reposent, comme nous le verrons par la suite, sur cette distinction fondamentale entre consonnes sonores et sourdes.

Démonstratif d'éloignement.

De façon plus systématique qu'en français (ceci ≠cela) on oppose le démonstratif αυτό, qui désigne *ce dont on parle* et qui est immédiatement là, au démonstratif εκείνο qui désigne *une chose différente* et/ou plus éloignée : εκείνο το τραπέζι, cette table-là.

Question. Pouvez-vous dire pourquoi συρτάρι n'est pas accentué comme παιδί ?

THÈME Combien de pieds a cette table-ci ? Combien de mouchoirs a cette petite fille-là ? Ce ne sont pas les pieds de la table, ce sont les pieds du garçon ! A qui est ce soulier ? C'est le talon du soulier. Ce ne sont pas des crayons, ce sont des mouchoirs. Qu'est-ce que c'est (= Que sont ces choses ?). Ce sont les quatre mouchoirs de la petite fille.

Grammaire. Le possessif au singulier.

Vocabulaire minimum

μου, mon, mes (mot à mot "de moi")

σου, ton, tes (mot à mot "de toi")

του, son, ses (mot à mot "de lui")

της, son, ses (mot à mot "d'elle")

δικό μου, à moi, mien ; το δικό μου, le mien, mon

δικό σου, à toi, tien ; το δικό σου, le tien, ton

δικό του, à lui, sien ; το δικό του, le sien, son

δικό της, à elle, sien ; το δικό της, le sien (à elle), son

Αυτο ειναι ενα μολυβι.

Ειναι το μολυβι μου.

(en montrant mon crayon) *Τι ειναι αυτο;*

Ειναι το μολυβι σου.

(en montrant mon crayon) *Ειναι το δικο μου;*

Ναι, ειναι το δικο σου.

(en montrant le crayon de l'étudiant) *Αυτο ειναι το μολυβι σου;*

Ναι, ειναι το μολυβι μου.

Ειναι το δικο σου;

Ναι, ειναι το δικο μου.

(en montant le crayon d'un autre étudiant) *Αυτο ειναι το μολυβι του;*

Ναι, ειναι το μολυβι του.

<en montrant le crayon de l'étudiant précédent> *Αυτο ειναι το δικο του;*

Οχι, ειναι το δικο μου.

(en montrant le crayon d'une étudiante) *Αυτο ειναι το μολυβι του;*

Οχι, ειναι το μολυβι της.

Αυτο ειναι δικο σου;

Οχι, ειναι δικο της.

Αυτα ειναι τα μολυβια μου.

Αυτα ειναι τα μολυβια μου;

Ναι, ειναι τα μολυβια σου.

Ειναι τα δικα μου μολυβια;

Ναι, ειναι τα δικα σου μολυβια.

(en montrant mon crayon) *Αυτο ειναι δικο μου.*

Ποιανου ειναι αυτο;

Ειναι δικο σου.
(en montrant mes crayons) *Αυτα ειναι τα μολυβια σου;*
Ειναι τα δικα σου μολυβια;
Οχι, ειναι τα δικα σου.
Αυτο ειναι ενα μαντιλι.
Ειναι το μαντιλι σου; (répondre avec la négation)
Οχι, δεν ειναι το μαντιλι μου.
Ποιανου λοιπον ειναι αυτο το μαντιλι;
Ειναι το μαντιλι σου. Ειναι το δικο σου.

Vocabulaire supplémentaire

λοιπόν, donc

NOTE

Adjectif et pronom possessifs

Le grec ne se sert pas habituellement de l'**adjectif** possessif (en français "mon", "ma", "mes", en latin *meus*, *mea*, *meum*) accordé avec ce qui est possédé, mais seulement du *génitif du pronom personnel placé après le nom* (postposé). Autrement dit, au lieu de "**ma** table" et "**mon** crayon" où le possessif s'accorde au genre de l'objet possédé, le grec dit "la table **de moi**", το τραπέζι μου, "le crayon **de moi**", το μολύβι μου.

La langue dispose cependant d'un **pronom** possessif (en français "mien") formé d'un adjectif signifiant "propre","personnel" accordé avec ce qui est possédé, suivi du génitif du pronom personnel, renvoyant au possesseur au génitif, par exemple δικό μου au neutre (mot à mot "personnel à moi"). Avec l'article, το δικό μου signifie "le mien", par opposition "au tien", το δικό σου et sert d'adjectif possessif d'insistance, "mon ... à moi".

Πέμπτη ενότητα [5]

Grammaire. Le complément de lieu. Conjugaison, les trois personnes du singulier du présent des verbes non contractés.

Vocabulaire

πού, où ? (cet accent sur un monosyllabe est un accent d'emphase)
στο (= σε το), au, à la, sur le, sur la
στα (= σε τα), aux, sur les
έχω, j'ai
έχεις, tu as

Το μαντιλι ειναι στο χερι μου.
Το μολυβι ειναι στο τραπεζι.
<u>Που</u> ειναι το μαντιλι;
Το μαντιλι ειναι στο χερι σου.
<u>Που</u> ειναι το μολυβι;
Στο τραπεζι.
Που ειναι τα μαντιλια;
Στα χερια σου.

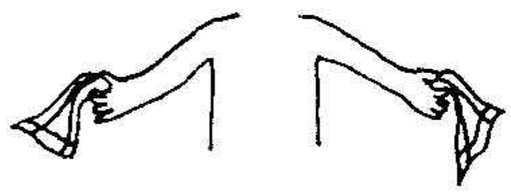

Ποσα μαντιλια εχω στο χερι μου;
Ενα.
Ποσα μαντιλια εχω στα χερια μου;
Δυο.
Ποιανου ειναι αυτα τα μαντιλια;
Ειναι δικα σου.
<en montrant le plafond> *Αυτο ειναι το ταβανι.*
Τι ειναι αυτο;
Το ταβανι.
<en montrant la table> *Το ταβανι ειναι εδω;*
Οχι, ειναι εκει.
Αυτο ειναι το μολυβι του παιδιου. Ειναι το μολυβι του. Τι ειναι αυτο;
Αυτο ειναι το μολυβι του.
Αυτο ειναι το μολυβι σου;
Οχι, αυτο ειναι το μολυβι του παιδιου.
<en montrant mon crayon> *Αυτο ειναι το μολυβι του παιδιου;*
Οχι!
Ποιανου λοιπον ειναι αυτο το μολυβι;
Αυτο ειναι δικο σου.

Τα μολυβια ειναι στο ταβανι; (répondre avec la négation)
Οχι, δεν ειναι στο ταβανι.
Που ειναι;
Στο τραπεζι.
Ποσα μολυβια εχεις στο τραπεζι σου;
Ενα./ Δυο./ Τρια ...

Exercice

Trouvez les questions qui correspondent à ces réponses :

.....; Όχι, είναι τα δικά της.
.....; Όχι, είναι το δικό σου.
.....; Ναι, είναι στο τραπέζι.
.....; Είναι στο τραπέζι.

NOTES

Prononciation

Attention à la différence d'articulation du χ :

— *devant* (**e**),(**i**) : έχεις = un son chuinté mouillé comme dans *Ich*.

— *devant* (**o**) (**ou**)*et consonne* : έχω = un son articulé plus en arrière, un peu comme dans *Bach*.

Faites sentir cette différence en conjuguant les trois premières personnes du verbe "avoir" que vous connaissez déjà :

έχω, "j'ai",
έχεις, "tu as",
έχει, "il/elle a".

Pour ceux qui s'intéressent à la phonétique notons que le χ est la variante spirante du κ devant voyelle d'avant. On oppose donc le κ occlusif de κορίτσι à sa variante spirante, le χ de έχω, et le κ occlusif de και au χ spirant de έχει.Ce rapport entre κ et χ existe aussi pour **g** et γ et, étant donné que les sons [k] et [g] existent en français, cela pourrait vous aider à prononcer les sons "difficiles" χ et γ, qui forment, par ailleurs, des couples de consonnes sourdes (κ,χ) et sonores (g,γ).

La conjugaison

Nous avons déjà vu trois formes du verbe *avoir*,

—la première personne du singulier : πόσα μαντίλια έχω στο χέρι μου;

—la deuxième personne du singulier : πόσα μολύβια έχεις στο τραπέζι σου;

—la troisième personne du singulier : το παιδί έχει ένα μολύβι.

Vous constatez que l'on n'exprime pas normalement le pronom personnel sujet du verbe. On dit simplement έχω, έχεις, έχει (*ai, as, a*), parce que les terminaisons, *toutes*

différentes, suffisent pour distinguer les personnes. Si vous savez un peu de latin, cela vous rappelera la conjugaison de habeo, habes, habet où de la même façon les terminaisons seules indiquent la personne.

Vocabulaire supplémentaire

ταβάνι, plafond

THÈME. Les couteaux, les fourchettes et les cuillères sont sur la table. A qui sont ces mouchoirs ? Ils ne sont pas à moi, ils sont à elle. Combien de crayons sont sur cette table-ci ; combien de mouchoirs sont sur ces tables-là ? Les crayons sont dans mes mains. Combien de mouchoirs sont dans mes mains ? Les mouchoirs ne sont pas au plafond ; ils sont sur la table.

BILAN GRAMMATICAL

L'article neutre

Nominatif singulier, το, le ou la (car les genres ne correspondent pas dans les deux langues)
Accusatif singulier, το, le ou la (N.B. le nominatif et l'accusatif sont semblables au neutre)
Génitif singulier, του, du, de la
Nominatif pluriel, τα, les
Accusatif pluriel, τα, les

La déclinaison des noms neutres en ι

Nominatif singulier, τραπέζι
Accusatif singulier, τραπέζι
Génitif singulier τραπεζιού [Notez la descente de l'accent sur la finale, dans **tous les génitifs des neutres en** ι, quelle que soit l'accentuation du nominatif. Comparer avec παιδί, παιδιού]
Nominatif pluriel, τραπέζια
Accusatif pluriel, τραπέζια

La conjugaison du présent du verbe être à la troisième personne :

είναι, il/ elle est
είναι, ils/ elles sont

et du présent du verbe **avoir** aux trois personnes du singulier :

έχω, j'ai
έχεις, tu as
έχει, il / elle a

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΑΘΗΜΑ

Πρώτη ενότητα [6]

Grammaire. Première déclinaison des noms. Présent du verbe "être".

Vocabulaire minimum

του, du (génitif de l'article masculin)
της, de la (génitif de l'article féminin)

καθηγητής, professeur
φοιτητής, étudiant
φοιτήτρια, étudiante

είμαι, je suis
είσαι, tu es
είμαστε, nous sommes
είστε, vous êtes

εμείς, nous (nominatif)
εσείς, vous(nominatif)

πόσοι, combien (question portant sur le nombre pour les noms masculins)
πόσες, combien (question portant sur le nombre pour les noms féminins)
τρεις, trois (pour des noms masculins ou féminins)
τέσσερις, quatre (pour des noms masculins ou féminins)

Ειμαι καθηγητης.
Τι ειμαι;
Εισαι καθηγητης.
Ειναι καθηγητης.
Τι ειναι;
Καθηγητης.
Εισαι φοιτητρια.
Τι εισαι;
Φοιτητρια.
Αυτος ειναι φοιτητης. Τι ειναι;
Ειναι φοιτητης.
Εμεις ειμαστε καθηγητες. Τι ειμαστε;
(Ειστε) καθηγητες.
(en montrant deux étudiants) *Εσεις, τι ειστε;*
(Ειμαστε) φοιτητες.

(en montrant deux étudiantes) *Εσεις, ειστε φοιτητριες. Τι ειστε;*
(Ειμαστε) φοιτητριες.
Ποσοι καθηγητες ειναι εδω;
Δυο.
Ποσα τραπεζια ειναι εδω;

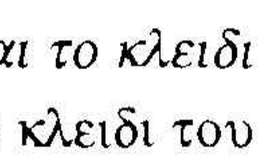

Ενα.
(en montrant trois étudiants) *Ποσοι φοιτητες ειναι εδω;*
Τρεις.
(en montrant quatre étudiantes) *Ποσες φοιτητριες ειναι εδω;*
Τεσσερις.
(en montrant quatre étudiants) *Ποσοι φοιτητες ειναι εδω;*
Τεσσερις.
(en montrant quatre crayons) *Ποσα μολυβια ειναι εδω;*

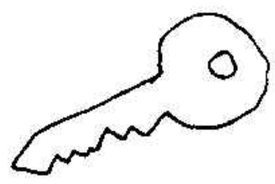

Τεσσερα.
Αυτο ειναι το κλειδι μου. Ειναι το κλειδι του καθηγητη. Τι ειναι αυτο;
Ειναι το κλειδι σου. / Ειναι το κλειδι του καθηγητη.
Αυτα ειναι τα κλειδια μου. Ειναι τα κλειδια του φοιτητη; (Répondez avec une négation !)
Οχι, δεν ειναι τα κλειδια του φοιτητη.
Ποιανου ειναι αυτα τα κλειδια;
Ειναι του καθηγητη.
Αυτο ειναι το μολυβι της φοιτητριας. Ποιανου ειναι αυτο το μολυβι;
Της φοιτητριας.
<en montrant le crayon de l'étudiant> *Αυτο το μολυβι ειναι δικο μου;*
Οχι, ειναι δικο μου.
(en montrant les crayons de l'étudiante) *Αυτα ειναι τα μολυβια του καθηγητη;*
Οχι, ειναι τα μολυβια της φοιτητριας.

NOTES

Prononciation

1. Bien distinguer le γ de καθηγητής qui est un (**y**) de celui de αγόρι qui est prononcé plus en arrière et proche d'un (**r**) grasseyé français.

2. Dans φοιτήτρια, le ι précédé d'une consonne et suivi d'une voyelle ne se prononce pas comme celui de μολύβια, de τραπέζια ou de κλειδιά (qui sont des (**y**), comme dans le français *yeux*), ni comme le οι de ποιανού (qui est un son chuintant mouillé semblable au χ).

Le ι de φοιτήτρια est une vraie voyelle. Le mot se prononce donc en quatre syllabes [fi-tí-tri-a]. Tous les [i] des groupes consonne + ρ + ι restent des voyelles.

3. Bien distinguer le δ (sonore, comme l'article anglais *the*) du θ (sourd, comme dans l'anglais *I think*) ; exercez-vous en prononçant : το κλειδί του καθηγητή.

Grammaire

L'article. Il varie selon le genre, le cas et le nombre.

Nous avons vu

—au neutre le nominatif-accusatif singulier **το**,

—au génitif singulier, même forme pour le neutre et le masculin του, του παιδιού, του φοιτητή,

—au génitif singulier féminin, της, της φοιτήτριας,

—au nominatif-accusatif neutre, τα.

Présent du verbe être

είμαι, είσαι, είναι, είμαστε, είστε, είναι

Pronom personnel sujet

On exprime le pronom personnel sujet quand on veut *insister sur la personne*, en particulier en l'opposant à une autre : Εμείς είμαστε "nous, nous sommes...", εσείς είστε, vous, vous êtes..."

Première déclinaison des masculins et des féminins

En dehors des neutres en ι que nous avons vus dans la première leçon — et qui appartiennent à la **deuxième** déclinaison —, la plupart des noms masculins et féminins suivent la **première déclinaison**. C'est le cas, au moins au singulier, des masculins en -ης (ici καθηγητής) et en -ας et des féminins en -α (ici φοιτήτρια) et en -η.

Voici les caractéristiques de cette déclinaison.

Au singulier

—les **masculins** ont un ς au nominatif et n'en ont pas à l'accusatif et au génitif : nominatif καθηγητής, accusatif et génitif καθηγητή.

—les **féminins** n'ont pas de ς au nominatif et à l'accusatif, et en ont un au génitif singulier. Nominatif et accusatif φοιτήτρια, génitif φοιτήτριας.

Au pluriel

— les **masculins et les féminins** ont le nominatif et l'accusatif en ες : καθηγητές, φοιτήτριες.

Accentuation

Remarquez que toutes les formes du verbe "être" que vous connaissez sont accentuées sur la syllabe du radical [i]. C'est vrai pour toutes les formes de ce verbe.

Vocabulaire supplémentaire

κλειδί, το, clef

THÈME. Les quatre crayons de l'étudiante et les clefs du professeur sont sur la table. Combien d'étudiants et combien d'enfants sont ici ? Nous, nous sommes des étudiantes. Ces mouchoirs-là ne sont pas les miens, ce sont les trois mouchoirs de l'étudiante. Est-ce que ce sont les enfants de mon professeur ? Oui, il a deux enfants. Que sont les enfants du professeur, des garçons ou des filles ? Il a deux garçons.

Δεύτερη ενότητα [7]

Grammaire. L'interrogatif aux trois genres du singulier. Le génitif singulier de la première déclinaison. La déclinaison des pronoms (premières notions).

Vocabulaire minimum

ο, le (article masculin au nominatif singulier)
η, la (article féminin au nominatif singulier)

πατέρας, ο, père
μητέρα, η, mère
οικογένεια [-ia][4], η, famille
γυναίκα, η, femme, épouse
άντρας, ο, homme, mari

αυτός, celui-ci (masculin de αυτό)
αυτή, celle-ci (féminin de αυτό)
ποιος, qui (masculin) ? quel (homme ou objet de genre grammatical masculin) ?
ποια, qui (féminin)?, quelle (femme ou objet de genre grammatical féminin) ?
τους, leur (mot à mot, "d'eux", "d'elles")

έχουν, ont.

σε, σ', à, dans (sert à former le complément de **lieu** — cf. Leçon [5]— et le complément **d'attribution** ; se combine avec l'article)

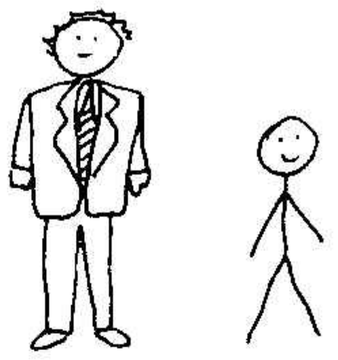

Αυτος ειναι ο Κωστας. Αυτος ειναι ο Ανδρεας.
Ποιος ειναι αυτος;
Ειναι ο Κωστας.
Ποιος ειναι αυτος;
Ειναι ο Ανδρεας.
Ο Κωστας ειναι ο πατερας του Ανδρεα.
Ποιος ειναι ο πατερας του Ανδρεα;
Ο Κωστας.

Αυτη ειναι η Μαρια. Η Μαρια ειναι η γυναικα του Κωστα. Τι ειναι η Μαρια;
Η γυναικα του Κωστα.
Τι ειναι ο Κωστας;
(Ο Κωστας ειναι) ο αντρας της Μαριας.
Ο Ανδρεας ειναι το παιδι του Κωστα και της Μαριας. Τι ειναι ο Ανδρεας;

---

[4]Nous attirons ainsi votre attention sur la prononciation du [i] comme une voyelle et non comme un (**y**). Le mot οικογένεια a donc 5 syllabes (ikoyénia).

Ειναι το παιδι του Κωστα και της Μαριας.

Ειναι το παιδι τους;

Ναι, ειναι το παιδι τους.

Ποιο ειναι το παιδι του Κωστα και της Μαριας;

Ο Ανδρεας.

Ποια ειναι η μητερα του Ανδρεα;

Η Μαρια.

Ποιος ειναι ο πατερας, και ποια ειναι η μητερα του Ανδρεα;

Ο πατερας του Ανδρεα ειναι ο Κωστας και η μητερα του ειναι η Μαρια.

Αυτο ειναι ενα σπιτι. Τι ειναι αυτο;

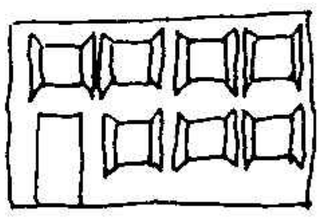

Ενα σπιτι.

Ειναι το σπιτι του Κωστα.

Ποιανου ειναι αυτο το σπιτι ;

Ειναι το σπιτι του Κωστα και της Μαριας.

Ειναι το σπιτι της οικογενειας;

Ναι, ειναι το σπιτι της οικογενειας.

Ειναι το σπιτι του πατερα;

Ναι.

Ειναι και το σπιτι του παιδιου;

Ναι.

Ειναι το σπιτι σου; (répondre avec la négation !)

Οχι, δεν ειναι το σπιτι μου.

Ποσα παιδια εχει η Μαρια;

Ενα.

Ποσα σπιτια εχουν ο Κωστας και η Μαρια;

Ενα.

NOTES

Prononciation

Dans le mot οικογένεια, le ει est une voyelle.

Ce n'est pas le cas du ι précédé d'un ν et suivi d'un α dans τακούνια ou παντελόνια. Là le ι transforme le ν en son (**gn**) comme dans le français *agneau*: (takoúgna), (pandelógna).

Dans κουτάλια, le ι transforme le λ en un son mouillé qui n'existe pas en français mais en italien où il est noté *gl*.

Dans κοστούμια la présence du ι après le μ provoque l'apparition du son français (**gn**)(kostoúmgna).

Dans le cas de σπίτια on applique la règle déjà connue : un ι non accentué en hiatus *derrière une consonne sourde* se transforme en son chuinté mouillé semblable au χ de όχι. Donc prononcer (spítχia).

Grammaire

Les interrogatifs

Jusqu'à présent nous avons vu trois types d'interrogatifs :

1) —celui qui porte sur la qualité ou le genre, que l'on traduit "quoi" : τι. Il est invariable.

2) —celui qui porte sur l'identité, que l'on traduit "qui", "lequel", "laquelle". Il varie en genre, en nombre et en cas. Nous avons vu,

au nominatif singulier :

ποιος "qui ?", ποιος είναι ο πατέρας του Ανδρέα;

ποια "qui ? quelle femme ?", ποια είναι η μητέρα του Ανδρέα;

ποιο "qui ?" (au neutre), ποιο είναι το παιδί του Κώστα;

au génitif neutre et masculin

ποιανού, "de qui ? " "à qui ?", ποιανού είναι αυτό το μολύβι;

3) —celui qui porte sur la quantité, "combien", et qui varie aussi en genre, en nombre et en cas :

πόσα, "combien ?", πόσα παιδιά είναι εδώ;

πόσοι, "combien ?" (de noms masculins), πόσοι καθηγητές είναι εδώ;

πόσες, "combien ?" (de noms féminins), πόσες φοιτήτριες είναι εδώ;

Premières notions sur la déclinaison des pronoms et des adjectifs

Les pronoms et les adjectifs varient non seulement en nombre et en cas, mais aussi en genre. Cela multiplie par trois les formes qu'il faut apprendre !

Nous remarquons que le démonstratif nominatif masculin singulier αυτός et l'interrogatif correspondant ποιος ont la même terminaison -ος et qu'il en est de même au neutre pour αυτό, εκείνο et ποιο. En revanche, la terminaison du féminin n'est pas la même dans αυτή et dans ποια.

On peut poser dès maintenant que *généralement* les terminaisons des pronoms et adjectifs sont au **nominatif singulier** :

masculin -ος

féminin,-η ou-α

neutre, **-ο**

Au féminin, le choix entre les terminaisons -η ou -α dépend du son qui précède.
Si c'est une **consonne**, la terminaison est –η (αυτ–ή).
Si c'est une **voyelle**, la terminaison est -α (ποι–ά).

RÈGLE.

Les noms propres (prénoms, noms de famille, noms de villes ou d'îles) sont *précédés de l'article*. Costas = **ο** Κώστας, Maria = η Μαρία.

Vocabulaire supplémentaire

σπίτι, maison

THÈME. Cet enfant-ci n'a pas de père. Cette maison-là est la maison de ma mère. La mère de l'étudiante n'est pas chez elle (=dans sa maison). Les quatre étudiants n'ont pas de maison, les deux étudiantes ont la maison de leur père. Qui est Costas ? Qu'est Maria ? Maria est la femme de Costas. - Qui est professeur ? Qui est étudiante? C'est une étudiante? C'est un enfant. Qu'êtes-vous, professeurs ou (ή) étudiants ?

Τρίτη ενότητα [8]

Grammaire. Les possessifs singuliers et pluriels. Récapitulation sur le démonstratif et l'adjectif possessif.

Vocabulaire minimum

κόρη, fille de quelqu'un ≠ κορίτσι "fille" par opposition à αγόρι "garçon"
αδελφή, soeur

μας, notre (mot à mot "de nous)
σας, votre (mot à mot "de vous")

μέν–ει, il/ elle reste, il/elle habite
μέν–ουν ils/ elles restent, ils/ elles habitent
λέ–ει, il / elle dit
λέ–νε, ils/ elles disent

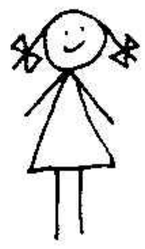

Αυτο ειναι ενα κοριτσι. Ειναι η κορη του Κωστα. Ειναι η κορη του;
Ναι, (ειναι η κορη του).
Ειναι και η κορη της Μαριας. Ειναι η κορη της;
Ναι, ειναι η κορη της.
Ειναι η αδελφη του Ανδρεα;
Ναι, ειναι η αδελφη του.
Ειναι η κορη του Κωστα και της Μαριας;
Ναι, ειναι η κορη τους.
Ο πατερας λεει: "Ειναι η κορη μου." Τι λεει ο πατερας;
"Ειναι η κορη μου".
Τι λεει η μητερα;
"Ειναι η κορη μου".
Τι λενε ο πατερας και η μητερα;
(Λενε:) "Ειναι η κορη μας".
Αυτα ειναι τα κλειδια μου. Τι ειναι αυτα;
Τα κλειδια σου. / Τα κλειδια σας.
(en montrant mes clefs) *Αυτα ειναι τα κλειδια σας;*
Οχι, (δεν ειναι τα κλειδια μας), ειναι τα κλειδια σας.
(en montrant la maison au tableau) *Αυτο ειναι το σπιτι μας;* (répondre avec la négation.)
Οχι, δεν ειναι το σπιτι μας, ειναι το σπιτι τους.
Ποιανου ειναι αυτο το σπιτι;
Ειναι το σπιτι του Κωστα και της Μαριας.

Ειναι το σπιτι αυτου του αντρα και αυτης της γυναικας;

Ναι, ειναι το σπιτι τους.

Ειναι και το σπιτι αυτου του παιδιου;

Ναι.

Ειναι το σπιτι αυτης της οικογενειας;

Ναι.

Που μενει αυτη η οικογενεια;

Σ'αυτο το σπιτι.

Που μενουν αυτα τα παιδια;

Σ' αυτο το σπιτι.

Αυτη η γυναικα μενει σ'αυτο το σπιτι;

Ναι.

Ο πατερας λεει:"Ειναι το σπιτι μου". Τι λενε η μητερα και τα παιδια;

Η μητερα και τα παιδια λενε: "Ειναι το σπιτι μας".

NOTES

Prononciation

της Μαρίας = [tizmarías]. Le σ(ς) devant une consonne sonore est prononcé (**z**), par assimilation — parce que [**z**] est la variante sonore de [**s**]

Attention au groupe αυτής της γυναίκας. Le premier ς est suivi d'un τ (sourd), alors que le second est suivi d'un γ (sonore) et sera donc prononcé [z],(aftís ti**z** yinékas).

Le démonstratif au singulier

On rappelle que le nom déterminé par le démonstratif est *toujours précédé de l'article.* On dit αυτό το σπίτι ou το σπίτι αυτό.

Nous pouvons déjà donner les principales formes du démonstratif αυτός avec l'article qui le suit :

nominatif masculin, αυτός ο
nominatif féminin, αυτή η
nominatif neutre, αυτό το
génitif masculin et neutre, αυτού του
génitif féminin, αυτής της
nominatif et accusatif neutres pluriels, αυτά τα

L'adjectif possessif. Récapitulation

L'adjectif possessif est en fait le génitif du pronom personnel ("de moi" μου, "de toi" σου, "de lui" του, "d'elle" της, "de nous" μας, "de vous" σας, "d'eux" ou "d'elles" τους).

Quelques terminaisons du verbe au présent

Première remarque. Les terminaisons du verbe "être" sont différentes de celles des autres verbes utilisés jusqu'ici :

εί–ναι il est/ ils sont,

εί–μαστε nous sommes,

εί–στε vous êtes.

Nous verrons qu'en dehors de -ναι ce sont des terminaisons de médio-passif (= conjugaison pronominale en français).

Nous avons rencontré :

—la terminaison -ω à la première personne : έχ–ω, j'ai, μέν–ω j'habite,

—la terminaison -εις à la deuxième personne du singulier, έχ–εις, tu as, μέν–εις, tu habites.

—la terminaison -ει à la troisième personne du singulier : έχ–ει il/elle a, μέν–ει, il/ elle habite, λέ–ει, il/ elle dit,

—la terminaison -ουν à la troisième personne du pluriel, έχ–ουν, ils ont.

Ces terminaisons ne sont pas accentuées, car ces verbes appartiennent à la conjugaison non contractée. Mais nous verrons cela dans la prochaine leçon ...

THEME. Costas et Maria ont deux enfants, un garçon et une fille ; cette petite fille est leur fille, c'est aussi la sœur d'Andréas. Maria habite dans la maison de son mari. C'est la maison de cette famille. Maria est la femme de cet homme et la mère de cet enfant. Ces enfants disent : "C'est notre maison". Maria dit : "Costas est mon mari".

Grammaire. Le présent actif des verbes non contractés à l'actif.

Vocabulaire

οι, les (*article masculin et féminin, nominatif pluriel*)
Γαλλία, η, France (1e déclinaison)
Ελλάδα, η, Grèce (1e déclinaison)
Θεσσαλονίκη, η, Thessalonique (1e déclinaison)
Έλληνας, ο, Grec, grec (1e déclinaison)
πόλη, η, ville (1e déclinaison *seulement pour le singulier*)
Παρίσι, το Paris (2e déclinaison des neutres en iota)

εγώ, moi
εσύ, toi

κάν–ω, je fais
κάν–εις, tu fais
μέν–ω, j'habite
μέν–εις, tu habites
μέν–ουμε, nous habitons
μέν–ετε, vous habitez
μαθαίν–ω ελληνικά, j'apprends (= j'étudie **ou** j'enseigne) le grec
μαθαίν–ουν, ils/ elles apprennent
ξέρω, je sais, je connais
ξέρ–ω ελληνικά, je sais (parler) le grec

στην ou στη [= σε την], à la, dans la , en
τώρα, maintenant
γιατί, pourquoi ? **et** parce que.

Ο Κωστας μενει στην Ελλαδα.
<u>Που</u> μενει ο Κωστας;
Στην Ελλαδα.
Εγω, μενω στη Γαλλια.
Εσυ, που μενεις;
(Μενω) στη Γαλλια.
Που μενουν ο Κωστας και η Μαρια;
(Μενουν) στην Ελλαδα.
Εχουν ενα σπιτι στη Θεσσαλονικη.

Που ειναι το σπιτι τους;

Στη Θεσσαλονικη.

Εμεις, μενουμε στην Ελλαδα; (répondre avec la négation)

Οχι, δε μενουμε στην Ελλαδα.

Που μενουμε;

Στη Γαλλια.

Σε ποια πολη;

Στο Παρισι.

(en s'adressant à deux étudiants) *Εσεις μενετε στο Παρισι;*

Ναι, (μενουμε στο Παρισι).

Οι φοιτητες μαθαινουν ελληνικα. Τι κανουν οι φοιτητες;

Μαθαινουν ελληνικα.

Εσυ, τι κανεις τωρα;

Μαθαινω ελληνικα.

Εμεις, σας μαθαινουμε ελληνικα. Τι κανουμε;

Μας μαθαινετε ελληνικα.

Τι κανει ο καθηγητης;

Μας μαθαινει ελληνικα.

Ο Κωστας και η Μαρια μαθαινουν ελληνικα; (répondre avec la négation)

Οχι, δε μαθαινουν ελληνικα.

Γιατι;

Γιατι ξερουν ελληνικα.

Γιατι ξερουν ελληνικα;

Γιατι ειναι Ελληνες.

Ο καθηγητης ξερει ελληνικα. Γιατι;

Γιατι ειναι Ελληνας.

Ξερουν ελληνικα στην Ελλαδα;

Ναι.

Γιατι;

Γιατι ειναι Ελληνες.

Εσεις, ξερετε ελληνικα; (répondre avec la négation)

Οχι, δεν ξερουμε ελληνικα.

Ο Ανδρεας ξερει ελληνικα;

Ναι.

Ποιος ειναι ο Ανδρεας;

Ειναι το παιδι του Κωστα και της Μαριας.

NOTES

Prononciation

RÈGLE.

Lorsqu'un ν précède une consonne occlusive (c'est-à-dire qui se prononce d'un seul coup, sans se prolonger) *sourde* il provoque sa sonorisation. Ceci joue à l'intérieur du mot ou entre un monosyllabe —article, pronom personnel, négation— et le mot qui le suit et qui se prononce avec lui (*proclitique*). L'ensemble de ce petit mot et du nom ou du verbe qui suit ne forme en fait qu'un seul mot au point de vue linguistique ; c'est un *syntagme*.

Pratiquement après un ν un π se prononce [b], un τ se prononce [d] et un κ se prononce [g]. Il se fait aussi une adaptation de la prononciation du ν à la consonne qui suit. Ainsi **np** devient **mb** et le **n** du groupe **ng** se prononce à l'intérieur du nez, comme dans l'allemand *singen*. Certains Grecs ne prononcent pas ce ν, mais ils effectuent de toute façon la sonorisation de la consonne sourde qui suit. On peut prononcer δεν ξέρω (δen**gz**éro) ou (δegzéro).

Le groupe ν π se réalise soit [mb] soit [b]

Le groupe ν τ se réalise soit [nd] soit [d]

Le groupe ν κ se réalise soit [ng] soit [g]

Exemples dans la leçon

(à l'intérieur d'un mot) : αντρας (á**nd**ras) ou (á**d**ras),

(entre une monosyllabe et le mot suivant qui se prononce avec lui): δεν ξέρουμε (δen**gz**érume) (δe**gz**erume).

Distinguez bien par les sons et les accents εγώ et έχω. Exercez-vous avec la phrase : εγώ, έχω σπίτι "moi, j'ai une maison".

Ne confondez pas le σ et le θ. Il vous faut avancer la langue pour prononcer le θ et la retirer pour le σ. Exercez-vous en prononçant le nom de la ville η Θεσσαλονίκη, sans oublier de bien accentuer l'avant-dernière syllabe.

Attention !

On écrit et on prononce tantôt στην, tantôt στη.

On trouve στην devant les voyelles comme ici dans Στην Ελλάδα et devant les consonnes dites occlusives ou momentanées [p], [t],[k] et évidemment devant [ps], [ts], [ks] — dans ce cas la présence du ν provoque la sonorisation de la consonne suivante, comme nous venons de le voir. Le ν disparaît devant les consonnes continues, comme ici dans Στη Γαλλία, στη Θεσσαλονίκη.

La même règle s'applique à la négation de l'indicatif, qui s'écrit et se prononce tantôt δεν tantôt δε.

Exemples:

δεν είναι το χέρι του αγοριού, δεν ξέρουμε

mais δε μαθαίνουν.

Cette adaptation phonétique se fait automatiquement à l'oral. Vous verrez qu'elle n'est pas toujours observée à l'écrit où par correction on écrit parfois le ν final, alors qu'on ne le prononce pas.

Grammaire

RAPPEL.

Les noms propres (noms de personnes, de villes) sont précédés de l'article : Η Θεσσαλονίκη, το Παρίσι.

Le présent des verbes non contractés

Nous connaissons maintenant toutes les terminaisons du présent non contracté : ω, –εις, –ει, –ουμε, –ετε, –ουν, par exemple dans le verbe "apprendre" :

μαθαίν–ω

μαθαίν–εις

μαθαίν–ει

μαθαίν–ουμε

μαθαίν–ετε

μαθαίν–ουν

N.B. L'accent frappe toujours **la dernière syllabe du radical.**

THÈME. Les étudiants disent : "Nous habitons en France et nous étudions le grec". Cet homme, cette femme et leurs enfants n'apprennent pas le grec, parce qu'ils habitent en Grèce et qu'ils connaissent le grec. Est-ce que tu habites à Thessalonique, dans la maison de Costas, de Maria et de leur fille ? Non, je n'habite pas dans cette ville.

Grammaire. Présent actif des verbes contractés en -άω. Pronoms personnels faibles à l'accusatif.

Vocabulaire

μια ou μία, une
τα γαλλικά, le français
τα αγγλικά, l'anglais
τα γερμανικά, l'allemand
γλώσσα, η, langue
τάξη, η, classe (1e déclinaison seulement au singulier)

σε, te (*accusatif*). [Ne pas confondre avec σε, σ' "à", "dans" que nous avons vu dans la leçon précédente combiné avec l'article : στην = σε την]
μας, nous (*accusatif*).[Même forme que le génitif μας "de nous", "notre"]
σας, vous (accusatif). [Même forme que le génitif σας "de vous", "votre"]

μιλάω, je parle
μιλάνε, ils/elles parlent, **on** parle.[La troisième personne du pluriel est une des façons de rendre le "**on**" français.]
ρωτάω + *accusatif*, j'interroge, je pose une question, je demande quelque chose à quelqu'un
απαντάω, je réponds

γαλλικά, (en) français
όταν, quand
μόνο, seulement, ne...que
λίγο, un peu
καλά, bien

Μιλαω ελληνικα;
Ναι, μιλας ελληνικα.
Κι ο Κωστας μιλαει ελληνικα;
Ναι, κι εκεινος μιλαει ελληνικα.
Και τα παιδια του μιλανε ελληνικα;
Ναι, και τα παιδια του μιλανε ελληνικα.
Ποσα παιδια εχουν ο Κωστας και η Μαρια;
Εχουν δυο παιδια.
Ειναι δυο αγορια;

Οχι, ειναι ενα αγορι κι ενα κοριτσι.
Τι γλωσσα μιλανε;
Μιλανε τα ελληνικα.
Τι μιλανε στη Γαλλια;
Μιλανε γαλλικα.
Εσυ, μιλας ελληνικα στην Ελλαδα; (répondre avec la négation)
Οχι, εγω δε μιλαω ελληνικα στην Ελλαδα.
Τι μιλατε στην ταξη;
Μιλαμε ελληνικα στην ταξη.
Τι μιλατε στο σπιτι σας;
Μιλαμε γαλλικα στο σπιτι μας.
Τι μιλας στην ταξη;
Μιλαω ελληνικα στην ταξη.
Ποσες γλωσσες μαθαινεις;
Δυο./ Τρεις./ Μονο μια.
Ξερεις αγγλικα;
Λιγο. / Οχι καλα.
Ξερεις και γερμανικα; (répondre avec la négation)
Οχι, δεν ξερω γερμανικα.
Τι κανετε οταν σας ρωταμε στα ελληνικα;
Σας απανταμε στα ελληνικα.
Εσυ, τι κανεις οταν σε ρωτω στα ελληνικα;
Απανταω στα ελληνικα.
Τι κανουν οι φοιτητες, οταν τους ρωταει ο καθηγητης;
Απαντανε.
Εμεις, τι κανουμε οταν μας ρωτανε;
Απαντατε.
Τι κανει η Μαρια οταν τη ρωταει ο Κωστας;
Απανταει.
Σε ποιον απανταει;
Στον Κωστα./ Στον αντρα της.
Τι κανουν τα παιδια του Κωστα, οταν τα ρωταει;
Απαντανε.
Σε ποιον απαντανε;
Στον πατερα τους.
Τι κανουμε οταν μας ρωτατε;
Απαντατε.
Τι κανω οταν με ρωτανε;

Απαντας./ Απαντατε.

NOTES

Prononciation

Nous avons vu que ν + une consonne occlusive ou momentanée (π, τ, κ) entraîne une sonorisation de cette consonne (p > b, t > d, k> g). Cela ne se passe pas ainsi quand le ν final appartient à un nom, un verbe ou un adverbe, quand il ne s'agit pas, donc, d'un syntagme. Ainsi τι κάνουν τα παιδιά se prononce (kánoun **t**a) et όταν τα ρωτάει (ótan **t**a ...).

Présent des verbes contractés en άω / ώ

Ces verbes diffèrent des non contractés

1) par l'accentuation,

2) par la présence d'une voyelle de liaison entre la racine et la terminaison et

3) par l'existence de *terminaisons alternatives.*

Seule l'accentuation permet de les distinguer de façon sûre.

Sont contractés tous les verbes qui sont accentués *à droite de la dernière consonne du radical.* Ainsi μιλ | ώ, μιλ | άω est contracté parce que l'accent tombe à droite du λ. Au contraire, μαθαί | νω est non contracté parce que l'accent se place à gauche du ν.

Dans la forme la plus simple de la conjugaison, un ά accentué prend place entre la racine et les terminaisons — qui diffèrent un peu de celles des non contractés :

–ά–ω alternativement —ώ

–ά–ς

–ά–ει alternativement —ά

–ά–με

–ά–τε

–ά–νε alternativement –ού–ν

Pronoms personnels faibles

Le français distingue des pronoms personnels *forts* et *faibles* à toutes les fonctions, comme sujet (**moi** -forme forte, **je**-forme faible) et comme objet (**moi / me**). Le grec se sert des formes faibles pour le complément direct, le complément indirect et le complément du nom (accusatif et génitif).

Nous connaissons déjà les formes du génitif du pronom personnel faible. Elles servent pour le possessif : μου, σου, του, της, μας, σας, τους. Nous verrons que ces formes sont aussi utilisées pour le complément indirect (ancien datif).

Les formes de l'ACCUSATIF — dont la plupart figurent dans la leçon — sont les suivantes :

—première personne du singulier, με "me"
—deuxième personne du singulier, σε "te"
—troisième pers. du sing. du masculin τον "le"
—troisième pers. du sing. du féminin τη(ν)"la" (même forme que l'accusatif de l'article au féminin)

—troisième pers. du sing. du neutre το, "le"
—première personne du pluriel , μας "nous" (même forme au génitif)
—deuxième personne du pluriel, σας "vous" (même forme au génitif)
—troisième pers. du plur. du masculin τους "les" (même forme que l'accusatif pluriel de l'article)
—troisième pers. du plur. du féminin τις [dans certains cas τες[5]] "les"
—troisième pers. du pluriel du neutre τα "les" (même forme que le nominatif-accusatif de l'article neutre).

THÈME. Je demande à Costas : "Est-ce que tu connais le français ?" Il répond : "Non, je ne connais que le grec." Maria connaît aussi le français. Que fait Maria, quand (όταν) nous lui demandons dans quelle ville elle habite ? Elle répond : "J'habite à Thessalonique." En Grèce, on parle grec. Est-ce que les enfants de Costas apprennent le français ? Oui, quand nous les interrogeons en français, ils répondent en français. Costas, Maria et leurs deux enfants habitent en Grèce et parlent le grec.

[5]Nous parlerons de cette forme dans le second volume.

BILAN GRAMMATICAL

Première déclinaison des noms masculins en αϛ **et** ηϛ **et féminins en** α **et** η:

au **masculin** NOMINATIF singulier terminaison en ϛ,
absence du ϛ ailleurs.
au **féminin** GÉNITIF singulier terminaison en ϛ,
absence du ϛ ailleurs,
aux **deux genres,** εϛ est la terminaison du NOMINATIF-ACCUSATIF PLURIEL.

Pronoms adjectifs (interrogatif et démonstratif)

Les terminaisons sont généralement au nominatif singulier du type -οϛ au masculin, -η ou -α au féminin, -ο au neutre.

Au féminin le choix entre les deux terminaisons dépend de la présence d'une consonne (terminaison η) ou d'une voyelle (terminaison α) devant le -οϛ du masculin.

Le présent des verbes non contractés (accent *à gauche* de la dernière consonne de la racine) :

−ω, −ειϛ, −ει, −ουμε, −ετε, −ουν.

Le présent des verbes contractés en -άω (accent *à droite* de la dernière consonne de la racine) :

−άω [ώ], −άϛ, −άει [ά], −άμε , −άτε, −άνε [ούν].

ΤΡΙΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Πρώτη ενότητα [11]

Grammaire. Deuxième déclinaison des noms masculins. Les adjectifs de nationalité. Les pronoms-adjectifs de quantité. Les pronoms personnels forts. Traduction de "s'appeler".

Vocabulaire.

άνθρωπος, ο, homme (=être humain), personne
γιος, ο, fils
χώρα, η, pays
φίλος, ο, ami
Γάλλος, ο, Français, français
Γαλλίδα, η, Française, française
Ελληνίδα, η, Grecque, grecque
Γερμανός, ο, Allemand, allemand.

πολλοί (nominatif masculin pluriel), beaucoup de, de nombreux
πολλούς (accusatif masculin pluriel), beaucoup de, de nombreux
μερικοί (nominatif), quelques-uns

τον λένε, **il** s'appelle (mot à mot : "ils **le** disent"). NB. Rappelez-vous que la troisième personne du pluriel est une des façons de rendre le français "**on**" ; voir plus haut μιλάνε, "on parle"
τη λένε, **elle** s'appelle (mot à mot "ils **la** disent)

δεν ... κανέναν (accusatif masculin), ne ... aucun
δεν ... καμία (accusatif féminin), ne ... aucune
πώς, comment ?
που (relatif invariable), qui, que [à distinguer de l'adverbe interrogatif πού]
ή, ou (bien)
δηλαδή, c'est-à-dire

Αυτος ο ανθρωπος ειναι ο αντρας της Μαριας. Ποιος ειναι αυτος ο ανθρωπος;
Ο αντρας της Μαριας.
Πως τον λενε;
Τον λενε Κωστα.
Πως τη λενε τη γυναικα του;
Τη λενε Μαρια.
Ποσα παιδια εχουν αυτοι οι ανθρωποι;

Δυο παιδια.

Ποσοι ανθρωποι ειναι σ'αυτη την οικογενεια;

Τεσσερις.

Τους ξερουμε αυτους τους ανθρωπους;

Ναι, τους ξερουμε.

Ειναι Ελληνες η Γαλλοι;.

Ειναι Ελληνες.

Εσεις ειστε Ελληνες η Γαλλοι;

Εμεις ειμαστε Γαλλοι.

Εσυ εισαι Ελληνας η Γαλλος;

Ειμαι Γαλλος.

Εσυ εισαι Ελληνιδα η Γαλλιδα;

Ειμαι Γαλλιδα.

Σ 'αυτη την οικογενεια ο πατερας ειναι Ελληνας. Τι ειναι η μητερα;

Ειναι Ελληνιδα.

<u>Που</u> μενει ο Κωστας;

Στην Ελλαδα.

Σε ποια πολη;

Στη Θεσσαλονικη.

Ποσοι ανθρωποι μενουν στο σπιτι του Κωστα;

Τεσσερις.

<u>Πως</u> τον λενε το γιο του Κωστα;

Τον λενε Ανδρεα.

Εχει και κορη. Πως τη λενε;

<u>Δεν</u> ξερω.

Α, ναι, την κορη του Κωστα τη λενε Ειρηνη. Εχει αδελφο η Ειρηνη;

Ναι.

Πως τον λενε τον αδελφο της Ειρηνης;

Τον λενε Ανδρεα.

Ο Κωστας εχει και Γαλλο φιλο που μενει στο Παρισι. <u>Που</u> ειναι το σπιτι του φιλου του Κωστα;

Στο Παρισι.

Σε ποια χωρα δηλαδη;

Στη Γαλλια.

Και σεις εχετε Ελληνες φιλους;

Ναι.

Εσυ ξερεις πολλους Ελληνες;

Ξερω μερικους.

Εχεις και Γερμανους φιλους;
Οχι.
Δεν εχεις κανεναν;
Οχι, κανεναν.

NOTES

Prononciation

N'oubliez pas de **sonoriser** le κ dans την κόρη (tingóri).

Distinguez bien par le trait distinctif de la langue sur les dents du haut le θ du σ dans Θεσσαλονίκη.

REMARQUE: Le ν du pronom τον est maintenu devant les consonnes continues (alors que celui de l'article τον disparaît) pour bien distinguer le masculin du neutre : πώς το λένε (= το παιδί) ≠ πώς τον λένε (= το γιο). Le ν du pronom féminin disparaît comme celui de l'article : πώς τη λένε (= την κόρη).

La deuxième déclinaison des masculins

Nous connaissons depuis la première leçon la deuxième déclinaison des neutres en ι. Leur point commun avec les masculins que nous voyons maintenant est que leur génitif singulier est en -ου : τραπέζι, τραπεζιού, άνθρωπος, ανθρώπου.

La deuxième déclinaison des masculins est la plus *riche en formes différentes*. Elle présente aussi des difficultés pour l'accentuation.

Appartiennent à cette déclinaison surtout des masculins (et quelques féminins, en particulier οδός et ses composés) en -ος. [Comme d'habitude, nous ne citons que les formes présentes dans les leçons].

—nominatif singulier, άνθρωπος

—accusatif singulier, άνθρωπο

—génitif singulier, ανθρώπου (Faites descendre l'accent sur l'avant-dernière syllabe.)

—nominatif pluriel, άνθρωποι (à nouveau l'accent comme au nominatif)

—accusatif pluriel, ανθρώπους (nouvelle descente de l'accent sur l'avant-dernière syllabe de la fin)

—génitif pluriel, ανθρώπων

Ces terminaisons nous sont déjà connues, puisque ce sont celles des pronoms adjectifs au masculin : αυτός, αυτόν, αυτού, αυτοί, αυτούς, αυτών, ποιος, ποιο(ν), ποιανού, ποιοι, ποιους.

Accentuation

A partir de maintenant, nous considérerons **deux questions** pour l'accentuation :

1) le déplacement éventuel de l'accent au cours de la déclinaison,

2) la place de l'accent au nominatif singulier — cet accent fondamental **du nom** (substantif et adjectif) s'appelle "accent premier" en français et βασικός τόνος en grec.

Déplacement de l'accent

Remarquez que ce problème ne se pose pas pour les noms dont l'accent est sur la finale (αδελφός) ou sur l'avant-dernière syllabe (φίλος) au nominatif. Dans ces cas, l'accent reste à la même place pendant toute la déclinaison.

Pour les noms accentués sur la troisième syllabe, comme άνθρωπος, la descente de l'accent dépend de la nature de la finale : quand cette dernière comprend un ου ou un ω, l'accent est sur l'avant-dernière syllabe (ανθρώπου, ανθρώπους, ανθρώπων). C'est là un vestige d'une époque très ancienne de la langue où les voyelles étaient longues ou brèves. Une voyelle longue à la fin du mot interdisait à l'accent de remonter plus haut que l'avant-dernière syllabe ("loi de limitation quantitative")[6].

Notez que cette règle s'applique aussi aux formes verbales, μαθαίνω, μαθαίνουν, où la présence des finales -ω et -ουν empêche l'accent de remonter plus haut que l'avant-dernière syllabe. Cela ne signifie pas que l'accent soit nécessairement sur l'avant-dernière syllabe dans les verbes. Rappelez-vous que l'accent est sur la finale dans plusieurs formes des verbes contractés : μιλώ, μιλάς, μιλά, μιλούν / μιλάνε.

Les accents premiers

RAPPEL

Les adjectifs en -κος sont le plus souvent accentués sur la finale : μερικοί.

THEME. Maria et Irini sont grecques. Costas et Andréas sont grecs. Beaucoup de Grecs habitent dans ce pays. Je connais un Français qui a une maison à Thessalonique. Comment s'appelle le père d'Andréas ? Combien de personnes habitent dans ta maison ? Combien d'amis grecs avez-vous ? C'est la maison de mon ami français. Nous ne connaissons aucune Grecque. Tu ne connais aucun Grec.

---

[6]Pour plus de détails, voir H.TONNET *Manuel d'accentuation grecque moderne.*

Grammaire. Déclinaison des neutres de la deuxième déclinaison en **–ο**. Les adverbes de lieu. Accord des adjectifs.

Vocabulaire

άτομο, το, individu, personne
ισόγειο, το, rez-de-chaussée
παράθυρο, το, fenêtre
αυτοκίνητο, το, automobile, auto
δέντρο, το, arbre
όροφος, ο, étage
πόρτα, η, porte

άλλος, άλλη, άλλο, autre
πρώτος, πρώτη, πρώτο, premier
δεύτερος, δεύτερη, δεύτερο, deuxième. [NB. L'accent du nominatif masculin sing. se conserve à toutes les formes dans les adjectifs.]
ανοιχτός, ανοιχτή, ανοιχτό, ouvert
κλειστός, κλειστή, κλειστό, fermé
ελληνικός, ελληνική, ελληνικό, grec (pour des choses ou des idées, à l'exclusion des gens, pour lesquels on emploie Έλληνας, Ελληνίδα)
γερμανικός, γερμανική, γερμανικό, allemand (pour des choses ou des idées)
γαλλικός, γαλλική, γαλλικό, français (pour les choses et les idées)

έχει avec l'**accusatif**, a, il y a
υπάρχει, avec le **nominatif singulier**, il y a (mot à mot "existe")
υπάρχουν, avec le **nominatif pluriel**, il y a (mot à mot "existent")

από (préposition avec l'accusatif), de
κοντά σε, [La préposition σε se combine avec l'article neutre—> κοντά στο], près de, près du, près de la
μπροστά σε, μπροστά στο, devant (le / la)
πίσω από, derrière (le / la)
μέσα σε, στο, à l'intérieur de (du / de la)
έξω από, en dehors de

Αυτο ειναι το σπιτι των φιλων μας. Ειναι το σπιτι τους;
Ναι, ειναι το σπιτι τους.
Ποσα ατομα μενουν σ'αυτο το σπιτι;

Τεσσερα.

Ποια ειναι αυτα τα ατομα;

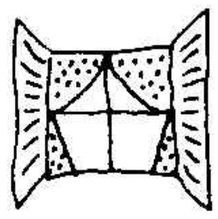

Ο πατερας, η μητερα και τα δυο τους παιδια.

Αυτο ειναι ενα παραθυρο. Τι ειναι αυτο;

Ενα παραθυρο.

Ειναι ενα απο τα παραθυρα του σπιτιου. Εχει και αλλα παραθυρα το σπιτι;

Ναι.

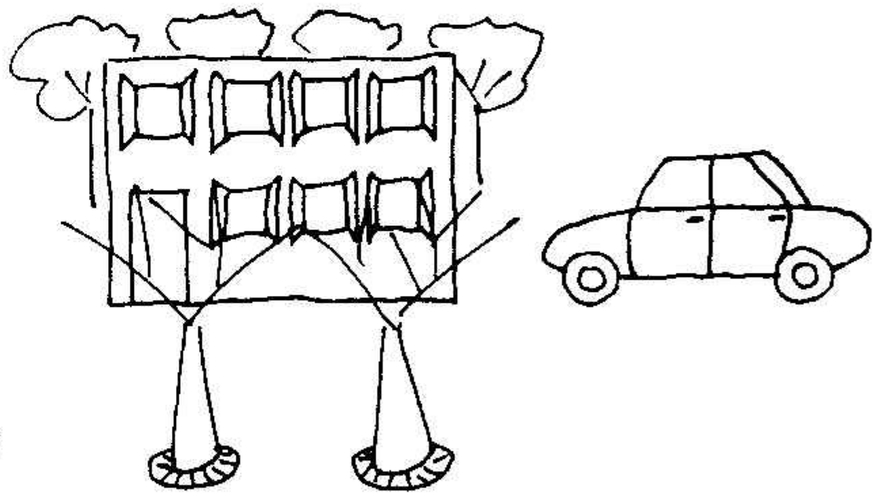

Ποσα παραθυρα εχει;

(Το σπιτι) εχει εφτα παραθυρα.

Ποσα παραθυρα ειναι στο ισογειο;

Τρια.

Ποσα παραθυρα ειναι στον πρωτο οροφο;

Τεσσερα.

Το σπιτι εχει δευτερο οροφο;

Οχι. Εχει μονο εναν.

Αυτη ειναι η πορτα του σπιτιου. Εχει κι αλλες πορτες;

Οχι.

<u>Που</u> ειναι η πορτα του σπιτιου;

Στο ισογειο.

Ο Κωστας εχει αυτοκινητο. Να το. Ειναι ελληνικο αυτοκινητο;

Οχι.

Γιατι;

Γιατι δεν υπαρχουν ελληνικα αυτοκινητα.

Ποσες πορτες εχει αυτο το αυτοκινητο;

Τεσσερις.

Ειναι ανοιχτες οι πορτες του αυτοκινητου;

Οχι, ειναι κλειστες.

Ειναι ανοιχτη η πορτα του σπιτιου;

Οχι, ειναι κλειστη.

Ειναι ανοιχτα τα παραθυρα του σπιτιου;

Ναι, ειναι ανοιχτα.

(On ouvre la porte de la classe)*Ειναι κλειστη η πορτα της ταξης;*

Οχι, ειναι ανοιχτη.

Ποσα αυτοκινητα εχει ο Κωστας;

Ενα.

Ποιανου ειναι αυτο το αυτοκινητο;

Του Κωστα.

Κοντα στο σπιτι του Κωστα υπαρχουν δεντρα. <u>Που</u> ειναι τα δεντρα;

Κοντα στο σπιτι.
Ποσα δεντρα ειναι μπροστα στο σπιτι;
Δυο.
Ποσα δεντρα ειναι πισω απο το σπιτι;
Τεσσερα.
Που ειναι τα δυο δεντρα;
Μπροστα στο σπιτι.
Που ειναι τα τεσσερα δεντρα;
Πισω απο το σπιτι.
Ποσα δεντρα ειναι κοντα στο σπιτι;
Εξι.
Το αυτοκινητο ειναι μεσα στο σπιτι;
Οχι.
Που ειναι;
Εξω απο το σπιτι.

NOTES

Prononciation

N'oubliez pas de sonoriser le π dans στον πρώτο όροφο (stombróto) !

Attention, tous les [**i**] non accentués en hiatus ne se transforment pas en (**y**) comme dans μολύβια (molívya). Dans les mots de formation non populaire — que l'usage vous fera connaître — la voyelle se conserve et constitue une syllabe : ισόγειο (isóyio 4 syllabes!). Le cas est comparable à celui de οικογένεια (ikoyénia) que nous avons vu plus haut. Dans les glossaires de la fin du livre nous précisons les cas de conservation du [i] voyelle en hiatus, par exemple ισόγειο [io].

Remarquez qu'on maintient le ν final de l'article au génitif pluriel — c'est le même pour les trois genres — même devant les consonnes continues : των φίλων.

Accentuation

1) Déplacement de l'accent

Attention à la descente de l'accent sur l'avant-dernière syllabe dans τους ορόφους, του ορόφου. Elle est due, nous le rappelons, à la présence en finale du [u] qui attire l'accent sur la syllabe précédente — on peut dire aussi que cette finale est "longue". Cette règle ne joue pas dans les *adjectifs* et dans certains *noms composés*.

2) Accent premier

Les adjectifs *simples* en -τός sont accentués sur la finale : ανοιχτός, κλειστός.

La plupart des noms (substantifs) neutres en –ο (sauf certains en –ίο, –είο que nous verrons plus tard) font remonter l'accent le plus haut possible (sur la première syllabe des dissyllabes et la troisième des mots de plus de deux syllabes) : δέντρο, άτομο, παράθυρο, αυτοκίνητο.

La place des mots dans la phrase

Théoriquement dans la phrase grecque la place des mots est libre.

Cependant les *articles* sont toujours *avant* les noms (τα παιδιά) et les *possessifs* (pronoms personnels faibles au génitif) se placent *après* le nom (τα παιδιά τους). Cet ordre ne peut être changé que si le nom est qualifié par un adjectif ; dans ce cas le "possessif" *peut* se placer *après l'adjectif* : τα δυο τους παιδιά.

Les prépositions

Elles se construisent à peu près toutes avec l'*accusatif.*

Les prépositions simples, comme σε "à" et από "de", sont en nombre limité. Leur sens est souvent *précisé par des adverbes.* Rien d'étonnant, la même chose existe en français : de (*préposition simple*) , dehors (*adverbe) —> en dehors de (préposition composée*).

Les prépositions qui expriment un contact, au moins visuel, immédiat se construisent avec σε, comme κοντά σε, μπροστά σε ; au contraire, celles qui impliquent un certain éloignement ou l'absence d'un contact (visuel) immédiat se construisent avec από comme πίσω από.

La deuxième déclinaison des neutres en -ο

Elle ne diffère de la déclinaison des neutres en -ι, que nous connaissons déjà, que par la terminaison du nominatif-accusatif singulier — -ο au lieu de -ι — et par l'accentuation des génitifs.

Dans les neutres en ι, l'accent tombe toujours sur la finale au génitif : του τραπεζιού.

Dans les neutres en -ο, l'accent, quand il n'est pas fixe, ne peut descendre que sur l'avant-dernière syllabe : το άτομο, του ατόμου.

Précisions sur les adjectifs en –ος, –η, –ο

Depuis plusieurs leçons nous "accordons" les adjectifs en -ος, –η, –ο, sans qu'il soit nécessaire de préciser comment ils se déclinent.

En fait dans cette catégorie, qui est la plus répandue, le masculin se décline selon la *deuxième* déclinaison des masculins (comme άνθρωπος donc), le neutre se décline aussi selon la *deuxième* déclinaison (comme παράθυρο) et le féminin se décline selon la *première* déclinaison (comme κόρη quand il y a une consonne devant la terminaison).

Mais attention, *l'accent ne se déplace pas durant la déclinaison !*

Un exemple de déclinaison d'adjectif en ος, –η, –ο

Singulier

Nominatif masculin ανοιχτός, nom. fém. ανοιχτή, nom. neutre, ανοιχτό

Accusatif masculin ανοιχτό, acc. fém. ανοιχτή, acc. neutre, ανοιχτό

Génitif singulier, ανοιχτού, gén. fém. ανοιχτής, gén. neutre, ανοιχτού

Pluriel

Nominatif masculin ανοιχτοί, nom. fém. ανοιχτές, nom. neutre ανοιχτά

Accusatif masculin ανοιχτούς, acc. fém. ανοιχτές, acc. neutre ανοιχτά

THÈME. Nous avons une voiture française. Nos amis grecs ont une voiture allemande. Il y a une voiture devant la maison de Costas. Il y a quatre personnes dans la voiture de Maria. Ces trois arbres sont près des fenêtres de notre maison. Notre maison en Grèce est derrière la maison de Costas. Combien de portes ouvertes a la classe ? Est-ce que les fenêtres de la classe sont fermées ?

Grammaire. Le complément direct et indirect des noms et des pronoms personnels.

Vocabulaire

βιβλίο, το, livre
τετράδιο [io], το, cahier
καρέκλα, η, chaise
κοπέλα, η, jeune fille

εμένα, moi (pronom personnel fort à l'accusatif)

δίνω, je donne
βλέπω, je vois
διαβάζω, je lis
δείχνω, je montre
γνωρίζω, je connais, je fais connaître = je présente
ευχαριστώ, merci (mot à mot "je remercie")

με + accusatif, avec (ne pas confondre avec με "me", pronom personnel faible à l'accusatif)

Δινω το βιβλιο. Τι κανω με το βιβλιο; (répondre avec un pronom)
Το δινεις. / Το δινετε.
Δινω τα βιβλια. Τι κανω με τα βιβλια;
Τα δινεις. / Τα δινετε.
Διαβαζουμε το βιβλιο. Τι κανουμε με το βιβλιο;
Το διαβαζετε.
Βλεπω τον πατερα του Ανδρεα. Ποιον βλεπω;
Τον πατερα του Ανδρεα.
Βλεπεις τον πατερα του Ανδρεα; (répondre avec un pronom)
Ναι, τον βλεπω.
Βλεπεις αυτη την κοπελα;
Ναι, τη βλεπω.
Βλεπετε τη Μαρια και την Ειρηνη;
Ναι, τις βλεπουμε.
Βλεπεις τη Μαρια και την Ειρηνη;
Ναι, τις βλεπω.
Ποιες ειναι η Μαρια και η Ειρηνη;

Ειναι η γυναικα και η κορη του Κωστα. Ειναι η μητερα και η αδελφη του Ανδρεα.

Βλεπεις τον Κωστα και τον Ανδρεα;

Ναι, τους βλεπω.

Εμενα, με βλεπεις;

Ναι, σε βλεπω.

Δειχνω την καρεκλα. Τη δειχνω την καρεκλα;

Ναι, τη δειχνεις.

(en montrant un livre) *Διαβαζεις αυτο το βιβλιο;*

Οχι, δεν το διαβαζω.

Γνωριζεις τον Κωστα;

Ναι, τον γνωριζω.

Γνωριζετε αυτη την οικογενεια;

Ναι, τη γνωριζουμε.

(en montrant la famille de Costa) *Γνωριζετε αυτους τους ανθρωπους;*

Ναι, τους γνωριζουμε.

Βλεπετε αυτες τις καρεκλες;

Ναι, τις βλεπουμε.

Βλεπετε αυτα τα τετραδια;

Ναι, τα βλεπουμε.

Δινω το βιβλιο στο φοιτητη. Του το δινω;

Ναι, του το δινεις.

Δινω το τετραδιο στη φοιτητρια. Της το δινω;

Ναι, της το δινεις.

Δειχνω την καρεκλα στο φοιτητη. Του τη δειχνω;

Ναι, του τη δειχνεις.

Δειχνω τις καρεκλες στον καθηγητη. Του τις δειχνω;

Ναι, του τις δειχνεις.

Δινω το βιβλιο στο παιδι. Τι κανω; (répondre avec des pronoms)

Του το δινεις.

Δειχνω τα βιβλια στα παιδια. Τι κανω;

Τους τα δειχνεις.

Δινω τις καρεκλες στα παιδια. Τι κανω;

Τους τις δινεις.

Γνωριζω το φιλο μου στον πατερα μου. Του τον γνωριζω;

Ναι, του τον γνωριζεις.

Γνωριζω την Ειρηνη στους φιλους μου. Τους τη γνωριζω;

Ναι, τους τη γνωριζεις.

Δινω την καρεκλα μου σε μια κοπελα. Τι κανω; (répondre avec des pronoms)
Της τη δινεις.
Διαβαζω το βιβλιο στο παιδι μου. Τι κανω;
Του το διαβαζεις.

NOTES

Prononciation

Attention à τετράδιο qui est prononcé en 4 syllabes ; ainsi τετράδια se prononce **-δια**, alors que πόδια se prononce **-δya.**
Attention aussi à la prononciation de τον γνωρίζω où le ν du pronom est maintenu (**tonγno-**), alors que dans τη γνωρίζω le ν disparaît (**tiγno-**). N'oubliez pas de sonoriser le -ς dans τους γνωρίζω (**touzγno-**).

Accentuation

Accents premiers

Nous avons vu que les neutres en -ο font remonter l'accent le plus haut possible : αυτοκίνητο, άτομο, τετράδιο. Il y a une exception pour certains mots de *trois syllabes en -ιο* comme βιβλίο.

Les féminins en -ρα et -λα sont accentués sur l'avant-dernière syllabe : μητέρα, κοπέλα, καρέκλα.

Grammaire

Déclinaison des pronoms personnels faibles à l'accusatif

Singulier

accusatif masculin τον, accusatif féminin τη(ν), accusatif neutre το,
génitif masculin του, génitif féminin της, génitif neutre του

Pluriel

accusatif masculin τους, accusatif féminin τις, accusatif neutre τα,
génitif des trois genres τους

Le complément d'objet indirect

— quand il s'agit d'un nom, s'exprime avec σε suivi de l'accusatif : δίνω το βιβλίο στο φοιτητή

— quand il s'agit d'un pronom personnel, il s'exprime **au génitif :** του το δίνω.

L'ordre des compléments est ici contraire à l'ordre français, mot à mot : *"je lui le donne".

THÈME. Est-ce que vous voyez la famille de Costas et de Maria ? Maria donne deux cahiers à Irini. Elle les lui donne, elle ne me les donne pas. L'étudiante me montre trois chaises ; elle me les montre. Costas et Irini nous présentent leurs amis grecs. Ils nous les présentent. Les quatre étudiantes nous donnent leurs chaises ; elles nous les donnent. Est-ce que tu poses une question à (= interroges)Andréas ? Oui, quand je l'interroge, il me répond.

Τέταρτη ενότητα [14]

Grammaire. Révision du présent actif des verbes contractés. Présent actif des verbes "réduits". Pronoms personnels compléments directs et indirects (révision).

Vocabulaire

μαμά, η, maman
παιχνίδι, το, jouet, jeu
πρωί, το, matin
μεσημέρι, το, midi
τα Χριστούγεννα Noël
σχολείο, το, école
Πανεπιστήμιο [-io], το, Université
εστιατόριο [-io], το, restaurant
βιβλιοπωλείο, το, librairie

μεγάλος, μεγάλη, μεγάλο, grand, adulte, âgé
αγοράζω, j'achète
θέλω, je veux
πεινάω, j'ai faim
διψάω, j'ai soif
τρώω, je mange
πάω, je vais, (avec complément exprimant une personne) je conduis quelqu'un quelque part
πίνω, je bois
ζητάω, je demande (c'est-à-dire "je cherche à obtenir")

το ίδιο με + acc., la même chose que
όταν, quand
πολύ, beaucoup
λίγο, un peu
βέβαια, bien sûr

Εγω, οταν πειναω, τρωω. Εσυ, τι κανεις, οταν πεινας;
Κι εγω, τρωω.
Τι κανει ο Ανδρεας, οταν πειναει;
(Κι εκεινος) τρωει.
Τι κανουν οι φιλοι μας, οταν πεινανε;
Τρωνε.
Οι φιλοι μας τρωνε οταν πεινανε;

Βεβαια, τρωνε.

Εγω, οταν διψαω, πινω. Εσυ, τι κανεις, οταν διψας;

Κι εγω πινω.

Τα παιδια της Μαριας, τι κανουν, οταν διψανε;

Κι εκεινα πινουν.

Εσεις, πινετε, οταν διψατε;

Βεβαια, πινουμε, οταν διψαμε.

Πινετε, οταν πεινατε;

Οχι.

Τι κανετε, λοιπον, οταν πεινατε;

Τρωμε.

Τι λενε τα παιδια του Κωστα, οταν πεινανε;

Λενε: "Πειναμε".

Τι λεει ο Ανδρεας στη μαμα του, οταν διψαει;

"Διψαω".

Τι της λεει;

Της λεει: "Μαμα, διψαω."

Τι λενε τα παιδια στη μαμα τους, οταν πεινανε;

Της λενε : "Μαμα, πειναμε."

Τρως πολυ το βραδυ;

Οχι, τρωω λιγο.

Το μεσημερι, τρως πολυ;

Οχι, και το μεσημερι τρωω λιγο.

Οι Γαλλοι, τρωνε πολυ το βραδυ;

Ναι, οι Γαλλοι τρωνε πολυ το βραδυ.

Εσεις, οι Γαλλοι, τρωτε πολυ το πρωι;

Οχι, τρωμε λιγο.

Οταν θελω ενα βιβλιο,το ζηταω. Τι κανεις, οταν θελεις ενα βιβλιο;

Το ζηταω.

Απο που το ζητας;

Απο το βιβλιοπωλειο.

Τι κανουν οι φοιτητριες, οταν θελουν ενα μολυβι;

Το ζητανε.

Τι κανουν οι φοιτητριες, οταν τις ρωταει ο καθηγητης;

Του απανταν ε.

Τι κανεις, οταν σε ρωταω πως σε λενε;

Σου απανταω : "Με λενε Νικη."

Οταν μου ζητας το μολυβι μου, σου το δινω.

Τι κανεις, οταν σου ζηταω το μολυβι σου;

Σου το δινω.

Οταν θελω το τετραδιο σου, σου το ζηταω. Τι κανω, οταν θελω το τετραδιο σου;

Μου το ζητας.

Τι κανεις, οταν ο καθηγητης σου ζηταει το βιβλιο σου;

Του το δινω.

Κανεις το ιδιο, οταν σου το ζηταει η Νικη;

Ναι, κανω το ιδιο.

Τι κανεις, δηλαδη;

Της το δινω.

Στη Γαλλια, τα Χριστουγεννα, αγοραζουμε παιχνιδια στα παιδια. Τι κανουμε τα Χριστουγεννα;

Αγοραζουμε παιχνιδια στα παιδια.

Τι κανει ο Κωστας, οταν ο Ανδρεας του ζηταει ενα παιχνιδι;

Του το αγοραζει.

Τι κανει η Μαρια, οταν η Ειρηνη της ζηταει παιχνιδια;

Της τα αγοραζει.

Τρωνε πολυ τα Χριστουγεννα στη Γαλλια;

Ναι, τρωνε πολυ.

Το βραδυ παω στο σπιτι μου. Που παω το βραδυ;

Στο σπιτι σας.

Κι εσυ πας στο σπιτι σου το βραδυ;

Ναι.

Το καλοκαιρι, πας στην Ελλαδα;

Ναι./ Οχι.

Εσυ, που πας το καλοκαιρι;

Στην Ιταλια.

Το πρωι, οι μητερες πανε τα παιδια τους στο σχολειο. Τι κανουν οι μητερες το πρωι;

Πανε τα παιδια τους στο σχολειο.

Το πρωι η Μαρια παει τον Ανδρεα στο σχολειο. Που τον παει τον Ανδρεα η Μαρια;

Τον παει στο σχολειο.

Εχετε παιδια;

Οχι./ Ναι.

Τα πατε στο σχολειο το πρωι;

Οχι.

Γιατι;

Γιατι ειναι μεγαλα.

Που πανε ο Ανδρεας και η Ειρηνη το πρωι;

(Πανε) στο σχολειο.

Και σεις πατε στο σχολειο το πρωι;

Οχι.

Γιατι;

Γιατι ειμαστε φοιτητριες.

Δεν πανε στο σχολειο οι φοιτητριες;

Οχι.

Που πανε λοιπον;

Στο Πανεπιστημιο.

Πως το λενε το Πανεπιστημιο μας;

Το λενε Langues 'O.

Δε μου λες, τρως στο σπιτι σου το μεσημερι;

Οχι, τρωω σ' ενα εστιατοριο.

NOTES

Prononciation

Les sonorisations des groupes de consonnes dans les enclitiques et les proclitiques

Les "mots outils" (articles, conjonctions, négations et pronoms personnels faibles) qui sont prononcés en même temps que le mot important qui suit ou qui précède (verbe ou nom) sont appelés *enclitiques* s'ils suivent le mot principal, *proclitiques* s'ils le précèdent. Il peut se former à cette occasion des groupes de consonnes qui deviennent sonores par assimilation, si l'une d'entre elles est sonore : της Μαρίας, [tizmarías], της λέει [tizléi], τις ρωτάει [tizrotái], τον πάει [tombái] — ici, il y a aussi une assimilation du point d'articulation labial, np > mp >**m**b —. Il se produit là le même phénomène qu'à l'intérieur des mots : άντρας, μαντίλι, κουμπί.

La conservation des voyelles en hiatus

Dans beaucoup de mots qui n'appartiennent pas au vieux fonds de la langue populaire les voyelles en hiatus non accentuées se conservent sans entraîner la création de diphtongues. Nous avons vu οικογένεια prononcé (ikoyén**ia**) et ισόγειο prononcé (isóyio), alors que τραπέζια se prononce (trapéz**ya**). C'est encore le cas ici dans εστιατόριο (estiatório) et Πανεπιστήμιο (panepistímio) ainsi que dans βιβλιοπωλείο [vivlio-].

Les consonnes géminées

Il n'y a pas de consonnes géminées en grec, même entre deux mots. Ainsi, πας στην Ελλάδα se prononce [pastin-] et τρως στο σπίτι [trosto-], comme si l'on disait τρως το σπίτι ("tu manges la maison" !). Cela concerne aussi le cas de σ + ζ. On a vu que sigma devant consonne sonore se prononce (**z**). Si cette consonne sonore est un ζ, il ne sera pas prononcé double : της ζητάει [tizitai] ("il/elle lui demande), comme si c'était τη ζητάει ("il/ elle la demande").

Accentuation

Accent premier

Les neutres en ο de la deuxième déclinaison font *normalement* remonter l'accent. C'est le cas de δέντρο, παράθυρο, αυτοκίνητο, Πανεπιστήμιο, εστιατόριο. Font exception des mots de *trois syllabes en iota omicron* -ιο (attention il s'agit de l'orthographe grecque et non de la prononciation !) comme βιβλίο et un assez grand nombre de noms de lieux ou d'institutions en –είο comme σχολείο et βιβλιοπωλείο.

L'accent d'enclise

Quand un mot (nom ou verbe) est accentué sur la troisième syllabe en partant de la fin et qu'il est suivi d'un pronom personnel faible (enclitique), il reçoit sur sa dernière syllabe un accent supplémentaire appelé accent d'enclise. Le groupe de mots (syntagme) se trouve alors accentué sur l'avant-dernière syllabe : τα τετράδιά τους (ta tetráδiá-tus) "leurs cahiers". Ceci n'est possible ici que parce que le ι est une voyelle et constitue une syllabe. Il n'en serait pas de même pour un mot du vieux fonds grec où le ι en hiatus est devenu un (**y**), par exemple dans τα πόδια τους (ta póδya-tus), "leurs pieds".

Il est à signaler que dans le cas du ι en hiatus (dans le dialogue : το Πανεπιστήμιό μας [-miómas]), il n'y a pas de (**y**) entre le (**i**) et le (**o**), comme en français dans "prier" prononcé (priyé).

Grammaire

La conjugaison réduite

Il y a une catégorie spéciale de verbes *apparemment* contractés — l'accent y tombe à **droite** de la dernière, et unique, consonne — qui n'ont pas nécessairement de voyelle de liaison -α- mais où la voyelle du radical se trouve directement au contact de la terminaison.

Revoyons d'abord la conjugaison des verbes contractés : πειν–ά–ω, πειν–ά–ς, πειν–ά–ει, πειν–ά–με, πειν–ά–τε, πειν–ά–νε. Les terminaisons sont à droite de la voyelle de liaison.

Le verbe τρώω se conjugue de la même façon, sauf que la voyelle qui précède la terminaison est ici la voyelle radicale -ω, soit :

τρώ–ω, τρω–ς, τρώ–ει, τρώ–με, τρώ–τε, τρώ–νε

Attention ! Pas d'accent sur la forme τρως, parce qu'elle n'a qu'une seule syllabe.

On conjugue de la même façon λέω, πάω et un petit nombre d'autres verbes que vous verrez plus tard.

Rappel historique utile pour la suite.

Cette conjugaison s'est formée à partir de verbes non contractés qui ont perdu le -γ- qui terminait leur radical : πάω < υπάγω, τρώω < τρώγω, λέω < λέγω. Ce γ va réapparaître à l'imparfait. Ces verbes ne sont donc qu'*apparemment* contractés. Du reste si μιλάω peut se dire μιλώ, πάω n'apparaît qu'avec les deux voyelles en hiatus.

THÈME. A Noël, en Grèce et en France, les enfants demandent des jouets à leur père. Quand nous avons faim, nous allons dans un restaurant. Que disent les enfants à leur mère quand ils ont faim ? Quand tu me demandes un crayon, je te le donne. Quand tu me demandes comment je m'appelle, je te réponds : "Je m'appelle Andréas". Que mangeons-nous à midi ? Le matin Maria conduit Andréas à l'école.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Πρώτη ενότητα [15]

Grammaire. Imparfait des verbes non contractés à la voix active.

Vocabulaire

πίνακας, ο, tableau
κιμωλία, η, craie
κομμάτι, το, morceau
χαρτί, το, papier
μαρκαδόρος, ο, marqueur
κύριος, ο, monsieur
στυλό, το, stylo
εφημερίδα, η, journal
εξωτερικό, το, étranger ("extérieur")
περίπτερο, το, kiosque

γράφω, j'écris
διαβάζω, je lis
ταξιδεύω, je voyage
παίρνω, je prends, j'achète

δεν ... πια, ne … plus
ούτε, ni, ne pas …non plus
πριν από λίγο, tout à l'heure (mot à mot "avant peu" — se réfère au passé !)
πέρυσι, l'année dernière
ενώ, tandis que

<Le professeur écrit au tableau> *Τι κανω τωρα;*
Γραφετε./ Γραφεις.
Που γραφω;
Στον πινακα.
Υπαρχουν πολλοι πινακες στην ταξη;
Οχι, δεν υπαρχουν πολλοι πινακες στην ταξη.
Ποσους πινακες εχει εδω;
Εδω εχει μονο εναν.
Δηλαδη, ποσους πινακες εχει η ταξη;
Η ταξη εχει εναν πινακα.
Με τι γραφουμε στον πινακα;

Μ' ενα κομματι κιμωλια η μ' ενα μαρκαδορο.

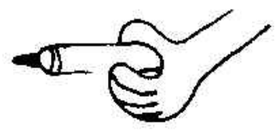

Ποσους μαρκαδορους εχω στο χερι μου;

Μονο εναν.

Τωρα δεν γραφω πια. Πριν απο λιγο εγραφα.

Τι εκανα πριν απο λιγο;

Γραφατε./ Εγραφες.

Τι κανατε πριν απο λιγο;

Γραφαμε.

Εγω, <u>που</u> εγραφα;

Στον πινακα.

Με <u>τι</u> εγραφα;

Με το μαρκαδορο.

Και συ εγραφες στον πινακα;

Οχι, <u>δεν</u> εγραφα στον πινακα, εγραφα στο τετραδιο.

Οι δυο μας, γραφαμε στον πινακα;

Οχι, <u>δεν</u> γραφατε στον πινακα (οι δυο σας).

Λοιπον, ποιος εγραφε, και ποιος <u>δεν</u> εγραφε;

Εσεις γραφατε, ενω ο καθηγητης <u>δεν</u> εγραφε.

Και οι φοιτητες εγραφαν στον πινακα;

Οχι, οι φοιτητες <u>δεν</u> εγραφαν στον πινακα.

<u>Που</u> εγραφαν οι φοιτητες;

Στα τετραδια τους. (attention à l'accentuation !)

Τωρα δε γραφεις πια.Τι εκανες πριν απο λιγο;

Εγραφα.

Εγραφες στον πινακα;

Οχι.

<u>Που</u> εγραφες;

Στο τετραδιο μου. / Σ' ενα κομματι χαρτι.

<u>Που</u> εγραφε η φοιτητρια;

Σ'ενα κομματι χαρτι.

Με τι εγραφες;

Μ' ενα μολυβι. / Μ' ενα στυλο.

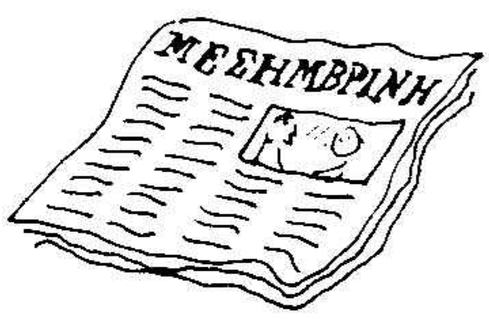

Αυτη ειναι μια εφημεριδα. Ειναι γαλλικη εφημεριδα;

Οχι, ειναι ελληνικη.

Πριν απο λιγο διαβαζα αυτη την εφημεριδα. Τι εκανα πριν απο λιγο;

Διαβαζες αυτη την εφημεριδα.

Κι ο Κωστας διαβαζε αυτη την εφημεριδα.

Οχι, <u>δεν</u> τη διαβαζε.

Ουτε και σεις τη διαβαζατε;
Ουτε και μεις τη διαβαζαμε.
Ο Κωστας, η Μαρια και τα παιδια τους μενουν στην Ελλαδα. Που εμεναν περυσι;
Στην Ελλαδα.
Εσεις που μενατε περυσι;
Στη Γαλλια.
Και το καλοκαιρι μενατε στη Γαλλια;
Οχι, το καλοκαιρι ταξιδευα στο εξωτερικο.
Οταν θελω μια εφημεριδα την παιρνω απο το περιπτερο. Τι εκανα στην Ελλαδα οταν ηθελα μια εφημεριδα;
Την παιρνατε / Την επαιρνες απο το περιπτερο.

Autres dialogues

Τι κανουν οι φοιτητριες οταν θελουν το μολυβι του καθηγητη;
Του το ζητανε.
Τι κανει ο καθηγητης οταν οι φοιτητριες του ζητανε το μολυβι του;
Τους το δινει.
Τι κανουν οι φοιτητριες οταν ο καθηγητης τους δινει το μολυβι του;
Το παιρνουν.
Τι λενε οι φοιτητριες στον καθηγητη οταν παιρνουν το μολυβι του;
Του λενε: "Ευχαριστω".
Τι κανει ο καθηγητης οταν θελει τα τετραδια του φοιτητη;
Του τα ζηταει.
Τι κανει ο φοιτητης οταν ο καθηγητης του ζηταει τα τετραδια του; (accent d'enclise !)
Του τα δινει.
Τι κανει ο καθηγητης οταν ο φοιτητης του δινει τα τετραδια του;
Τα παιρνει.
Τι κανει η Μαρια οταν η Ειρηνη τη ρωταει πως τη λενε;
Της απανταει: "Με λενε Μαρια".
Τι κανει η Ειρηνη οταν ο Κωστας και ο Ανδρεας τη ρωτανε πως τη λενε;
Τους απανταει: "Με λενε Ειρηνη".
Τι κανουν ο Κωστας και η Μαρια οταν ο Ανδρεας και η Ειρηνη τους ρωτανε πως τους λενε;
Τους απαντανε: "Μας λενε Κωστα και Μαρια".

NOTES

Prononciation

Questions

Les groupes de mots, préposition, article et substantif : στον πίνακα, στην τάξη, με το μαρκαδόρο, sont des syntagmes. Expliquez pourquoi le ν final se maintient ou disparaît dans l'article.

Dans la phrase υπάρχουν πολλοί πίνακες στην τάξη, comment se prononce le π de πολλοί et le τ de τάξη ? Pourquoi ?

Grammaire

Traduction du "on" français

Nous avons déjà remarqué que l'on peut se servir pour traduire le *on* français de la troisième personne du pluriel : μιλάνε "on parle" (mot à mot "ils parlent"). Nous voyons ici que l'on peut aussi utiliser la première personne du pluriel : Με τι γράφουμε στον πίνακα; "Avec quoi écrit-on (*mot à mot* "écrivons-nous") au tableau ?"

Un idiotisme : οι δυο μας, οι δυο σας "nous deux", "vous deux"

On exprime au génitif un complément "de relation" difficilement traduisible. Οι δυο μας pourrait à la rigueur se traduire mot à mot "les deux pour ce qui est de nous". En français, c'est le complément au génitif qui porte le sens principal, "**nous** deux".

L'imparfait des verbes non contractés

Le grec comprend plusieurs temps passés, un passé simple, un imparfait, un passé composé et un plus-que-parfait.

Nous commençons par l'imparfait, parce qu'il est le plus simple à former. L'imparfait exprime l'action qui dure, qui se répète ou que l'on suit dans son déroulement.

Pour former l'imparfait actif des verbes non contractés — ce sont, nous le rappelons, les verbes où l'accent tombe à gauche de la dernière consonne — on remplace les terminaisons du présent (–ω, εις, –ει, –ουμε, –ετε, –ουν) par *les terminaisons du passé* :

–α
–ες
–ε
–αμε
–ατε
–αν(ε)

Contrairement au présent où l'accent est fixe, à l'imparfait des non contractés *l'accent remonte partout sur la troisième syllabe en partant de la fin.* Comme aux deux premières personnes du pluriel, et quelquefois à la troisième, les formes comportent une syllabe supplémentaire, l'accent descend d'une syllabe à ces personnes :

διάβαζα, διάβαζες, διάβαζε, διαβάζαμε, διαβάζατε, διαβάζανε ou διάβαζαν.

L'AUGMENT

C'est une particularité des verbes non contractés *de deux syllabes au présent,* comme γράφω, κάνω, μένω. On ajoute un ε *accentué* au début de la forme chaque fois que sans lui elle n'aurait que deux syllabes ; cela se présente aux trois personnes du singulier et éventuellement à la troisième du pluriel (avec la finale –αν).

έ–γραφα, έ–γραφες, έ–γραφε, γράφαμε, γράφατε, γράφανε ou έ–γραφαν.

ATTENTION ! Pour un petit nombre de verbes usuels l'augment est η– au lieu de ε–. On a ainsi ήθελα,"je voulais", ήξερα, "je savais".

Syntaxe

L'article

Nous avons vu que tous les noms propres (prénoms, noms de famille, noms de ville) sont obligatoirement précédés de l'article : ο Κώστας, η Μαρία, το Παρίσι. *Cependant* lorsque le nom propre est accompagné d'un nom de qualité comme "monsieur" ou "le président", l'article de ce nom de qualité suffit pour le groupe : ο κύριος Παπαδόπουλος.

L'accusatif juxtaposé

Quand on veut exprimer *ce que contient une chose ou ce dont elle est faite,* on emploie l'accusatif juxtaposé sans article. Ex. "un morceau de papier", ένα κομμάτι χαρτί, "un morceau de craie", ένα κομμάτι κιμωλία.

Le complément de temps

Contrairement au français où l'on emploie souvent une préposition, en grec le complément de temps s'exprime le plus souvent *à l'accusatif sans préposition avec l'article* : "en été", "pendant l'été", το καλοκαίρι.

THÈME. Tout à l'heure les deux professeurs écrivaient au tableau avec un morceau de craie. Il n'y a qu'un tableau dans notre classe. Nous écrivions sur notre tableau avec un morceau de craie. Nous n'écrivons pas avec un marqueur sur un morceau de papier. Nous non plus nous n'écrivons pas avec un marqueur. Nous écrivions sur nos cahiers avec des crayons. L'année dernière nous habitions en Grèce, nous achetions des journaux grecs au kiosque et nous les (τις) lisions.

Δεύτερη Ενότητα [16]

Grammaire. Imparfait actif des verbes contractés.

Vocabulaire

εβδομάδα, η, semaine
φορά, η, fois
παιδί, το, 1) enfant, 2) ami, copain

περασμένος, –η, –ο, passé(e)

αφήνω, je laisse
ακούω (*verbe réduit*), j'entends, j'écoute
κρατάω, je tiens

μαζί, (comme adverbe) ensemble, (comme préposition suivie de με et l'accusatif ou du génitif du pronom personne), avec
ωραία, bien

Παιρνω αυτο το βιβλιο, το κραταω και το διαβαζω. Τι κανω τωρα;
Κρατας το βιβλιο και το διαβαζεις / Κρατατε το βιβλιο και το διαβαζετε.
Τωρα αφηνω το βιβλιο. Που το αφηνω;
Στο τραπεζι.
Πριν απο λιγο κρατουσα το βιβλιο και το διαβαζα. Τι εκανα με το βιβλιο πριν απο λιγο;
Το κρατουσες και το διαβαζες.
Τωρα σου μιλαω και μ'ακους. Τι κανουμε τωρα;
Μου μιλατε και σας ακουω. / Μου μιλας και σ'ακουω.
Μ'ακουτε, ολοι σας;
Σας ακουμε.
Ωραια. Τωρα, δε σου μιλαω πια. Τι καναμε οι δυο μας πριν απο λιγο;
Εσεις μιλουσατε, κι εγω ακουγα. / Μιλουσαμε οι δυο μας.
Με ποιον μιλουσα;
Με μενα. / Μαζι μου.
Τι κρατουσα στα χεριa μου πριν απο λιγο;
Ενα βιβλιο.
Σε ποια γλωσσα μου μιλουσες;
Σας μιλουσα στα ελληνικα.
Και οι αλλοι φοιτητες μου μιλουσαν στην ιδια γλωσσα;
Ναι.

Τι εκαναν οι φοιτητριες την περασμενη εβδομαδα, οταν τις ρωτουσα;
Οταν τις ρωτουσατε, οι φοιτητριες απαντουσαν.
Εσυ, τι εκανες οταν σε ρωτουσα;
Οταν με ρωτουσατε, σας απαντουσα.
Οι φοιτητες τι εκαναν οταν τους ρωτουσα;
Και οι φοιτητες απαντουσαν, οταν τους ρωτουσατε./ ρωτουσες.
Οταν σου ζηταω το μολυβι σου, μου το δινεις;
Ναι, (σας το δινω).
Τις αλλες φορες οταν σου ζητουσα το μολυβι σου, τι εκανες;
Σας το εδινα.
Στην Ελλαδα τι εκανες οταν ηθελες μια εφημεριδα;
Την επαιρνα απο ενα περιπτερο.
Και τι εκανες μ' αυτη την εφημεριδα;
Τη διαβαζα.
Τι εκανες τις αλλες φορες, οταν σε ρωτουσα πως σε λενε;
Απαντουσα: "Με λενε Γιωργο."
Οταν μιλουσα, μ'ακουγες;
Ναι, σας ακουγα.
Και τα αλλα παιδια εκαναν το ιδιο. Τι εκαναν δηλαδη;
Ακουγαν.

NOTES

Accentuation

περασμένος s'accentue sur l'avant-dernière syllabe comme la plupart des participes en -μένος.

ATTENTION ! φορά́ s'accentue sur la finale. Il existe un autre φόρα accentué sur la première syllabe ; il signifie "élan".

Grammaire

Un idiotisme : Όλοι σας "vous tous"

Cette expression est du même type que οι δυο μας que nous avons vu dans la précédente leçon. Il s'agit d'un génitif de relation qui pourrait à la rigueur se traduire "tous pour ce qui est de vous"; en fait, c'est le complément au génitif qui porte le sens principal : "vous tous".

Le pronom-adjectif άλλος, άλλη, άλλο se décline comme les autres adjectifs que nous avons vus jusqu'à présent (type ανοιχτός, ανοιχτή, ανοιχτό). Rappelons que le

masculin et le neutre suivent la deuxième déclinaison et que le féminin suit la première. Il n'y a qu'une forme άλλων au génitif pluriel. *Accent fixe* comme dans tous les adjectifs.

La conjugaison réduite (suite)

Le verbe ακούω est un verbe "réduit" comme λέω, πάω, τρώω. Il est supposé avoir perdu un γ qui va être ajouté à l'imparfait pour éviter l'hiatus.

Conjugaison

—au présent : ακού–ω, ακού–ς, ακού–ει, ακού–με, ακού–τε, ακού–ν(ε)

—à l'imparfait : άκου–γ–α, άκου–γ–ες, άκου–γ–ε, ακού–γ–αμε, ακού–γ–ατε, άκου–γ–αν (ακούγανε).

ATTENTION ! Faites varier la prononciation du γ en fonction de la voyelle qui suit : (ákou**gh**a) (ákou**y**es).

Imparfait des verbes contractés

La conjugaison des imparfaits des verbes contractés est très simple. *Il n'y a pas d'augment et l'accent est fixe.* On place entre la racine (ce qui reste quand on retire –άω du présent) et la terminaison du passé (α ες, ε, αμε, ατε, αν) une syllabe ούσ *toujours accentuée.*

μιλ–ούσ–α, μιλ–ούσ–ες, μιλ–ούσ–ε, μιλ–ούσ–αμε, μιλ–ούσ–ατε, μιλ–ούσ–αν(ε)

Syntaxe

Avec les prépositions on emploie les pronoms personnels *forts* à l'accusatif : με μένα. Quand l'adverbe μαζί "ensemble" est employé comme préposition avec un pronom personnel, il gouverne le génitif, μαζί μου. C'est aussi un génitif de relation (mot à mot "ensemble pour ce qui est de moi").

Complément d'objet indirect

Quand les compléments sont des pronoms personnels le complément d'objet *indirect* se met au *génitif* : σου ζητούσα το μολύβι σου "je te demandais ton crayon". Cependant ce complément se met à *l'accusatif* avec le verbe ρωτάω : σε ρωτούσα πώς σε λένε.

BILAN PHONÉTIQUE

1. *L'intonation*

a) Les questions

Alors qu'en général la voix descend à la fin d'une phrase, quand il s'agit d'une question, la voix monte. De plus, les particules d'interrogation sont toujours fortement accentuées. Exemples:

Τι είναι αυτό;

Από πού είναι ο Κώστας;

On peut, en utilisant une interrogation correcte et appropriée, faire de toute phrase une question. Exemple :

Αυτό είναι ένα τραπέζι.

Questions:

a.

b. 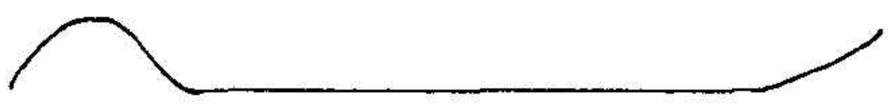

Αυτό είναι ένα τραπέζι;

Il suffit d'accentuer l'élément de la phrase sur lequel on interroge et de faire monter sa voix à la fin. Les réponses respectives aux questions a et b seront :

a.΄Οχι, είναι μια καρέκλα.

b.΄Οχι, εκείνο.

b) Les négations

Les particules de négation sont fortement accentuées. Dans la phrase δε θέλω, δεν est plus accentué que θέλω.

2. *Eléments de phonologie*

Toutes les consonnes sont sonores *ou* sourdes, occlusives (momentanées) *ou* continues. C'est sur ces distinctions fondamentales que reposent les règles suivantes :

a) Les sons **k,** γ, χ et **g** (γκ, γγ) se prononcent à l'arrière du palais devant consonne et **a, o, ou**, et avec la base de la langue appuyant sur le palais devant **i, è**. Si après une de ces consonnes se trouve un **i** atone suivi de **a, o, ou**, on a la deuxième variante juste avant le **a, o, ou.** En général, dans la suite consonne + **i** atone + voyelle, le **i** se prononce **y** (sonore) si la consonne qui le précède est sonore et χ (*Ich*) si elle est sourde. Si cette consonne est un μ on à (**mgn**), si c'et un ν on a (**gn**) et si c'est un λ on a un (**gl**) italien.

Certains mots font exception à cette règle : dans la suite consonne + ρ+ **i** atone + voyelle, le **i** reste une voyelle (φοιτήτρι-α); on a rencontré les mots εστι-ατόρι-ο, οικογένει-α, Πανεμιστήμι-ο, ισόγει-ο, βιβλι-οπωλείο. Attention : entre le **i** et la voyelle qui suit, *pas de y*.

b) Un σ devant une consonne sonore se prononce (**z**) et un π, κ ou τ après un ν se prononce (**b**),(**g**) et (**d**) respectivement, sauf si le ν final appartient à un nom, un verbe ou un adverbe.

c) Il n'y a pas en grec de consonnes géminées : ...ς + σ = (**s**) et ...ς + ζ = (**z**) (dans ce deuxième cas, on a d'abord la sonorisation du (**s**) devant la sonore ζ).

d) Le ν final des articles, particules de négation etc. n'est pas prononcé devant une consonne continue, même s'il est écrit. Le ν final du pronom personnel τον est pourtant toujours maintenu pour le distinguer du neutre το ; au féminin, le ν de την (pronom) disparaît.

THÈME. Tout à l'heure Irini tenait le livre et le lisait. Je lui parlais, mais (αλλά) elle ne m'écoutait pas. Est-ce que vous entendez tous le professeur ? Bien. Tout à l'heure vous m'écoutiez quand je vous posais des questions (= interrogeais). Andréas parlait avec moi. Nous parlions en grec tous les deux. Toi aussi tu me parlais dans la même langue. Quand je lui demandais comment il s'appelle, il me donnait son crayon ! Quand je voulais un crayon, je te le demandais. Quand je voyageais en Grèce, j'achetais des journaux grecs au kiosque.

Grammaire. Troisième déclinaison des neutres en -μα.

Lexique. Expression de l'heure. Les principales couleurs.

Vocabulaire

μάθημα, το, cours, leçon
χρώμα, το, couleur
τι χρώμα, de quelle couleur ?
γράμμα, το, lettre
όνομα, το, nom
αλφάβητο, το, alphabet
Δευτέρα, η, lundi
λέξη, η, mot
αρχή, η, commencement, début
ώρα, ἡ, heure
τι ώρα ; à quelle heure ? quelle heure ?
τέταρτο, το, quart (d'heure)
όλος, όλη, όλο, tout entier
όλοι, όλες, όλα, tous, toutes
άσπρος, άσπρη, άσπρο, blanc, blanche
μαύρος, μαύρη, μαύρο, noir
πράσινος, πράσινη, πράσινο, vert
καφέ, marron
πρώτος, πρώτη, πρώτο, premier
δεύτερος, δεύτερη, δεύτερο, deuxième, second
τελευταίος, τελευταία, τελευταίο, dernier
μισή (ώρα), demie, une demi-heure
είκοσι, vingt

κάνω μάθημα ελληνικών, je prends des cours de grec
ανοίγω, j'ouvre
αρχίζω, je commence
τελειώνω, je finis, je me finis

πότε; quand ?
παρά, moins (*pour les heures*)
εντάξει, d'accord (mot à mot "en ordre")

Κανεις μαθηματα ελληνικων;
Ναι, (κανω μαθηματα ελληνικων).
Περυσι, εκανες μαθηματα ελληνικων;
Οχι.
Κανεις και μαθηματα ισπανικων;
Οχι.
<u>Που</u> κανεις μαθηματα ελληνικων;
Εδω./ Στο Πανεπιστημιο.
Το μαθημα ελληνικων αρχιζει στις εξι (η ωρα).
Τι ωρα αρχιζει το μαθημα ελληνικων;
Στις εξι (η ωρα).
Τωρα η ωρα ειναι εξι και δεκα. / και τεταρτο./ και εικοσι.
<u>Τι</u> ωρα ειναι;

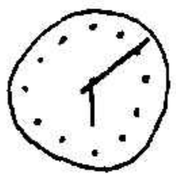

Εξι και δεκα ...
Το μαθημα αρχιζει στις εξι και τεταρτο;
Οχι, το μαθημα αρχιζει στις εξι.
Στην αρχη του μαθηματος ανοιγω το βιβλιο μου.
<u>Τι</u> κανω στην αρχη του μαθηματος;
Ανοιγετε το βιβλιο σας./ Ανοιγεις το βιβλιο σου.
Ποτε ανοιγω το βιβλιο μου;
Στην αρχη του μαθηματος.
<u>Τι</u> ωρα ειναι στην αρχη του μαθηματος;
Εξι.
Στην αρχη των μαθηματων ο καθηγητης γραφει στον πινακα.
<u>Τι</u> κανει ο καθηγητης στην αρχη των μαθηματων;
Γραφει στον πινακα.
Ποτε ο καθηγητης γραφει στον πινακα;
Στην αρχη των μαθηματων.
<u>Τι</u> ωρα αρχιζουν τα μαθηματα;
Στις εξι.
Περυσι αυτο το μαθημα αρχιζε στις τεσσερις. Τι ωρα αρχιζε αυτο το μαθημα περυσι;
(Αυτο το μαθημα αρχιζε) στις τεσσερις.
Αυτο το μαθημα τελειωνει στις εφτα και μιση. <u>Τι</u> ωρα τελειωνει αυτο το μαθημα;
(Αυτο το μαθημα τελειωνει) στις εφτα και μιση.
<u>Τι</u> ωρα αρχιζουν τα μαθηματα ελληνικων τη Δευτερα;
Τη Δευτερα τα μαθηματα ελληνικων αρχιζουν στις εννια και μιση το πρωι.

Τι χρωμα ειναι αυτος ο πινακας;
Αυτος ο πινακας ειναι ασπρος.
Ειναι ασπροι ολοι οι πινακες;
Οχι.
Τι χρωμα λοιπον ειναι οι αλλοι πινακες;
Ειναι μαυροι η πρασινοι.
Η πορτα ειναι πρασινη;
Οχι.
Τι χρωμα ειναι η πορτα;
Ειναι καφε.
Τι ωρα ειναι τωρα;
Εφτα παρα εικοσι πεντε./ Εφτα παρα τεταρτο.
Το αλφα ειναι ενα γραμμα. Τι ειναι το βητα;
Ενα γραμμα.
Ενταξει. Τι ειναι το αλφα και το βητα;
Γραμματα.
Το πρωτο γραμμα του αλφαβητου ειναι το "αλφα".
Τι ειναι το αλφα;
Το πρωτο γραμμα του αλφαβητου.
Ποιο ειναι το δευτερο γραμμα του αλφαβητου;
Το βητα.
Ποιο ειναι το τελευταιο γραμμα του ελληνικου αλφαβητου;
Το ωμεγα.
Ποσα γραμματα εχει το ελληνικο αλφαβητο;
Εικοσι τεσσερα.
Ποια ειναι τα ονοματα του πρωτου και του δευτερου γραμματος του αλφαβητου;
Αλφα και βητα.
Ξερεις το ονομα της δευτερης ημερας της εβδομαδας;
Ναι.
Λοιπον, ποιο ειναι το ονομα της;
"Δευτερα"
Τι ωρα ειναι;
Εφτα και δεκα.
Ποσα γραμματα εχει η λεξη "ωρα";
Τρια.
Η λεξη ωρα ειναι ονομα.
Ποιο ειναι το δευτερο γραμμα του ονοματος "ωρα";

Το ″ρ″.
Ξερεις ονοματα πολλων γραμματων;
Ναι, ξερω τα ονοματα ολων των γραμματων.

NOTES

Morphologie

Le féminin des adjectifs

Quand la terminaison -ος du nominatif masculin singulier est précédée d'une consonne (y compris le ρ), le féminin est en -η : πρώτος, πρώτη, άσπρος, άσπρη, δεύτερος, δεύτερη.

En revanche, quand le -ος est précédé par une voyelle (présence d'un hiatus), le féminin est en -α : τελευταίος, τελευταία.

La troisième déclinaison des noms

RAPPEL

Nous connaissons déjà deux déclinaisons des noms, la *première*, qui contient des masculins en -ας, −ης et des féminins en −α, −η, et la deuxième, qui regroupe des masculins en -ος et des neutres en -ο et en −ι.

La *troisième* déclinaison ne contient que des neutres, en -μα et en −ος.

Nous étudions ici les neutres en -μα. Ils contiennent une syllabe de plus aux autres cas que le nominatif-accusatif singulier, ce qui peut avoir des conséquences sur l'accentuation. Les terminaisons sont les suivantes :

Nominatif et accusatif singuliers	-μα
Génitif singulier	-ματος
Nominatif et accusatif pluriels	-ματα
Génitif pluriel	-μάτων

Exemple

το μάθημα,
του μαθήματος,
τα μαθήματα,
των μαθημάτων .

Accentuation

Accentuation des neutres en -μα en cours de déclinaison

Ici l'accentuation dépend uniquement de l'ancienne qualité longue ou brève des voyelles finales.

Le -α, comme tous les -α neutres, est bref et le όμικρον est, par définition — son nom signifie "o petit" — bref. L'accent est donc sur la troisième syllabe en partant de la fin dans μάθημα, μαθήματος, μαθήματα.

En revanche, le ωμέγα étant long, l'accent ne peut être que sur l'avant–dernière syllabe. C'est une conséquence de la "loi de limitation quantitative"[7] : μαθημάτων.

L'accent premier dans les neutres en –μα. *L'accent,* sans exception, *remonte* le plus haut possible : γράμμα, όνομα.

Accentuation des adjectifs

Rappelons que l'accent est **fixe dans l'adjectif.** On ne tient donc pas compte de la "quantité" de la voyelle finale. Ainsi l'accent ne descend pas dans δεύτερου, alors qu'il descend dans αλφαβήτου : το όνομα του δεύτερου γράμματος του αλφαβήτου.

Accent premier des adjectifs

Toutes les accentuations se trouvent dans l'adjectif. Cela dépend de leur terminaison. Remarquons que les adjectifs *ordinaux jusqu'à "dixième" et la plupart des adjectifs de couleur en -ος font remonter l'accent* : πρώτος, δεύτερος, άσπρος, μαύρος, πράσινος.

En revanche, les adjectifs en -αίος sont généralement accentués sur l'avant-dernière syllabe : τελευταίος "dernier", ωραίος "beau" [Nous connaissons l'adverbe ωραία "bien", qui est le neutre pluriel de cet adjectif].

Syntaxe

Complément de temps et préposition

Τι ώρα; "**à** quelle heure?". Comme pour το καλοκαίρι "**en** été", on constate que le complément de temps *au singulier* se construit *sans préposition.* En revanche une préposition est habituellement utilisée au pluriel : στις εφτά "à sept heures", mot à mot "aux sept" (heures). Ce n'est pas toujours le cas, voir plus haut : τις άλλες φορές.

---

[7]H.TONNET, *Manuel d'accentuation grecque moderne*, p. 18.

Syntaxe de "tout", "tous"

Comme en français, les mots déterminés par "tout", "tous" sont précédés de l'article : "toutes les lettres", όλα τα γράμματα.

Expression de l'heure

Pour exprimer l'heure on fait précéder le nombre cardinal ("sept", εφτά) du groupe préposition + article στις. Στις εφτά, mot à mot "aux sept (heures)". L'article se met *au féminin* parce que le mot ώρα est féminin (comparer avec l'usage espagnol). Mais comme le mot "jour" (ημέρα) est également féminin, les dates peuvent s'exprimer de la même façon : στις εφτά "le sept" du mois. Pour éviter toute confusion, on peut préciser : στις εφτά η ώρα, où ώρα est toujours au nominatif.

Les minutes, les quarts d'heure et les demi-heures *après l'heure* sont précédés de "et" (και), comme parfois en français : "six heures **et** quart", έξι και τέταρτο, "six heures et demie", "έξι και μισή, mais "six heures dix", έξι και δέκα.

Les minutes *avant l'heure* sont précédées de la préposition παρά qui correspond au français "moins". Comme en français, on exprime d'abord l'heure, puis les minutes. "A sept heures moins vingt-cinq", στις εφτά παρά είκοσι πέντε.

THÈME. Andréas et Irini ne prennent pas de leçons de grec, parce qu'ils sont grecs. Les amis de Costas sont français et ont une voiture française. L'année dernière ils prenaient des cours de grec le deuxième jour de la semaine, c'est-à-dire le lundi. Leur cours commençait à trois heures et quart. A quelle heure se terminait le cours ? Au début des cours nous ouvrons nos livres. A quelle heure commençaient les cours l'année dernière ? A quatre heures moins le quart. De quelle couleur est ton marqueur ? Il est vert. Quelles sont les deux dernières lettres de l'alphabet grec ?

Grammaire. La troisième déclinaison des neutres en -ος.

Lexique. Rédaction d'une lettre. Les principales parties du corps.

Vocabulaire

κεφάλι, το, tête

τέλος, το, fin, (*adverbialement*) enfin

μέρος, το, partie, endroit

μέλος, το, membre

στήθος, το, poitrine

λαιμός, ο, cou

μαλλιά, τα, cheveux

μέση, η, taille

κορμός, ο, tronc

σώμα, το, corps

λεξιλόγιο [–io], το, vocabulaire

διάλογος, ο [δia-], dialogue

γραμματική, η, grammaire

υπογραφή, η, signature

ημερομηνία, η, date

διεύθυνση, η [διè-], adresse, direction

φεύγω, je m'en vais, je pars (de από)

βάζω, je mets

απάνω, πάνω, en haut, au dessus

κάτω, en dessous

ανάμεσα σε (préposition), entre

τίποτα, rien (mot à mot "quoi que ce soit")

<u>Τι</u> ωρα τελειωνει το μαθημα:

Στις εφτα και μιση.

Στο τελος του μαθηματος φευγουμε απο την ταξη. Ποτε φευγουμε απο την ταξη;

Στο τελος του μαθηματος.

Στο πρωτο μερος του μαθηματος γραφουμε το λεξιλογιο. Ποτε γραφουμε το λεξιλογιο;

Στο πρωτο μερος του μαθηματος.

Στο δευτερο μερος του μαθηματος κανουμε διαλογους.

Σε ποιο μερος του μαθηματος κανουμε διαλογους;

Στο δευτερο μερος.

Τελος, στο τριτο μερος κανουμε γραμματικη. Ποτε κανουμε γραμματικη;

Στο τριτο μερος του μαθηματος.

Ποσα μερη εχει το μαθημα.

Τρια./ Το μαθημα εχει τρια μερη.

Γραφω ενα γραμμα στο φιλο μου τον Κωστα. Σε ποιον γραφω;

Στο φιλο σου/ σας τον Κωστα.

Που μενει ο Κωστας;

Στην Ελλαδα.

Σε ποια πολη;

Στη Θεσσαλονικη.

Και περυσι, που εμενε;

Και περυσι εμενε στη Θεσσαλονικη.

Μενει μονος του ο Κωστας;

Οχι.

Με ποιους μενει;

(Μενει) με τη Μαρια, τον Ανδρεα και την Ειρηνη.

Αυτα ειναι τα μελη της οικογενειας του.[accent d'enclise !]

Τι ειναι η Μαρια, η Ειρηνη και ο Ανδρεας;

Ειναι τα μελη της οικογενειας του Κωστα.

Παιρνω ενα κομματι χαρτι και γραφω ενα γραμμα.

Τι γραφω στο πανω μερος του χαρτιου;

Την ημερομηνια.

Τι αλλο;

Το ονομα σας. [accent d'enclise]

Ναι. Αλλο τιποτα;

Γραφετε και τη διευθυνση σας.

Γραφω το γραμμα. Τι βαζω στο κατω μερος αυτου του γραμματος;

Την υπογραφη σας.

Ο κορμος και το κεφαλι ειναι μερη του σωματος. Τι ειναι το κεφαλι και ο κορμος;

Μερη του σωματος.

Ειναι στο πανω μερος του σωματος. Που ειναι το κεφαλι και ο κορμος;

Στο πανω μερος του σωματος.

Τι ειναι στο πανω μερος του κεφαλιου:

Τα μαλλια.

Τα χεριa και τα ποδια ειναι μελη του σωματος. Τι ειναι τα χεριa και τα ποδια;

Μελη του σωματος.

Το στηθος ειναι αναμεσα στο λαιμο και τη μεση. Που ειναι το στηθος;

Αναμεσα στο λαιμο και τη μεση.

Τι ειναι αναμεσα στο λαιμο και τη μεση;

Το στηθος.

Σε ποιον οροφο κανουμε μαθημα ελληνικων;

Στον πρωτο.

Ποσους οροφους εχει το σπιτι του Κωστα και της Μαριας;

Μονο εναν.

Ποσα μελη εχει η οικογενεια του Κωστα;

Τεσσερα.

NOTES

Accentuation

En cours de déclinaison

N'oubliez pas de faire descendre l'accent sur l'avant-dernière syllabe dans les substantifs en –ος accentués sur l'antépénultième quand ils ont la finale –ου(ς) : διάλογος, διαλόγου, διαλόγους, όροφος, ορόφου, ορόφους.

Accent premier

Γραμματική s'accentue sur la finale comme tous les adjectifs en -κός devenus substantifs. Le mot entrait à l'origine dans une locution ἡ γραμματικὴ τέχνη, "l'art grammatical". Les mots suivants que vous connaissez appartiennent à cette catégorie d'accentuation : μερικοί "quelques-uns", ελληνικός "grec", γαλλικός "français", γερμανικός "allemand".

On rappelle que *les neutres font* normalement *remonter l'accent.* Les neutres en –ιο suivent cette règle. On accentue donc λεξιλόγιο, comme Πανεπιστήμιο et εστιατόριο. Rappelez-vous cependant que certains mots de trois syllabes comme βιβλίο font exception.

Les neutres en -ος, **comme tous les neutres**, font remonter l'accent. La plupart n'ont que deux syllabes et sont donc accentués sur l'avant-dernière : τέλος "fin", στήθος "poitrine", μέρος "partie", μέλος "membre". Il y a une descente de l'accent sur la finale au génitif pluriel, των μερών ; elle est due à la "contraction" intervenue dès le grec ancien d'une finale en hiatus -έων.

Normalement on ne peut pas prévoir l'accentuation des substantifs *masculins en* -ος (2e déclinaison) sauf quand ils ont un suffixe ; dans ce cas l'accentuation du mot dépend de l'accentuation habituelle du suffixe. *Dans les substantifs le suffixe -μός est normalement accentué;* ainsi ici dans κορμός et λαιμός.

Morphologie

La troisième déclinaison des neutres en ος :

Nominatif et accusatif singuliers	-ος
Génitif singulier	-ους
Nominatif et accusatif pluriels	-η
Génitif pluriel	-ών

ATTENTION !

Ne confondez pas les neutres en -ος de la troisième déclinaison avec des masculins de la deuxième déclinaison en -ος. Dans le dictionnaire — et dans les glossaires qui se trouvent à la fin de la méthode —, la présence de l'article το vous indiquera que le nom est neutre et donc appartient à la troisième déclinaison : ο όροφος, "l'étage", qui est masculin est de la deuxième déclinaison, alors que le neutre, το έδαφος, "le sol" est de la troisième déclinaison.

Un peu d'histoire de la langue grecque

Vous vous demandez peut-être pourquoi το τέλος appartient à la même déclinaison que το γράμμα, bien qu'il ne lui ressemble pas, et pourquoi l'accent descend sur la finale au génitif pluriel.

C'est qu'il y a très très longtemps (en fait avant le Ve siècle avant J.-C.!) le mot τέλος avait au génitif singulier et au pluriel les formes suivantes : του τέλεος, τα τέλεα, των τελέων. On reconnaissait alors les terminaisons de του γράμματος, τα γράμματα, των γραμμάτων. Les deux voyelles en hiatus se sont "contractées", la seconde l'a emporté sur la première ; le résultat a été une voyelle longue, accentuée quand une des voyelles en hiatus l'était déjà (εο —> ου, εα —>η, έων—> ών).

Syntaxe

Absence d'article

Dans certaines expressions, que vous apprendrez au fur et à mesure, le grec exprime certaines notions verbales synthétiques par une périphrase *verbe + substantif sans article* : κάνω μάθημα, "je prends des cours", κάνω γραμματική, "je fais de la grammaire", βλέπω τηλεόραση, "je regarde la télévision".

THÈME. L'année dernière les étudiants écrivaient le vocabulaire dans la deuxième partie du cours. Ils quittaient la classe à trois heures et demie. Combien de parties ont les cours de grec ? Que faisions-nous à la fin de la deuxième partie ? L'ami français de Costas n'habitait pas tout seul à Paris. Il habitait avec les membres de sa famille. Nous mettons la date et notre nom à la partie supérieure du papier. Rien d'autre ? Ah, oui, je mets aussi mon adresse. Les jambes sont des membres qui (που) sont à la partie inférieure du corps. La maison des amis de Costas a deux étages. Nous, nous habitons au premier étage.

BILAN GRAMMATICAL

Cette quatrième leçon a été consacrée à deux points de la morphologie du nom et du verbe, l'imparfait actif et la quatrième déclinaison des substantifs neutres.

A l'imparfait actif on a toujours les terminaisons du passé : α, ες, ε, αμε, ατε, αν(ε).

Ces terminaisons sont dites "brèves". Elles n'empêchent pas la remontée de l'accent sur la troisième syllabe *dans les verbes non contractés et réduits*. Dans les verbes qui n'ont que deux syllabes on doit en ajouter une au début de la forme pour soutenir l'accent : c'est l'augment (en grec αύξηση), qui est généralement é- mais peut être aussi ή- dans certains verbes très usuels. Dans les verbes réduits, on ajoute un -γ- entre la racine et la terminaison, soit :

—pour le verbe διαβάζω :

διάβαζα, διάβαζες, διάβαζε, διαβάζαμε, διαβάζατε, διάβαζαν (διαβάζανε).

—pour le verbe μένω :

έμενα, έμενες, έμενε, μέναμε, μένατε, έμεναν (μένανε)

—pour le verbe ξέρω :

ήξερα, ήξερες, ήξερε, ξέραμε, ξέρατε, ήξεραν (ξέρανε)

—pour le verbe ακούω :

άκουγα, άκουγες, άκουγε, ακούγαμε, ακούγατε, άκουγαν (ακούγανε)

En revanche, dans les verbes contractés, *une syllabes -ούσ– toujours accentuée*, vient s'intercaler entre le radical et les terminaisons de passé, soit :

—pour le verbe απαντώ :

απαντούσα, απαντούσες, απαντούσε, απαντούσαμε, απαντούσατε απαντούσαν.

La *troisième déclinaison* contient uniquement des neutres en –μα, –ματος et –ος, –ους dont les terminaisons sont actuellement différentes.

Au point de vue de l'accentuation l'accent y est mobile, mais *toujours prévisible.* Il remonte autant que le lui permettent les anciennes quantités des voyelles finales. Il sera donc sur la pénultième dans les formes en –ους et –των. Cependant le génitif pluriel des neutres en -ος est toujours accentué sur la finale, car il a subi une contraction.

Exemples de conjugaison :

nominatif et accusatif singuliers,	το μάθημα, το μέρος
génitif singulier,	του μαθήματος, του μέρους
nominatif et accusatif pluriels	τα μαθήματα, τα μέρη
genitif pluriel	των μαθημάτων, των μερών

ΠΕΜΠΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Πρώτη ενότητα [19]

Grammaire. Présent médio-passif des verbes non contractés. Participes passés passifs.
Lexique. Les jours de la semaine.

Vocabulaire

γυαλιά, τα, lunette (mot à mot "les verres")
τσέπη, η, poche
μέρα, η , jour
πολυθρόνα, η, fauteuil
Τρίτη, η, mardi
Τετάρτη, η, mercredi
Πέμπτη [pémti], η, jeudi
Παρασκευή, η, vendredi
Σάββατο, το, samedi
Κυριακή, η, dimanche

κουρασμένος, κουρασμένη, κουρασμένο, fatigué
αφηρημένος, αφηρημένη, αφηρημένο, distrait
καθισμένος, καθισμένη, καθισμένο, assis(e)
όρθιος [-ios], όρθια, όρθιο, debout

βρίσκω, je trouve
βρίσκομαι, je me trouve
σηκώνομαι, je me lève
κουράζομαι, je me fatigue
κάθομαι, je m'assois
έρχομαι, je viens, (*quelquefois*) je vais
ψάχνω, je cherche

πουθενά, nulle part
μερικές φορές, quelquefois
πολλές φορές, souvent
πολλή ώρα, longtemps, depuis longtemps

Αυτα ειναι τα γυαλια μου. Τι ειναι αυτα;
Τα γυαλια σας.
<u>Που</u> ειναι τα γυαλια μου;
Στο χερι σας.

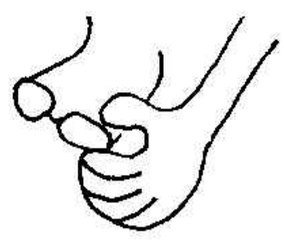

Τωρα βαζω τα γυαλια μου στην τσεπη μου.
<u>Που</u> βαζω τα γυαλια μου;
Στην τσεπη σας.
Αυτη ειναι η τσεπη του παντελονιου μου; (en montrant la poche du veston)
Οχι.
<u>Τι</u> ειναι λοιπον;
Ειναι η τσεπη του σακακιου σας.
Οταν δε βρισκω τα γυαλια μου τα ψαχνω. <u>Τι</u> κανω οταν δε βρισκω τα γυαλια μου;
Τα ψαχνετε.
Τωρα βρισκομαστε στο Πανεπιστημιο. <u>Που</u> βρισκομαστε τωρα;
Στο Πανεπιστημιο.
Το Πανεπιστημιο μας βρισκεται στη Γαλλια. Σε ποια χωρα βρισκεται το Πανεπιστημιο μας;
Στη Γαλλια.
Τωρα βρισκομαστε στην Ελλαδα;
Οχι, βρισκομαστε στη Γαλλια.
<u>Που</u> βρισκεται το σπιτι του Κωστα και της Μαριας;
Στην Ελλαδα.
Σε ποια πολη της Ελλαδας βρισκεται το σπιτι τους;
Στη Θεσσαλονικη.
Δε βρισκω πια τα γυαλια μου. Ξερετε <u>που</u> βρισκονται;
Ναι, βρισκονται στην τσεπη σας.
Τι αφηρημενη που ειμαι! Και συ, εισαι αφηρημενος μερικες φορες;
Ναι, μερικες φορες. / Πολλες φορες.
Οταν ειναι κουρασμενος ο καθηγητης καθεται. <u>Τι</u> κανει ο καθηγητης οταν ειναι κουρασμενος;
Καθεται.
Καθομαι γιατι ειμαι ορθια πολλη ωρα. Γιατι καθομαι;
Γιατι ειστε ορθια πολλη ωρα.
(à un étudiant)*Κι εσυ κανεις το ιδιο οταν εισαι κουρασμενος. Τι κανεις δηλαδη;*
Καθομαι.
Ποτε καθεσαι;
Οταν ειμαι κουρασμενος.
<u>Που</u> καθεσαι;
Σε μια καρεκλα η μια πολυθρονα.
Εγω κουραζομαι, οταν ειμαι ορθια πολλη ωρα. Εσυ, ποτε κουραζεσαι;
(Κουραζομαι) οταν ειμαι ορθια / ορθιος πολλη ωρα.

Ποσες μερες εχει η εβδομαδα;

Εφτα.

Οι μερες της εβδομαδας ειναι η Κυριακη, η Δευτερα, η Τριτη, η Τεταρτη, η Πεμπτη, η Παρασκευη και το Σαββατο.

Τι μερα ειναι σημερα;

Δευτερα.

Εγω, ερχομαι στο Πανεπιστημιο, τη Δευτερα, την Τεταρτη και την Πεμπτη.

Ποσες μερες την εβδομαδα ερχομαι στο Πανεπιστημιο;

Τρεις.

Εσυ, ποσες μερες την εβδομαδα ερχεσαι στο Πανεπιστημιο;

Κι εγω ερχομαι στο Πανεπιστημιο τρεις μερες την εβδομαδα.

Ποιες μερες ερχεσαι στο Πανεπιστημιο;

Τη Δευτερα, την Τριτη και την Παρασκευη.

Ειμαι καθισμενη. Τωρα σηκωνομαι. Τι κανω;

Σηκωνεστε. / Σηκωνεσαι.

Ειμαι ορθια η καθισμενη;

Ειστε ορθια.

Οι φοιτητες ειναι ορθιοι;

Οχι, ειναι καθισμενοι.

Οι φοιτητριες ειναι ορθιες;

Οχι, ειναι καθισμενες.

Τωρα καθομαι. Ειμαι ορθια;

Οχι, ειστε καθισμενη.

Στο τελος του μαθηματος οι φοιτητες σηκωνονται και φευγουν.

Τι κανουν οι φοιτητες στο τελος του μαθηματος;

Σηκωνονται και φευγουν.

Εσεις σηκωνεστε στο τελος του μαθηματος, ενω εμεις δε σηκωνομαστε.

Εσεις τι κανετε στο τελος του μαθηματος;

Σηκωνομαστε (και φευγουμε).

Τι ωρα σηκωνεστε και φευγετε;

Στις εφτα και μιση.

NOTES

Prononciation

N'oubliez pas de prononcer sonore le τ de τσέπη dans στην τσέπη. Le contact du ν provoque automatiquement la sonorisation du τ et du σ (c'est ce qui se passe avec un ξ qui devient (**gz**) et un ψ qui devient (**bz**) : [tin **dz**épi].

Accentuation

*Les participes **passés** passifs* en –μένος sont accentués sur l'avant-dernière syllabe : περασμένος, κουρασμένος, αφηρημένος

Accent premier

Les féminins en -η peuvent être accentués sur les trois dernières syllabes. Cependant deux règles peuvent vous aider à vous y retrouver :

1) Les féminins en –ση, –ψη **et** -ξη font remonter l'accent. Nous avons déjà vu : η τάξη "la classe", η λέξη "le mot" et η διεύθυνση "l'adresse".

2) Les féminins qui viennent d'une *racine verbale* et expriment, au moins à l'origine, une action sont accentués sur la finale. C'est le cas de υπογραφή "signature" qui signifie littéralement "fait de signer" et de Παρασκευή "vendredi" qui étymologiquement veut dire "préparation" (du Sabbat).

Morphologie

RAPPEL. Féminin des adjectifs en -ος. Quand le ος est précédé d'une voyelle le féminin es*t normalement* en -α. Donc όρθιος, όρθια comme τελευταίος, τελευταία.

Présent médio-passif des verbes non contractés

Le grec distingue par des *terminaisons spéciales* ce qu'on appelle la *voix médio-passive*. On rappelle qu'en français nous avons trois voix, dont certaines se forment avec des périphrases :

la voix active : "je lève"
la voix passive : " je suis levé"
la voix pronominale : "je me lève"

La voix médio-passive du grec correspond surtout à notre voix pronominale et plus rarement à la voix passive, soit :

σηκώνω, " je lève"
σηκώνομαι, "je me lève"

Si cette dernière forme avait une valeur passive, elle ne signifierait pas "je suis levé" (qui indique une action achevée), mais "je suis en train d'être soulevé".

La voix médio-passive (η μεσοπαθητική φωνή) s'appelle ainsi parce qu'elle combine les sens de l'ancienne voix moyenne (correspondant en gros à notre voix pronominale) et ceux de l'ancienne voix passive.

Ajoutons que le grec connaît un assez grand nombre de *verbes de sens neutre* (ni actif, ni passif) *ou actif* qui, pour la forme, sont en -μαι. Exemple dans notre leçon : έρχομαι "je viens".

En résumé un verbe à la voix médio-passive n'a que rarement le sens passif.

Formation

Le présent médio-passif comprend :

1) la racine, c'est-à-dire ce qui reste quand on enlève -ω ou -άω dans les verbes contractés au présent actif,

2) une voyelle de liaison qui change selon la personne et la conjugaison

et

3) les terminaisons de présent médio-passif.

Les terminaisons de présent médio-passif nous sont déjà à peu près toutes connues, puisque ce sont celles du verbe είμαι au présent :

–μαι, –σαι, –ται, –μαστε, –στε, –νται

Dans cette leçon, nous ne nous occupons que du présent médio-passif des verbes non contractés dont les voyelles de liaison sont dans l'ordre :

–ο– –ε– –ε– –ό– –ε– –ο–

Ce qui donne les terminaisons suivantes :

–ομαι, –εσαι, –εται, –όμαστε, –εστε, –ονται

Accentuation

La terminaison [e] — quelle que soit son orthographe, -ε ou –αι — étant anciennement *brève*, l'accent remonte partout sur la troisième syllabe en partant de la fin. Soit, pour le verbe σηκώνω :

σηκώνομαι, σηκώνεσαι, σηκώνεται, σηκωνόμαστε, σηκώνεστε, σηκώνονται

Syntaxe

Le *complément de temps* — qu'il exprime la date unique, la fréquence, la durée absolue ou relative —se met à l'accusatif.

1) complément exprimant la date unique : "Je viens ici *le lundi*",΄Ερχομαι εδώ *τη Δευτέρα*.

2) complément exprimant la fréquence : "Je viens ici trois fois ***par semaine***", ΄Ερχομαι εδώ τρεις φορές *την εβδομάδα*.

3) durée relative : "je suis debout *depuis longtemps*", Είμαι όρθιος *πολλή ώρα.*

THÈME. Les livres d'Andréas se trouvent dans le tiroir de sa table. Les miens sont chez moi. Où vous trouvez-vous, le mercredi ? Les étudiantes se fatiguent quand elles sont debout depuis longtemps. Le jeudi Costas se lève à six heures du matin et il est fatigué le vendredi. Les professeurs sont assis dans leurs fauteuils depuis longtemps mais ils se lèvent à la fin du cours. A la fin de la semaine Costas et Maria sont fatigués. Combien de jours par semaine les étudiantes viennent-elles à l'Université ?

Grammaire. Présent des verbes contractés moyens "non diphtongués". Révision du présent des verbes non contractés médio-passifs.

Vocabulaire

ζέστη, η, chaleur
κρύο, το, froid
μνήμη, η, mémoire
αεροπλάνο, το, avion

καλός, καλή, καλό, bon, bonne
κακός, κακή, κακό, mauvais(e)
κανείς, quelqu'un

έντεκα – ένδεκα, onze
δώδεκα, douze
αυτός που, celui qui

κάνει ζέστη, il fait chaud
μπορώ, –είς, je peux
ξυπνώ, je me réveille
ξεχνώ, j'oublie
κοιμάμαι, je dors, je m'endors
φοβάμαι, j'ai peur
θυμάμαι, je me souviens, je me rappelle
εργάζομαι, je travaille
ονομάζομαι, je m'appelle
γίνεται, (il) se passe, il arrive

συνήθως, d'habitude
καθόλου, pas du tout
συνέχεια, constamment, tout le temps
μετά (*adverbe*), après
αργά, tard
νωρίς, tôt

Συνηθως οι ανθρωποι εργαζονται την ημερα και κοιμουνται τη νυχτα.
Τι κανουν συνηθως οι ανθρωποι την ημερα;
Εργαζονται.
Εσυ, τι κανεις συνηθως την ημερα;

Εργαζομαι

Τι κανει κανεις συνηθως την ημερα;

Εργαζεται.

Τι κανουν οι ανθρωποι τη νυχτα συνηθως;

(Συνηθως οι ανθρωποι) κοιμουνται (τη νυχτα).

Εγω κοιμαμαι τη νυχτα. Κι εσυ κανεις το ιδιο;

Ναι.

Δηλαδη τι κανεις τη νυχτα;

Κοιμαμαι.

Το μεσημερι οι Ελληνες τρωνε και μετα κοιμουνται. Τι κανουν οι Ελληνες το μεσημερι;

Τρωνε και μετα κοιμουνται.

Κοιμουνται το μεσημερι στη Γαλλια;

Συνηθως οχι.

Εσεις κοιμαστε το μεσημερι;

Οχι.

Εγω, μερικες φορες οταν κανει ζεστη κοιμαμαι το μεσημερι.

Τι κανω μερικες φορες οταν κανει ζεστη;

Κοιμαστε (κοιμασαι) το μεσημερι.

Οταν κανει κρυο, κοιμαμαι το μεσημερι;

Οχι, κοιμαστε (μονο) οταν κανει ζεστη.

Σηκωνομαι στις εφτα το πρωι. Εσυ, τι ωρα σηκωνεσαι;

Στις οχτω. / Στις εξι και μιση ...

Τι ωρα τρως το βραδυ;

Στις οχτω.

Τι ωρα κοιμασαι το βραδυ;

Στις εντεκα./ Στις δωδεκα.

Αυτοι που κοιμουνται αργα συνηθως ξυπνουν (ξυπνανε) αργα.

Τι γινεται συνηθως οταν κοιμασαι αργα;

Ξυπνω αργα.

Οταν εχω μαθημα στις εννια το πρωι κοιμαμαι νωρις και σηκωνομαι νωρις.

Εσυ, τι κανεις οταν εχεις μαθημα στις εννια το πρωι;

Κι εγω κοιμαμαι νωρις και σηκωνομαι νωρις.

Οταν δεν κοιμασαι καλα τη νυχτα, εισαι κουρασμενος ολη μερα.

Τι γινεται οταν δεν κοιμαται κανεις καλα τη νυχτα;

Ειναι κουρασμενος ολη μερα.

Τι γινεται οταν εσυ δεν κοιμασαι καλα;

Ειμαι κουρασμενος.

Τι γινεται οταν τα παιδια δεν κοιμουνται καλα τη νυχτα;
Ειναι κουρασμενα ολη μερα.
Οταν ειναι κουρασμενα δε μαθαινουν καλα τα μαθηματα τους στο σχολειο και δεν τα θυμουνται.
Τι γινεται οταν τα παιδια ειναι κουρασμενα;
Δε θυμουνται τα μαθηματα τους.
Δηλαδη τα ξεχνανε ολα. Και συ τα ξεχνας ολα οταν δεν κοιμασαι καλα;
Ναι, (τα ξεχνω ολα).
Εχει καλη μνημη αυτος που τα ξεχναει ολα;
Οχι, (εχει κακη μνημη).
Θυμασαι πως ονομαζονται τα παιδια του Κωστα και της Μαριας;
Ναι.
Πως ονομαζεται το κοριτσι;
(Ονομαζεται) Ειρηνη.
Θυμασαι πως ονομαζεται το αγορι;
Ονομαζεται Ανδρεας.
Πως τον λενε το γιο του Κωστα και της Μαριας;
Τον λενε Ανδρεα.
Πως ονομαζεται ο Γαλλος φιλος του Κωστα;
Δεν ξερω. / Δε θυμαμαι.
Α, τι αφηρημενη που ειμαι. Δεν το ξερετε, ουτε κι εγω το ξερω...
Εγω, οταν παιρνω το αεροπλανο φοβαμαι συνεχεια. Φοβασαι και συ;
Ναι. / Οχι συνεχεια. / Οχι, καθολου.
Κοιμασαι στο αεροπλανο; Εγω δεν μπορω, γιατι φοβαμαι. Εσυ μπορεις;
Ναι.
Δηλαδη δε φοβασαι;
Οχι, (δε φοβαμαι).
Μπράβο σου!

NOTES

Prononciation

Remarquez la différence de traitement du ν final dans δεν κοιμάσαι et dans δε θυμάσαι.

Accentuation.

ATTENTION ! Bien distinguer par la place de l'accent κάνεις, "tu fais" de κανείς "quelqu'un", "qui que ce soit".

Morphologie

Présent moyen des verbes contractés non diphtongués

Un petit nombre de verbes usuels contractés n'existent qu'à la voix médio-passive. Certains ne peuvent pas avoir de compléments (κοιμάμαι), d'autres le peuvent (θυμάμαι).

Du point de vue de la forme, ils se distinguent des non contractés par la voyelle de liaison et par la place de l'accent.

La voyelle de liaison toujours accentuée — comme dans tous les verbes contractés — alterne de la façon suivante :

–ά– , –ά–, –ά–, –ό–, –ά–, –ού–

Soit pour le verbe κοιμάμαι :

κοιμάμαι, κοιμάσαι, κοιμάται, κουμόμαστε, κοιμάστε, κοιμούνται

Le verbe μπορώ ne suit pas au présent la conjugaison des verbes contractés en –άω. Il appartient à une catégorie plus rare de verbes anciennement en *-έω. Ces verbes sont accentués comme des contractés, mais ils ont les terminaisons des non contractés, sauf à la deuxième personne du pluriel qui est en -<u>είτε</u>, au lieu de ετε, soit :

μπορώ, μοπρείς, μπορεί, μπορούμε, μπορ<u>είτε</u>, μπορούν

Le verbe γίνομαι sert de passif au verbe κάνω. Γίνεται signifie donc "est fait", puis "devenir", "arriver", "se passer".

Syntaxe

Traduction du "on" français

Nous avons déjà vu deux façons de traduire le français "on" :

1) avec la troisième personne du pluriel : "Κοιμούνται το μεσημέρι; "Est-ce qu'on dort à midi ?"

2) avec la première personne du pluriel : με τι γράφουμε στον πίνακα "avec quoi écrit-on [mot à mot "écrivons-nous] au tableau ?"

3) On peut aussi se servir (familièrement) de la deuxième personne du singulier : όταν δεν κοιμάσαι καλά "quand on ne dort pas bien" [mot à mot "quand tu ne dors pas bien"].

4) Enfin, on trouve aussi la troisième personne du singulier avec le pronom indéfini κανείς "quelqu'un" placé derrière le verbe : τι κάνει κανείς "que fait-on ?".

N.B. La traduction de κανείς serait littéralement "quelqu'un, quel qu'il soit".

THÈME. Est-ce que vous savez ce qui se passe quand vous vous endormez tard et que vous vous réveillez tôt ? Bien sûr, nous sommes fatiguées toute la journée. Quand nous dormons bien la nuit, nous travaillons bien le jour. Andréas et Irini dorment bien et ne sont pas fatigués le soir. Maria est fatiguée, elle oublie tout et ne se souvient pas comment s'appellent ses amis français. D'habitude les enfants ont peur la nuit. Le père d'Andréas s'appelle Costas.

Τρίτη ενότητα [21]

Grammaire. Imparfait du verbe είμαι. Comparatifs de supériorité. Aoriste actif des verbes contractés.

Vocabulaire

τσάντα, η, sac
σουγιαδάκι, το, petit canif
πρά(γ)μα, το, chose
δάσκαλος, ο, maître d'école, instituteur

περισσότεροι,–ες, –α, plus nombreux, davantage de
λιγότεροι, –ες, –α, moins nombreux, moins de

ζω, ζεις (v. contracté en *-έω), je vis
σταματάω, je m'arrête, j'arrête
συναντάω, je rencontre
περπατάω, je marche

κάτι, quelque chose

οπότε, donc, dans ce cas
ποτέ, jamais (c'est-à-dire "à quelque moment que ce soit")
[N.B. Ne pas confondre avec πότε interrogatif accentué sur la première syllabe.]
τότε, alors, à ce moment-là
ακόμα, encore
πριν, avant, il y a ...
έτσι, ainsi
σωστά (*adverbe*), juste, correctement
έτσι δεν είναι; n'est-ce pas ?
μήπως, est-ce que par hasard ?

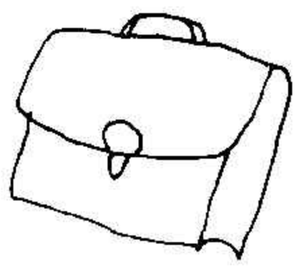

Αυτο ειναι μια τσαντα.
Τι ειναι αυτο;
Μια τσαντα.
Ειναι δικη σου αυτη η τσαντα;
Οχι, ειναι δικη σου /σας.
Εχω αρκετα πραγματα στη τσαντα μου: χαρτια, μολυβια, ενα μαρκαδορο κι ενα σουγιαδακι.
<en montrant le canif> *Αυτο ειναι ενα μολυβι;*

Οχι.

Τι ειναι λοιπον;

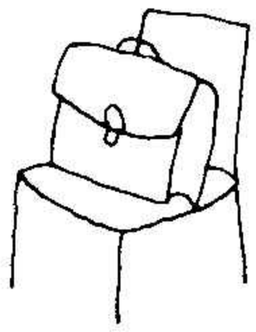

Ενα σουγιαδακι.

Που ειναι η τσαντα μου;

Στην καρεκλα.

Τωρα τη βαζω στο τραπεζι. Που ειναι τωρα η τσαντα μου;

Στο τραπεζι.

Πριν απο λιγο η τσαντα μου ηταν στην καρεκλα.

Που ηταν η τσαντα μου πριν απο λιγο; (Faire une phrase)

Πριν απο λιγο η τσαντα σου/σας ηταν στην καρεκλα.

Σημερα το πρωι ημουν στο σπιτι μου. Εσυ, που ησουν σημερα το πρωι; (faire une phrase)

Κι εγω ημουν στο σπιτι μου.

Οποτε οι δυο μας ημασταν στο σπιτι μας. Ετσι δεν ειναι;

Ναι.

Που ημασταν δηλαδη;

Στο σπιτι μας.

Ησασταν στο Παρισι πριν απο δυο εβδομαδες;

Ναι.

Ησασταν στην Ελλαδα πριν απο δυο εβδομαδες;

Οχι, ημασταν στη Γαλλια.

Που ησασταν τη Δευτερα πριν απο δυο εβδομαδες;

Στο Παρισι.

Και μεις που ημασταν την ιδια μερα στις εξι;

Ησασταν εδω.

Η τσαντα μου ειναι μικρη, ενω η τσαντα του καθηγητη ειναι μεγαλη.

Ποια τσαντα ειναι μεγαλη;

Η τσαντα του καθηγητη.

Ποια τσαντα ειναι μικρη;

Η δικη σου.

Η τσαντα μου ειναι πιο μικρη απο την τσαντα του καθηγητη.

Η τσαντα του καθηγητη ειναι πιο μικρη απο τη δικη μου;

Οχι, ειναι πιο μεγαλη.

Ο καθηγητης βαζει πολλα βιβλια στην τσαντα του, ενω εγω βαζω λιγα βιβλια στη δικη μου.

Ποιος απο τους δυο μας βαζει περισσοτερα βιβλια στην τσαντα του;

Ο καθηγητης.

Στη δικη μου τσαντα βαζω λιγοτερα χαρτια, γιατι ειναι μικροτερη.

Γιατι λοιπον βαζω λιγοτερα χαρτια στη δικη μου τσαντα;
Γιατι ειναι μικροτερη.
Στην οικογενεια μου, οταν ζουσε ο πατερας μου, ημασταν πεντε.
Ποσοι ημασταν στην οικογενεια μου τοτε;
Πεντε.
Ζει ακομα ο πατερας μου;
Οχι.
Ποσα μελη εχει η οικογενεια του Κωστα και της Μαριας;
Τεσσερα.
Δηλαδη ποσοι ειναι;
Τεσσερις.
Ειναι μεγαλυτερη απο τη δικη μου η οικογενεια του Κωστα και της Μαριας;
Οχι, ειναι μικροτερη.
Αυτη την εβδομαδα ειμαστε δωδεκα στο μαθημα. Πριν απο δυο εβδομαδες ημασταν δεκα πεντε.
Ημασταν λιγοτεροι, πριν δυο βδομαδες;
Οχι, ημασταν περισσοτεροι.
Σου ζητω ενα φυλλο χαρτι. Τι κανω;
Μου ζητας ενα φυλλο χαρτι.
Τι κανεις οταν σου ζητω ενα φυλλο χαρτι;
Σου/ Σας το δινω.
Πριν απο λιγο σου ζητησα ενα φυλλο χαρτι. Τι εκανα;
Μου ζητησες ενα φυλλο χαρτι.
Ωραια. Πριν απο λιγο σε ρωτησα κατι και μου απαντησες σωστα.
Τι καναμε λοιπον πριν απο λιγο;
Με ρωτησες κατι και σου απαντησα σωστα.
Τωρα περπατω.
Τι κανω τωρα;
Περπατας./ Περπατατε.
Τι εκανα πριν;
Περπατουσατε./ Περπατουσες.
Ναι, περπατησα λιγο και σταματησα. Τι εκανα λοιπον;
Περπατησες λιγο, και σταματησες.
Εγω, δε μιλησα ποτε με τον Κωστα και τη Μαρια. Εσυ, τους μιλησες ποτε;
Οχι, δεν τους μιλησα ποτε.
Μηπως τους συναντησες ποτε;
Οχι.
Τι απαντησες πριν απο δυο εβδομαδες οταν σε ρωτησα πως ονομαζεσαι;

Απαντησα: "Ονομαζομαι Γιωργος."
Τι απαντησε ο Ανδρεας οταν ενα παιδι τον ρωτησε: "Πως σε λενε;"
Απαντησε : "Με λενε Ανδρεα".
Τι απαντησε ο Ανδρεας οταν ο δασκαλος του τον ρωτησε: "Πως ονομαζεσαι;"
Απαντησε: "Ονομαζομαι Ανδρεας."
Μιλησες ποτε σου με Ελληνα στα ελληνικα;
Ναι.
Με ποιον;
Με τον καθηγητη.

NOTES

Morphologie

Nom

On peut former des diminutifs neutres en ajoutant le suffixe -άκι accentué sur l'avant-dernière syllabe, comme il est normal pour un neutre en ι de plus de deux syllabes. Ainsi ο σουγιάς "le canif" a pour diminutif, το σουγιαδάκι. ATTENTION ! ces diminutifs en -άκι n'ont pas de génitif usuel.

Adjectif

Formation des comparatifs de supériorité

Il y a deux formations du comparatif.

La formation la plus simple —mais qui ne convient pas pour tous les adjectifs — est une *périphrase*. Elle consiste comme en français à faire précéder le positif de l'adverbe πιο "plus" : η τσάντα μου είναι πιο μικρή, "mon sac est plus petit".

Il existe aussi une formation *synthétique*, avec le suffixe -τερος. Dans ce cas, la plupart des adjectifs en -ος, –η, –ο ont un comparatif en -ότερος, –ότερη, –ότερο (μικρός –> μικρότερος, λίγοι "peu nombreux" –> λιγότεροι "moins nombreux") : η τσάντα μου είναι μικρότερη, "mon sac est plus petit", ήμασταν λιγότεροι πριν από δυο βδομάδες, "nous étions moins nombreux il y a deux semaines".

Il y a cependant des exceptions à connaître. Ainsi μεγάλος fait μεγαλύτερος : η τσάντα του καθηγητή είναι μεγαλύτερη από τη δική μου, "le sac du professeur est plus grand que le mien."

Il existe aussi un assez grand nombre de comparatifs irréguliers faits sur une autre racine que le positif. Ainsi πολλοί "nombreux" a comme comparatif synthétique περισσότεροι, "plus nombreux".

Verbe

Imparfait du verbe être : ήμουν, ήσουν, ήταν, ήμασταν, ήσασταν, ήταν.

Remarquer que, comme au présent, il n'y a qu'une seule forme pour la troisième personne du singulier et du pluriel : ήταν il/elle était, ils/elles étaient.

Les terminaisons sont celles de l'imparfait médio-passif. Nous les retrouverons plus tard.

Aoriste actif des verbes contractés

En gros, l'aoriste (ο αόριστος) correspond à notre passé composé. Il se réfère à une action vue en bloc, par opposition à l'imparfait (ο παρατατικός) qui suit l'action dans son déroulement.

Exemple : Τι έκανα; –Περπατούσες. –Ναι, περπάτησα λίγο. Qu'est-ce que je faisais ? —Tu marchais. [c'est-à-dire "tu étais en train de marcher", c'est une vision partielle] — Oui, j'ai marché un peu". [Là, la présence de l'adverbe λίγο qui concerne **toute la marche** nous invite à la considérer en bloc.]

Cette distinction essentielle entre la vision globale et la vision partielle, qui se retrouve au subjonctif, s'appelle l'"aspect" du verbe grec.

Quelques verbes, comme les verbes κάνω et ξέρω, ne permettent pas cette distinction : έκανα, "je faisais" ou "j'ai fait", ήξερα "je savais" ou, bien plus rarement, "j'ai su".

Formation

Nous commençons par les aoristes des verbes contractés, parce que ce sont les plus faciles à former.

Ils ne comportent *pas d'augment* (voir plus haut pour les imparfaits).

Ils gardent la *racine du présent sans modification*.

Pour la plupart, ils ajoutent entre la racine et la terminaison la syllabe de liaison ησ.

Contrairement à l'imparfait des contractés, la syllabe de liaison n'est accentuée que si la "loi de limitation syllabique"[8] l'exige, c'est-à-dire à la première et à la deuxième personne du pluriel.

Puis viennent les terminaisons de passé que nous connaissons déjà, puisqu'elles figurent à l'imparfait actif : α, ες, ε, αμε, ατε, αν(ε).

---

[8]Nécessité d'accentuer une des trois dernières syllabes du mot ou du syntagme.

Contrairement à l'imparfait où l'accent est fixé sur la syllabe de liaison, à l'aoriste *l'accent remonte partout sur la troisième syllabe en partant de la fin.*

Cela donne, pour le verbe μιλάω, l'aoriste actif suivant :

μίλ–ησ–α,
μίλ–ησ–ες,
μίλ–ησ–ε,
μιλ–ήσ–αμε,
μιλ–ήσ–ατε,
μίλ–ησ–αν / μιλ–ήσ–ανε.

Syntaxe

Les compléments de temps (suite)

Nous avons vu que la date et la durée s'expriment par l'accusatif seul. Nous avons donc traduit par l'accusatif seul l'expression française "il y a", lorsqu'il s'agit de dire *depuis combien de temps une chose dure* : είμαι όρθιος πολλή ώρα "**il y a longtemps** que je suis debout ".

Le cas est différent quand il s'agit d'exprimer *depuis combien de temps une chose a eu lieu ou a commencé*. On peut se servir alors de πριν (από) avec l'accusatif : ήσουν στο Παρίσι πριν από δυο βδομάδες; "Etais-tu à Paris, il y a deux semaines ?" (mot à mot "avant deux semaines"). Nous avons déjà vu cette construction dans l'expression "πριν από λίγο" "tout à l'heure" (mot à mot "avant peu").

Le complément du comparatif de supériorité

Le complément du comparatif de supériorité est introduit par από avec l'accusatif, quand il s'agit d'un nom : η οικογένειά του είναι μεγαλύτερη *από τη δική μου*,. "sa famille est plus grande que la mienne."

Sens des adverbes et des pronoms indéfinis

Comme en français autrefois — et parfois maintenant — *certains pronoms et adverbes ne prennent un sens négatif qu'accompagnés d'une négation.*

Nous avons vu que κανείς, comme autrefois "personne" en français, exprime une notion positive mais imprécise "qui que ce soit", qui selon le cas, se traduit "quelqu'un" ou "personne". Δεν κοιμάται κανείς το μεσημέρι στη Γαλλία, "*personne* ne dort à midi en France". Στη Γαλλία αν κοιμάται κανείς το μεσημέρι, λένε πως είναι κουρασμένος. "En France, si *quelqu'un* dort à midi, on dit qu'il est fatigué".

Il en est de même pour l'adverbe ποτέ qui signifie proprement "à quelque moment que ce soit" et qui correspond aux deux sens de l'adverbe "jamais" en français : Τους συνάντησες ποτέ; "Les as-tu rencontrés à un moment quelconque ?", "Les as-tu jamais rencontrés ?" Δεν τους μίλησα ποτέ. "Je ne leur ai jamais parlé".

THÈME. Je ne me souviens pas de ce que j'ai dans mon sac. Comme je suis distrait ! Mon canif n'était pas sur la table, il était sur la chaise. Est-ce que vous étiez en Grèce, il y a trois semaines ? La maison de Costas est plus petite que la nôtre. Lequel de nous deux a (la) maison (la) plus grande ? Combien étiez-vous dans votre famille quand vivait votre père ? Au début des cours je te demandais souvent comment tu t'appelles. Maintenant je ne te demande jamais comment tu te nommes.

Τέταρτη ενότητα [22]

Grammaire. Aoriste actif des verbes non contractés à consonne gutturale. Accord des adjectifs (révision). Construction de μου αρέσει.

Vocabulaire

εικόνα, η, image
σελίδα, η, page
ματιά, η, coup d'œil
εξώφυλλο, το, couverture (de livre)
ποδόσφαιρο, το, football
δωμάτιο [-io], το, pièce, chambre
τηλεόραση, η, télévision

αρκετοί, αρκετές, αρκετά, un assez grand nombre, pas mal
ωραίος, ωραία, ωραίο, beau, belle
άσχημος, άσχημη, άσχημο, vilain(e), laid(e)

ανοίγω, άνοιξα, j'ouvre, j'ai ouvert
δείχνω, έδειξα, je montre, j'ai montré
ρίχνω, έριξα, je jette, j'ai jeté
παίρνω, πήρα, je prends, j'ai pris
αγαπάω, αγάπησα, j'aime, j'ai aimé
μου αρέσει, μου αρέσουν, j'aime (mot à mot "me plaît", "me plaisent")

που (*relatif invariable*), qui, que
αρκετά, assez
όμως, cependant, mais

Ανοιγω το βιβλιο μου. Τι κανω;
Ανοιγετε το βιβλιο σας. /Ανοιγεις το βιβλιο σου.
Τωρα το βιβλιο μου ειναι ανοιχτο. Ειναι κλειστο το βιβλιο μου;
Οχι, ειναι ανοιχτο.
Δε μου λες, ειναι ανοιχτη η πορτα;
Οχι, ειναι κλειστη.
<on ouvre la porte> *Τι κανω τωρα;*
Ανοιγεις. / Ανοιγετε την πορτα.
Η πορτα ειναι ανοιχτη, γιατι την ανοιξα.
Εσυ την ανοιξες την πορτα;
Οχι, δεν την ανοιξα εγω, εσυ την ανοιξες.

(on montre la porte) *Εσυ την ανοιξες την πορτα;*
Οχι, εγω δεν την ανοιξα, την εδειξα.
Στη αρχη του μαθηματος ανοιξαμε ολοι τις τσαντες μας.
Τι καναμε στην αρχη του μαθηματος;
Ανοιξαμε τις τσαντες μας.
Ποτε τις ανοιξαμε τις τσαντες μας;
Στην αρχη του μαθηματος.
Παιρνω ενα βιβλιο απο την τσαντα μου.
Τι κανω;
Παιρνετε ενα βιβλιο απο την τσαντα σας.
Απο που πηρα αυτο το βιβλιο;
Απο τη τσαντα σας.
Τωρα σας δειχνω την ωραια εικονα του εξωφυλλου.
Τι υπαρχει στο εξωφυλλο;
Μια εικονα.
Ειναι ασχημη αυτη η εικονα;
Οχι, ειναι πολυ ωραια.
Σας αρεσει αυτη η εικονα;
Ναι, μας αρεσει. / Οχι, δε μου αρεσει.
Υπαρχουν κι αλλες εικονες μεσα στο βιβλιο. Σας αρεσουν;
Ναι, (μας αρεσουν).
Πριν απο λιγο σας εδειξα την εικονα του εξωφυλλου.
Σας την εδειξα την εικονα του εξωφυλλου;
Ναι, μας την εδειξες. / Ναι, μας τη δειξατε.
Που βρισκονται οι αλλες εικονες που σας εδειξα;
Μεσα στο βιβλιο.
Σας τις εδειξα ολες;
Οχι, μονο μερικες.
Πριν απο πολλα μαθηματα σας δειξαμε το σπιτι του Κωστα.
Τι καναμε πριν απο πολλα μαθηματα;
Μας δειξατε το σπιτι του Κωστα.
Το σπιτι του Κωστα εχει τεσσερα δωματια κι εναν οροφο.
Ειναι μεγαλο η μικρο το σπιτι του Κωστα;
Ειναι αρκετα μεγαλο.
Γιατι;
Γιατι εχει τεσσερα δωματια κι εναν οροφο.
Ο Κωστας βρισκει το σπιτι του ωραιο.
Μηπως ο Κωστας βρισκει το σπιτι του ασχημο;

Οχι, το βρισκει ωραιο.
Του αρεσει το σπιτι του;
Ναι.
Του αρεσει και το ποδοσφαιρο.
Ποια ειναι τα δυο πραγματα που αρεσουν στον Κωστα;
Το σπιτι του και το ποδοσφαιρο.
Ξερετε πραγματα που αρεσουν στα παιδια του Κωστα και της Μαριας;
Ναι, τους αρεσουν τα παιχνιδια και η τηλεοραση.
Τι αρεσει στον Κωστα;
Το ποδοσφαιρο.
Τα βιβλια αρεσουν στη Μαρια, στον Κωστα ομως δεν αρεσουν.
Σε ποιον απο τους δυο αρεσουν τα βιβλια;
Στη Μαρια.
Σας αρεσει το βιβλιο που σας εδειξα;
Ναι.
Ποτε σας το εδειξα;
Στην αρχη του μαθηματος.
Η τηλεοραση αρεσει σ'ολα τα μελη της οικογενειας του Κωστα.
Σε ποιους αρεσει η τηλεοραση;
Σ' ολα τα μελη της οικογενειας.
Δηλαδη;
Στον πατερα, στη μητερα και στα δυο παιδια τους.
Ο Κωστας και η Μαρια αγαπανε την Ειρηνη και τον Ανδρεα. Γιατι;
Γιατι ειναι παιδια τους.
Γιατι η Ειρηνη και ο Ανδρεας αγαπανε τον Κωστα και τη Μαρια;
Γιατι ειναι ο πατερας τους και η μητερα τους.
Υπαρχουν ανθρωποι που δεν τους αρεσει το ποδοσφαιρο;
Ναι, (υπαρχουν) αρκετοι.
Υπαρχουν ανθρωποι που δεν αγαπανε τον πατερα και τη μητερα τους;
Ναι, (υπαρχουν) μερικοι.
<en montrant un marqueur ouvert> *Ειναι κλειστος αυτος ο μαρκαδορος;*
Οχι, ειναι ανοιχτος.
Γιατι;
Γιατι τον ανοιξατε. / ανοιξες.
Αυτο το βιβλιο εχει πολλες σελιδες.
Εχει λιγες σελιδες αυτο το βιβλιο;
Οχι, εχει πολλες.
Οταν μου δινουν ενα βιβλιο, διαβαζω στην αρχη μονο λιγες σελιδες,

δηλαδη του ριχνω μια ματια.
Τι κανω οταν μου δινουν ενα βιβλιο;
Διαβαζετε στην αρχη μονο λιγες σελιδες, δηλαδη του ριχνετε μια ματια.
Αυτο εκανα μ' αυτο το βιβλιο. Τι εκανα δηλαδη;
Του ριξατε μια ματια.
Το ιδιο εκανα με πολλα βιβλια.
Δηλαδη;
Στην αρχη τους ριξατε μονο μια ματια.
Αυτο σας το δινω, και του ριχνετε μια ματια. Ενταξει;
Ενταξει.

NOTES

Prononciation

N'oubliez pas, maintenant que vous parlez plus vite, les règles d'assimilation de sonorité que vous avez apprises au début. Prononcez bien [ti(n)**dz**ánda] την τσάντα [tis**ts**ándes] τις τσάντες et [ti**z** Marías] της Μαρίας.

Idiotismes

L'expression Δε μου λες, avec un ton interrogatif ("dis-moi", mot à mot "ne me dis-tu pas" ?) lance une interrogation portant sur un nouveau sujet.

Μου αρέσει, μου αρέσουν, "j'aime", doit être distingué pour le sens du verbe αγαπάω, "j'aime". On peut dire que μου αρέσει correspond en anglais à *I like*, alors que αγαπώ peut se traduite par *I love*.

"Il aime le football", του αρέσει το ποδόσφαιρο. "Il aime ses enfants", αγαπάει τα παιδιά του.

Comme dans le cas de υπάρχει, υπάρχουν il faut bien comprendre la construction de cette expression.

Bien qu'elle serve à traduire "j'aime", elle signifie proprement "me plaît" ou "me plaisent" telle ou telles choses.

Si le complément du verbe aimer en français est au pluriel, le verbe sera à la forme αρέσουν. Par exemple :"vous aimez *les images*" se traduit : σας αρέσουν οι εικόνες, *littéralement* "vous plaisent les images".

Le complément qui exprime la personne à qui "cela plaît" se met au génitif quand c'est un pronom . "**Il** aime le football", του αρέσει το ποδόσφαιρο (mot à mot : "lui plaît le football"). "**Ils/ elles** aiment la télévision", τους αρέσει η τηλεόραση. Le même complément se met à l'accusatif précédé de la préposition σε quand il s'agit d'un

nom. "Maria aime les livres", Τα βιβλία αρέσουν στη Μαρία (mot à mot : "les livres plaisent à Maria").

Accentuation

RAPPEL. L'accent est fixe dans l'adjectif. C'est-à-dire qu'on garde à toutes les formes l'accent du *nominatif masculin singulier*, même si la finale est "longue" : όμορφος, όμορφη.

Accents premiers des substantifs

Certains nouveaux noms entrent dans les catégories connues. Ainsi τηλεόραση appartient aux *féminins en -ση, –ψη, –ξη* qui font remonter l'accent le plus haut possible, comme λέξη, τάξη, διεύθυνση.

Les noms ποδόσφαιρο et εξώφυλλο font aussi remonter l'accent comme tous les *neutres en -o*, sauf quelques-uns en [-io]. Rapprochez : παράθυρο, αυτοκίνητο que vous opposerez à βιβλίο, σχολείο.

Accents premiers des adjectifs

L'accent premier dépend du *suffixe*. C'est-à-dire que tous les adjectifs qui comportent le même suffixe sont accentués de la même façon.

Ainsi ωραίος comprend le suffixe –αίος et s'accentue sur l'avant-dernière syllabe, comme τελευταίος.

En revanche le suffixe –τός s'accentue sur la finale dans les adjectifs simples, d'où κλειστός, ανοιχτός, αρκετοί. Font exception les adjectifs numéraux ordinaux jusqu'à dix : πρώτος, πέμπτος [pémtos].

Il en est de même du suffixe –κός que nous avons déjà rencontré assez souvent, en particulier dans des adjectifs substantivés : μερικοί, ελληνικός, γαλλικός, γερμανικός, η Κυριακή, η γραμματική.

Morphologie

Aoriste actif des verbes non contractés à consonne gutturale

Ces verbes se terminent au présent en –κω, –γω, –χω, –χνω.

Le principe de formation est le même que pour les aoristes des verbes contractés que nous avons vus dans la leçon précédente. Les terminaisons sont donc : σα, σες, σε, σαμε, σατε, σαν. La dernière voyelle étant "brève" l'accent remonte partout sur la troisième syllabe.

Cependant en l'absence d'une syllabe de liaison (comme le –ησ– des verbes contractés), la gutturale de la racine se combine ave le σ pour donner :

–ξα, –ξες, –ξε, –ξαμε, –ξατε, –ξαν(ε)

Comme pour les imparfaits un *augment* apparaît dans les verbes qui ont deux syllabes au présent. La règle étant la même, le mieux est de la reprendre. On ajoute un ε *accentué* au début de la forme chaque fois que sans lui elle n'aurait que deux syllabes.

1) Conjugaison sans augment :

άνοιξα, άνοιξες, άνοιξε, ανοίξαμε, ανοίξατε, άνοιξαν / ανοίξανε.

2) Conjugaison avec augment :

έδειξα, έδειξες, έδειξε, δείξαμε, δείξατε, έδειξαν / δείξανε.

Syntaxe

Annonce d'un complément par un pronom personnel

Comme en français familier, mais plus fréquemment, on peut annoncer un complément par un pronom personnel. Εσύ την άνοιξες την πόρτα; *mot à mot* "toi, tu l'as ouverte, la porte ?" sera traduit "c'est toi qui as ouvert la porte ?"

Un peu d'étymologie !

Les Grecs ont de tout temps été sensibles à l'harmonie des formes et à la jeunesse. On ne s'étonnera donc pas qu'ils aient parfois confondu les catégories du bien et du beau. Là où nous disons "bien !", ils disent "beau !" (ωραία !). Et l'adjectif correspondant ωραίος signifie littéralement "qui est dans sa belle saison, dans la fleur de sa jeunesse". Au contraire, ce qui est laid est privé de forme harmonieuse ; c'est ce que veut dire άσχημος (α privatif et σχήμα forme).

THÈME.Nous avons ouvert toutes les fenêtres de la classe parce qu'il fait chaud. Tous les enfants aiment leur père et leur mère. Quand nous lisons un livre avec de belles images, nous aimons (ça). Toutes les portes de la pièce sont ouvertes. C'est toi qui les as ouvertes ? L'année dernière les étudiantes lisaient beaucoup de livres. Cette annee (φέτος) elles n'ont lu que peu de livres. Maria a pris le livre dans (από) son sac, elle l'a ouvert et a lu quelques pages à ses enfants. Elle les leur a lues et leur a montré quelques belles images. Costas dit que (πως) d'habitude les enfants n'aiment que deux choses, les jouets et la télévision.

Grammaire. Aoriste actif des verbes non contractés à consonne labiale et des verbes "réguliers". Participe passé passif.

Vocabulaire

ποίημα, το, poème
μυθιστόρημα, το, roman
ποιητής [pii-], ο, poète
καιρός, ο, temps
αίθουσα, η, salle
φως, το, lumière
αστυνομικός, –ή, –ό, policier (*adjectif*)

γραμμένος, –η, –ο, écrit(e)
αναμμένος, –η, –ο, allumé(e)
σβησμένος, –η, –ο, éteint(e), effacé(e)
προηγούμενος, –η, –ο, précédent(e)

μπαίνω, μπήκα, σε, j'entre, je suis entré dans
βγαίνω , βγήκα, από, je sors, je suis sorti de
μου αρέσει, μου άρεσε, j'aime, j'aimais - j'ai aimé
γράφω, έγραψα , j'écris, j'ai écrit
ανάβω, άναψα, j'allume, j'ai allumé
σβήνω, έσβησα, 1) j'efface, j'ai effacé. 2) j'éteins, j'ai éteint
διαβάζω, διάβασα, je lis, j'ai lu
αρχίζω, άρχισα, je commence, j'ai commencé
χάνω, έχασα, je perds, j'ai perdu
βρίσκω, βρήκα, je trouve, j'ai trouvé
κλείνω, έκλεισα, je ferme, j'ai fermé
ελπίζω, j'espère

αλλά, mais
χθες, hier
ως (préposition), jusqu'à
ήδη, déjà
πως, que (introduit une complétive à l'indicatif)
ίσως, peut-être
κυρίως, principalement
τι ...; quelle sorte de ... ?

να (που), voilà que
δεν ... παρά, ne … que

Γραφω κατι στον πινακα.
Τι κανω;
Γραφεις κατι στον πινακα.
Διαβαζεις αυτα που γραφω τωρα;
Ναι.
Τι γραφω;
Γραφεις "Κωστας", "Μαρια", "Ειρηνη".
Ειναι Γαλλοι ο Κωστας , η Μαρια και η Ειρηνη;
Οχι, ειναι Ελληνες.
Ειναι Γαλλιδα η Ειρηνη;
Οχι, ειναι Ελληνιδα.
Τι ειναι ο Κωστας και ο Ανδρεας;
Ελληνες.
Ειναι γαλλικα ονοματα τα Κωστας και Μαρια;
Οχι, ειναι ελληνικα (ονοματα).
<u>Που</u> εγραψα αυτα τα ονοματα;
Στον πινακα.
Με τι τα εγραψα;
Μ' ενα μαρκαδορο.
Ποσους μαρκαδορους εχω στο χερι μου;
Τρεις.
Ποσα ονοματα ειναι γραμμενα στον πινακα;
Τρια.
Εσεις τα γραψατε;
Οχι, δεν τα γραψαμε εμεις.
Ποιος τα εγραψε λοιπον;
Ο καθηγητης.
Εσυ <u>που</u> γραφεις;
Σ' ενα φυλλο χαρτι. / Σ'ενα τετραδιο.
Ποτε γραψαμε για πρωτη φορα τα ονοματα του Κωστα και της Μαριας;
Πριν απο πολυ καιρο. / Σ' ενα απο τα πρωτα μαθηματα.
Θυμαστε σε ποιο μαθημα;
Οχι, δε θυμαμαι.
Ηταν στη δευτερη ενοτητα του δευτερου μαθηματος.
Ο Νικος Καζαντζακης εγραψε πολλα βιβλια.

Τι βιβλια εγραψε ο Καζαντζακης;
Εγραψε κυριως μυθιστορηματα.
Μηπως εγραψε και αστυνομικα μυθιστορηματα;
Οχι.
Σας/ Σου αρεσουν τα αστυνομικα μυθιστορηματα;
Ναι, πολυ.
Ο Διονυσιος Σολωμος εγραψε ποιηματα.
Τι ειναι ο Σολωμος;
Ποιητης.
Γιατι;
Γιατι εγραψε ποιηματα.
Εσβησα τα ονοματα που ηταν γραμμενα στον πινακα. Τι εκανα;
Εσβησες τα ονοματα που ηταν γραμμενα στον πινακα.
Οταν μπαινουμε στην αιθουσα δεν αναβουμε το φως. Γιατι;
Γιατι ειναι (ηδη) αναμμενο.
Ειναι σβησμενο το φως οταν μπαινουμε στην αιθουσα;
Οχι, ειναι αναμμενο.
Το αναψαμε εμεις;
Οχι, δεν το αναψαμε εμεις.
Ισως το αναψανε στο προηγουμενο μαθημα.
Ποτε αναψαν το φως;
Ισως στο προηγουμενο μαθημα.
Δε σβηνουμε το φως οταν βγαινουμε απο την ταξη, γιατι αλλοι φοιτητες μπαινουν τοτε στην αιθουσα.
Γιατι δε σβηνουμε το φως, οταν βγαινουμε απο την ταξη;
Γιατι αλλοι φοιτητες μπαινουνε τοτε στην αιθουσα.
Μηπως αναψαμε το φως στις εξι;
Οχι.
Εγω, οταν βγηκα απο το σπιτι μου εσβησα το φως. Εσυ, εκανες το ιδιο;
Ναι.
Δηλαδη τι εκανες;
Εσβησα το φως.
Χθες διαβασα ολη τη μερα.
Τι εκανα χθες ολη τη μερα;
Διαβασες./ Διαβασατε.
Το πρωι αναψα το φως και ανοιξα το βιβλιο μου.
Μηπως εσβησα το φως το πρωι;
Οχι, το αναψες.

Διαβασα ως το βραδυ.
Ποτε εκλεισα το βιβλιο μου;
Το βραδυ.
Τι εκανα το βραδυ;
Εκλεισες το βιβλιο σου και εσβησες το φως./ Κλεισατε το βιβλιο σας και σβησατε το φως.
Τι εκανα ολη τη μερα;
Διαβασες / Διαβαζες ενα βιβλιο.
Ξερεις γιατι το διαβασα αυτο το βιβλιο;
Οχι.
Το διαβασα γιατι μου αρεσε.
Γιατι το διαβασα, λοιπον;
Το διαβασες γιατι σου αρεσε. / Το διαβασατε, γιατι σας αρεσε.
Τι κανεις εσυ, οταν ενα βιβλιο σου αρεσει;
Κι εγω το διαβαζω.
Μηπως του ριχνεις μονο μια ματια;
Οχι, το διαβαζω ως το τελος.
(Le professeur ouvre la porte) *Τι εκανα;*
Ανοιξατε την πορτα.
(Le professeur ferme la porte) *Τι εκανα;*
Εκλεισες την πορτα.

Χανω παντα τα κλειδια μου.
Τι γινεται παντα με τα κλειδια μου;
Τα χανετε.
Τι κανω οταν δε βρισκω τα κλειδια μου;
Τα ψαχνετε.
Ψαχνω τις τσεπες μου. Αλλα δεν τα βρισκω. Να που εχασα τα κλειδια μου.
Γιατι δε βρισκω πια τα κλειδια μου;
Γιατι τα εχασες. / Γιατι τα χασατε.
Μια αλλη φορα εχασα και τα γυαλια μου, αλλα εχω αλλα.
Μηπως εχω μονο αυτα τα γυαλια;
Οχι, εχεις κι αλλα.
Δεν εχω ομως παρα αυτα τα κλειδια.
(Le professeur fouille dans ses poches) *Τι κανω τωρα;*
Ψαχνετε τις τσεπες σας.
Τι εκανα πριν;
Ψαχνατε/ Ψαξατε τις τσεπες σας
Εψαχνες/ Εψαξες τις τσεπες σου.

Τα βρηκα τα κλειδια μου;
Οχι, δεν τα βρηκατε.
Ηταν τα κλειδια του σπιτιου μου και του αυτοκινητου μου.
Ποια κλειδια εχασα;
(Χασατε/ Εχασες) τα κλειδια του σπιτιου και του αυτοκινητου σας (σου).
Ανοιγω την πορτα του σπιτιου μου με τα κλειδια μου.
Τι κανω με τα κλειδια μου;
Ανοιγετε την πορτα του σπιτιου σας.
Τωρα ομως δεν μπορω.
Οταν ειναι στο σπιτι η γυναικα μου μου ανοιγει την πορτα.
Ποτε μου ανοιγει την πορτα η γυναικα μου;
Οταν ειναι στο σπιτι.
Ελπιζω πως η γυναικα μου ειναι στο σπιτι ...

NOTES

Prononciation

RAPPEL. N'oubliez pas de sonoriser la sourde au contact de la sonore du "possessif" μου : τις τσέπες μου (tistsépe**z**mou). Mais τις τσέπες σας (tistsépesas) sans prononcer le deuxième sigma, puisqu'*il n'y a pas de consonnes redoublées (géminées) en grec.*

Accentuation

RAPPEL. N'oubliez pas l'accent supplémentaire (accent d'enclise) dans το δωμάτιό σου. Naturellement, il n'y a pas lieu d'en mettre dans το βιβλίο σου !

Et, bien sûr, vous devez faire descendre l'accent au génitif des substantifs de la deuxième déclinaison, parce que la finale est "longue" : του αυτοκινήτου.

Distinguer nettement par l'accentuation la conjonction αλλά et l'adjectif indéfini neutre pluriel άλλα : έχασα τα γυαλιά μου, αλλά έχω άλλα, "j'ai perdu mes lunettes, mais j'en ai d'autres".

De même, marquez par l'accent écrit et par un accent d'emphase la différence entre πώς, "comment" et πως, "que" et d'autre part πού, "où" et που relatif "qui, que".

Par exemple, Εσύ, πού γράφεις; "Et toi, où écris-tu ?" est différent de Εσύ, που γράφεις..."toi, qui écris ..."

Accentuation des participes en -μένος

La plupart sont des participes parfaits, qui, comme tous les parfaits, expriment le résultat présent d'une action passée. Ils sont accentués sur l'avant-dernière syllabe : γραμμένος, "qui a été écrit et reste écrit", αναμμένος, "allumé", σβησμένος, "effacé", "éteint", περασμένος, "passé". Cependant certains sont des *participes présents* médio-passifs devenus des adjectifs. Il sont généralement en -όμενος ou -ούμενος comme προηγούμενος "précédent".

Vocabulaire

RAPPEL. Le grec distingue soigneusement les adjectifs qui qualifient des personnes de ceux qui se rapportent aux notions ou aux choses. "Costas est grec", Ο Κώστας είναι Έλληνας, "Costas a un nom grec", Ο Κώστας έχει ελληνικό όνομα.

*Traduction du français **ne ...que***

Nous avons vu qu'on peut employer l'adverbe μόνο "seulement". On peut aussi conserver la négation, comme en français et traduire "que" par παρά, "Je n'ai que ces clefs", έχω μόνο αυτά τα κλειδιά ou δεν έχω παρά αυτά τα κλειδιά.

Morphologie

Le nom

Nous utilisons ici sans problème le neutre το φως, parce que nous savons depuis le premier cours que le nominatif et l'accusatif sont toujours semblables dans les neutres. Cependant il faut savoir que ce neutre, bien qu'il ne soit ni en –μα, ni en –ος, appartient à la 3e déclinaison : génitif του φωτός.

Aoriste des verbes non contractés à labiale

Ce sont des verbes qui se terminent en, –βω, –εύω, –φω. Le formation de leur aoriste est exactement parallèle à ce que nous avons vu pour les verbes à gutturales (en –γω, –χω, –χνω). Il suffit donc de reprendre la même formule en l'adaptant : la labiale de la racine se combine ave le σ pour donner :

–ψα, –ψες, –ψε, –ψαμε, –ψατε, –ψαν(ε)

L'accent remonte sur la troisième syllabe et l'augment, toujours accentué, s'exprime *chaque fois que la forme sans lui n'aurait que deux syllabes.*

Conjugaison sans augment :

verbe ανάβω,"j'allume",

άναψα, άναψες, άναψε, ανάψαμε, ανάψατε, άναψαν. / ανάψανε.

Conjugaison avec augment :

verbe γράφω, "j'écris",

έγραψα, έγραψες, έγραψε, γράψαμε, γράψατε, έγραψαν / γράψανε.

Récapitulation

En somme on peut prévoir *à peu près sûrement* les aoristes de verbes dont on connaît le présent dans les trois cas suivants :

1. quand ce sont des contractés, l'aoriste est en -ησα. N.B. Il y a quelques exceptions (en –εσα, –ασα, –ηξα etc).

2. quand ce sont des non contractés en –γω, –χω, –χνω, l'aoriste est en -ξα.

3. quand ce sont des non contractés en –βω, –εύω, –φω, l'aoriste est en –ψα.

Aoriste des verbes non contractés en -νω et -ζω

Cette dernière catégorie est la moins régulière de toutes.

En principe, pour ces verbes, *la consonne du radical ne se combine pas avec le σ de la finale des aoristes, mais la remplace.*

Quatre verbes de notre leçon forment ainsi leur aoriste, deux en –νω : χάνω, έχασα, σβήνω, έσβησα et deux en –ζω, αρχίζω, άρχισα, διαβάζω, διάβασα.

Il faut cependant que vous sachiez dès maintenant qu'il y a *beaucoup* d'exceptions :

1. parce que *beaucoup de verbes en -νω sont irréguliers*, par exemple ici μπαίνω,"j'entre" μπήκα, βγαίνω,"je sors" βγήκα.

2. parce que dans les verbes en -ζω il y a en fait deux catégories, des verbes à dentale qui font leur aoriste en -σα et des verbes à gutturale (très anciennement en *-gyo) qui font leur aoriste en -ξα. On ne peut pas les distinguer par un moyen simple. Il vous faudra vérifier dans les dictionnaires —ils sont rares — qui donnent les aoristes.

Emploi de l'aoriste et de l'imparfait

Dans la phrase : Χθες όλη τη μέρα διάβασα / διάβαζα ένα βιβλίο, quand on emploie l'aoriste on considère la lecture du livre *globalement*, alors que quand on emploie l'imparfait on considère la lecture *dans son déroulement*. Dans les deux cas le fait réel est le même, mais il s'agit d'une différence d'*aspect*, notion sur laquelle nous reviendrons.

Syntaxe

L'article

Remarquez que l'article défini ne s'emploie pas toujours exactement comme en français : "pour **la** première fois", **για πρώτη φορά.**

THÈME. Je ne me souviens pas quand nous avons parlé pour la première fois avec la fille de Maria. Ce livre vert avec une (= la) belle couverture est un roman de Nikos Kazantzakis. Son nom est écrit sur la couverture. Kazantzakis a écrit ses romans il y a longtemps. Costas n'aime pas les poèmes mais seulement les romans policiers. Nous ne lisons pas parce que la lumière est toujours éteinte dans cette salle. Quand nous sommes entrés dans la salle ce matin la lumière était déjà allumée. Je lisais depuis longtemps quand j'ai fermé mon livre et je suis sorti de la salle. Le cours précédent a commencé il y a deux heures. Je suis sorti de chez moi à neuf heures et demie du matin. Le soir j'ai lu quelques pages d'un livre que j'aime. Je n'y ai pas seulement jeté un coup d'œil, mais je ne l'ai pas lu jusqu'au bout. Le professeur distrait cherche dans ses poches parce qu'il a perdu les clefs de sa voiture.

ΕΚΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Πρώτη ενότητα [24]

Grammaire. Le subjonctif actif. L'aspect. Quatrième déclinaison des féminins en -ση, –ψη, –ξη.

Vocabulaire

ερώτηση, η, οι ερωτήσεις, la question, les questions
απάντηση,η, οι απαντήσεις, la réponse, les réponses
νόημα,το, le sens
ο ίδιος, η ίδια, το ίδιο, le même, la même, la même chose
διακόσιοι, –ιες, –ια, deux cents
τριακόσιοι, –ιες, –ια, *trois cents*
σύμφωνοι, d'accord (nous sommes "accordés" sur ce point)

γίνεται, έγινε, (mot à mot "est fait"), il se passe, il arrive
μπορώ, μπορείς, μπόρεσα, je peux, tu peux, j'ai pu
προσπαθώ, προσπαθείς, j'essaie, tu essaies
προφέρω, πρόφερα, je prononce
διαβάζω, διάβασα, *1) je lis 2) je travaille (intellectuellement)*
μαθαίνω, έμαθα, j'apprends, j'ai appris
βγάζω, je sors, je tire
βγάζω νόημα, j'en comprends quelque chose
καταλαβαίνω, κατάλαβα, je comprends, j'ai compris
σημαίνει, il/elle signifie

να, que (particule *généralement suivie du subjonctif aoriste ou du présent*)
για να, pour que
μάλιστα, parfaitement,tout à fait, oui
περίπου, environ
πάντα, toujours
τακτικά, régulièrement
ξανά, à nouveau
τουλάχιστον, du moins, au moins
την άλλη φορά, la prochaine fois (et non "l'autre fois")

Τι κανεις οταν σε ρωταω κατι;
(Οταν με ρωτας κατι), σου απανταω.
Μου απαντας παντα, οταν σε ρωταω;

Οχι παντα.

Μπορεις παντα να μου απαντας, οταν σε ρωταω;

Οχι, (δεν μπορω παντα να σου απανταω).

Τις προηγουμενες φορες, μου απαντουσες, οταν σε ρωτουσα;

Οχι παντα.

Οταν δεν μπορουσες, δε μου απαντουσες. Ετσι δεν ειναι;

Ναι.

Δηλαδη, οταν δεν μπορουσες να μου απαντησεις, δε μου απαντουσες.

Τι εκανες οταν δεν μπορουσες να μου απαντησεις;

Δε σας / σου απαντουσα.

Ποτε δε μου απαντουσες;

Οταν δεν μπορουσα να σας/ σου απαντησω.

Πριν απο λιγο, δεν μπορεσες να μου απαντησεις.

Τι εγινε πριν απο λιγο;

Δεν μπορεσα να σου απαντησω.

Εγινε το ιδιο και σε αλλα παιδια.

Τι εγινε δηλαδη;

Δεν μπορεσαν να σας/σου απαντησουν.

Συνηθως τα παιδια που ξερουν το μαθημα τους μπορουν να απαντανε.

Τι μπορουν να κανουν συνηθως τα παιδια που ξερουν το μαθημα τους;

Μπορουν ν ′ απαντανε.

Εσυ, μπορεις παντα να απαντας;

Οχι, (δεν μπορω παντα).

Οταν δεν μπορεις ν′απαντησεις, σε ξαναρωταω.

Ποτε σε ξαναρωταω;

Οταν δεν μπορω ν′ απαντησω.

Δηλαδη σου κανω για δευτερη φορα την ιδια ερωτηση.

Τι κανω, οταν δεν μπορεις ν′ απαντησεις;

Μου κανετε για δευτερη φορα την ιδια ερωτηση. Με ρωτατε ξανα.

Μηπως το κανουμε αυτο παντα; Δηλαδη σας ξαναρωταμε παντα;

Οχι.

Ποτε λοιπον το κανουμε;

Οταν δεν μπορουμε ν ′απαντησουμε.

Μαλιστα. Γιατι λοιπον ξαναρωτω τα παιδια;

Γιατι δεν μπορουν ν′ απαντησουν.

Μερικες φορες σας κανουμε πολλες ερωτησεις.

Τι κανουμε μερικες φορες;

Μας κανετε πολλες ερωτησεις.

Τοτε κι εσεις μας δινετε πολλες απαντησεις.
Τι πρεπει να κανετε οταν σας κανουμε πολλες ερωτησεις;
Πρεπει να δινουμε κι εμεις πολλες απαντησεις.
Οταν δεν καταλαβαινεις ολες τις λεξεις της ερωτησης δεν μπορεις να απαντησεις.
Ποτε δεν μπορεις ν ΄απαντησεις;
Οταν δεν καταλαβαινω ολες τις λεξεις της ερωτησης.
Αν δεν προφερετε καλα, δε σας καταλαβαινουμε καλα.
Γιατι δε σας καταλαβαινουμε καλα;
Γιατι δεν προφερουμε καλα.
Εμεις δεν καταλαβαινουμε παντα ολες τις λεξεις των απαντησεων σας.
Γιατι;
Γιατι δεν τις προφερουμε καλα.
Μηπως προφερετε καλα ολες τις λεξεις των απαντησεων σας;
Οχι παντα.
Δε μου λετε, μαθαινετε τακτικα ολες τις λεξεις;
Ναι.
Δηλαδη προσπαθειτε να τις μαθαινετε τακτικα.
Τις λεξεις αυτου του μαθηματος, πρεπει να τις μαθετε για την αλλη φορα.
Τι πρεπει να κανετε για την αλλη φορα;
Να μαθουμε τις λεξεις αυτου του μαθηματος.
Και τι πρεπει να κανετε τακτικα;
Να μαθαινουμε τις λεξεις.
Ποσες λεξεις περιπου ξερετε τωρα;
Δεν ξερω.
Αν μαθατε καλα τα μαθηματα σας ξερετε περιπου 300 λεξεις.
Ποσες λεξεις πρεπει να ξερετε τωρα;
Τριακοσιες περιπου.
Αν ξερεις διακοσιες λεξεις, ξερεις περισσοτερες απο τριακοσιες;
Οχι, ξερω λιγοτερες.
Τα παιδια που διαβαζουν τακτικα, απαντανε παντα σωστα.
Τι μπορουν να κανουν παντα τα παιδια που διαβαζουν τακτικα;
Μπορουν παντα ν ΄απαντανε σωστα.
Δηλαδη, μπορουν να δινουν σωστες απαντησεις.
Τι πρεπει να κανεις τακτικα, αν θελεις ν ΄απαντας παντα σωστα;
Πρεπει να διαβαζω.
Τι γινεται, οταν δε διαβαζετε τακτικα;
Δεν μπορουμε ν ΄απανταμε σωστα.

Ναι. Η δεν απαντατε καθολου.
Μπορεις ν ′ απαντησεις οταν δεν ξερεις ολες τις λεξεις της ερωτησης;
Οχι, δεν μπορω.
Ομως, αν ξερεις αρκετες λεξεις, βγαζεις νοημα.
Τι κανεις αν ξερεις αρκετες λεξεις της ερωτησης;
Βγαζω νοημα.
Οταν ξερεις μια λεξη ξερεις να την προφερεις σωστα.
Μηπως ξερεις μια λεξη αν δεν ξερεις να την προφερεις σωστα;
Οχι.
Αυτος που ξερει μια λεξη ξερει τι σημαινει, δηλαδη ξερει το νοημα της.
Τι πρεπει να ξερουμε, για να ξερουμε τι σημαινει μια λεξη;
Πρεπει να ξερουμε το νοημα της.
Τα παιδια που δε διαβαζουν τακτικα δε θυμουνται τα μαθηματα τους.
Τι γινεται με τα παιδια που δε διαβαζουν τακτικα;
Δε θυμουνται τα μαθηματα τους.
Λοιπον, τι πρεπει να κανετε αν θελετε να θυμαστε παντα τα μαθηματα σας;
Πρεπει να διαβαζουμε τακτικα.
Γιατι πρεπει να διαβαζετε τακτικα;
Για να θυμομαστε παντα τα μαθηματα μας.
Οταν σε ρωτησω σε λιγο, τι πρεπει να κανεις;
(Πρεπει) ν ′ απαντησω.
Αν δε μπορεις ομως, τι πρεπει να κανεις τουλαχιστον;
Πρεπει τουλαχιστον να προσπαθησω ν ′απαντησω.
Σας κανουμε πολλες φορες την ιδια ερωτηση για να την καταλαβετε.
Γιατι σας κανουμε πολλες φορες την ιδια ερωτηση;
Για να την καταλαβουμε.
Μπορεις παντα ν ′απαντας σωστα;
Οχι παντα.
Βεβαια δεν μπορεις ν ′απαντας παντα σωστα.
Πρεπει ομως να προσπαθεις. Συμφωνοι;
Συμφωνοι.

NOTES

Prononciation

Elision. Premières notions

Quand deux voyelles semblables sont en contact et forment un hiatus entre une particule et le verbe qui en dépend — cette particule qui ne fait qu'un dans la

prononciation avec le verbe qui suit est dite *enclitique* — il se produit souvent une élision et la voyelle de la particule disparaît.

να απαντήσεις —> ν 'απαντήσεις

Morphologie

La "quatrième déclinaison" des substantifs féminins en -ση, –ψη, –ξη

Les trois déclinaisons que nous avons vues jusqu'à présent, la première des masculins-féminins (pluriel -ες), la seconde des masculins-neutres (génitif singulier en –ου) et la troisième des neutres en –μα et –ος existaient déjà, sous une forme un peu différente, en grec ancien.

Ce que nous appelons "la quatrième déclinaison" est une particularité du grec moderne. Elle comprend, comme la première, des masculins et des féminins. Nous ne voyons dans cette leçon que les féminins en –ση, –ψη, –ξη que vous connaissez déjà, parce que leur accent "remonte" sur la troisième syllabe.

C'est une déclinaison mixte dont

— *le singulier suit la première déclinaison* que vous connaissez déjà,

— tandis qu'on trouve au pluriel des formes de la troisième déclinaison du grec ancien.

Au pluriel donc ces noms ont aux *nominatif, vocatif et accusatif une finale* -εις anciennement longue, ce qui peut amener un déplacement d'accent vers l'avant-dernière syllabe.

Le génitif pluriel comporte une finale non accentuée en -εων ; l'accent remonte en effet sur la troisième syllabe, *sans qu'on tienne compte de la finale anciennement longue*.

1. déclinaison sans déplacement d'accent

Singulier

nominatif	η λέξη ("le mot")
vocatif	λέξη
accusatif	τη λέξη
génitif	της λέξης

Pluriel

nominatif	οι λέξεις
vocatif	λέξεις
accusatif	τις λέξεις
génitif	των λέξεων

2. Déclinaison avec déplacement d'accent

Singulier

nominatif	η απάντηση ("la réponse")
accusatif	την απάντηση
génitif	της απάντησης

Pluriel

nominatif	οι απαντήσεις	(descente de l'accent)
accusatif	τις απαντήσεις	
génitif	των απαντήσεων	

Formation du subjonctif présent et aoriste. Les deux "aspects" du verbe grec

Comme *il n'y a pas d'infinitif en grec moderne* on doit toujours le remplacer par le subjonctif. "Vous essayez d'apprendre régulièrement" se rend par "Vous essayez *que vous appreniez* régulièrement", προσπαθείτε να μαθαίνετε τακτικά.

Mais pour rendre un seul subjonctif présent français, il y a deux formes du subjonctif grec moderne : le subjonctif présent et le subjonctif aoriste, qui ne s'opposent pas par le temps, mais, comme nous allons le voir, par ce qu'on appelle l'"aspect verbal".

Formation

—Le *subjonctif présent* se forme très simplement en faisant précéder le présent de la particule να.

Exemples de subjonctif présent :

"Peux-tu toujours me répondre ?" Μπορείς πάντα να μου απαντάς;

"Il faut que nous travaillions régulièrement": Πρέπει να διαβάζουμε τακτικά.

Remarquez qu'en grec, comme en français, les pronoms personnels faibles s'intercalent entre la particule de subjonctif et le verbe proprement dit : **que** tu [me] **répondes** = να [μου] απαντάς.

Donc le subjonctif présent du verbe απαντάω se conjugue de la façon suivante :

να απαντάω (απαντώ), να απαντάς, να απαντά, να απαντάμε (απαντούμε), να απαντάτε, να απαντάνε (απαντούν).

—Le *subjonctif aoriste* se forme à partir de la racine de l'aoriste. Attention, la racine de l'aoriste ne comprend pas d'augment !

On remplace les terminaisons du passé (α, ες, ε etc) par les terminaisons du présent (ω, εις, ει etc).

Et l'on accentue la forme comme un présent de verbe non contracté (accent fixe sur la syllabe où il se trouve à la première personne).

Ainsi, pour traduire "que je réponde", ou "que j'apprenne"

—on exprime la particule de subjonctif να

—on pose la racine d'aoriste, sans augment — s'il y en a — et sans terminaison : απαντησ–, –μαθ–

—et l'on ajoute une terminaison de présent.

La forme s'accentue comme un présent non contracté.

On obtient les conjugaisons suivantes :

να απαντήσω, να απαντήσεις, να απαντήσει, να απαντήσουμε, να απαντήσετε, να απαντήσουν.

να μάθω, να μάθεις, να μάθει, να μάθουμε, να μάθετε, να μάθουν.

Choix de l'aspect

Le choix entre ces deux subjonctifs dépend de l'"*aspect*". Nous avons déjà abordé la notion d'aspect quand nous avons parlé, à la leçon [21], de l'opposition entre περπατούσα et περπάτησα. On emploie le subjonctif présent quand on s'attarde à envisager concrètement plusieurs réalisations de l'action du verbe. Ainsi quand on dit : "Il faut que vous appreniez les mots régulièrement", on pense à toutes les fois où l'on apprend ses mots : πρέπει να μαθαίνετε τακτικά τις λέξεις. L'adverbe τακτικά nous indique qu'il y a plusieurs cas.

En revanche quand on ne pense qu'à une seule réalisation, ou qu'on ne pense pas réellement à une répétition, on utilise le subjonctif aoriste. C'est, de loin, le cas le plus fréquent.

Par exemple pour traduire la phrase suivante : "Il faut que vous appreniez les mots pour la prochaine fois", Πρέπει να μάθετε τις λέξεις για την άλλη φορά.

Un verbe très irrégulier : μπορώ

C'est un verbe contracté anciennement en *-έω, qui s'accentue comme tous les contractés après la dernière consonne du radical, mais dont les terminaisons sont presque toutes semblables à celles des non contractés (sauf à la 2e du pluriel : μπορείτε). Le verbe προσπαθώ se conjugue de la même façon au présent.

A l'aoriste, contrairement aux autres contractés, μπορώ a une syllabe de liaison –εσ–au lieu de -ησ– : μπόρεσα, μπόρεσες, μπόρεσε, μπορέσαμε, μπορέσατε, μπόρεσαν.

Au contraire, προσπαθώ a un aoriste régulier : προσπάθησα.

THÈME. Il faut que je me lève le lundi (*c'est-à-dire chaque* lundi) à 7 heures du matin. Les enfants doivent travailler régulièrement le soir à la maison. Il faut que je réponde à la lettre de mes amis grecs. Quand on vous écrit il vous faut toujours répondre. Les enfants ne peuvent pas répondre à cette question, parce qu'ils ne savent pas le sens de tous les mots. Il y a beaucoup de mots dans les questions et moins de mots dans les réponses. Quand on me parle en anglais j'arrive à comprendre quelque chose. Vous connaissiez moins de mots au début des cours; maintenant vous en connaissez environ deux cents. Les étudiants qui s'endorment tôt le soir peuvent se réveiller tôt le matin. Si tu me demandes comment se nomme le père de Costas, je ne peux pas du tout te répondre. Quand tu me demandes un crayon, j'essaie toujours de te le donner. Il faut que vous appreniez ces mots pour la prochaine fois. Si tu ne réponds pas à cette question, il faut que je t'interroge à nouveau.

Grammaire. Quatrième déclinaison des masculins en –έας. L'aspect (*suite*).

Lexique. Les arts.

Vocabulaire

συγγραφέας, ο/ η, l'écrivain, l'auteur
γραμματέας,ο/ η, le/ la secrétaire
μυθιστοριογράφος [-rio-], ο/ η, romancier
Χριστός,ο, le Christ
δουλειά, η, travail, métier
γραμματεία, η, secrétariat
εγγραφή, η, inscription
πολιτισμός, ο, civilisation, culture
ηθοποιός [-pios]ο / η, acteur, actrice
πολιτικός, ο/ η, homme (femme) politique
πολιτική, η, la politique
υπουργός, ο/ η, ministre
πρωθυπουργός,ο/ η , premier ministre
τμήμα, το, section
τραγουδιστής, ο, τραγουδίστρια η, chanteur, chanteuse
συνθέτης,ο, compositeur
βιολί , το, violon
κιθάρα, η, guitare
πιάνο,το, piano
ζωγραφική, η, peinture
ζωγράφος, ο/ η, peintre
λογοτεχνία, η, littérature
έργο, το, ouvrage, œuvre
μουσικός, ο/ η, musicien
όργανο,το, l'instrument

κάποιος, κάποια, κάποιο, un (certain)

λέω, είπα, να πω, je dis, j'ai dit, que je dise
μπορεί, il se peut, c'est possible
ασχολούμαι, ασχολείσαι με, je m'occupe, tu t'occupes **de**
μελοποιώ[-pio], -εις, je mets en musique
σταυρώνω, je crucifie
παίζω, έπαιξα, je joue, j'ai joué

συνθέτω, je compose

επίσης, également
εκτός από + accusatif, en dehors de

Ο Νικος Καζαντζακης εγραψε πολλα βιβλια. Ειναι συγγραφεας.
Τι ειναι ο Νικος Καζαντζακης;
Συγγραφεας.
Ειναι Γαλλος συγγραφεας;
Οχι, ειναι Ελληνας συγγραφεας.
Ο Στρατης Τσιρκας και ο Οδυσσεας Ελυτης ειναι επισης Ελληνες συγγραφεις.
Τι ειναι ο Τσιρκας και ο Ελυτης;
Ελληνες συγγραφεις.
Οι συγγραφεις που γραφουν μυθιστορηματα ειναι μυθιστοριογραφοι.
Πως ονομαζονται οι συγγραφεις μυθιστορηματων;
Μυθιστοριογραφοι.
Ειναι μυθιστοριογραφος ο Ελυτης;
Οχι.
Τι ειναι;
Ποιητης.
Τι ειναι ο Σεφερης και ο Ελυτης;
Συγγραφεις. / Ποιητες.
Ειναι ποιητες ο Σαμαρακης και ο Τσιρκας;
Οχι.
Τι ειναι λοιπον;
Μυθιστοριογραφοι.
Τι εργα γραφουν οι μυθιστοριογραφοι;
Μυθιστορηματα.
Ποιανου ειναι το μυθιστορημα "Ο Χριστος ξανασταυρωνεται";
Του Νικου Καζαντζακη.
Ξερετε εργα αλλων Ελληνων συγγραφεων;
Ναι, μερικα.
Ειναι ζωγραφοι ο Τσιρκας και ο Ελυτης;
Οχι, ειναι συγγραφεις.
Ειναι συγγραφεις ο Μικης Θεοδωρακης και ο Γιαννης Ξενακης;
Οχι, ειναι μουσικοι.
Τι ητανε η Μελινα Μερκουρη;
Ηταν ηθοποιος, τραγουδιστρια και πολιτικος.
Ηταν Πρωθυπουργος η Μελινα Μερκουρη;

Οχι, ηταν Υπουργος Πολιτισμου.
Ποιος ειναι Πρωθυπουργος τωρα στην Ελλαδα;
Ο Ανδρεας Παπανδρεου.
Ενας πολιτικος ασχολειται με την πολιτικη.
Τι δουλεια κανει ενας πολιτικος;
Ασχολειται με την πολιτικη.
Με τι ασχολειται ενας ζωγραφος;
Με τη ζωγραφικη.
Ενας μουσικος συνθετει η παιζει μουσικη.
Τι δουλεια κανει καποιος που ειναι μουσικος;
Συνθετει η παιζει μουσικη.
Τι δουλεια κανει καποιος που ειναι συνθετης;
Συνθετει μουσικη.
Παιζει και καποιο οργανο;
Ναι, μπορει.
Σας αρεσει η μουσικη;
Ναι.
Παιζετε και καποιο οργανο;
Οχι.
Δηλαδη, σας αρεσει να ακουτε μουσικη.
Τι σας αρεσει, δηλαδη;
Να ακουω μουσικη.
Ξερετε ονοματα Ελληνων συνθετων; (descente de l'accent!);
Ναι, ξερω τα ονοματα του Θεοδωρακη και του Ξενακη.
Ο Θεοδωρακης μελοποιησε ποιηματα του Σεφερη.
Ποιανου ποιηματα μελοποιησε ο Θεοδωρακης;
Του Σεφερη.
Γιατι τα μελοποιησε;
Γιατι του αρεσαν.
Στο Θεοδωρακη αρεσαν και ποιηματα του Γιαννη Ριτσου. Τι εκανε;
Τα μελοποιησε (κι αυτα).
Μηπως ολοι οι μουσικοι συνθετουν μουσικη;
Οχι, πολλοι παιζουν καποιο οργανο η τραγουδουν μονο.
Μηπως η Μελινα Μερκουρη επαιζε βιολι;
Οχι, τραγουδουσε μονο.
Εσυ, παιζεις καποιο οργανο;
Οχι, δεν επαιξα ποτε./ Ναι, λιγο πιανο/ κιθαρα.
[Α, ξερεις να παιζεις κιθαρα. Μπραβο σου !]

Εκτος απο τη Μελινα Μερκουρη, γνωριζεις κι αλλες Ελληνιδες ηθοποιους;
Ναι, γνωριζω και την Ειρηνη Παπα.
Στο τμημα μας εχουμε δυο γραμματεις.
Που δουλευουν οι γραμματεις μας;
Στη γραμματεια.
Οι δυο γραμματεις μας ειναι κοπελες.
Ειναι αντρες οι γραμματεις μας;
Οχι, ειναι γυναικες.
Τι ειναι αυτες οι δυο κοπελες;
Γραμματεις.
Οι γραμματεις μας ασχολουνται με τις εγγραφες των φοιτητων.
Με τι ασχολουνται οι γραμματεις μας;
Με τις εγγραφες των φοιτητων.
Δεν ασχολουνται και με τις εγγραφες των φοιτητριων;
Ναι, (ασχολουνται και με τις εγγραφες των φοιτητριων [descente de l'accent!]).
Μπορεις να μου πεις τι ειναι η δουλεια των γραμματεων μας;
Ναι. Ασχολουνται με τις εγγραφες των φοιτητων.
Μπορειτε να μου πειτε τι δουλεια κανει ενας μουσικος;
Ναι. Συνθετει η παιζει μουσικη.
Σου αρεσει η λογοτεχνια;
Ναι.
Διαβαζεις βιβλια και αυτο σου αρεσει.
Τι σου αρεσει δηλαδη;
Να διαβαζω βιβλια.
Ακους μουσικη και σου αρεσει. Ετσι δεν ειναι; Τι σου αρεσει δηλαδη;
Ν' ακουω μουσικη.
Τι αρεσει στο συγγραφεα;
Να γραφει βιβλια.
Οταν ειναι μαζι πολλοι Ελληνες, τους αρεσει να λενε τραγουδια.
Εμενα μου αρεσει να τους ακουω.
Τι μου αρεσει δηλαδη;
Να ακουτε Ελληνες να λενε τραγουδια./ να τραγουδανε.
Καταλαβαινετε ολες τις λεξεις των ελληνικων τραγουδιων;
Οχι.
Βγαζετε νοημα τουλαχιστον;
Οχι παντα.

NOTES

Prononciation

Attention! Ne prononcez pas sonore, comme dans le français "musique", le σ de μουσική. Prononcez **moussiki**! Répétez la phrase : Ένας μουσικός παίζει μουσική.

Dans les mots composés de εν ou συν- et d'un mot commençant par γ + une autre consonne (εγγραφή, συγγραφέας), le γγ ne se prononce pas (**ng**) mais (**nγ**) (enγrafí, sinγraféas).

Accentuation

Accent premier des masculins en -της

Nous avons jusqu'ici rencontré un assez grand nombre de substantifs de la première déclinaison terminés en -της et accentués sur la finale : φοιτητής,"étudiant" (littéralement "celui qui fréquente une Faculté"), καθηγητής "professeur" (littéralement "celui qui guide" les étudiants sur le chemin de la science ...), ποιητής "poète" (littéralement "celui qui fait, qui crée"), τραγουδιστής "chanteur". Ils ont tous pour caractéristique de **venir de verbes et d'avoir une racine de plus de deux syllabes**. On obtient la racine quand on enlève le suffixe -της et l'éventuel préfixe.

Le substantif συνθέτης, "compositeur", fait exception parce que sa racine n'a qu'une syllabe : συν–θέ–της "compositeur".

Les féminins correspondants — quand ils existent — font tous remonter l'accent sur la troisième syllabe: φοιτήτρια, καθηγήτρια, ποιήτρια, τραγουδίστρια.

Accent premier des masculins en -έας

Ils sont tous accentués sur l'avant-dernière syllabe au nominatif singulier : γραμματέας.

Accent premier des féminins de la première déclinaison

Nous pouvons maintenant nous orienter dans ce sujet.

Beaucoup de féminins en -η sont accentués sur la finale, soit parce qu'ils dérivent de verbes comme εγγραγή "inscription" (littéralement "fait de s'inscrire"), soit parce que ce sont des adjectifs en -κός devenus des substantifs : ζωγραφικη (sous-entendu τέχνη) "art de la peinture", πολιτικη (sous-entendu τέχνη) "politique" (c'est-à-dire "art d'administrer la cité").

Dans les féminins en -α, il faut distinguer ceux en -ρα, comme η κιθάρα qui entre dans la même catégorie que κοπέλα et καρέκλα, de ceux en -ια et -εια qui sont pour la plupart accentués sur l'avant-dernière: λογοτεχνία "littérature", γραμματεία

"secrétariat". Cependant un mot très courant "usé par le temps" comme δουλειά "travail" est accentué sur la finale.

Accent premier des masculins en –ος (premières notions)

Comme le omicron de –ος est "bref", les trois accentuations sont possibles : ο διάλογος "le dialogue", ο υπουργός "le ministre", ο ζωγράφος "le peintre".

Remarquez que le substantif qui exprime une **action**, ο διάλογος (littéralement "fait de parler entre soi") fait remonter l'accent.

En revanche les substantifs qui représentent **des personnes qui "font quelque chose"** (noms d'agents) sont accentués sur les deux dernières syllabes.

Le choix entre ces deux accentuations est dicté par la quantité de l'avant-dernière syllabe. Si c'est une ancienne diphtongue l'accent est sur la finale : ηθοποιός "acteur" (littéralement "celui qui représente les mœurs"), υπουργός "ministre" (littéralement "celui qui agit **sous** les ordres de quelqu'un"). En revanche si l'avant-dernière syllabe est une voyelle brève, elle est accentuée. C'est le cas de beaucoup de composés en –λόγος et –γράφος, comme ici ζωγράφος "peintre" (littéralement, "celui qui représente la vie").

Grammaire

Le substantif

La quatrième déclinaison des masculins en -έας.

Les masculins en -έας appartiennent à la quatrième déclinaison, comme les féminins en -ση, –ψη, –ξη. Au singulier, ils suivent la première déclinaison des masculins (-ς au nominatif, absence de ς ailleurs). Au pluriel, ils ont la terminaison -ες au nominatif et à l'accusatif et -εων au génitif.

Mais l'accentuation est différente. **L'accent est toujours sur le son vocalique qui suit la dernière consonne.** N'oubliez pas que l'on **écrit** l'accent sur la **deuxième lettre** des anciennes diphtongues !

D'ou la déclinaison suivante:

Singulier

nominatif: ο συγγραφέας
accusatif: το συγγραφέα
génitif του συγγραφέα

Pluriel

nominatif οι συγγραφείς
accusatif τους συγγραφείς
génitif των συγγραφέων

Remarquez que le nom propre ο Οδυσσέας, "Ulysse", par exemple dans ο Οδυσσέας Ελύτης, se conjugue de la même manière. Ces noms en -έας correspondent aux noms grecs anciens en -εύς.

Le verbe

Le verbe contracté μελοποιώ est un verbe en -*έω et se conjugue comme μπορώ.

Les contractés en –ούμαι

En dehors des verbes contractés médio-passifs en -άμαι, –άσαι, –άται, comme θυμάμαι, φοβάμαι, κοιμάμαι, il existe aussi d'autres verbes où la syllabe de liaison est différente. Ces verbes correspondent, au médio-passif, aux actifs en -έω. C'est le cas du verbe ασχολούμαι qui se conjugue ainsi : ασχολούμαι, ασχολείσαι, ασχολείται, ασχολούμαστε, ασχολείστε, ασχολούνται.

L'aspect "présent" (suite)

Le plus souvent on utilise le subjonctif aoriste dans la subordonnée.

"Peux-tu me dire quel est le travail ...?", Μπορείς να μου πεις ποια είναι η δουλειά;

Il est donc utile de savoir quand on utilise le subjonctif présent.

Les verbes qui représentent une sorte de **participation à l'action du verbe subordonné** se construisent avec le subjonctif présent. C'est le cas des verbes de perception et de sentiment.

"J'aime entendre de la musique", Μου αρέσει ν 'ακούω μουσική.

"J'entends des Grecs chanter des chansons", Ακούω΄Ελληνες να λένε τραγούδια.

Il en est de même pour les verbes qui expriment une **disposition habituelle** :

"Tu sais jouer de la guitare", Ξέρεις να παίζεις κιθάρα.

THÈME. Nous connaissons au moins quatre écrivains grecs, Dionysios Solomos, Stratis Tsirkas, Odysseas Elytis et Nikos Kazantzakis. Ils n'écrivaient pas tous des romans. Est-ce que vous avez lu beaucoup d'œuvres de poètes et de romanciers grecs ? Aimez-vous entendre des chansons de Mikis Théodorakis et d'autres compositeurs grecs ? Connaissez-vous les noms du Premier ministre et du Ministre de la Culture ? Peux-tu me dire de quoi s'occupent les peintres ? Quels compositeurs ont mis en musique des poèmes de poètes français ? Jouez-vous d'un instrument ? Nikos Kazantzakis n'a jamais joué de guitare. Melina Mercouri était une actrice grecque. Les secrétaires de notre section ne savent pas jouer de la musique, mais elles aiment entendre des Grecs chanter des chansons.

Τρίτη ενότητα [26]

Grammaire. Présent médio-passif (révision). Le futur actif. Traduction du français "comme" et "trop". *Lexique* : Le prêt et l'emprunt, la lecture.

αριθμός, ο , nombre, numéro
υπολογιστής, ο, l'ordinateur
διάβασμα, το, lecture
γνώμη, η, opinion
κατά τη γνώμη μου, à mon avis
κόμικς, bande dessinée

ενδιαφέρων, [-δια-] ενδιαφέρουσα,ενδιαφέρον, intéressant(e)
τέτοιος, τέτοια, τέτοιο, tel, de ce genre
οποιοσδήποτε, οποιαδήποτε οποιοδήποτε, n'importe quel
διπλανός, –ή, –ό, voisin, qui se trouve à côté
χοντρός, χοντρή, χοντρό, gros, grosse
απαραίτητος, –η, –ο, indispensable
πεντακόσιοι, –ες, –α, cinq cents
εξακόσιοι, –ες, –α, six cents
εξήντα, soixante

γίνομαι, έγινε, θα γίνει, il se passe, il s'est passé
δίνω, έδωσα, je donne, j'ai donné
δίνω πίσω, je rends
βρίσκω, βρήκα, να βρω, je trouve, j'ai trouvé, que je trouve
λέω να, j'ai l'intention de
δανείζω, je prête
δανείζομαι, j'emprunte (= je me fais prêter)
χρειάζομαι [χria] + accusatif, j'ai besoin **de**
χρησιμοποιώ [-pio], j'utilise
εξαρτάται, ça dépend
μου φαίνεται, il me semble
χαλάω, χάλασα, détraquer

αν και, bien que
ας, particule remplaçant να pour exprimer le souhait : ας μιλήσουμε :"parlons"
όπως + nominatif, comme
σαν + article et accusatif, comme
μην ..., ne...pas (négation du subjonctif)

Οταν μου ζηταει καποιος το μολυβι μου, του το δανειζω.
Τι κανω, οταν μου ζηταει καποιος το μολυβι μου;
Του το δανειζετε / δανειζεις.
Αν μου το ζητησεις, θα σου το δανεισω.
Τι θα κανω αν μου ζητησεις το μολυβι μου;
Θα μου το δανεισετε.
Οταν χρειαζομαι τα πραματα μου, δεν μπορω να τα δανεισω.
Ποτε δεν μπορω να δανεισω τα πραματα μου;
Οταν τα χρειαζεστε /χρειαζεσαι.
Υπαρχουν πραγματα, οπως τα αυτοκινητα και οι υπολογιστες, που δεν τα δανειζουμε συνηθως.
Ποια πραγματα δε δανειζουμε συνηθως;
Πραγματα οπως τα αυτοκινητα και οι υπολογιστες.
Αλλα πραγματα, σαν τα μολυβια, τους μαρκαδορους και τα βιβλια μας, τα δανειζουμε συνηθως.
Τι πραγματα δανειζουμε συνηθως (employer οπως);
Πραγματα οπως τα μολυβια, οι μαρκαδοροι και τα βιβλια.
Εγω δε δανειζω το αυτοκινητο μου και τον υπολογιστη μου,
γιατι μπορει να μου τα χαλασουν.
Γιατι δε δανειζω τετοια πραγματα;
Γιατι μπορει να σας τα χαλασουν.
Πριν απο λιγο δανεισα τον υπολογιστη μου στο γιο μου.
Τι εκανα πριν απο λιγο;
Δανεισατε τον υπολογιστη σας στο γιο σας.
Τι τον εκανα τον υπολογιστη μου;
Τον δανεισατε στο γιο σας.
Πρεπει να ξερετε οτι ο γιος μου ειναι δεκατεσσαρων χρονων.
Ποσων χρονων ειναι ο γιος μου.
Δεκατεσσαρων χρονων.
Ειναι μεγαλος η μικρος ο γιος μου;
Ειναι μικρος.
Εχω και αλλο γιο 12 χρονων.
Ποιος ειναι μεγαλυτερος;
Αυτος που ειναι 14 χρονων.
Ειναι αγορια η κοριτσια τα παιδια μου;
Ειναι αγορια.
Ποιο ειναι το μικροτερο απο τα δυο παιδια μου;
Αυτο που ειναι 12 χρονων.

Δεν πρεπει να δανειζουμε υπολογιστη σε παιδι 14 χρονων.
Τι δεν πρεπει να κανουμε;
Να δανειζουμε υπολογιστη σε παιδι 14 χρονων.
Γιατι;
Γιατι μπορει να μας τον χαλασει.
Κι ετσι εγινε. Τι εγινε δηλαδη;
Ο γιος σας σας χαλασε τον υπολογιστη σας.
Τι θα γινει, αν του τον ξαναδωσω;
Θα σας τον ξαναχαλασει.
Δεν πρεπει να δανειζουμε το αυτοκινητο μας σε οποιονδηποτε.
Μπορουμε να δανειζουμε το αυτοκινητο μας σ 'οποιονδηποτε;
Οχι.
Δηλαδη, τι δεν πρεπει να κανουμε;
Να δανειζουμε το αυτοκινητο μας σ' οποιονδηποτε.
Μπορω να δανεισω το αυτοκινητο μου στα παιδια μου;
Οχι.
Ναι, γιατι ειναι πολυ μικρα.
Αν σου ζητησω το τετραδιο σου, θα μου το δωσεις;
Ναι.
Τι θα κανεις δηλαδη;
Θα σας δωσω το τετραδιο μου.(attention à l'accent d'enclise!)
Αν σε ρωτησω τι ωρα ειναι, τι θα απαντησεις;
Θα απαντησω: " Ειναι εξι και μιση".
Οταν δεν εχουμε κατι που μας ειναι απαραιτητο,το χρειαζομαστε.
Τι γινεται οταν δεν εχουμε κατι που μας ειναι απαραιτητο;
Το χρειαζομαστε.
Ποτε χρειαζομαστε κατι;
Οταν αυτο μας ειναι απαραιτητο.
Μηπως χρειαζομαστε κατι οταν δε μας ειναι απαραιτητο;
Οχι, τοτε δεν το χρειαζομαστε.
Οταν γραφουμε, χρησιμοποιουμε ενα μολυβι, ενα στιλο η ενα μαρκαδορο.
Τι χρησιμοποιουμε οταν γραφουμε στον πινακα;
Ενα μαρκαδορο.
Για τι πραγμα χρησιμοποιουμε ενα μαρκαδορο;
Για να γραψουμε στον πινακα.
Τι χρησιμοποιεις για να γραψεις στο τετραδιο σου;
Το στιλο μου η το μολυβι μου.
Τι θα χρησιμοποιησεις για να γραψεις στο μαυροπινακα;

Ενα κομματι κιμωλια.

Αν δεν εχουμε το μολυβι μας το δανειζομαστε απο το διπλανο μας.

Τι κανουμε αν δεν εχουμε το μολυβι μας;

Το δανειζομαστε απο το διπλανο μας.

Εσυ, τι κανεις αν δεν εχεις το μολυβι σου;

Το δανειζομαι απο το διπλανο μου.

Ναι, το δανειζεσαι γιατι το χρειαζεσαι.

Γιατι δανειζεσαι ενα μολυβι;

Γιατι το χρειαζομαι.

Για τι πραγμα χρησιμοποιεις μολυβι;

Για το γραψιμο. / για να γραφω.

Και τα βιβλια γιατι τα χρειαζεσαι;

Για να διαβαζω.

Αν σου ζητησω καποιο βιβλιο, θα μου το δανεισεις;

Ναι.

Εγω, οταν δανειζομαι βιβλια, τα διαβαζω γρηγορα και τα δινω πισω.

Εσυ, κανεις το ιδιο;

Ναι.

Τι κανεις δηλαδη;

Διαβαζω τα βιβλια γρηγορα, και τα δινω πισω.

Χρειαζεσαι πολυ καιρο για να διαβασεις ενα βιβλιο;

Εξαρταται.

Ναι, πρεπει να εχεις καιρο για διαβασμα και το βιβλιο να μην ειναι πολυ χοντρο.

Τι χρειαζεται για να διαβασεις ενα βιβλιο γρηγορα;

Να εχω καιρο και να μην ειναι πολυ χοντρο το βιβλιο.

Εγω, δεν μπορω να διαβασω τωρα ενα βιβλιο πεντακοσιων σελιδων.

Εσυ μπορεις;

Οχι, δεν μπορω.

Γιατι δεν μπορεις;

Γιατι δεν εχω καιρο για διαβασμα.

Οταν διαβασα το μυθιστορημα "Ο Χριστος ξανασταυρωνεται", το βρηκα ενδιαφερον.

Πως το βρηκα αυτο το μυθιστορημα;

Ενδιαφερον.

Εσυ, πως τα βρισκεις τα βιβλια του Καζαντζακη;

Ενδιαφεροντα.

Ναι, γιατι αυτος ο συγγραφεας μας λεει ενδιαφερουσες ιστοριες.

Τι ειναι οι ιστοριες του Καζαντζακη;
Ενδιαφερουσες.
Γι΄ αυτο διαβαζουμε αυτα τα βιβλια ως το τελος.
Γιατι διαβαζουμε αυτα τα βιβλια ως το τελος;
Γιατι ειναι ενδιαφεροντα.
Ποιανου ειναι το μυθιστορημα "Ο Χριστος ξαναστανρωνεται";
Του Νικου Καζαντζακη.
Το καλοκαιρι εχω περισσοτερο καιρο για διαβασμα.
Τοτε διαβαζω πολλα μυθιστορηματα, αν τα βρω ενδιαφεροντα.
Γιατι διαβαζω πολλα μυθιστορηματα το καλοκαιρι;
Γιατι εχετε περισσοτερο καιρο για διαβασμα.
Μηπως διαβαζω οποιαδηποτε μυθιστορηματα;
Οχι.
Τι μυθιστορηματα διαβαζω το καλοκαιρι;
(Διαβαζετε) εκεινα που βρισκετε ενδιαφεροντα.
Το τελευταιο μυθιστορημα της Ζυραννας Ζατελη φαινεται ενδιαφερον, ειναι ομως πολυ χοντρο.
Ποτε θα το διαβασω;
Το καλοκαιρι.
Μηπως λεω να το διαβασω τωρα;
Οχι.
Γιατι;
Γιατι ειναι πολυ χοντρο.
Ξερετε ποσων σελιδων ειναι αυτο το βιβλιο;
Οχι
[on écrit 667].
Ποσων σελιδων ειναι αυτο το βιβλιο;
Εξακοσιων εξηντα εφτα.
Καταλαβαινετε τωρα γιατι λεω να το διαβασω το καλοκαιρι.
Ας μιλησουμε τωρα για τους Ελληνες φιλους μας.
Σε ποιον απ΄ αυτους αρεσει το διαβασμα;
Στη Μαρια.
Της αρεσει να διαβαζει και χοντρα βιβλια.
Τι της αρεσει δηλαδη;
Να διαβαζει και χοντρα βιβλια.
Τα παιδια της δε διαβαζουν καθολου βιβλια;
Οχι, διαβαζουν μερικα βιβλια.
Τι βιβλια διαβαζουν;
Κυριως, κομικς ...

NOTES

Morphologie

Un adjectif à la déclinaison spéciale ενδιαφέρων, ενδιαφέρουσα, ενδιαφέρον
Comme en français, "intéressant" est en grec un ancien participe présent actif. Comme le grec démotique (η δημοτικη) n'a plus de participe présent, cette déclinaison apparaît isolée dans le système. Les formes les plus usuelles sont celles qui apparaissent dans la leçon.
nominatif-accusatif neutre singulier, ενδιαφέρον
nominatif-accusatif neutre pluriel, ενδιαφέροντα
nominatif-accusatif féminin, ενδιαφέρουσα
nominatif-accusatif féminin pluriel, ενδιαφέρουσες

Exemples. Το τελευταίο μυθιστόρημά της είναι ενδιαφέρον, "Son dernier livre est intéressant". Διαβάζω μυθιστορήματα, αν τα βρω ενδιαφέροντα, "Je lis des romans si je les trouve intéressants". Αυτός ο συγγραφέας μας λέει ενδιαφέρουσες ιστορίες, "Cet écrivain nous raconte des histoires intéressantes."

Le futur actif

Le futur est **une variante du subjonctif**. Pour le former, au lieu de να, on emploie la particule θα. Le choix entre les deux "aspects" se fait de la même façon que pour le subjonctif.

Le futur **le plus fréquent se forme sur la racine de l'aoriste**. On l'appelle futur momentané (στιγμιαίος μελλοντας). On l'emploie quand on se réfère à **une** circonstance précise dans l'avenir.

"Si tu me demandes mon crayon, je te le donnerai". On se place dans une circonstance unique et précise. Αν μου ζητήσεις το μολύβι μου, θα σου το δανείσω.

Le futur dit "continu" (εξακολουθητικός μέλλοντας) est plus **rare**. On le forme, comme le subjonctif présent, avec le présent. Il se réfère à une action dont on envisage précisément la **répétition**. "Maintenant, je vais t'écrire souvent", Τώρα θα σου γράφω συχνά.

Un point de morphologie. Le subjonctif et le futur des aoristes en -ηκα
Certains verbes irréguliers forment leur aoriste avec la finale -ηκα. [Nous verrons dans le deuxième volume que cette finale se trouve aussi dans les aoristes médio-passifs]. Dans ce cas, le subjonctif aoriste et le futur momentané se forment **en remplaçant la finale -ηκα** par les terminaisons:

–ώ, –είς, –εί, ούμε, –είτε, –ούν

Ainsi pour le futur momentané de βρίσκω, βρήκα, la racine est simplement βρ–, d'où les formes :

θα βρω, θα βρεις, θα βρει, θα βρούμε, θα βρείτε, θα βρουν

Syntaxe

Les négations : δεν et μην

Jusqu'à présent nous n'avions rencontré que deux négations δεν / δε et ούτε. La première correspond à notre négation double *ne ... pas*. La seconde est une combinaison de la négation et de la coordination (ou de l'adverbe) και — ce qui n'empêche pas de la faire suivre de και. Elle signifie *et ... ne ... pas*, *ni* , et *ne pas ... non plus*. Par exemple "Vous ne le savez pas. — Et moi non plus je ne le sais pas." Δεν το ξέρετε. —Ούτε κι εγώ το ξέρω (leçon [20]). Ces négations s'emploient avec l'indicatif, et jamais avec la particule να. Naturellement nous parlons du mode indicatif dans la proposition où se trouve la négation. Ainsi dans la phrase suivante on emploie la négation δεν dans la principale qui est à l'indicatif, même si la subordonnée est au subjonctif avec la particule να : "Il ne faut pas que le livre soit trop gros", **Δεν πρέπει** το βιβλίο **να** είναι χοντρό.

La négation μην / μη s'emploie avec le subjonctif et avec la particule να. "Il faut que j'aie du temps et que le livre **ne soit pas** trop gros", **Πρέπει** να έχω καιρό και το βιβλίο **να μην** είναι πολύ χοντρό. Nous verrons dans le second volume que la négation μην accompagne la particule να même quand elle est employée avec l'indicatif.

Le ν final cesse d'être prononcé dans μην dans les mêmes conditions que pour δεν / δε devant consonne continue.

Les comparaisons avec όπως et σαν

La conjonction française *comme* introduit une proposition comparative très souvent elliptique, c'est-à-dire dont le verbe n'est pas exprimé. La conjonction grecque équivalente est όπως. Le deuxième terme de la comparaison se met au cas demandé par sa fonction dans la proposition comparative, le plus souvent le nominatif. Ainsi dans la phrase : "Il y a des choses comme les ordinateurs que l'on ne prête pas", si l'on exprimait le verbe de la proposition comparative on aurait: "comme **sont** les ordinateurs". D'où l'emploi du nominatif : Υπάρχουν πράγματα **όπως οι υπολογιστές** που δε δανείζουμε.

Au contraire σαν fonctionne habituellement comme une **préposition**. Il est suivi de l'article défini et de l'accusatif. "Nous prêtons des choses comme les marqueurs" :

Δανείζουμε πράγματα **σαν τους μαρκαδόρους.** Sans article défini σαν s'emploie dans les mêmes conditions que όπως : ο Ανδρέας μιλάει σα μεγάλος (Andréas parle comme *un* grand). Remarquez que le ν de σαν tombe devant les consonnes continues.

THEME. Si Andréas me demande ma voiture, je ne la lui prêterai pas, parce qu'il est trop petit et qu'il peut me la détraquer. Je ne lirai pas ce livre ; je le trouve intéressant mais il est trop gros. Il a deux cents pages. Pour écrire ses livres le romancier n'a pas besoin d'un ordinateur, mais seulement d'un crayon et d'un cahier. Il y a peu, des écrivains comme Nikos Kazantzakis n'écrivaient qu'avec un stylo. Maintenant le plus petit de mes enfants, qui a treize ans, utilise un ordinateur. Mais il n'en a pas besoin, il ne lui est pas indispensable. Dis moi, est-ce qu'il l'a jamais détraqué ? Dans la maison de gens que je ne connais pas, quand je suis fatigué, je ne m'assois pas dans n'importe quel fauteuil. Quand Irini a besoin de crayons, elle les emprunte à sa voisine. Ensuite, elle les lui rendra. Maintenant Maria, qui travaille tout le temps, ne peut pas lire de livres de quatre cents pages. Le soir elle raconte d'intéressantes histoires à ses enfants. Mais cet été, elle aura plus de temps pour lire et lira tous ces livres intéressants.

Τελευταίο μάθημα
<RÉVISION GÉNÉRALE>

Ποιος ειναι αυτος;—Αυτος ειναι ο Κωστας.

Τι ειναι ο Κωστας; —Ειναι αντρας. / Ο αντρας της Μαριας. / Ο πατερας του Ανδρεα και της Ειρηνης.

Τι ειναι ο Ανδρεας και η Ειρηνη;— Τα παιδια του Κωστα και της Μαριας.

Ποιος ειναι ο πατερας του Αντρεα; —Ο Κωστας.

Πως τη λενε τη μητερα του Ανδρεα; —Μαρια.

Πως ονομαζεται ο γιος του Κωστα; —Ανδρεας.

Τον πατερα του, πως τον λενε; —Κωστα.

Ποσους οροφους εχει το σπιτι των φιλων μας; —Εναν.

Ο Ανδρεας ειναι αδελφος της Ειρηνης. Τι ειναι η Ειρηνη; — Αδελφη του Ανδρεα.

Που βρισκονται τα παιδια του Κωστα; —Κοντα στον πατερα και τη μητερα τους.

Τι ειναι τα "Κωστας" και "Μαρια"; —Τα ονοματα του πατερα και της μητερας των παιδιων.

Που πανε ο Ανδρεας και η Ειρηνη το πρωι; —Στο σχολειο.

Και η Μαρια; —Η Μαρια παει τα παιδια στο σχολειο και μετα παει στη δουλεια.

Τα παιδια καθονται η σηκωνονται; —Ουτε καθονται ουτε σηκωνονται, ειναι ορθια.

Τι εκαναν τα παιδια οταν ο καθηγητης τους μιλουσε; —Ακουγαν.

Εσεις εισστε ορθιοι; —Οχι, ειμαστε καθισμενοι.

(On efface le tableau où l'on avait dessiné les membres de la famille de Costas) *Τι εκανα*; —Εσβησες τον πινακα.

Ειναι τωρα κανεις στον πινακα; —Οχι, δεν ειναι κανεις.

Πριν απο λιγο ποιοι ηταν στον πινακα; —Η οικογενεια των φιλων μας.

Οταν μπηκαμε στην ταξη το φως ηταν σβησμενο. Τι εκανα;

—Το αναψες.

(Le professeur montre ses papiers) Ποιανου ειναι αυτα τα φυλλα χαρτι; —Δικα σου.

Τι κανετε οταν σας κανω μια ερωτηση; —Απανταμε.

Δηλαδη; —Δινουμε μια απαντηση.

Τωρα που βρισκομαστε στο τελος του χρονου, ποσες λεξεις ξερετε;

Τριακοσιες περιπου.

Τι ειναι η Κοπεγχαγη, η Μοσχα, η Μασσαλια, η Γενευη, οι Βρυξελλες, η Λισσαβωνα, η Νυρεμβεργη, η Κωνσταντινουπολη, η Ίπραγα και το Βελιγραδι; —Πολεις.

Που βρισκονται αυτες οι πολεις; —Στην Ευρωπη.

Πως ονομαζονται οι ανθρωποι που δουλευουν στη γραμματεια; —Γραμματεις.

Ποια ειναι η δουλεια των συγγραφεων; —Να γραφουν βιβλια.

Και των ηθοποιων; —Να παιζουν στο θεατρο.

Επαιξες ποτε σου στο θεατρο; — Οχι, δεν επαιξα ποτε μου.

Σας αρεσει το θεατρο; —Ναι.

Στον Κωστα τι αρεσει; —Το ποδοσφαιρο.

Τι του αρεσει να κανει δηλαδη; —Του αρεσει να βλεπει ποδοσφαιρο στην τηλεοραση.

Του αρεσει και η Μαρια, του Κωστα. Γιατι;

Γιατι ειναι ωραια.

Την αγαπαει; —Ναι, γιατι ειναι γυναικα του!

Τι πρεπει να κανουμε αν θελουμε να ξυπναμε νωρις; —Να κοιμομαστε νωρις.

Τι πρεπει να κανετε αν θελετε να θυμαστε τα μαθηματα σας; —Να διαβαζουμε τακτικα.

(Le lecteur)*Ο καθηγητης ειναι μικροτερος απο μενα;* —Οχι, ειναι μεγαλυτερος.

Τι θα κανουμε την αλλη φορα αν το φως ειναι σβησμενο;— Θα το αναψουμε.

Την προηγουμενη φορα που το φως ηταν σβησμενο, τι καναμε; —Το αναψαμε.

Και τις αλλες φορες καναμε το ιδιο. Τι καναμε καθε φορα; —Το αναβαμε.

Οταν μου ζητησε η φοιτητρια το μολυβι μου, τι εκανα; —Της το εδωσες.

Κι οταν ρωτησα ποιος ειναι ο καθηγητης, τι εκανε εκεινη;

—Σου τον εδειξε.

Τι πραγματα δανειζουμε συνηθως; —Πραγματα σαν τους μαρκαδορους και τα μολυβια / οπως οι μαρκαδοροι και τα μολυβια.

Τι ειναι μια γυναικα που παιζει πιανο; —Μουσικος.

Και μια γυναικα που ασχολειται με την πολιτικη και παιζει στο θεατρο, οπως εκανε η Μελινα Μερκουρη, τι ειναι; —Ηθοποιος και πολιτικος.

Τι κανεις οταν σε ρωταω; —Σου απανταω.

Και ποτε απαντας στον καθηγητη; — Οταν με ρωταει.

Τι θα κανεις οταν σε ρωτησω; —Θα σου απαντησω.

Και ποτε θα απαντησεις στον καθηγητη; —Οταν με ρωτησει.

Τα βιβλια και τα τετραδια εχουν εξωφυλλα.

Τα εξωφυλλα των βιβλιων εχουν συνηθως ωραιες εικονες. Ποια εξωφυλλα δεν εχουν ωραιες εικονες; —Των τετραδιων.

Τι εκανε ο Καζαντζακης οταν ηθελε να γραψει ενα μυθιστορημα; —Επαιρνε ενα μολυβι κι ενα φυλλο χαρτι και εγραφε.

Τι πρεπει να κανεις αν σε ρωτησω κατι; —Να σου απαντησω.

Καθε φορα που θα σε ρωταω κατι, τι θα κανεις; —Θα σου απανταω.

Και καθε φορα που θα σου ζηταω κατι; —Θα σου το δινω.

Τι ειναι το αλφα, το βητα και το γαμμα; —Γραμματα.

Και τα "αλφα", "βητα" και "γαμμα" τι ειναι; —Ονοματα γραμματων.

Ποιων γραμματων; —Των τριων πρωτων γραμματων του ελληνικου αλφαβητου.

Ποτε φευγουμε απο την ταξη; —Στο τελος του μαθηματος.

Γεια σας!

CORRIGÉ DES LEÇONS ET DES THÈMES

Leçon [1]

Αυτό είναι ένα τραπέζι. Ceci est une table.
Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
Αυτό είναι ένα τραπέζι. C'est une table.
Αυτό είναι ένα μολύβι. C'est un crayon.
Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
Αυτό είναι ένα μολύβι. C'est un crayon.
Αυτό είναι ένα μολύβι; C'est un crayon ?
΄Οχι, αυτό είναι είναι ένα τραπέζι. Non, c'est une table.
Αυτό είναι ένα παιδί. C'est un enfant.
Αυτό είναι ένα παιδί; C'est un enfant ?
Ναι, είναι ένα παιδί. Oui, c'est un enfant.
Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
Αυτό είναι ένα παιδί. C'est un enfant.
Κι αυτό είναι ένα παιδί. C'est aussi un enfant.
Κι αυτό είναι ένα παιδί; C'est aussi un enfant ?
Κι αυτό είναι ένα παιδί. C'est aussi un enfant.
Το παιδί έχει ένα μολύβι. L'enfant a un crayon.
Το παιδί έχει ένα μολύβι; L'enfant a un crayon ?
Ναι, έχει ένα μολύβι. Oui, il a un crayon.
Αυτό είναι ένα μαντίλι. Ceci est un mouchoir.
Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
΄Ενα μαντίλι. Un mouchoir.
Αυτό είναι ένα μαντίλι; Est-ce que c'est un mouchoir ?
΄Οχι. Non.
Τι είναι; Qu'est-ce que c'est ?
΄Ενα μολύβι. Un crayon.
Αυτό το παιδί είναι αγόρι. Cet enfant est un garçon.
Αυτό το παιδί είναι κορίτσι. Cet enfant est une petite fille.
Τι είναι αυτό το παιδί; Qu'est cet enfant ?
Αυτό το παιδί είναι κορίτσι. Cet enfant est une petite fille.
Αυτό το παιδί είναι κορίτσι; Cet enfant est une petite fille ?
Ναι, αυτό το παιδί είναι κορίτσι. Oui, cet enfant est une petite fille.
Αυτό το παιδί είναι κορίτσι; Cet enfant est-il une petite fille ?
΄Οχι, αυτό το παιδί είναι αγόρι. Non, cet enfant est un petit garçon.
Αυτό το παιδί είναι αγόρι; Cet enfant est-il un garçon ?
΄Οχι, αυτό το παιδί είναι κορίτσι. Non, cet enfant est une petite fille.

THÈME. Αυτό το κορίτσι έχει ένα μαντίλι κι ένα μολύβι. Αυτό το αγόρι έχει κι ένα μολύβι. Το αγόρι έχει κι ένα μαντίλι; Ναι, έχει κι ένα μαντίλι. Αυτό είναι κορίτσι; ΄Οχι, είναι αγόρι.

Leçon [2]

*Εδώ είναι δυο παιδι**ά**. Πόσ**α** παιδι**ά** είναι εδώ;* Il y a deux enfants ici.
Combien d'enfants y-a-t-il ici ?
Δυο παιδι**ά**. Deux enfants
*Εκεί είναι τρί**α** παιδι**ά**. Πόσ**α** παιδι**ά** είναι εκεί;* Là, il y a trois enfants.
Combien d'enfants y a-t-il là ?
Τρί**α** παιδι**ά**. Trois enfants.
*Αυτ**ά** τ**α** παιδι**ά** είναι κορίτσι**α**.* Ces enfants sont des petites filles.
*Αυτ**ά** τ**α** παιδι**ά** είναι κορίτσι**α**;* Est-ce que ces enfants sont des filles ?

Ναι, αυτά τα παιδιά είναι κορίτσια. Oui, ces enfants sont des filles.
Τι είναι αυτά τα παιδιά; Que sont ces enfants (*ou, plus familier*, "C'est quoi, ces enfants").
Αυτά τα παιδιά είναι αγόρια. Ces enfants sont des garçons.
Αυτό είναι ένα πόδι. C'est un pied.
Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
΄Ενα πόδι. Un pied.
Κι αυτό είναι ένα πόδι. Ceci aussi est un pied.
Πόσα πόδια έχει το τραπέζι; Combien de pieds a la table ?
Το τραπέζι έχει τέσσερα πόδια. La table a quatre pieds.
Πόσα τραπέζια είναι εδώ; Combien de tables y a-t-il ici ?
Εδώ είναι ένα τραπέζι. Ici, il y a une table.
Πόσα μολύβια είναι εδώ; Combien de crayons y a-t-il ici ?
Εδώ είναι τρία μολύβια. Ici, il y a trois crayons.
Πόσα πόδια έχει το παιδί; Combien de pieds a l'enfant ?
Το παιδί έχει δύο πόδια. L'enfant a deux pieds.
Το κορίτσι έχει δυο πόδια; La fille a-t-elle deux pieds ?
Ναι, το κορίτσι έχει δυο πόδια. Oui, la fille a deux pieds.
Αυτό είναι ένα χέρι. C'est une main (un bras).
Τι ειναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
΄Ενα χέρι. Une main (un bras).
Πόσα χέρια έχει το αγόρι; Combien de bras a le garçon ?
Δύο. Deux.
Πόσα μολύβια είναι εδώ; Combien de crayons y a-t-il ici ?
Τέσσερα. Quatre.
Πόσα τραπέζια είναι εκεί; Combien de tables y a-t-il là ?
Τρία. Trois.
Το αγόρι έχει δυο χέρια. Le garçon a deux bras (mains).
Πόσα χέρια έχει το αγόρι; Combien de bras a le garçon ?
Το αγόρι έχει δυο χέρια. Le garçon a deux bras.

Autre dialogue

Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
΄Ενα παπούτσι. Un soulier.
Και αυτό, τι είναι; Et ça, qu'est-ce que c'est ?
΄Ενα τακούνι. Un talon.
Πόσα παπούτσια έχει το αγόρι; Combien de souliers a le garçon ?
΄Εχει δυο παπούτσια Il a deux souliers.
Πόσα τακούνια έχει το παπούτσι; Combien de talons a le soulier ?
΄Ενα τακούνι. Un talon.
Αυτό, τι είναι; Et ça, qu'est-ce que c'est ?
΄Ενα κοστούμι. Un costume.
Το κοστούμι έχει ένα σακάκι κι ένα παντελόνι; Est-ce que le costume a un veston et un pantalon ?
Ναι. Oui.
Πόσα σακάκια και πόσα παντελόνια έχει αυτό το κοστούμι; Combien de vestons et combien de pantalons a ce costume ?
΄Ενα σακάκι κι ένα παντελόνι. Un veston et un pantalon.
Τι είναι αυτά; Et ça, qu'est-ce que c'est ? (*littéralement* "Que sont ces choses-ci ?)
Κουμπιά. Des boutons.
Και αυτά; Et ça ?
Μανίκια. Des manches.
*Πόσα κουμπιά και πόσα μανίκια έχει το σακάκι του κοστουμιού;*Combien de boutons et combien de manches a le veston du costume ?
Δυο κουμπιά και δυο μανίκια.Deux boutons et deux manches.
Τι είναι αυτά; (*en français familier*) Ces choses-là, c'est quoi ?

Ένα πιρούνι, ένα μαχαίρι και ένα κουτάλι. Une fourchette, un couteau et une cuillère.
Πόσα πιρούνια, μαχαίρια και κουτάλια είναι στο τραπέζι; Combien de fourchettes, de couteaux et de cuillères sont sur la table ?
Ένα πιρούνι, ένα μαχαίρι κι ένα κουτάλι. Une fourchette, un couteau et une cuillère.

Exercice

Trouvez les questions qui correspondent à ces réponses.
Τι είναι αυτό; Είναι ένα σακάκι.
Αυτό είναι ένα παπούτσι; Ναι, είναι ένα παπούτσι.
Κι αυτό είναι παπούτσι; Ναι, κι αυτό είναι παπούτσι.
Τι έχει το κορίτσι; Το κορίτσι έχει ένα ποτήρι κι ένα μολύβι.
Αυτό το παιδί είναι κορίτσι; Όχι, είναι αγόρι.
Το τραπέζι έχει δυο πόδια; Όχι, έχει τέσσερα πόδια.
Πόσα μολύβια είναι εδώ; Εδώ είναι δύο μολύβια.
Πόσα πόδια έχει το τραπέζι; Έχει τέσσερα πόδια.

Leçon [3]

Αυτό είναι το χέρι του παιδιού. Ceci est la main de l'enfant.
Αυτό είναι το χέρι του παιδιού; Est-ce que c'est la main de l'enfant ?
Ναι, είναι το χέρι του παιδιού. Oui, c'est la main de l'enfant.
Αυτό είναι το μολύβι του κοριτσιού. C'est le crayon de la petite fille.
Ποιανού είναι αυτό το μολύβι; A qui est ce crayon ?
Του κοριτσιού. A la petite fille.
Αυτό είναι το μαντίλι του αγοριού.. C'est le mouchoir du garçon.
Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
Είναι το μαντίλι του αγοριού. C'est le mouchoir du garçon.
Αυτό είναι το μαντίλι του κοριτσιού. C'est le mouchoir de la petite fille.
Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
Είναι το μαντίλι του κοριτσιού. C'est le mouchoir de la petite fille.
Αυτό δεν είναι το χέρι του αγοριού. Ce n'est pas la main du garçon.
Τι είναι; Qu'est-ce que c'est ?
Είναι το χέρι του κοριτσιού. C'est la main de la petite fille.
Αυτά είναι τα μολύβια του αγοριού. Ce sont les crayons du garçon.
Ποιανού είναι αυτά τα μολύβια; A qui sont ces crayons ?
Του αγοριού. Au garçon.
Αυτά είναι τα μολύβια του κοριτσιού. Ce sont les crayons de la petite fille.
Ποιανού είναι αυτά τα μολύβια; A qui sont ces crayons ?
Του κοριτσιού. A la petite fille.
Αυτό είναι το πόδι του παιδιού; Est-ce que c'est le pied de l'enfant ?
Όχι, αυτό δεν είναι το πόδι του παιδιού. Non, ce n'est pas le pied de l'enfant.
Τι είναι; Qu'est-ce que c'est ?
Είναι το πόδι του τραπεζιού. C'est le pied de la table.
Αυτό είναι ένα συρτάρι. Ceci est un tiroir.
Είναι το συρτάρι του τραπεζιού. C'est le tiroir de la table.
Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
Είναι το συρτάρι του τραπεζιού. C'est le tiroir de la table.
Πόσα συρτάρια έχει αυτό το τραπέζι; Combien de tiroirs a cette table ?
Αυτό το τραπέζι έχει ένα συρτάρι. Cette table a un tiroir.
Πόσα συρτάρια έχει εκείνο το τραπέζι; Combien de tiroirs a cette table-là ?
Εκείνο το τραπέζι έχει τέσσερα συρτάρια. Cette table-là a quatre tiroirs.

EXERCICE

Trouvez les questions qui correspondent à ces réponses :
Αυτό είναι το πόδι του κοριτσιού; Όχι, είναι το πόδι του αγοριού.
Αυτά είναι τα πόδια του αγοριού; Όχι, είναι τα πόδια του τραπεζιού.

Corrigé [2][3]

Ποιανού είναι αυτά τα κουτάλια; Αυτά τα κουτάλια είναι του κοριτσιού.

THÈME. Πόσα πόδια έχει αυτό το τραπέζι; Πόσα μαντίλια έχει εκείνο το κορίτσι; Δεν είναι τα πόδια του τραπεζιού, είναι τα πόδια του αγοριού! Ποιανού είναι αυτό το παπούτσι; Είναι το τακούνι του παπουτσιού. Δεν είναι μολύβια, είναι μαντίλια. Τι είναι αυτά; Είναι τα τέσσερα μαντίλια του κοριτσιού.

Leçon [4]

Αυτό είναι ένα μολύβι. Είναι το μολύβι μου. Ceci est un crayon. C'est mon crayon.
Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
Είναι το μολύβι **σου**. C'est ton crayon.
Είναι το δικό μου ; C'est le mien ?

Ναι, είναι το δικό σου. Oui, c'est le tien.
Αυτό είναι το μολύβι σου; C'est ton crayon ?
Ναι, είναι το μολύβι μου. Oui, c'est mon crayon.
Είναι το δικό σου; C'est le tien ?
Ναι, είναι το δικό μου. Oui, c'est le mien.
*Αυτό είναι το μολύβι **του**;* C'est son crayon (à lui) ?
Ναι, είναι το μολύβι **του**. Oui, c'est son crayon.
Αυτό είναι το δικό του; C'est le sien?

Όχι, είναι το δικό μου. Non, c'est le mien.
Αυτό είναι το μολύβι του; C'est son crayon à lui ?

Όχι, είναι το μολύβι **της**. Non, c'est son crayon à elle.
Αυτό είναι δικό σου; Celui-ci est à toi ?

Όχι, είναι δικό της. Non, il est à elle.
Αυτά είναι τα μολύβια μου. Ce sont mes crayons.
Αυτά είναι τα μολύβια μου; Est-ce que ce sont mes crayons ?

Ναι, είναι τα μολύβια σου. Oui, ce sont tes crayons.
*Είναι τα δικά **μου** μολύβια;* Est-ce que ce sont mes crayons à moi ?

Ναι, είναι τα δικά σου μολύβια. Oui, ce sont tes crayons (et pas ceux d'un autre).
Αυτό είναι δικό μου. Ceci (*ou* Ce crayon-ci) est à moi.
Ποιανού είναι αυτό; A qui est ceci ? (A qui est celui-ci ?)

Είναι δικό σου. Il est à toi.
Αυτά είναι τα μολύβια σου. Ce sont tes crayons.
Είναι τα δικά σου μολύβια; Est-ce que ce sont tes crayons ?

Όχι, είναι τα δικά σου. Non, ce sont les tiens. *Αυτό είναι ένα μαντίλι.* C'est un mouchoir.
Είναι το μαντίλι σου; Est-ce que c'est ton mouchoir ?

Όχι, δεν είναι το μαντίλι μου. Non, ce n'est pas mon mouchoir.
Ποιανού λοιπόν είναι αυτό το μαντίλι; A qui donc est ce mouchoir ?

Είναι το μαντίλι σου. Είναι το δικό σου. C'est ton mouchoir. C'est le tien.

Leçon [5]

Το μαντίλι είναι στο χέρι μου. Le mouchoir est dans ma main.
Το μολύβι είναι στο τραπέζι. Le crayon est sur la table.
Πού είναι το μαντίλι; Où est le mouchoir ?
Το μαντίλι είναι στο χέρι σου. Le mouchoir est dans ta main.
Πού είναι το μολύβι; Où est le crayon ?

Στο τραπέζι. Sur la table.
Πού είναι τα μαντίλια; Où sont les mouchoirs ?
Στα χέρια σου. Dans tes mains.
Πόσα μαντίλια έχω στο χέρι μου; Combien de mouchoirs ai-je dans la main ?
Ενα. Un.
Πόσα μαντίλια έχω στα χέρια μου; Combien de mouchoirs ai-je dans les mains
Δύο. Deux.
Ποιανού είναι αυτά τα μαντίλια; A qui sont ces mouchoirs ?
Είναι δικά σου. Ils sont à toi.
Αυτό είναι το ταβάνι. Ceci est le plafond.
Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
Το ταβάνι. Le plafond.
Το ταβάνι είναι εδώ; Est-ce que le plafond est ici ?
Όχι, είναι εκεί. Non, il est là.
Αυτό είναι το μολύβι του παιδιού. Είναι το μολύβι **του**. *Τι είναι αυτό;* Ceci est le crayon de l'enfant. C'est son crayon. Qu'est-ce que c'est ?
Αυτό είναι το μολύβι του. C'est son crayon.
Αυτό είναι το μολύβι σου; Est-ce que c'est ton crayon ?
Όχι, αυτό είναι το μολύβι του παιδιού. Non, c'est le crayon de l'enfant.
Αυτό είναι το μολύβι του παιδιού; Est-ce que c'est le crayon de l'enfant ?
Όχι! Non !
Ποιανού λοιπόν είναι αυτό το μολύβι; A qui donc est ce crayon ?
Αυτό είναι δικό σου. Celui-ci est à toi.
Τα μολύβια είναι στο ταβάνι; Est-ce que les crayons sont au plafond ?
Όχι, δεν είναι στο ταβάνι. Non, ils ne sont pas au plafond.
Πού είναι; Où sont-ils ?
Στο τραπέζι. Sur la table.
Πόσα μολύβια έχεις στο τραπέζι σου. Combien de crayons as-tu sur ta table ?
Ενα. /Δύο./ Τρία .Un./ Deux. /Trois.

EXERCICE
Trouvez les questions qui correspondent à ces réponses :
Αυτά είναι τα κουτάλια του; Όχι, είναι τα δικά της.
Αυτό είναι το μολύβι σου; Όχι, είναι το δικό σου.
Το μολύβι είναι στο τραπέζι; Ναι, είναι στο τραπέζι.
Πού είναι το μολύβι; Είναι στο τραπέζι.

THÈME. Τα μαχαίρια, τα πιρούνια και τα κουτάλια είναι στο τραπέζι. Ποιανού είναι αυτά τα μαντίλια; Δεν είναι δικά μου, είναι δικά της. Πόσα μολύβια είναι σ' αυτό το τραπέζι· πόσα μαντίλια είναι σ' εκείνα τα τραπέζια; Τα μολύβια είναι στα χέρια μου. Πόσα μαντίλια είναι στα χέρια μου; Τα μαντίλια δεν είναι στο ταβάνι· είναι στο τραπέζι.

Leçon [6]

Είμαι καθηγητής. Je suis professeur.
Τι είμαι; Qu'est-ce que je suis ?
Είσαι καθηγητής. Tu es professeur.
Είναι καθηγητής. Il est professeur.
Τι είναι; Qu'est-il ?
Καθηγητής. Professeur.
Είσαι φοιτήτρια. Tu es étudiante.
Τι είσαι; Qu'est-ce que tu es ?
Φοιτήτρια. Etudiante.
Αυτός είναι φοιτητής. Τι είναι; Il est étudiant. Qu'est-il ?
Είναι φοιτητής. Il est étudiant.
Εμείς είμαστε καθηγητές. Τι είμαστε; Nous, nous sommes professeurs. Qu'est-ce que nous sommes ?

Corrigé [5][6]]

(Είστε) καθηγητές. Vous êtes professeurs.
Εσείς, τι είστε; Et vous, qu'est-ce que vous êtes ?
(Είμαστε) φοιτητές. Nous sommes étudiants.
Εσείς, είστε φοιτήτριες. Τι είστε; Vous, vous êtes étudiantes. Qu'est-ce que vous êtes ?
(Είμαστε) φοιτήτριες. Nous sommes étudiantes.
Πόσοι καθηγητές είναι εδώ; Combien de professeurs sont ici ?
Δύο. Deux.
Πόσα τραπέζια είναι εδώ; Combien de tables y a-t-il ici ?
Ενα. Une.
Πόσοι φοιτητές είναι εδώ; Combien d'étudiants sont ici ?
Τρεις. Trois.
Πόσες φοιτήτριες είναι εδώ; Combien d'étudiantes sont ici ?
Τέσσερις. Quatre.
Πόσοι φοιτητές είναι εδώ; Combien d'étudiants sont ici ?
Τέσσερις. Quatre.
Πόσα μολύβια είναι εδώ; Combien de crayons sont ici ?
Τέσσερα. Quatre.
Αυτό είναι το κλειδί μου. Είναι το κλειδί του καθηγητή. Τι είναι αυτό;
C'est ma clef. C'est la clef du professeur. Qu'est-ce que c'est ?
Είναι το κλειδί σου./ Είναι το κλειδί του καθηγητή.
C'est ta clef. / C'est la clef du professeur.
Αυτά είναι τα κλειδιά μου. Είναι τα κλειδιά του φοιτητή;
Ce sont mes clefs. Est-ce que ce sont les clefs de l'étudiant ?
Οχι, δεν είναι τα κλειδιά του φοιτητή. Non, ce ne sont pas les clefs de l'étudiant.
Ποιανού είναι αυτά τα κλειδιά; A qui sont ces clefs ?
Είναι του καθηγητή. Elles sont au professeur.
Αυτό είναι το μολύβι της φοιτήτριας. Ποιανού είναι αυτό το μολύβι;
C'est le crayon de l'étudiante. A qui est ce crayon ?
Της φοιτήτριας. A l'étudiante.
Αυτό το μολύβι είναι δικό μου; Est-ce que ce crayon est à moi ?
Οχι, είναι δικό μου. Non, il est à moi.
Αυτά είναι τα μολύβια του καθηγητή; Est-ce que ce sont les crayons du professeur ?
Οχι, είναι τα μολύβια της φοιτήτριας. Non, ce sont les crayons de l'étudiante.

THÈME. Τα τέσσερα μολύβια της φοιτήτριας και τα κλειδιά του καθηγητή είναι στο τραπέζι. Πόσοι φοιτητές και πόσα παιδιά είναι εδώ; Εμείς, είμαστε φοιτήτριες. Εκείνα τα μαντίλια δεν είναι τα δικά μου, είναι τα τρία μαντίλια της φοιτήτριας. Αυτά είναι τα παιδιά του καθηγητή μου; Ναι, έχει δυο παιδιά. Τι είναι τα παιδιά του καθηγητή, αγόρια ή κορίτσια; Έχει δύο αγόρια.

Leçon [7]

*Αυτ**ός** είναι ο Κώστα**ς**. Αυτός είναι ο Ανδρέ**ας**.* Celui-ci est Costas. Celui-ci est Andréas.
*Ποι**ός** είναι αυτ**ός**;* Qui est celui-ci ?
Είναι ο Κώστ**ας.** C'est Costas.
Ποιος είναι αυτός; Qui est celui-ci ?
Είναι ο Ανδρέας. C'est Andréas.
*Ο Κώστ**ας** είναι ο πατέρ**ας** του Ανδρέ**α**.* Costas est le père d'Andréas.
Ποιος είναι ο πατέρας του Ανδρέα; Qui est le père d'Andréas ?
Ο Κώστας. Costas.
*Αυτ**ή** είναι η Μαρία. Η Μαρία είναι η γυναίκα του Κώστα. Τι είναι η Μαρία;* Celle-ci est Maria. Maria est la femme de Costas. Qu'est Maria ?
Η γυναίκα του Κώστα. La femme de Costas.

Τι είναι ο Κώστας; Qu'est Costas ?
(Ο Κώστα**ς** είναι) ο άντρα**ς** της Μαρία**ς**. (Costas est) le mari de Maria.
Ο Ανδρέας είναι το παιδί του Κώστα και της Μαρίας. Τι είναι ο Ανδρέας;
Andréas est l'enfant de Costas et de Maria. Qu'est Andréas ?
Είναι το παιδί του Κώστα και της Μαρία**ς**. C'est l'enfant de Costas et de Maria.
*Είναι το παιδί **τους**;* Est-ce que c'est leur enfant ?
Ναι, είναι το παιδί τους. Oui, c'est leur enfant.
Ποιο είναι το παιδί του Κώστα και της Μαρίας; Qui est l'enfant de Costas et de Maria ?
Ο Ανδρέας. Andréas.
*Ποι**α** είναι η μητέρα του Ανδρέα;* Qui est la mère d'Andréas ?
Η Μαρία. Maria.
*Ποι**ος** είναι ο πατέρας, και ποι**α** είναι η μητέρα του Ανδρέα;* Qui est le père, et qui est la mère d'Andréas ?
Ο πατέρας του Ανδρέα είναι ο Κώστας και η μητέρα του είναι η Μαρία.
Le père d'Andréas est Costas et sa mère est Maria.
Αυτό είναι ένα σπίτι. Τι είναι αυτό; Ceci est une maison. Qu'est-ce que c'est ?
Ένα σπίτι. Une maison.
Είναι το σπίτι του Κώστα. C'est la maison de Costas.
Ποιανού είναι αυτό το σπίτι; A qui est cette maison ?
Είναι το σπίτι του Κώστα και της Μαρίας. C'est la maison de Costas et de Maria.
Είναι το σπίτι της οικογένειας; C'est la maison de la famille ?
Ναι, είναι το σπίτι της οικογένειας. Oui, c'est la maison de la famille.
Είναι το σπίτι του πατέρα; Est-ce que c'est la maison du père ?
Ναι. Oui.
*Είναι **και** το σπίτι του παιδιού;* Est-ce que c'est aussi la maison de l'enfant ?
Ναι. Oui.
Είναι το σπίτι σου; Est-ce que c'est ta maison ?
Όχι, δεν είναι το σπίτι μου. Non, ce n'est pas ma maison.
Πόσα παιδιά έχει η Μαρία; Combien d'enfants a Maria ?
Ένα. Un.
Πόσα σπίτια έχουν ο Κώστας και η Μαρία; Combien de maisons ont Costas et Maria ?
Ένα. Une seule.

THÈME. Αυτό το παιδί δεν έχει πατέρα. Εκείνο το σπίτι είναι το σπίτι της μητέρας μου. Η μητέρα της φοιτήτριας δεν είναι στο σπίτι της. Οι τέσσερις φοιτητές δεν έχουν σπίτι, οι δυο φοιτήτριες έχουν το σπίτι του πατέρα τους. Ποιος είναι ο Κώστας; Τι είναι η Μαρία; Η Μαρία είναι η γυναίκα του Κώστα. Ποιος είναι καθηγητής; Ποια είναι φοιτήτρια; Αυτή είναι φοιτήτρια. Αυτό είναι (ένα) παιδί. Τι είστε, καθηγητές ή φοιτητές;

Leçon [**8**]

Αυτό είναι ένα κορίτσι. Είναι η κόρη του Κώστα. Είναι η κόρη του; C'est une petite fille. C'est la fille de Costas. Est-ce que c'est sa fille ?
Ναι, (είναι η κόρη του). Oui, (c'est sa fille).
*Είναι **και** η κόρη της Μαρίας. Είναι η κόρη της;* C'est aussi la fille de Maria. Est-ce que c'est sa fille ?
Ναι, είναι η κόρη **της**. Oui, c'est sa fille.
Είναι η αδελφή του Ανδρέα; Est-ce que c'est la sœur d'Andréas ?
Ναι, είναι η αδελφή **του**. Oui, c'est sa sœur.
Είναι η κόρη του Κώστα και της Μαρίας; Est-ce que c'est la fille de Costas et de Maria ?

Ναι, είναι η κόρη **τους**. Oui, c'est leur fille.
Ο πατέρας λέει:"Είναι η κόρη μου". Τι λέει ο πατέρας; Le père dit :"C'est ma fille". Que dit le père ?
"Είναι η κόρη μου"."C'est ma fille"
Τι λέει η μητέρα; Que dit la mère ?
"Είναι η κόρη μου". "C'est ma fille".
Τι λένε ο πατέρας και η μητέρα; Que disent le père et la mère ?
(Λένε): "Είναι η κόρη μας". (Ils disent) "C'est notre fille".
Αυτά είναι τα κλειδιά μου. Τι είναι αυτα; Ce sont mes clefs. Qu'est-ce que c'est ?
Τα κλειδιά σου. /Τα κλειδιά **σας**. Tes clefs. / Vos clefs.
Αυτά είναι τα κλειδιά σας; Est-ce que ce sont vos clefs ?
Όχι, δεν είναι τα κλειδιά **μας**, είναι τα κλειδιά **σας**. Non, ce ne sont pas nos clefs, ce sont vos clefs.
Αυτό είναι το σπίτι μας; Est-ce que c'est notre maison ?
Όχι, δεν είναι το σπίτι μας, είναι το σπίτι **τους**. Non, ce n'est pas notre maison, c'est leur maison.
Ποιανού είναι αυτό το σπίτι; A qui est cette maison ?
Είναι το σπίτι του Κώστα και της Μαρίας. C'est la maison de Costas et de Maria.
Είναι το σπίτι αυτού του άντρα και αυτής της γυναίκας; Est-ce la maison de cet homme et de cette femme ?
Ναι, είναι το σπίτι τους. Oui, c'est leur maison.
Είναι και το σπίτι αυτού του παιδιού; Est-ce que c'est aussi la maison de cet enfant ?
Ναι. Oui.
Είναι το σπίτι αυτής της οικογένειας; Est-ce que c'est la maison de cette famille ?
Ναι. Oui.
Πού μένει αυτή η οικογένεια; Où habite cette famille ?
Σ'αυτό το σπίτι. Dans cette maison.
Πού μένουν αυτά τα παιδιά; Où habitent ces enfants ?
Σ'αυτό το σπίτι. Dans cette maison.
Αυτή η γυναίκα μένει σ'αυτό το σπίτι: Est-ce que cette femme habite dans cette maison ?
Ναι. Oui.
Ο πατέρας λέει: "Είναι το σπίτι μου". Τι λένε η μητέρα και τα παιδιά; Le père dit : "C'est ma maison". Que disent la mère et les enfants ?
Η μητέρα και τα παιδιά λένε: "Είναι το σπίτι μας".
La mère et les enfants disent : "C'est notre maison".

THÈME. Ο Κώστας και η Μαρία έχουν δυο παιδιά, ένα αγόρι κι ένα κορίτσι. Αυτό το κορίτσι είναι η κόρη τους, είναι και η αδελφή του Ανδρέα. Η Μαρία μένει στο σπίτι του άντρα της. Είναι το σπίτι αυτής της οικογένειας. Η Μαρία είναι η γυναίκα αυτού του άντρα και η μητέρα αυτού του παιδιού. Αυτά τα παιδιά λένε: "Είναι το σπίτι μας". Η Μαρία λέει: "Ο Κώστας είναι (ο) άντρας μου".

Leçon [**9**]

Ο Κώστας μένει στην Ελλάδα. Costas habite en Grèce.
Πού μένει ο Κώστας; Où habite Costas ?
Στην Ελλάδα. En Grèce.
Εγώ, μένω στη Γαλλία. Moi, j'habite en France.
Εσύ, πού μένεις; Et toi, où habites-tu ?
(Μένω) στη Γαλλία. (J'habite) en France.
Πού μένουν ο Κώστας και η Μαρία; Où habitent Costas et Maria ?
(Μένουν) στην Ελλάδα. (Ils habitent) en Grèce.
Έχουν ένα σπίτι στη Θεσσαλονίκη. Ils ont une maison à Thessalonique.
Πού είναι το σπίτι τους; Où est leur maison ?
Στη Θεσσαλονίκη. A Thessalonique.
Εμείς, μένουμε στην Ελλάδα; Et nous, est-ce que nous habitons en Grèce ?
Όχι, δε μένουμε στην Ελλάδα. Non, nous n'habitons pas en Grèce.
Πού μένουμε; Où est-ce que nous habitons ?
Στη Γαλλία. En France.
Σε ποια πόλη; Dans quelle ville ?
Στο Παρίσι. A Paris.
Εσείς μένετε στο Παρίσι; Et vous, est-ce que vous habitez à Paris ?
Ναι, (μένουμε στο Παρίσι). Oui, nous habitons à Paris.

Οι φοιτητές μαθαίνουν ελληνικά. Τι κάνουν οι φοιτητές; Les étudiants apprennent le grec. Que font les étudiants ?
Μαθαίνουν ελληνικά. Ils apprennent le grec.
Εσύ, τι κάνεις τώρα; Et toi, qu'est-ce que tu fais maintenant ?
Μαθαίνω ελληνικά. J'apprends le grec.
Εμείς, σας μαθαίνουμε ελληνικά. Τι κάνουμε; Nous, nous vous apprenons le grec. Que faisons-nous ?
Μας μαθαίνετε ελληνικά. Vous nous apprenez le grec.
Τι κάνει ο καθηγητής; Que fait le professeur ?
Μας μαθαίνει ελληνικά. Il nous apprend le grec.
Ο Κώστας και η Μαρία μαθαίνουν ελληνικά; Est-ce que Costas et Maria apprennent le grec ?
Όχι, δε μαθαίνουν ελληνικά. Non, ils n'apprennent pas le grec.
Γιατί; Pourquoi ?
Γιατί ξέρουν ελληνικά. Parce qu'ils savent le grec.
Γιατί ξέρουν ελληνικά; Pourquoi savent-ils le grec ?
Γιατί είναι Έλληνες. Parce qu'ils sont grecs.
Ο καθηγητής ξέρει ελληνικά. Γιατί; Le professeur sait le grec. Pourquoi ?
Γιατί είναι Έλληνας. Parce qu'il est grec.
Ξέρουν ελληνικά στην Ελλάδα; Est-ce qu'ils connaissent (on connaît) le grec en Grèce ?
Ναι. Oui.
Γιατί; Pourquoi ?
Γιατί είναι Έλληνες. Parce qu'il sont grecs.
Εσείς, ξέρετε ελληνικά; Et vous, est-ce que vous connaissez le grec ?
Όχι, δεν ξέρουμε ελληνικά. Non, nous ne connaissons pas le grec.

Ο Ανδρέας ξέρει ελληνικα; Est-ce qu'Andréas connaît le grec ?
Ναι. Oui.
Ποιος είναι ο Ανδρέας; Qui est Andréas ?
Είναι το παιδί του Κώστα και της Μαρίας. C'est l'enfant de Costas et de Maria.

THÈME. Οι φοιτητές λένε: "Μένουμε στη Γαλλία και μαθαίνουμε ελληνικά." Αυτός ο άντρας, αυτή η γυναίκα και τα παιδιά τους δε μαθαίνουν ελληνικά, γιατί μένουν στην Ελλάδα και ξέρουν ελληνικά. Μένεις στη Θεσσαλονίκη, στο σπίτι του Κώστα, της Μαρίας και της κόρης τους; Όχι, δε μένω σ'αυτή την πόλη.

Leçon [**10**]

Μιλάω ελληνικά; Est-ce que je parle grec ?
Ναι, μιλάς ελληνικά. Oui, tu parles grec.
Κι ο Κώστας μιλάει ελληνικά; Est-ce que Costas aussi parle grec ?
Ναι, κι εκείνος μιλάει ελληνικά. Oui, lui aussi parle grec.
Και τα παιδιά του μιλάνε ελληνικά; Est-ce que ses enfants aussi parlent grec ?
Ναι, και τα παιδιά του μιλάνε ελληνικά. Oui, ses enfants aussi parlent grec.
Πόσα παιδιά έχουν ο Κώστας και η Μαρία; Combien d'enfants ont Costas et Maria ?
Έχουν δυο παιδιά. Ils ont deux enfants.
Είναι δυο αγόρια; Est-ce que ce sont deux garçons ?
Όχι, είναι ένα αγόρι κι ένα κορίτσι. Non, c'est un garçon et une fille
Τι γλώσσα μιλάνε; Quelle langue parlent-ils ?
Μιλάνε τα ελληνικά. Ils parlent le grec.
Τι μιλάνε στη Γαλλία; Qu'est-ce qu'on parle en France ?
Μιλάνε γαλλικά. On parle français.
Εσύ, μιλάς ελληνικά στην Ελλάδα; Et toi, est-ce que tu parles grec en Grèce ?
Όχι, εγώ δε μιλάω ελληνικά στην Ελλάδα. Non, moi, je ne parle pas grec en Grèce.
Τι μιλάτε στην τάξη; Qu'est-ce que vous parlez en classe ?
Μιλάμε ελληνικά στην τάξη. Nous parlons grec en classe.
Τι μιλάτε στο σπίτι σας; Qu'est-ce que vous parlez chez vous ?
Μιλάμε γαλλικά στο σπίτι μας. Nous parlons français chez nous.
Τι μιλάς στην τάξη; Qu'est-ce que tu parles en classe ?
Μιλάω ελληνικά στην τάξη. Je parle grec en classe.
Πόσες γλώσσες μαθαίνεις; Combien de langues apprends-tu ?
Δυο. /Τρεις./ Μόνο μία. Deux / Trois./ Seulement une.
Ξέρεις αγγλικά; Connais-tu l'anglais ?
Λίγο./ Όχι καλά. Un peu / (Je ne le connais) pas bien.
Ξέρεις και γερμανικά; Est-ce que tu connais aussi l'allemand ?
Όχι, δεν ξέρω γερμανικά. Non, je ne connais pas l'allemand.
Τι κάνετε όταν σας ρωτάμε στα ελληνικά; Que faites-vous quand nous vous posons une question en grec.
Σας απαντάμε στα ελληνικά. Nous vous répondons en grec.
Εσύ, τι κάνεις όταν σε ρωτώ στα ελληνικά; Et toi, que fais-tu quand je t'interroge en grec ?
Απαντάω στα ελληνικά. Je réponds en grec.
Τι κάνουν οι φοιτητές, όταν τους ρωτάει ο καθηγητής; Que font les étudiants, quand le professeur les interroge ?
Απαντάνε. Ils répondent.
Εμείς, τι κάνουμε όταν ***μας*** *ρωτάνε;* Et nous, que faisons-nous quand on nous interroge ?
Απαντάτε. Vous répondez.
Τι κάνει η Μαρία όταν τη ρωτάει ο Κώστας; Que fait Maria quand Costas lui pose une question ?
Απαντάει. Elle répond.
Σε ποιον απαντάει; A qui répond-elle ?

Στον Κώστα. / Στον άντρα της. A Costas. / A son mari.
Τι κάνουν τα παιδιά του Κώστα, όταν τα ρωτάει; Que font les enfants de Costas quand il les interroge ?
Απαντάνε. Ils répondent.
Σε ποιον απαντάνε; A qui répondent-ils ?
Στον πατέρα τους. A leur père.
Τι κάνουμε όταν μας ρωτάτε; Que faisons-nous quand vous nous interrogez ?
Απαντάτε. Vous répondez.
Τι κάνω όταν ***με*** *ρωτάνε;* Qu'est-ce que je fais quand on me pose une question ?
Απαντάς./Απαντάτε. Tu réponds. / Vous répondez.

THÈME. Ρωτάω τον Κώστα: "Ξέρεις γαλλικά;" Απαντάει: "Όχι, ξέρω μόνο ελληνικά. Η Μαρία ξέρει και γαλλικά." Τι κάνει η Μαρία, όταν τη ρωτάμε σε ποια πόλη μένει; Απαντάει: "Μένω στη Θεσσαλονίκη." Στην Ελλάδα μιλάνε (μιλούν) ελληνικά. Τα παιδιά του Κώστα μαθαίνουν γαλλικά; Ναι, όταν τα ρωτάμε στα γαλλικά, απαντάνε (απαντούν) στα γαλλικά. Ο Κώστας, η Μαρία και τα δυο παιδιά τους μένουν στην Ελλάδα και μιλάνε ελληνικά.

Leçon [**11**]

Αυτός ο άνθρωπος είναι ο άντρας της Μαρίας. Ποιος είναι αυτός ο άνθρωπος; Cet homme est le mari de Maria. Qui est cet homme ?
Ο άντρας της Μαρίας. C'est le mari de Maria.
Πώς τον λένε; Comment s'appelle-t-il ?
Τον λένε Κώστα. Il s'appelle Costas.
Πώς τη λένε τη γυναίκα του; Comment s'appelle sa femme ?
Τη λένε Μαρία. Elle s'appelle Maria.
Πόσα παιδιά έχουν αυτοί οι άνθρωποι; Combien ces gens ont-ils d'enfants ?
Δυο παιδιά. Deux enfants.
Πόσοι άνθρωποι είναι σ'αυτή την οικογένεια; Combien y a-t-il de personnes dans cette famille ?
Τέσσερις. Quatre.
Τους ξέρουμε αυτούς τους ανθρώπους; Est-ce que nous connaissons ces gens ?
Ναι, τους ξέρουμε. Oui, nous les connaissons.
Είναι Έλληνες ή Γάλλοι; Est-ce qu'ils sont grecs ou français ?
Είναι Έλληνες. Ils sont grecs.
Εσείς είστε Έλληνες ή Γάλλοι; Et vous, vous êtes grecs ou français ?
Εμείς είμαστε Γάλλοι. Nous, nous sommes français.
Εσύ είσαι Έλληνας ή Γάλλος; Et toi, tu es grec ou français ?
Είμαι Γάλλος. Je suis français.
Εσύ είσαι Ελληνίδα ή Γαλλίδα; Et toi, es-tu grecque ou française ?
Είμαι Γαλλίδα. Je suis française.
Σ'αυτή την οικογένεια ο πατέρας είναι Έλληνας. Τι είναι η μητέρα; Dans cette famille le père est grec. Qu'est la mère ?
Είναι Ελληνίδα. Elle est grecque.
Πού μένει ο Κώστας; Où habite Costas ?
Στην Ελλάδα. En Grèce.
Σε ποια πόλη; Dans quelle ville ?
Στη Θεσσαλονίκη. A Thessalonique.
Πόσοι άνθρωποι μένουν στο σπίτι του Κώστα; Combien de personnes demeurent dans la maison de Costas ?
*Τέσσερις.*Quatre.
Πώς τον λένε το γιο του Κώστα; Comment s'appelle le fils de Costas ?
Τον λένε Ανδρέα. Il s'appelle Andréas.
Έχει και κόρη. Πώς τη λένε; Il a aussi une fille, comment s'appelle-t-elle ?

Δεν ξέρω. Je ne sais pas.
Α, ναι, την κόρη του Κώστα τη λένε Ειρήνη. Έχει αδελφό η Ειρήνη; Ah, oui, la fille de Costas s'appelle Irini. Est-ce qu'Irini a un frère ?
Ναι. Oui.
Πώς τον λένε τον αδελφό της Ειρήνης; Comment s'appelle le frère d'Irini ?
Τον λένε Ανδρέα. Il s'appelle Andréas.
Ο Κώστας έχει και Γάλλο φίλο που μένει στο Παρίσι. Πού είναι το σπίτι του φίλου του Κώστα; Costas a aussi un ami français qui demeure à Paris. Où est la maison de l'ami de Costas ?
Στο Παρίσι. A Paris.
Σε ποια χώρα δηλαδή; C'est-à-dire dans quel pays ?
Στη Γαλλία. En France
Και σεις έχετε Έλληνες φίλους; Vous aussi, vous avez des amis grecs ?
Ναι. Oui.
Εσύ ξέρεις πολλούς Έλληνες; Et toi, tu connais beaucoup de Grecs ?
Ξέρω μερικούς. J'en connais quelques-uns.
Έχεις και Γερμανούς φίλους; Est-ce que tu as aussi des amis allemands ?
Όχι. Non.
Δεν έχεις κανέναν; Tu n'en as aucun ?
Όχι, κανέναν. Non, aucun.

THÈME. Η Μαρία και η Ειρήνη είναι Ελληνίδες. Ο Κώστας και ο Ανδρέας είναι Έλληνες. Πολλοί Έλληνες και πολλές Ελληνίδες μένουν σ'αυτή τη χώρα. Ξέρω ένα Γάλλο που έχει ένα σπίτι στη Θεσσαλονίκη. Πώς τον λένε τον πατέρα του Ανδρέα; Πόσοι άνθρωποι μένουν στο σπίτι σου; Πόσους Έλληνες φίλους έχετε; Αυτό είναι το σπίτι του Γάλλου φίλου μου. Δεν ξέρουμε καμία Ελληνίδα. Δεν ξέρεις κανέναν Έλληνα.

Leçon [**12**]

Αυτό είναι το σπίτι των φίλων μας. Είναι το σπίτι τους; Ceci est la maison de nos amis. Est-ce que c'est leur maison ?
Ναι, είναι το σπίτι τους. Oui, c'est leur maison.
Πόσα άτομα μένουν σ'αυτό το σπίτι; Combien de personnes demeurent dans cette maison ?
Τέσσερα. Quatre.
Ποια είναι αυτά τα άτομα; Qui sont ces personnes ?
Ο πατέρας, η μητέρα και τα δυο τους παιδιά. Le père, la mère et leurs deux enfants.
Αυτό είναι ένα παράθυρο. Τι είναι αυτό; Ceci est une fenêtre. Qu'est-ce que c'est ?
Ένα παράθυρο. Une fenêtre.
Είναι ένα από τα παράθυρα του σπιτιού. Έχει και άλλα παράθυρα το σπίτι; C'est une des fenêtres de la maison. Est-ce que la maison a d'autres fenêtres ?
Ναι. Oui.
Πόσα παράθυρα έχει; Combien de fenêtres a-t-elle ?
(Το σπίτι) έχει εφτά παράθυρα. (La maison) a sept fenêtres.
Πόσα παράθυρα είναι στο ισόγειο; Combien de fenêtres a-t-elle au rez-de-chaussée ?
Τρία. Trois.
Πόσα παράθυρα είναι στον πρώτο όροφο; Combien de fenêtres sont au premier étage ?
Τέσσερα. Quatre.
Το σπίτι έχει δεύτερο όροφο; Est-ce que la maison a un deuxième étage ?
Όχι. Έχει μόνο έναν. Non, elle n'en a qu'un.
Αυτή είναι η πόρτα του σπιτιού. Έχει κι άλλες πόρτες; Ça, c'est la porte de la

maison. Est-ce qu'il y a d'autres portes ?
Οχι. Non.
Πού είναι η πόρτα του σπιτιού; Où est la porte de la maison ?
Στο ισόγειο. Au rez-de-chaussée.
Ο Κώστας έχει αυτοκίνητο. Να το. Είναι ελληνικό αυτοκίνητο; Costas a une auto. La voici. Est-ce que c'est une voiture grecque ?
Οχι. Non.
Γιατί; Pourquoi ?
Γιατί δεν υπάρχουν ελληνικά αυτοκίνητα. Parce qu'il n'y a pas de voitures grecques.
Πόσες πόρτες έχει αυτό το αυτοκίνητο; Combien de portes a cette voiture ?
Τέσσερις. Quatre.
Είναι ανοιχτές οι πόρτες του αυτοκινήτου; Est-ce que les portes de la voiture sont ouvertes ?
Οχι, είναι κλεισ-ές. Non, elles sont fermées.
Είναι ανοιχτή η πόρτα του σπιτιού; Est-ce que la porte de la maison est ouverte ?
Οχι, είναι κλειστή. Non, elle est fermée.
Είναι ανοιχτά τα παράθυρα του σπιτιού; Est-ce que les fenêtres de la maison sont ouvertes ?
Ναι, είναι ανοιχτά. Oui, elles sont ouvertes.
Είναι κλειστή η πόρτα της τάξης; Est-ce que la porte de la classe est fermée ?
Οχι, είναι ανοιχτή. Non, elle est ouverte.
Πόσα αυτοκίνητα έχει ο Κώστας; Combien de voitures a Costas ?
Ενα. Une.
Ποιανού είναι αυτό το αυτοκίνητο; A qui est cette voiture ?
Του Κώστα.A Costas
Κοντά στο σπίτι του Κώστα υπάρχουν δέντρα. Πού είναι τα δέντρα; Près de la maison de Costas il y a des arbres. Où sont les arbres ?
Κοντά στο σπίτι. Près de la maison.
Πόσα δέντρα είναι μπροστά στο σπίτι; Combien d'arbres sont devant la maison ?
Δύο. Deux.
Πόσα δέντρα είναι πίσω από το σπίτι; Combien d'arbres sont derrière la maison ?
Τέσσερα. Quatre.
Πού είναι τα δυο δέντρα; Où sont les deux arbres ?
Μπροστά στο σπίτι. Devant la maison.
Πού είναι τα τέσσερα δέντρα; Où sont les quatre arbres ?
Πίσω από το σπίτι. Derrière la maison.
Πόσα δέντρα είναι κοντά στο σπίτι; Combien d'arbres sont près de la maison ?
Εξι. Six.
Το αυτοκίνητο είναι μέσα στο σπίτι; Est-ce que l'auto est à l'intérieur de la maison ?
Οχι. Non.
Πού είναι; Où est-elle ?
Εξω από το σπίτι. A l'extérieur de la maison.

ΤΗΕΜΕ. Έχουμε γαλλικό αυτοκίνητο. Οι Έλληνες φίλοι μας έχουν γερμανικό αυτοκίνητο. Υπάρχει ένα αυτοκίνητο μπροστά στο σπίτι του Κώστα. Υπάρχουν τέσσερα άτομα (μέσα) στο αυτοκίνητο της Μαρίας. Αυτά τα τρία δέντρα είναι κοντά στα παράθυρα του σπιτιού μας. Το σπίτι μας στην Ελλάδα είναι πίσω από το σπίτι του Κώστα. Πόσες πόρτες ανοιχτές έχει η τάξη; Είναι κλειστά τα παράθυρα της τάξης;

Corrigé [12]

Leçon [**13**]

Δίνω το βιβλίο. Τι κάνω με το βιβλίο; Je donne le livre. Qu'est-ce que je fais avec le livre ?

Το δίνεις. / Το δίνετε. Tu le donnes. / Vous le donnez.

Δίνω τα βιβλία. Τι κάνω με τα βιβλία; Je donne les livres. Qu'est-ce que je fais avec les livres ?

Τα δίνεις. / Τα δίνετε. Tu les donnes. / Vous les donnez.

Διαβάζουμε το βιβλίο. Τι κάνουμε με το βιβλίο; Nous lisons le livre. Que faisons-nous avec le livre ?

Το διαβάζετε. Vous le lisez.

Βλέπω τον πατέρα του Ανδρέα. Ποιον βλέπω; Je vois le père d'Andréas. Qui est-ce que je vois ?

Τον πατέρα του Ανδρέα. Le père d'Andréas.

Βλέπεις τον πατέρα του Ανδρέα; Est-ce que tu vois le père d'Andréas ?

Ναι, τον βλέπω. Oui, je le vois.

Βλέπεις αυτή την κοπέλα; Est-ce que tu vois cette jeune fille ?

Ναι, τη βλέπω. Oui, je la vois.

Βλέπετε τη Μαρία και την Ειρήνη; Est-ce que vous voyez Maria et Irini ?

Ναι, τις βλέπουμε. Oui, nous les voyons.

Ποιες είναι η Μαρία και η Ειρήνη; Qui sont Maria et Irini ?

Είναι η γυναίκα και η κόρη του Κώστα. Είναι η μητέρα και η αδελφή του Ανδρέα. Ce sont la femme et la fille de Costas. Ce sont la mère et la sœur d'Andréas.

Βλέπεις τον Κώστα και τον Ανδρέα; Est-ce que tu vois Costas et Andréas ?

Ναι, τους βλέπω. Oui, je les vois.

Εμένα, με βλέπεις. Et moi, tu me vois ?

Ναι, σε βλέπω. Oui, je te vois.

Δείχνω την καρέκλα. Τη δείχνω την καρέκλα; Je montre la chaise. Est-ce que je la montre, la chaise ?

Ναι, τη δείχνεις. Oui, tu la montres.

Διαβάζεις αυτό το βιβλίο; Est-ce que tu lis ce livre ?

Όχι, δεν το διαβάζω. Non, je ne le lis pas.

Γνωρίζεις τον Κώστα; Est-ce que tu connais Costas ?

Ναι, τον γνωρίζω. Oui, je le connais.

Γνωρίζετε αυτή την οικογένεια; Est-ce que vous connaissez cette famille ?

Ναι, τη γνωρίζουμε. Oui, nous la connaissons.

Γνωρίζετε αυτούς τους ανθρώπους; Est-ce que vous connaissez ces gens ?

Ναι, τους γνωρίζουμε. Oui, nous les connaissons.

Βλέπετε αυτές τις καρέκλες; Est-ce que vous voyez ces chaises ?

Ναι, τις βλέπουμε. Oui, nous les voyons.

Βλέπετε αυτά τα τετράδια; Est-ce que vous voyez ces cahiers ?

Ναι, τα βλέπουμε. Oui, nous les voyons.

Δίνω το βιβλίο στο φοιτητή. Του το δίνω; Je donne le livre à l'étudiant. Est-ce que je le lui donne ?

Ναι, του το δίνεις.Oui, tu le lui donnes.

Δίνω το τετράδιο στη φοιτήτρια. Της το δίνω; Je donne le cahier à l'étudiante. Est-ce que je le lui donne ?

Ναι, της το δίνεις. Oui, tu le lui donnes.

Δείχνω την καρέκλα στο φοιτητή. Του τη δείχνω; Je montre la chaise à l'étudiant. Est-ce que je la lui montre ?

Ναι, του τη δείχνεις. Oui, tu la lui montres.

Δείχνω τις καρέκλες στον καθηγητή. Του τις δείχνω; Je montre les chaises au professeur. Est-ce que je les lui montre ?

Ναι, του τις δείχνεις. Oui, tu les lui montres.

Δίνω το βιβλίο στο παιδί.Τι κάνω; Je donne le livre à l'enfant. Qu'est-ce que je fais ?

Του το δίνεις. Tu le lui donnes.

Δείχνω τα βιβλία στα παιδιά. Τι κάνω; Je montre les livres aux enfants. Qu'est-ce que je fais ?
Τους τα δείχνεις. Tu les leur montres.
Δίνω τις καρέκλες στα παιδιά. Τι κάνω; Je donne les chaises aux enfants. Qu'est-ce que je fais ?
Τους τις δίνεις. Tu les leur donnes.
Γνωρίζω το φίλο μου στον πατέρα μου. Του τον γνωρίζω; Je présente mon ami à mon père. Est-ce que je le lui présente ?
Ναι, του τον γνωρίζεις. Oui, tu le lui présentes.
Γνωρίζω την Ειρήνη στους φίλους μου. Τους τη γνωρίζω; Je présente Irini à mes amis. Est-ce que je la leur présente ?
Ναι, τους τη γνωρίζεις. Oui, tu la leur présentes.
Δίνω την καρέκλα μου σε μια κοπέλα. Τι κάνω; Je donne ma chaise à une jeune fille.Qu'est-ce que je fais ?
Της τη δίνεις. Tu la lui donnes.
Διαβάζω το βιβλίο στο παιδί μου. Τι κάνω; Je lis le livre à mon enfant. Qu'est-ce que je fais ?
Του το διαβάζεις.Tu le lui lis.

THÈME. Βλέπετε την οικογένεια του Κώστα και της Μαρίας; Η Μαρία δίνει δυο τετράδια στην Ειρήνη. Της τα δίνει, δε μου τα δίνει. Η φοιτήτρια μου δείχνει τρεις καρέκλες· μου τις δείχνει. Ο Κώστας και η Ειρήνη μας γνωρίζουν τους Έλληνες φίλους τους. Μας τους γνωρίζουν. Οι τέσσερις φοιτήτριες μας δίνουν τις καρέκλες τους· μας τις δίνουν. Ρωτάς τον Ανδρέα; Ναι, όταν τον ρωτώ μου απαντάει.

Leçon [**14**]

Εγώ, όταν πεινάω, τρώω. Εσύ, τι κάνεις όταν πεινάς; Moi, quand j'ai faim, je mange. Et toi, que fais-tu quand tu as faim ?
Κι εγώ τρώω. Moi aussi, je mange.
Τι κάνει ο Ανδρέας, όταν πεινάει; Que fait Andréas, quand il a faim ?
(Κι εκείνος) τρώει. Lui aussi, il mange.
Τι κάνουν οι φίλοι μας, όταν πεινάνε; Que font nos amis, quand ils ont faim ?
Τρώνε. Ils mangent.
Οι φίλοι μας τρώνε όταν πεινάνε; Est-ce que nos amis mangent quand ils ont faim ?
Βέβαια τρώνε. Bien sûr, ils mangent.
Εγώ, όταν διψάω, πίνω. Εσύ, τι κάνεις, όταν διψάς; Moi, quand j'ai soif, je bois. Et toi, que fais-tu, quand tu as soif ?
Κι εγώ πίνω. Moi aussi, je bois.
Τα παιδιά της Μαρίας, τι κάνουν, όταν διψάνε; Que font les enfants de Maria, quand ils ont soif ?
Κι εκείνα πίνουν. Ils boivent, eux aussi.
Εσείς, πίνετε, όταν διψάτε; Et vous, est-ce que vous buvez, quand vous avez soif ?
Βέβαια πίνουμε, όταν διψάμε. Bien sûr que nous buvons, quand nous avons soif.
Πίνετε, όταν πεινάτε; Est-ce que vous buvez quand vous avez faim ?
Όχι. Non.
Τι κάνετε, λοιπόν, όταν πεινάτε; Alors, que faites-vous, quand vous avez faim ?
Τρώμε. Nous mangeons.
Τι λένε τα παιδιά του Κώστα, όταν πεινάνε; Que disent les enfants de Costas, quand ils ont faim ?
Λένε: "Πεινάμε." Ils disent : "Nous avons faim".
Τι λέει ο Ανδρέας στη μαμά του, οταν διψάει; Que dit Andréas à sa maman, quand il a soif ?
"Διψάω". "J'ai soif."
Τι της λέει; Qu'est-ce qu'il lui dit ?

Της λέει: "Μαμά, διψάω". Il lui dit : "Maman, j'ai soif."
Τι λένε τα παιδιά στη μαμά τους, όταν πεινάνε; Que disent les enfants à leur maman, quand ils ont faim ?
Της λένε: "Μαμά, πεινάμε". Ils lui disent : "Maman, nous avons faim".
Τρως πολύ το βράδυ; Est-ce que tu manges beaucoup, le soir ?
Όχι, τρώω λίγο. Non, je mange peu.
Το μεσημέρι, τρως πολύ; Est-ce que manges beaucoup à midi ?
Όχι, και το μεσημέρι τρώω λίγο. Non, à midi aussi je mange peu.
Οι Γάλλοι, τρώνε πολύ το βράδυ; Est-ce que les Français mangent beaucoup le soir.
Ναι, οι Γάλλοι τρώνε πολύ, Oui, les Français mangent beaucoup
Εσείς, οι Γάλλοι, τρώτε πολύ το πρωί; Est-ce que vous mangez beaucoup, vous, les Français, le matin ?
Όχι, τρώμε λίγο. Non, nous mangeons peu.
Όταν θέλω ένα βιβλίο, το ζητάω. Τι κάνεις, όταν θέλεις ένα βιβλίο; Quand je veux un livre, je le demande. Que fais-tu, lorsque tu veux un livre ?
Το ζητάω. Je le demande.
Τι κάνουν οι φοιτήτριες, όταν θέλουν ένα μολύβι; Que font les étudiantes, quand elles veulent un crayon ?
Το ζητάνε. Elles le demandent.
Τι κάνουν οι φοιτήτριες, όταν τις ρωτάει ο καθηγητής; Que font les étudiantes quand le professeur leur pose des questions ?
Του απαντάνε. Elles lui répondent.
Τι κάνεις, όταν σε ρωτάω πώς σε λένε; Que fais-tu quand je te demande comment tu t'appelles ?
Σου απαντάω : "Με λένε Νίκη". Je te réponds : "Je m'appelle Niki."
Όταν μου ζητάς το μολύβι μου, σου το δίνω. Quand tu me demandes mon crayon, je te le donne.
Τι κάνεις, όταν σου ζητάω το μολύβι σου; Que fais-tu, quand je te demande ton crayon ?
Σου το δίνω. Je te le donne.
Όταν θέλω το τετράδιό σου, σου το ζητάω. Τι κάνω, όταν θέλω το τετράδιό σου; Quand je veux ton cahier, je te le demande. Qu'est-ce que je fais quand je veux ton cahier ?
Μου το ζητάς. Tu me le demandes.
Τι κάνεις, όταν ο καθηγητής σου ζητάει το βιβλίο σου; Que fais-tu quand le professeur te demande ton cahier ?
Του το δίνω. Je le lui donne.
Κάνεις το ίδιο, όταν σου το ζητάει η Νίκη; Est-ce que tu fais la même chose, quand c'est Niki qui te le demande ?
Ναι, κάνω το ίδιο. Oui, je fais la même chose.
Τι κάνεις, δηλαδή; Que fais-tu donc ?
Της το δίνω. Je le lui donne.
Στη Γαλλία, τα Χριστούγεννα, αγοράζουμε παιχνίδια στα παιδιά. Τι κάνουμε τα Χριστούγεννα; En France, à Noël, nous achetons des jouets aux enfants. Que faisons-nous à Noël ?
Αγοράζουμε παιχνίδια στα παιδιά. Nous achetons des jouets aux enfants.
Τι κάνει ο Κώστας, όταν ο Ανδρέας του ζητάει ένα παιχνίδι; Que fait Costas quand Andréas lui demande un jouet ?
Του το αγοράζει. Il le lui achète.
Τι κάνει η Μαρία, όταν η Ειρήνη της ζητάει παιχνίδια; Que fait Maria quand Irini lui demande des jouets ?
Της τα αγοράζει. Elle les lui achète.
Τρώνε πολύ τα Χριστούγεννα στη Γαλλία; Est-ce qu'on mange beaucoup en France, à Noël ?
Ναι, τρώνε πολύ. Oui, on mange beaucoup.
Το βράδυ πάω στο σπίτι μου. Πού πάω το βράδυ; Le soir je vais chez moi. Où est-ce que je vais le soir ?

Στο σπίτι σας. Chez vous.
Κι εσύ πας στο σπίτι σου το βράδυ; Toi aussi, tu vas chez toi le soir ?
Ναι. Oui.
Το καλοκαίρι, πας στην Ελλάδα; Est-ce que tu vas en Grèce en été ?
Ναι. / Όχι.
Εσύ, πού πας το καλοκαίρι; Et toi, où vas-tu en été ?
Στην Ιταλία. En Italie.
Το πρωί, οι μητέρες πάνε τα παιδιά τους στο σχολείο. Τι κάνουν οι μητέρες το πρωί; Le matin, les mères conduisent leurs enfants à l'école. Que font les mères le matin ?
Πάνε τα παιδιά τους στο σχολείο. Elles conduisent leurs enfants à l'école.
Το πρωί η Μαρία πάει τον Ανδρέα στο σχολείο. Πού τον πάει τον Ανδρέα η Μαρία; Le matin, Maria conduit Andréas à l'école. Où est-ce que Maria conduit Andréas ?
Τον πάει στο σχολείο. Elle le conduit à l'école.
Έχετε παιδιά; Est-ce que vous avez des enfants ?
Όχι. / Ναι. Non./ Oui.
Τα πάτε στο σχολείο το πρωί; Est-ce que vous les conduisez à l'école le matin ?
Όχι. Non.
Γιατί; Pourquoi ?
Γιατί είναι μεγάλα. Parce qu'ils sont grands.
Πού πάνε ο Ανδρέας και η Ειρήνη το πρωί; Où vont Andréas et Irini le matin ?
(Πάνε) στο σχολείο. (Ils vont) à l'école.
Και σεις πάτε στο σχολείο το πρωί; Vous aussi, vous allez à l'école le matin ?
Όχι. Non.*Γιατί;* Pourquoi ?
Γιατί είμαστε φοιτητές. Parce que nous sommes étudiants.
Δεν πάνε στο σχολείο οι φοιτητές; Les étudiants ne vont pas à l'école ?
Όχι.Non.
Πού πάνε λοιπόν; Où vont-ils donc ?
Στο Πανεπιστήμιο. A l'Université.
Πώς το λένε το Πανεπιστήμιό μας; Comment s'appelle notre Université ?
Το λένε INALCO. Elle s'appelle INALCO.
Δε μου λες, τρως στο σπίτι σου το μεσημέρι; Dis-moi, tu manges chez toi à midi ?
Όχι, τρώω σ'ένα εστιατόριο. Non, je mange dans un restaurant.

THÈME. Τα Χριστούγεννα, στην Ελλάδα και στη Γαλλία, τα παιδιά ζητάνε παιχνίδια από τον πατέρα τους. Όταν πεινάμε πάμε σ' ένα εστιατόριο. Τι λένε τα παιδιά στη μητέρα τους όταν πεινάνε; Όταν μου ζητάς ένα μολύβι σου το δίνω. Όταν με ρωτάς πώς με λένε, σου απαντάω : "Με λένε Ανδρέα." Τι τρώμε το μεσημέρι; Το πρωί η Μαρία πάει τον Ανδρέα στο σχολείο.

Leçon [**15**]

Τι κάνω τώρα; Qu'est-ce que je fais maintenant ?
Γράφετε /γράφεις. Vous écrivez. / Tu écris.
Πού γράφω; Où est-ce que j'écris ?
Στον πίνακα. Au tableau.
Υπάρχουν πολλοί πίνακες στην τάξη; Y a-t-il beaucoup de tableaux dans la classe ?
Όχι. Non.
Πόσους πίνακες έχει εδώ; Combien de tableaux y a-t-il ici ?
Μόνο έναν. Un seul.
Με τι γράφουμε στον πίνακα; Avec quoi écrivons-nous au tableau ?
Μ'ένα κομμάτι κιμωλία ή μ'ένα μαρκαδόρο. Avec un morceau de craie ou avec un marqueur.
Πόσους μαρκαδόρους έχω στο χέρι μου; Combien de marqueurs ai-je dans la main ?

Μόνο έναν. Un seul.
Τώρα δε γράφω πια. Πριν από λίγο έγραφα. Maintenant je n'écris plus.Tout à l'heure j'écrivais.
Τι έκανα πριν από λίγο; Qu'est-ce que je faisais tout à l'heure ?
Γράφατε. / Εγραφες. Vous écriviez. / Tu écrivais.
Πού έγραφα; Où est-ce que j'écrivais ?
Στον πίνακα. Au tableau.
Με τι έγραφα; Avec quoi écrivais-je ?
Με το μαρκαδόρο. Avec le marqueur.
Και συ έγραφες στον πίνακα; Toi aussi, tu écrivais au tableau ?
΄Οχι, δεν έγραφα στον πίνακα, έγραφα στο τετράδιο. Non, je n'écrivais pas au tableau, j'écrivais dans le cahier.
Οι δυο μας, γράφαμε στον πίνακα; Est-ce que nous écrivions tous les deux au tableau ?
΄Οχι, δε γράφατε στον πίνακα. Non, vous n'écriviez pas au tableau.
Λοιπόν, ποιος έγραφε, και ποιος δεν έγραφε; Alors, qui écrivait et qui n'écrivait pas ?
Εσείς γράφατε, ενώ ο καθηγητής δεν έγραφε. Vous. vous écriviez, alors que le professeur n'écrivait pas.
Και οι φοιτητές έγραφαν στον πίνακα; Est-ce que les étudiants aussi écrivaient au tableau ?
΄Οχι, οι φοιτητές δεν έγραφαν στον πίνακα. Non, les étudiants n'écrivaient pas au tableau.
Πού έγραφαν οι φοιτητές; Où est-ce que les étudiants écrivaient ? Στα τετράδιά τους. Dans leurs cahiers.
Τώρα δε γράφεις πια.Τι έκανες πριν από λίγο; Maintenant tu n'écris plus. Que faisais-tu tout à l'heure ?
΄Εγραφα. J'écrivais.
΄*Εγραφες στον πίνακα;* Ecrivais-tu au tableau ?
΄Οχι. Non.
Πού έγραφες; Où écrivais-tu ?
Στο τετράδιό μου. / Σ'ένα κομμάτι χαρτί. Dans mon cahier. / Sur un morceau de papier.
Με τι έγραφες; Avec quoi écrivais-tu ?
Μ'ένα μολύβι. / Μ'ένα στυλό. Avec un crayon. / Avec un stylo.
Αυτή είναι μια εφημερίδα. Είναι γαλλική εφημερίδα; C'est un journal. Est-ce que c'est un journal français ?
΄Οχι, είναι ελληνική. Non, il est grec.
Πριν απο λίγο διάβαζα αυτή την εφημερίδα. Τι έκανα πριν από λίγο; Tout à l'heure je lisais ce journal. Que faisais-je tout à l'heure ?
Διάβαζες αυτή την εφημερίδα.Tu lisais ce journal.
Κι ο καθηγητής διάβαζε αυτή την εφημερίδα; Est-ce que le professeur lisait aussi ce journal ?
΄Οχι, δεν τη διάβαζε. Non, il ne le lisait pas.
Ούτε και σεις τη διαβάζατε; Vous non plus, vous ne le lisiez pas ?
Ούτε και μεις. Nous non plus.
Ο Κώστας, η Μαρία και τα παιδιά τους μένουν στην Ελλάδα. Πού έμεναν πέρυσι; Costas, Maria et leurs enfants demeurent en Grèce. Où demeuraient-ils l'année dernière ?
Στην Ελλάδα. En Grèce.
Εσείς πού μένατε πέρυσι; Et vous, où demeuriez-vous l'an passé ?
Στη Γαλλία. En France.
Και το καλοκαίρι μένατε στη Γαλλία; L'été aussi, vous demeuriez en France ?
΄Οχι, το καλοκαίρι ταξίδευα στο εξωτερικό. Non, l'été je voyageais à l'étranger.
΄*Οταν θέλω μια εφημερίδα την παίρνω από το περίπτερο. Τι έκανα στην Ελλάδα όταν ήθελα μια εφημερίδα;* Quand je veux un journal, je l'achète au kiosque. Qu'est-ce que je faisais en Grèce quand je voulais un journal ?

Την παίρνατε /Την έπαιρνες από το περίπτερο. Vous l'achetiez/ Tu l'achetais au kiosque.

Autres dialogues

Τι κάνουν οι φοιτήτριες όταν θέλουν το μολύβι του καθηγητή; Que font les étudiantes quand elles veulent le crayon du professeur ?

Του το ζητάνε. Elles le lui demandent.

Τι κάνει ο καθηγητής όταν οι φοιτήτριες του ζητάνε το μολύβι του; Que fait le professeur quand les étudiantes lui demandent son crayon ?

Τους το δίνει. Il le leur donne.

Τι κάνουν οι φοιτήτριες όταν ο καθηγητής τους δίνει το μολύβι του; Que font les étudiantes quand le professeur leur donne son crayon ?

Το παίρνουν. Elles le prennent.

Τι λένε οι φοιτήτριες στον καθηγητή όταν παίρνουν το μολύβι του; Que disent les étudiantes au professeur quand elles prennent son crayon ?

Του λένε: "Ευχαριστώ". Elles lui disent "merci".

Τι κάνει ο καθηγητής όταν θέλει τα τετράδια του φοιτητή; Que fait le professeur quand il veut les cahiers de l'étudiant ?

Του τα ζητάει. Il les lui demande.

Τι κάνει ο φοιτητής όταν ο καθηγητής του ζητάει τα τετράδιά του; Que fait l'étudiant quand le professeur lui demande ses cahiers ?

Του τα δίνει. Il les lui donne.

Τι κάνει ο καθηγητής όταν ο φοιτητής του δίνει τα τετράδιά του; Que fait le professeur quand l'étudiant lui donne ses cahiers ?

Τα παίρνει. Il les prend.

Τι κάνει η Μαρία όταν η Ειρήνη τη ρωτάει πώς τη λένε; Que fait Maria quand Irini lui demande comment elle s'appelle ?

Της απαντάει: "Με λένε Μαρία". Elle lui répond; "Je m'appelle Maria".

Τι κάνει η Ειρήνη όταν ο Κώστας και ο Ανδρέας τη ρωτάνε πώς τη λένε; Que fait Irini quand Costas et Andréas lui demandent comment elle s'appelle ?

Τους απαντάει: "Με λένε Ειρήνη". Elle leur répond: "Je m'appelle Irini."

Τι κάνουν ο Κώστας και η Μαρία όταν ο Ανδρέας και η Ειρήνη τους ρωτάνε πώς τους λένε; Que font Costas et Maria quand Andréas et Irini leur demandent comment ils s'appellent ?

Τους απαντάνε: "Μας λένε Κώστα και Μαρία." Ils leur répondent : "Nous nous appelons Costas et Maria"

ΤΗΕΜΕ. Πριν από λίγο οι δυο καθηγητές έγραφαν στον πίνακα μ'ένα κομμάτι κιμωλία. Υπάρχει μόνο ένας πίνακας στην τάξη μας. Γράφαμε στον πίνακά μας μ' ένα μαρκαδόρο. Δε γράφουμε μ' ένα μαρκαδόρο σ'ένα κομμάτι χαρτί. Ούτε και μεις γράφουμε μ' ένα μαρκαδόρο. Γράφαμε στα τετράδιά μας με μολύβια. Πέρυσι μέναμε στην Ελλάδα, παίρναμε ελληνικές εφημερίδες από το περίπτερο και τις διαβάζαμε.

Leçon [**16**]

Παίρνω αυτό το βιβλίο, το κρατάω και το διαβάζω. Τι κάνω τώρα; Je prends ce livre, je le tiens et je le lis. Qu'est-ce que je fais maintenant ?

Κρατάς το βιβλίο και το διαβάζεις. / Κρατάτε το βιβλίο και το διαβάζετε. Tu tiens le livre et tu le lis. / Vous tenez le livre et vous le lisez.

Τώρα αφήνω το βιβλίο. Πού το αφήνω; Maintenant je laisse (je pose) le livre. Où est-ce que je le pose ?

Στο τραπέζι. Sur la table.

Πριν από λίγο κρατούσα το βιβλίο και το διάβαζα. Τι έκανα με το βιβλίο πριν από λίγο; Tout à l'heure je tenais le livre et je le lisais. Qu'est-ce que je faisais tout à l'heure avec le livre ?

Το κρατούσες και το διάβαζες. Tu le tenais et tu le lisais.

Τώρα σου μιλάω και μ᾽ ακούς. Τι κάνουμε τώρα; Maintenant je te parle et tu m'entends. Que faisons-nous maintenant ?

Μου μιλάτε και σας ακούω. / Μου μιλάς και σ'ακούω. Vous me parlez et je vous écoute./ Tu me parles et je t'écoute.

Μ'ακούτε, όλοι σας; Est-ce que vous m'entendez tous ?

Σας ακούμε. Nous vous entendons.

Ωραία. Τώρα, δε σου μιλάω πια. Τι κάναμε οι δυο μας πριν από λίγο; Bien ! Maintenant je ne te parle plus. Que faisions-nous tous les deux tout à l'heure ?

Εσείς μιλούσατε, κι εγώ άκουγα. Μιλούσαμε οι δυο μας. Vous, vous parliez et moi, j'écoutais. Nous parlions tous les deux.

Με ποιον μιλούσα; Avec qui est-ce que je parlais ?

Με μένα. / Μαζί μου. Avec moi.

Τι κρατούσα στα χέρια μου πριν από λίγο; Qu'est-ce que je tenais dans les mains tout à l'heure ?

΄Ενα βιβλίο. Un livre.

Σε ποια γλώσσα μου μιλούσες; En quelle langue me parlais-tu ?

Σας μιλούσα στα ελληνικά. Je vous parlais en grec.

Και οι άλλες φοιτήτριες μου μιλούσαν στην ίδια γλώσσα; Est-ce que les autres étudiantes aussi me parlaient dans la même langue ?

Ναι. Oui.

Τι έκαναν οι φοιτήτριες την περασμένη εβδομάδα, όταν τις ρωτούσα; Que faisaient les étudiantes la semaine dernière, quand je leur posais des questions ?

΄Οταν τις ρωτούσατε, οι φοιτήτριες απαντούσαν. Quand vous leur posiez des questions, les étudiantes répondaient.

Εσύ, τι έκανες όταν σε ρωτούσα; Et toi, qu'est-ce que tu faisais quand je te posais des questions ?

΄Οταν με ρωτούσατε, σας απαντούσα. Quand vous m'interrogiez, je vous répondais.

Οι φοιτητές τι έκαναν όταν τους ρωτούσα; Et les étudiants que faisaient-ils quand je leur posais des questions ?

Και οι φοιτητές απαντούσαν, όταν τους ρωτούσατε. / ρωτούσες. Les étudiants aussi répondaient, quand vous les interrogiez/ tu les interrogeais.

΄Οταν σου ζητάω το μολύβι σου, μου το δίνεις; Quand je te demande ton crayon, est-ce que tu me le donnes ?

Ναι, (σας το δίνω). Oui, je vous le donne.

Τις άλλες φορές όταν σου ζητούσα το μολύβι σου, τι έκανες; Les autres fois quand je te demandais ton crayon, que faisais-tu ?

Σας το έδινα. Je vous le donnais.

Στην Ελλάδα τι έκανες όταν ήθελες μια εφημερίδα; En Grèce que faisais-tu quand tu voulais un journal ?

Την έπαιρνα από ένα περίπτερο. Je l'achetais dans un kiosque.

Και τι έκανες μ᾽ αυτή την εφημερίδα; Et que faisais-tu avec ce journal ?

Τη διάβαζα. Je le lisais.

Τι έκανες τις άλλες φορές, όταν σε ρωτούσα πώς σε λένε; Que faisais-tu les autres fois, quand je te demandais comment tu t'appelles ?

Απαντούσα: "Με λένε ..." Je répondais: "Je m'appelle ..."

΄Οταν μιλούσα, μ᾽ άκουγες; Quand je parlais, est-ce que tu m'écoutais ?

Ναι, σας άκουγα. Oui, je vous écoutais.

Και τα άλλα παιδιά έκαναν το ίδιο. Τι έκαναν δηλαδή; Les autres camarades de la classe (mot à mot les "enfants") faisaient aussi la même chose. Que faisaient-ils donc (mot à mot "c'est-à-dire") ?

΄Ακουγαν. Ils écoutaient.

THÈME. Πριν από λίγο η Ειρήνη κρατούσε το βιβλίο και το διάβαζε. Της μιλούσα αλλά δε μ᾽ άκουγε. Ακούτε τον καθηγητή, όλοι σας; Ωραία ! Πριν από λίγο μ᾽ ακούγατε όταν σας ρωτούσα. Ο Ανδρέας μιλούσε μαζί μου. Μιλούσαμε στα ελληνικά οι δυο μας. Και συ μου μιλούσες στην ίδια γλώσσα. ΄Οταν τον ρωτούσα

πώς τον λένε, μου έδινε το μολύβι του !΄Οταν ήθελα ένα μολύβι σου το ζητούσα. ΄Οταν ταξίδευα στην Ελλάδα έπαιρνα ελληνικές εφημερίδες από το περίπτερο.

Leçon [**17**]

Κάνεις μαθήματα ελληνικών; Est-ce que tu prends des cours de grec ?
Ναι, (κάνω μαθήματα ελληνικών). Oui, (je prends des cours de grec).
Πέρυσι, έκανες μαθήματα ελληνικών; L'année dernière, est-ce que tu prenais des cours de grec ?
΄Οχι. Non.
Κάνεις και μαθήματα ισπανικών; Est-ce que tu prends aussi des cours d'espagnol ?
΄Οχι. Non.
Πού κάνεις μάθημα ελληνικών; Où est-ce que tu prends des cours de grec ?
Εδώ / Στο Πανεπιστήμιο. Ici./ A l'Université.
Το μάθημα ελληνικών αρχίζει στις έξι (η ώρα). Le cours de grec commence à six heures.
Τι ώρα αρχίζει το μάθημα ελληνικών; A quelle heure commence le cours de grec ?
Στις έξι (η ώρα). A six heures.
Τώρα η ώρα είναι έξι και δέκα. / και τέταρτο./ και είκοσι. Maintenant il est six heures dix. /et quart./ vingt.
Τι ώρα είναι; Quelle heure est-il ?
΄Εξι και τέταρτο. Six heures et quart.
Το μάθημα αρχίζει στις έξι και τέταρτο; Est-ce que le cours commence à six heures et quart ?
΄Οχι, το μάθημα αρχίζει στις έξι. Non, le cours commence à six heures.
Στην αρχή του μαθήματος ανοίγω το βιβλίο μου. Au début du cours j'ouvre mon livre.
Τι κάνω στην αρχή του μαθήματος; Qu'est-ce que je fais au début du cours ?
Ανοίγετε το βιβλίο σας. / Ανοίγεις το βιβλίο σου. Vous ouvrez votre livre / Tu ouvres ton livre.
Πότε ανοίγω το βιβλίο μου; Quand est-ce que j'ouvre mon livre ?
Στην αρχή του μαθήματος. Au début du cours.
Τι ώρα είναι στην αρχή του μαθήματος; Quelle heure est-il au début du cours ?
΄Εξι. Six heures.
Στην αρχή των μαθημάτων ο καθηγητής γράφει στον πίνακα. Au début des cours le professeur écrit au tableau.
Τι κάνει ο καθηγητής στην αρχή των μαθημάτων; Que fait le professeur au début des cours ?
Γράφει στον πίνακα. Il écrit au tableau.
Πότε ο καθηγητής γράφει στον πίνακα; Quand le professeur écrit-il au tableau ?
Στην αρχή των μαθημάτων. Au début des cours.
Τι ώρα αρχίζουν τα μαθήματα; A quelle heure commencent les cours ?
Στις έξι. A six heures.
Πέρυσι αυτό το μάθημα άρχιζε στις τέσσερις. Τι ώρα άρχιζε αυτό το μάθημα πέρυσι; L'année dernière ce cours commençait à quatre heures. A quelle heure commençait ce cours l'année dernière ?
(Αυτό το μάθημα άρχιζε) στις τέσσερις. Ce cours commençait à quatre heures.
Αυτό το μάθημα τελειώνει στις εφτά και μισή. Τι ώρα τελειώνει αυτό το μάθημα; Ce cours se termine à sept heures et demie. A quelle heure se termine ce cours ?
(Αυτό το μάθημα τελειώνει) στις εφτά και μισή. Ce cours se termine à sept heures et demie.
Τι ώρα αρχίζουν τα μαθήματα ελληνικών τη Δευτέρα; A quelle heure commencent les cours de grec le lundi ?

Corrigé [17]

Τη Δευτέρα τα μαθήματα ελληνικών αρχίζουν στις εννιά και μισή το πρωί.
Le lundi les cours de grec commencent à neuf heures et demie le matin.
Τι χρώμα είναι αυτός ο πίνακας; De quelle couleur est ce tableau ?
Αυτός ο πίνακας είναι άσπρος. Ce tableau est blanc.
Είναι άσπροι όλοι οι πίνακες; Est-ce que tous les tableaux sont blancs ?
Όχι. Non.
Τι χρώμα λοιπόν είναι οι άλλοι πίνακες; De quelle couleur sont donc les autres tableaux ?
Είναι μαύροι ή πράσινοι. Ils sont noirs ou verts.
Η πόρτα είναι πράσινη; Est-ce que la porte est verte ?
Όχι. Non.
Τι χρώμα είναι η πόρτα; De quelle couleur est la porte ?
Είναι καφέ. Elle est marron.
Τι ώρα είναι τώρα; Quelle heure est-il maintenant ?
Εφτά παρά είκοσι πέντε. / Εφτά παρά τέταρτο. Sept heures moins vingt-cinq./ Sept heures moins le quart.
Το άλφα είναι ένα γράμμα. Τι είναι το βήτα; L'alpha est une lettre. Qu'est le béta ?
Ενα γράμμα. Une lettre.
Εντάξει. Τι είναι το άλφα και το βήτα; Bien. Que sont l'alpha et le béta ?
Γράμματα. Des lettres.
Το πρώτο γράμμα του αλφαβήτου είναι το "άλφα". La première lettre de l'alphabet est "alpha".
Τι είναι το άλφα; Qu'est "alpha" ?
Το πρώτο γράμμα του αλφαβήτου. La première lettre de l'alphabet.
Ποιο είναι το δεύτερο γράμμα του αλφαβήτου; Quelle est la deuxième lettre de l'alphabet ?
Το βήτα. (Le) béta.
Ποιο είναι το τελευταίο γράμμα του ελληνικού αλφαβήτου; Quelle est la dernière lettre de l'alphabet grec ?
Το ωμέγα. (L') oméga.
Πόσα γράμματα έχει το ελληνικό αλφάβητο; Combien de lettres a l'alphabet grec ?
Είκοσι τέσσερα. Vingt-quatre.
Ποια είναι τα ονόματα του πρώτου και του δεύτερου γράμματος του αλφαβήτου; Quels sont les noms de la première et de la deuxième lettre de l'alphabet ?
Αλφα και βήτα. Alpha et béta.
Ξέρεις το όνομα της δεύτερης ημέρας της εβδομάδας; Est-ce que tu connais le nom du deuxième jour de la semaine ?
Ναι. Oui.
Λοιπόν, ποιο είναι το όνομά της; Alors, quel est son nom ?
Δευτέρα. Lundi.
Τι ώρα είναι; Quelle heure est-il ?
Εφτά και δέκα. Sept heures dix.
Πόσα γράμματα έχει η λέξη "ώρα"; Combien de lettres a le mot ώρα ?
Τρία. Trois.
Η λέξη ώρα είναι όνομα. Le mot ώρα est un nom.
Ποιο είναι το δεύτερο γράμμα του ονόματος "ώρα"; Quel est la deuxième lettre du nom ώρα ?
Το "ρ". Rho.
Ξέρεις ονόματα πολλών γραμμάτων; Est-ce tu connais les noms de beaucoup de lettres ?
Ναι, ξέρω τα ονόματα όλων των γραμμάτων. Oui, je connais les noms de toutes les lettres.

ΤΗΕΜΕ. Ο Ανδρέας και η Ειρήνη δεν κάνουν μαθήματα ελληνικών γιατί είναι Έλληνες. Οι φίλοι του Κώστα είναι Γάλλοι και έχουν ένα γαλλικό αυτοκίνητο. Πέρυσι έκαναν μάθημα ελληνικών τη δεύτερη ημέρα της εβδομάδας, δηλαδή τη Δευτέρα. Το μάθημά τους άρχιζε στις τρεις και τέταρτο. Τι ώρα τέλειωνε το μάθημα; Στην αρχή των μαθημάτων ανοίγουμε τα βιβλία μας. Τι ώρα άρχιζαν τα μαθήματα πέρυσι; Στις τέσσερις παρά τέταρτο. Τι χρώμα είναι ο μαρκαδόρος σου; Είναι πράσινος. Ποια είναι τα δυο τελευταία γράμματα του ελληνικού αλφαβήτου;

Leçon [**18**]

Τι ώρα τελειώνει το μάθημα; A quelle heure se termine le cours ?
Στις εφτά και μισή. A sept heures et demie.
Στο τέλος του μαθήματος φεύγουμε από την τάξη. Πότε φεύγουμε από την τάξη; A la fin du cours nous quittons la classe.Quand quittons-nous la classe ?
Στο τέλος του μαθήματος; A la fin du cours.
Στο πρώτο μέρος του μαθήματος γράφουμε το λεξιλόγιο. Πότε γράφουμε το λεξιλόγιο; Dans la première partie du cours nous écrivons le vocabulaire. Quand écrivons-nous le vocabulaire ?
Στο πρώτο μέρος του μαθήματος. Dans la première partie du cours.
Στο δεύτερο μέρος του μαθήματος κάνουμε διαλόγους. Dans la deuxième partie du cours nous faisons des dialogues.
Σε ποιο μέρος του μαθήματος κάνουμε διαλόγους; Dans quelle partie du cours faisons-nous des dialogues ?
Στο δεύτερο μέρος. Dans la deuxième partie.
Τέλος, στο τρίτο μέρος κάνουμε γραμματική. Πότε κάνουμε γραμματική; Enfin, dans la troisième partie nous faisons de la grammaire. Quand faisons-nous de la grammaire ?
Στο τρίτο μέρος του μαθήματος. Dans la troisième partie du cours.
Πόσα μέρη έχει το μάθημα; Combien de parties a le cours ?
Τρία./ Το μάθημα έχει τρία μέρη. Trois. / Le cours à trois parties.
Γράφω ένα γράμμα στο φίλο μου τον Κώστα. Σε ποιον γράφω; J'écris une lettre à mon ami Costas. A qui est-ce que j'écris ?
Στο φίλο σου / σας τον Κώστα. A ton / votre ami Costas.
Πού μένει ο Κώστας; Où demeure Costas ?
Στην Ελλάδα. En Grèce.
Σε ποια πόλη; Dans quelle ville ?
Στη Θεσσαλονίκη. A Thessalonique.
Και πέρυσι, πού έμενε; Et l'année dernière où habitait-il ?
Και πέρυσι έμενε στη Θεσσαλονίκη. L'année dernière aussi il habitait à Thessalonique.
Μένει μόνος του ο Κώστας; Est-ce que Costas habite seul ?
Όχι. Non.
Με ποιους μένει; Avec quelles personnes habite-t-il ?
(Μένει) με τη Μαρία. τον Ανδρέα και την Ειρήνη. (Il habite) avec Maria, Andréas et Irini.
Αυτά είναι τα μέλη της οικογένειάς του. Ce sont les membres de sa famille.
Τι είναι η Μαρία, η Ειρήνη και ο Ανδρέας; Que sont Maria, Irini et Andréas ?
Είναι τα μέλη της οικογένειας του Κώστα. Ce sont les membres de la famille de Costas.
Παίρνω ένα κομμάτι χαρτί και γράφω ένα γράμμα. Je prends un morceau de papier et j'écris une lettre.
Τι γράφω στο πάνω μέρος του χαρτιού; Qu'est-ce que j'écris sur la partie supérieure du papier ?
Την ημερομηνία. La date.
Τι άλλο; Quoi d'autre ?
Το όνομά σας. Votre nom.
Ναι. Άλλο τίποτα; Oui. Rien d'autre (Quoi que ce soit d'autre) ?

Γράφετε και τη διεύθυνσή σας. Vous écrivez aussi votre adresse.
Γράφω το γράμμα. Τι βάζω στο κάτω μέρος αυτού του γράμματος; J'écris la lettre. Qu'est-ce que je mets à la partie inférieure de cette lettre ?
Την υπογραφή σας. Votre signature.
Ο κορμός και το κεφάλι είναι μέρη του σώματος. Τι είναι το κεφάλι και ο κορμός; Le tronc et la tête sont des parties du corps. Que sont la tête et le tronc ?
Μέρη του σώματος. Des parties du corps.
Είναι στο πάνω μέρος του σώματος. Πού είναι το κεφάλι και ο κορμός; Elles sont à la partie supérieure du corps. Où sont la tête et le tronc ?
Στο πάνω μέρος του σώματος. A la partie supérieure du corps.
Τι είναι στο πάνω μέρος του κεφαλιού; Qu'y a-t-il à la partie supérieure de la tête ?
Τα μαλλιά. Les cheveux.
Τα χέρια και τα πόδια είναι μέλη του σώματος. Τι είναι τα χέρια και τα πόδια; Les bras et les jambes sont des membres du corps. Que sont les bras et les jambes ?
Μέλη του σώματος. Des membres du corps.
Το στήθος είναι ανάμεσα στο λαιμό και τη μέση. Πού είναι το στήθος; La poitrine est entre le cou et la taille. Où est la poitrine ?
Ανάμεσα στο λαιμό και τη μέση. Entre le cou et la taille.
Τι είναι ανάμεσα στο λαιμό και τη μέση; Qu'y a-t-il entre le cou et la taille ?
Το στήθος. La poitrine.
Σε ποιον όροφο κάνουμε μάθημα ελληνικών; A quel étage faisons-nous cours de grec ?
Στον πρώτο. Au premier.
Πόσους ορόφους έχει το σπίτι του Κώστα και της Μαρίας; Combien d'étages a la maison de Costas et de Maria ?
Μόνο έναν. Un seul (*mot à mot* "Seulement un").
Πόσα μέλη έχει η οικογένεια του Κώστα; Combien de membres a la famille de Costas ?
Τέσσερα. Quatre.

THEME. Πέρυσι οι φοιτητές έγραφαν το λεξιλόγιο στο δεύτερο μέρος του μαθήματος. Έφευγαν από την τάξη στις τρεις και μισή. Πόσα μέρη έχουν τα μαθήματα ελληνικών; Τι κάναμε στο τέλος του δεύτερου μέρους; Ο Γάλλος φίλος του Κώστα δεν έμενε μόνος του στο Παρίσι. Έμενε με τα μέλη της οικογένειάς του. Βάζουμε την ημερομηνία και το όνομά μας στο πάνω μέρος του χαρτιού. Τίποτα άλλο; Α, ναι, βάζω και τη διεύθυνσή μου. Τα πόδια είναι μέλη που είναι στο κάτω μέρος του σώματος. Το σπίτι των φίλων του Κώστα έχει δυο ορόφους. Εμείς μένουμε στον πρώτο όροφο.

Leçon [**19**]

Αυτά είναι τα γυαλιά μου. Τι είναι αυτά; Ce sont mes lunettes. Qu'est-ce que ç'est ?
Τα γυαλιά σας. Vos lunettes.
Πού είναι τα γυαλιά μου; Où sont mes lunettes ?
Στο χέρι σας. Dans votre main.
Τώρα βάζω τα γυαλιά μου στην τσέπη μου. Maintenant, je mets mes lunettes dans ma poche.
Πού βάζω τα γυαλιά μου; Où est-ce que je mets mes lunettes ?
Στην τσέπη σας. Dans votre poche.
Αυτή είναι η τσέπη του παντελονιού μου; Est-ce que c'est la poche de mon pantalon ?
Όχι. Non.
Τι είναι λοιπόν; Alors, qu'est-ce que c'est ?
Είναι η τσέπη του σακακιού σας. C'est la poche de votre veston.

Όταν δε βρίσκω τα γυαλιά μου, τα ψάχνω. Τι κάνω όταν δε βρίσκω τα γυαλιά μου; Quand je ne trouve pas mes lunettes, je les cherche. Qu'est-ce que je fais quand je ne trouve pas mes lunettes ?

Τα ψάχνετε. Vous les cherchez.

Τώρα βρισκόμαστε στο Πανεπιστήμιο. Πού βρισκόμαστε τώρα; Maintenant nous nous trouvons à l'université. Où est-ce que nous nous trouvons maintenant ?

Στο Πανεπιστήμιο. A l'université.

Το Πανεπιστήμιό μας βρίσκεται στη Γαλλία. Σε ποια χώρα βρίσκεται το Πανεπιστήμιό μας; Notre Université se trouve en France. Dans quel pays se trouve notre Université ?

Στη Γαλλία. En France.

Τώρα βρισκόμαστε στην Ελλάδα; Maintenant est-ce que nous nous trouvons en Grèce ?

Όχι, βρισκόμαστε στη Γαλλία. Non, nous nous trouvons en France.

Πού βρίσκεται το σπίτι του Κώστα και της Μαρίας; Où se trouve la maison de Costas et de Maria ?

Στην Ελλάδα. En Grèce.

Σε ποια πόλη της Ελλάδας βρίσκεται το σπίτι τους; Dans quelle ville de Grèce se trouve leur maison ?

Στη Θεσσαλονίκη. A Thessalonique.

Δε βρίσκω πια τα γυαλιά μου. Ξέρετε πού βρίσκονται; Je ne trouve plus mes lunettes. Savez-vous où elles se trouvent ?

Ναι, βρίσκονται στην τσέπη σας. Oui, elles se trouvent dans votre poche.

Τι αφηρημένη που είμαι! Και συ, είσαι αφηρημένος μερικές φορές; Comme je suis distraite ! Est-ce que toi aussi tu es distrait quelquefois ?

Ναι, μερικές φορές. / Πολλές φορές. Oui, quelquefois. / Souvent.*Όταν είναι κουρασμένος ο καθηγητής κάθεται. Τι κάνει ο καθηγητής όταν είναι κουρασμένος;* Quand il est fatigué, le professeur s'assied. Que fait le professeur quand il est fatigué ?

Κάθεται. Il s'assied.

Κάθομαι γιατί είμαι όρθια πολλή ώρα. Γιατί κάθομαι; Je m'assois parce que je suis debout depuis longtemps. Pourquoi est-ce que je m'assois ?

Γιατί είστε όρθια πολλή ώρα. Parce que vous êtes debout depuis longtemps.

Κι εσύ κάνεις το ίδιο όταν είσαι κουρασμένος. Τι κάνεις δηλαδή; Toi aussi tu fais de même quand tu es fatigué. C'est-à-dire, que fais-tu ?

Κάθομαι. Je m'assois.

Πότε κάθεσαι; Quand t'assois-tu ?

Όταν είμαι κουρασμένος. Quand je suis fatigué.

Πού κάθεσαι; Où t'assois-tu ?

Σε μια καρέκλα ή μια πολυθρόνα. Sur une chaise ou un fauteuil.

Εγώ κουράζομαι, όταν είμαι όρθια πολλή ώρα. Εσύ, πότε κουράζεσαι; Moi je me fatigue quand je suis debout depuis longtemps. Et toi, quand te fatigues-tu ?

(Κουράζομαι) όταν είμαι όρθια /όρθιος πολλή ώρα. Je me fatigue quand je suis debout depuis longtemps.

Πόσες μέρες έχει η εβδομάδα; Combien de jours a la semaine ?

Εφτά. Sept.

Οι μέρες της εβδομάδας είναι η Κυριακή, η Δευτέρα, η Τρίτη, η Τετάρτη, η Πέμπτη, η Παρασκευή και το Σάββατο. Les jours de la semaine sont le dimanche, le lundi, le mardi, le mercredi, le jeudi, le vendredi et le samedi.

Τι μέρα είναι σήμερα; Quel jour sommes-nous aujourd'hui ?

Δευτέρα. Lundi.

Εγώ, έρχομαι στο Πανεπιστήμιο τη Δευτέρα, την Τετάρτη και την Πέμπτη. Πόσες μέρες την εβδομάδα έρχομαι στο Πανεπιστήμιο; Moi, je viens à l'Université, le lundi, le mercredi et le jeudi. Combien de jours par semaine est-ce que je viens à l'Université ?

Τρεις. Trois.

Εσύ, πόσες μέρες την εβδομάδα έρχεσαι στο Πανεπιστήμιο; Et toi, combien de jours par semaine viens-tu à l'Université ?
Κι εγώ έρχομαι στο Πανεπιστήμιο τρεις μέρες την εβδομάδα. Moi aussi, je viens à l'Université trois jours par semaine.
Ποιες μέρες έρχεσαι στο Πανεπιστήμιο; Quels jours viens-tu à l'Université ? Τη Δευτέρα, την Τρίτη και την Παρασκευή. Le lundi, le mardi et le vendredi.
Είμαι καθισμένη. Τωρα σηκώνομαι. Τι κάνω; Je suis assise. Maintenant je me lève. Qu'est-ce que je fais ?
Σηκώνεστε. / Σηκώνεσαι. Vous vous levez. / Tu te lèves.
Είμαι όρθια ή καθισμένη; Est-ce que je suis debout ou assise ?
Είστε όρθια. Vous êtes debout.
Οι φοιτητές είναι όρθιοι; Est-ce que les étudiants sont debout ?
Όχι, είναι καθισμένοι. Non, ils sont assis.
Οι φοιτήτριες είναι όρθιες; Est-ce que les étudiantes sont debout ?
Όχι, είναι καθισμένες. Non, elles sont assises.
Τώρα κάθομαι. Είμαι όρθια; Maintenant je m'assois. Est-ce que je suis debout ?
Όχι, είστε καθισμένη. Non, vous êtes assise.
Στο τέλος του μαθήματος οι φοιτητές σηκώνονται και φεύγουν. A la fin du cours les étudiants se lèvent et s'en vont.
Τι κάνουν οι φοιτητές στο τέλος του μαθήματος; Que font les étudiants à la fin du cours ?
Σηκώνονται και φεύγουν. Ils se lèvent et s'en vont.
Εσείς σηκώνεστε στο τέλος του μαθήματος, ενώ εμείς δε σηκωνόμαστε. Vous, vous vous levez à la fin du cours, alors que nous, nous ne nous levons pas.
Εσείς τι κάνετε στο τέλος του μαθήματος; Et vous, que faites-vous à la fin du cours ?
Σηκωνόμαστε (και φεύγουμε). Nous nous levons (et nous partons).
Τι ώρα σηκώνεστε και φεύγετε; A quelle heure vous levez-vous et partez-vous ?
Στις εφτά και μισή. A sept heures et demie.

THÈME. Τα βιβλία του Ανδρέα βρίσκονται στο συρτάρι του τραπεζιού του. Τα δικά μου είναι στο σπίτι μου. Πού βρίσκεστε την Τετάρτη; Οι φοιτήτριες κουράζονται όταν είναι όρθιες πολλή ώρα. Την Πέμπτη ο Κώστας σηκώνεται στις έξι το πρωί και είναι κουρασμένος την Παρασκευή. Οι καθηγητές είναι καθισμένοι στις πολυθρόνες τους πολλή ώρα, αλλά σηκώνονται στο τέλος του μαθήματος. Στο τέλος της εβδομάδας ο Κώστας και η Μαρία είναι κουρασμένοι. Πόσες μέρες την εβδομάδα οι φοιτήτριες έρχονται στο Πανεπιστήμιο;

Leçon [**20**]

Συνήθως οι άνθρωποι εργάζονται την ημέρα και κοιμούνται τη νύχτα. D'habitude les gens travaillent le jour et dorment la nuit.
Τι κάνουν συνήθως οι άνθρωποι την ημέρα; Que font les gens d'habitude, le jour ?
Εργάζονται. Ils travaillent.
Εσύ, τι κάνεις συνήθως την ημέρα; Et toi, que fais-tu d'habitude le jour ?
Εργάζομαι. Je travaille.
Τι κάνει κανείς συνήθως την ημέρα; Que fait-on d'habitude, le jour ?
Εργάζεται. On travaille.
Τι κάνουν οι άνθρωποι τη νύχτα συνήθως; Que font les gens d'habitude, la nuit ?
(Συνήθως οι άνθρωποι) κοιμούνται (τη νύχτα). D'habitude, les gens dorment la nuit.
Εγώ κοιμάμαι τη νύχτα. Κι εσύ κάνεις το ίδιο; Moi, je dors la nuit. Et toi est-ce que tu fais la même chose ?
Ναι. Oui.
Δηλαδή τι κάνεις τη νύχτα; C'est-à-dire, que fais-tu la nuit ?

Κοιμάμαι. Je dors.
Το μεσημέρι οι Έλληνες τρώνε και μετά κοιμούνται. Τι κάνουν οι Έλληνες το μεσημέρι; A midi, les Grecs mangent et ensuite ils dorment. Que font les Grecs à midi ?
Τρώνε και μετά κοιμούνται. Ils mangent et ensuite ils dorment.
Κοιμούνται το μεσημέρι στη Γαλλία; Est-ce qu'on dort à midi (on fait la sieste) en France ?
Συνήθως όχι. D'habitude, non.
Εσείς κοιμάστε το μεσημέρι; Et vous, vous faites la sieste ?
Όχι. Non.
Εγώ, μερικές φορές όταν κάνει ζέστη κοιμάμαι το μεσημέρι. Moi je fais la sieste quelquefois, quand il fait chaud.
Τι κάνω μερικές φορές όταν κάνει ζέστη; Qu'est-ce que je fais quelquefois quand il fait chaud ?
Κοιμάστε (κοιμάσαι) το μεσημέρι. Vous dormez à midi (vous faites la sieste).
Όταν κάνει κρύο, κοιμάμαι το μεσημέρι; Quand il fait froid est-ce que je fais la sieste ?
Όχι, κοιμάστε (μόνο) όταν κάνει ζέστη. Non, vous dormez seulement quand il fait chaud.
Σηκώνομαι στις εφτά το πρωί. Εσύ, τι ώρα σηκώνεσαι; Je me lève à sept heures du matin. Et toi, à quelle heure te lèves-tu ?
Στις οχτώ. / Στις έξι και μισή . A huit heures / A six heures et demie.
Τι ώρα τρως το βράδυ; A quelle heure manges-tu le soir ?
Στις οχτώ. A huit heures.
Τι ώρα κοιμάσαι το βράδυ; A quelle heure t'endors-tu le soir ?
Στις έντεκα./ Στις δώδεκα. A onze heures. / A douze heures.
Αυτοί που κοιμούνται αργά συνήθως ξυπνούν (ξυπνάνε) αργά. Ceux qui s'endorment tard, se réveillent habituellement tard.
Τι γίνεται συνήθως όταν κοιμάσαι αργά; Qu'arrive-t-il d'habitude quand tu t'endors tard ?
Ξυπνώ αργά. Je me réveille tard.
Όταν έχω μάθημα στις εννιά το πρωί κοιμάμαι νωρίς και σηκώνομαι νωρίς. Quand j'ai cours à neuf heures le matin je m'endors tôt et je me lève tôt.
Εσύ, τι κάνεις όταν έχεις μάθημα στις εννιά το πρωί; Et toi, que fais-tu quand tu as cours à neuf heures du matin ?
Κι εγώ κοιμάμαι νωρίς και σηκώνομαι νωρίς. Moi aussi je m'endors tôt et je me lève tôt.
Όταν δεν κοιμάσαι καλά τη νύχτα, είσαι κουρασμένος όλη μέρα. Quand on ne dort pas bien la nuit, on est fatigué toute la journée.
Τι γίνεται όταν δεν κοιμάται κανείς καλά τη νύχτα; Qu'arrive-t-il quand on ne dort pas bien la nuit ?
Είναι κουρασμένος όλη μέρα. On est fatigué toute la journée.
Τι γίνεται όταν εσύ δεν κοιμάσαι καλά; Que se passe-t-il quand toi tu ne dors pas bien ?
Είμαι κουρασμένη / κουρασμένος όλη μέρα. Je suis fatigué(e) toute la journée.
Τι γίνεται όταν τα παιδιά δεν κοιμούνται καλά τη νύχτα; Qu'arrive-il quand les enfants ne dorment pas bien la nuit ?
Είναι κουρασμένα όλη μέρα. Ils sont fatigués toute la journée.
Όταν είναι κουρασμένα δε μαθαίνουν καλά τα μαθήματά τους στο σχολείο και δεν τα θυμούνται . Quand ils sont fatigués ils n'apprennent pas bien leurs leçons à l'école, et ils ne se les rappellent pas.
Τι γίνεται όταν τα παιδιά είναι κουρασμένα; Qu'arrive-t-il quand les enfants sont fatigués ?
Δε θυμούνται τα μαθήματά τους. Ils ne se rappellent pas leurs leçons.
Δηλαδή τα ξεχνάνε όλα. Και σύ τα ξεχνάς όλα όταν δεν κοιμάσαι καλά; C'est-à-dire qu'ils oublient tout. Toi aussi, tu oublies tout quand tu ne dors pas bien ?
Ναι, (τα ξεχνώ όλα). Oui, j'oublie tout.

΄Εχει καλή μνήμη αυτός που τα ξεχνάει όλα; Est-ce que celui qui oublie tout a une bonne mémoire ?
΄Οχι, (έχει κακή μνήμη). Non, (il a une mauvaise mémoire).
Θυμάσαι πώς ονομάζονται τα παιδιά του Κώστα και της Μαρίας; Tu te rappelles comment s'appellent les enfants de Costas et de Maria ? Ναι. Oui.
Πώς ονομάζεται το κορίτσι; Comment s'appelle la petite fille ?
(Ονομάζεται) Ειρήνη. Elle s'appelle Irini.
Θυμάσαι πώς ονομάζεται το αγόρι; Tu te rappelles comment s'appelle le garçon ?
Ονομάζεται Ανδρέας. Il s'appelle Andréas.
Πώς τον λένε το γιο του Κώστα και της Μαρίας; Comment s'appelle le fils de Costas et de Maria ?
Τον λένε Ανδρέα. Il s'appelle Andréas.
Πώς ονομάζεται ο Γάλλος φίλος του Κώστα; Comment s'appelle l'ami français de Costas ?
Δεν ξέρω. /Δε θυμάμαι. Je ne sais pas / Je ne me rappelle pas.
Α, τι αφηρημένος που είμαι. Δεν το ξέρετε, ούτε κι εγώ το ξέρω. Ah, comme je suis distrait. Vous ne le savez pas et je ne le sais pas moi non plus.
Εγώ, όταν παίρνω το αεροπλάνο φοβάμαι συνέχεια.Φοβάσαι και συ; Moi, quand je prends l'avion j'ai tout le temps peur. Est-ce que toi aussi tu as peur ?
Ναι. / Οχι συνέχεια./ ΄Οχι, καθόλου. Oui. / Pas tout le temps./ Non, pas du tout.
Κοιμάσαι στο αεροπλάνο; Εγώ δεν μπορώ, γιατί φοβάμαι. Εσύ μπορείς; Est-ce que tu dors dans l'avion ? Moi, je ne peux pas, parce que j'ai peur. Est-ce que toi, tu peux ?
Ναι. Oui.
Δηλαδή δε φοβάσαι; C'est-à-dire que tu n'as pas peur ?
΄Οχι, (δε φοβάμαι). Non, (je n'ai pas peur).
Μπράβο σου! Bravo !

ΤΗΕΜΕ. Ξέρετε τι γίνεται όταν κοιμάστε αργά και ξυπνάτε νωρίς; Βέβαια, είμαστε κουρασμένες όλη μέρα.΄Οταν κοιμόμαστε καλά τη νύχτα, εργαζόμαστε καλά τη μέρα. Ο Ανδρέας και η Ειρήνη κουμούνται καλά και δεν είναι κουρασμένοι το βράδυ. Η Μαρία είναι κουρασμένη, τα ξεχνάει όλα και δε θυμάται πώς ονομάζονται οι Γάλλοι φίλοι της. Συνήθως τα παιδιά φοβούνται τη νύχτα. Ο πατέρας του Ανδρέα ονομάζεται Κώστας. Τον πατέρα του Ανδρέα τον λένε Κώστα.

Leçon [21]

Αυτό είναι μια τσάντα. Ceci est un sac.
Τι είναι αυτό; Qu'est-ce que c'est ?
Αυτό είναι μια τσάντα. C'est un sac.
Είναι δική σου αυτή η τσάντα; Est-ce que ce sac est à toi ?
΄Οχι, είναι δική σου. / σας. Non, il est à toi./ il est à vous.
΄Εχω αρκετά πράγματα στη τσάντα μου: χαρτιά, μολύβια, ένα μαρκαδόρο κι ένα σουγιαδάκι. J'ai pas mal de choses dans mon sac : des papiers, des crayons, un marqueur et un canif.
Αυτό είναι ένα μολύβι; Est-ce que c'est un crayon ?
΄Οχι.Non.
Τι είναι λοιπόν; Qu'est-ce que c'est, alors ?
΄Ενα σουγιαδάκι. Un canif.
Πού είναι η τσάντα μου; Où est mon sac ?
Στην καρέκλα. Sur la chaise.
Τώρα τη βάζω στο τραπέζι. Πού είναι τώρα η τσάντα μου; Maintenant je le (le sac) mets sur la table. Où est mon sac maintenant ?
Στο τραπέζι. Sur la table.
Πριν από λίγο η τσάντα μου ήταν στην καρέκλα. Tout à l'heure mon sac était sur la chaise.

Πού ήταν η τσάντα μου πριν απο λίγο; Où était mon sac tout à l'heure ?
Πριν από λίγο η τσάντα σου / σας ήταν στην καρέκλα. Tout à l'heure ton/ votre sac était sur la chaise.
Σήμερα το πρωί ήμουν στο σπίτι μου. Εσύ, πού ήσουν σήμερα το πρωί; Ce matin j'étais chez moi. Et toi, où étais-tu ce matin ?
Κι εγώ ήμουν στο σπίτι μου. Moi aussi, j'étais chez moi.
Οπότε οι δυο μας ήμασταν στο σπίτι μας. Έτσι δεν είναι; Alors, nous étions tous les deux chez nous. N'est-ce pas ?
Ναι. Oui.
Πού ήμασταν δηλαδή; Où étions-nous donc (*littéralement*, c'est-à-dire)?
Στο σπίτι μας. Chez nous.
Ησασταν στο Παρίσι πριν από δυο εβδομάδες; Est-ce que vous étiez à Paris, il y a deux semaines ?
Ναι. Oui.
Ήσασταν στην Ελλάδα πριν από δυο εβδομάδες; Est-ce que vous étiez en Grèce il y a deux semaines ?
Όχι, ήμασταν στη Γαλλία. Non, nous étions en France.
Πού ήσασταν τη Δευτέρα πριν απο δυο εβδομάδες; Où étiez-vous lundi, il y a deux semaines ?
Στο Παρίσι. A Paris.
Και μεις πού ήμασταν την ίδια μέρα στις έξι; Et nous, où étions-nous, le même jour à six heures ?
Ήσασταν εδώ Vous étiez ici.
Η τσάντα μου είναι μικρή, ενώ η τσάντα του καθηγητή είναι μεγάλη. Mon sac est petit, alors que le sac du professeur est grand.
Ποια τσάντα είναι μεγάλη; Quel sac est grand ?
Η τσάντα του καθηγητή. Le sac du professeur.
Ποια τσάντα ειναι μικρή; Quel sac est petit ?
Η δική σας. Le vôtre.
Η τσάντα μου είναι πιο μικρή από την τσάντα του καθηγητή. Mon sac est plus petit que le sac du professeur.
Η τσάντα του καθηγητή είναι πιο μικρή απο τή δική μου; Est-ce que le sac du professeur est plus petit que le mien ?
Όχι, είναι πιο μεγάλη. Non, il est plus grand.
Ο καθηγητής βάζει πολλά βιβλία στην τσάντα του, ενώ εγώ βάζω λίγα βιβλία στη δική μου. Le professeur met beaucoup de livres dans son sac, alors que moi je mets peu de livres dans le mien.
Ποιος από τους δυο μας βάζει περισσότερα βιβλία στην τσάντα του; Lequel de nous deux met plus de livres dans son sac ?
Ο καθηγητής. Le professeur.
Στη δική μου τσάντα βάζω λιγότερα χαρτιά, γιατί είναι μικρότερη. Je mets moins de papiers dans le mien, parce qu'il est plus petit.
Γιατί λοιπόν βάζω λιγότερα χαρτιά στη δική μου τσάντα; Pourquoi donc est-ce que je mets moins de papiers dans mon sac ?
Γιατί είναι μικρότερη. Parce qu'il est plus petit.
Στην οικογένειά μου, όταν ζούσε ο πατέρας μου, ήμασταν πέντε. Dans ma famille, quand mon père vivait,nous étions cinq.
Πόσοι ήμασταν στην οικογένειά μου τότε; Combien étions-nous alors dans ma famille ?
Πέντε. Cinq.
Ζει ακόμα ο πατέρας μου; Est-ce que mon père est encore vivant ?
Όχι. Non.
Πόσα μέλη έχει η οικογένεια του Κώστα και της Μαρίας; Combien de membres a la famille de Costas et de Maria ?
Τέσσερα. Quatre.
Πόσοι είναι δηλαδή; Combien sont-ils donc (c'est-à-dire) ?
Τέσσερις. Quatre.

Είναι μεγαλύτερη από τη δική μου η οικογένεια του Κώστα και της Μαρίας; Est-ce que la famille de Costas et de Maria est plus grande que la mienne ?

΄Οχι, είναι μικρότερη. Non, elle est plus petite.

Αυτή την εβδομάδα είμαστε δώδεκα στο μάθημα. Πριν απο δυο εβδομάδες ήμασταν δέκα πέντε. Cette semaine, nous sommes douze au cours. Il y a deux semaines, nous étions quinze.

΄Ημασταν λιγότεροι, πριν δυο βδομάδες; Est-ce que nous étions moins nombreux, il y a deux semaines ?

΄Οχι, ήμασταν περισσότεροι. Non, nous étions plus nombreux.

Σου ζητώ ένα φύλλο χαρτί. Τι κάνω; Je te demande une feuille de papier. Qu'est-ce que je fais ?

Μου ζητάς ένα φύλλο χαρτί. Tu me demandes une feuille de papier.

Τι κάνεις όταν σου ζητώ ένα φύλλο χαρτί; Qu'est-ce que tu fais quand je te demande une feuille de papier ?

Σου / Σας το δίνω. Je te / vous la donne.

Πριν απο λίγο σου ζήτησα ένα φύλλο χαρτί. Τι έκανα; Tout à l'heure je t'ai demandé une feuille de papier. Qu'est-ce que j'ai fait ?

Μου ζήτησες ένα φύλλο χαρτί. Tu m'as demandé une feuille de papier.

Ωραία. Πριν απο λίγο σε ρώτησα κάτι και μου απάντησες σωστά. Bien. Tout à l'heure je t'ai posé une question et tu m'as répondu juste.

Τι κάναμε λοιπόν πριν από λίγο; Alors, qu'est-ce que nous avons fait tout à l'heure ?

Με ρωτήσατε κάτι και σας απάντησα σωστά. Vous m'avez demandé quelque chose et je vous ai répondu juste.

Τώρα περπατώ. Maintenant je marche.

Τι κάνω τώρα; Qu'est-ce que je fais maintenant ?

Περπατάς./ Περπατάτε. Tu marches / Vous marchez.

Τι έκανα πριν; Avant, qu'est-ce que je faisais ?

Περπατούσατε. / Περπατούσες. Vous marchiez. / Tu marchais.

Ναι, περπάτησα λίγο και σταμάτησα. Τι έκανα λοιπόν; Oui, j'ai marché un peu et je me suis arrêté. Alors, qu'est-ce que j'ai fait ?

Περπατήσατε λίγο, και σταματήσατε. Vous avez marché un peu et vous vous êtes arrêté.

Εγώ, δε μίλησα ποτέ με τον Κώστα και τη Μαρία. Εσύ, τους μίλησες ποτέ; Moi, je n'ai jamais parlé avec Costas et Maria. Toi, est-ce que tu leur as jamais parlé ?

΄Οχι, δεν τους μίλησα ποτέ. Non, je ne leur ai jamais parlé.

Μήπως τους συνάντησες ποτέ; Les as-tu jamais rencontrés ?

΄Οχι. Non.

Τι απάντησες πριν από δυο βδομάδες όταν σε ρώτησα πώς ονομάζεσαι; Qu'as-tu répondu il y a deux semaines quand je t'ai demandé comment tu t'appelles ?

Απάντησα: "Ονομάζομαι ..." J'ai répondu: "Je m'appelle ..."

Τι απάντησε ο Ανδρέας όταν ένα παιδί τον ρώτησε: "Πώς σε λένε;" Qu'a répondu Andréas quand un enfant lui a demandé. "Comment t'appelles-tu ?"

Απάντησε: "Με λένε Ανδρέα". Il a répondu: "Je m'appelle Andréas."

Τι απάντησε ο Ανδρέας όταν ο δάσκαλός του τον ρώτησε: "Πώς ονομάζεσαι;" Qu'a répondu Andréas, quand son maître lui a demandé :"Comment te nommes-tu ?"

Απάντησε: "Ονομάζομαι Ανδρέας". Il a répondu : "Je me nomme Andréas."

Μίλησες ποτέ σου με ΄Ελληνα στα ελληνικά; As-tu jamais parlé en grec avec un Grec ?"

Ναι. Oui.

Με ποιον; Avec qui ?

Με τον καθηγητή Avec le professeur.

ΤΗΕΜΕ. Δε θυμάμαι τι έχω στην τσάντα μου. Τι αφηρημένος που είμαι! Το σουγιαδάκι μου δεν ήταν στο τραπέζι, ήταν στην καρέκλα. Ήσασταν στην Ελλάδα πριν από τρεις εβδομάδες; Το σπίτι του Κώστα είναι μικρότερο από το δικό μας. Ποιος από τους δυο μας έχει το μεγαλύτερο σπίτι; Πόσοι ήσασταν στην οικογένειά σας όταν ζούσε ο πατέρας σας; Στην αρχή των μαθημάτων σε ρωτούσα πολλές φορές πώς σε λένε. Τώρα δε σε ρωτάω ποτέ πώς ονομάζεσαι.

Leçon [**22**]

Ανοίγω το βιβλίο μου. Τι κάνω; J'ouvre mon livre. Qu'est-ce que je fais ?
Ανοίγετε το βιβλίο σας. / Ανοίγεις το βιβλίο σου. Vous ouvrez votre livre. / Tu ouvres ton livre.
Τώρα το βιβλίο μου είναι ανοιχτό. Είναι κλειστό το βιβλίο μου; Maintenant mon livre est ouvert. Est-ce que mon livre est fermé ?
Όχι, είναι ανοιχτό. Non, il est ouvert.
Δε μου λες, είναι ανοιχτή η πόρτα; Dis-moi, est-ce que la porte est ouverte ?
Όχι, είναι κλειστή. Non, elle est fermée.
Τι κάνω τώρα; Qu'est-ce que je fais maintenant ?
Ανοίγεις / Ανοίγετε την πόρτα. Tu ouvres / Vous ouvrez la porte.
*Η πόρτα ειναι ανοιχτή, γιατί την άνοιξα.*La porte est ouverte parce que je l'ai ouverte.
Εσύ την άνοιξες την πόρτα; C'est toi qui a ouvert la porte ?
Όχι, δεν την άνοιξα εγώ, εσύ την άνοιξες. Non, ce n'est pas moi qui l'ai ouverte, c'est toi qui l'as ouverte.
Εσύ την άνοιξες την πόρτα; C'est toi qui as ouvert la porte ?
Όχι, εγώ δεν την άνοιξα, την έδειξα. Non, moi je ne l'ai pas ouverte, je l'ai montrée.
Στη αρχή του μαθήματος ανοίξαμε όλοι τις τσάντες μας. Au début du cours nous avons tous ouvert nos sacs.
Τι κάναμε στην αρχή του μαθήματος; Qu'est-ce que nous avons fait au début du cours ?
Ανοίξαμε τις τσάντες μας. Nous avons ouvert nos sacs.
Πότε τις ανοίξαμε τις τσάντες μας; (*familièrement*) Quand les avons-nous ouverts nos sacs ?
Στην αρχή του μαθήματος. Au début du cours.
Παίρνω ένα βιβλίο από την τσάντα μου. Je prends un livre dans mon sac.
Τι κάνω; Qu'est-ce que je fais ?
Παίρνετε ένα βιβλίο από την τσάντα σας. Vous prenez un livre dans votre sac.
Απο πού πήρα αυτό το βιβλίο; Où est-ce que j'ai pris ce livre ?
Από την τσάντα σας. Dans votre sac.
Τώρα σας δείχνω την ωραία εικόνα του εξωφύλλου. Maintenant je vous montre la belle image de la couverture.
Τι υπάρχει στο εξώφυλλο; Qu'y a-t-il sur la couverture ?
Μια εικόνα. Une image.
Είναι άσχημη αυτή η εικόνα; Est-ce que cette image est laide ?
Όχι, είναι πολύ ωραία. Non, elle est très belle.
Σας αρέσει αυτή η εικόνα; Est-ce que cette image vous plaît ?
Ναι, μας αρέσει. / Όχι, δε μου αρέσει. Oui, elle nous plaît. / Non, elle ne me plaît pas.
Υπάρχουν κι άλλες εικόνες μέσα στο βιβλίο. Σας αρέσουν; Il y a d'autres images à l'intérieur du livre. Est-ce que vous les aimez ?
Ναι, (μας αρέσουν). Oui, nous les aimons.
Πριν απο λίγο σας έδειξα την εικόνα του εξωφύλλου. Tout à l'heure je vous ai montré l'image de la couverture.
Σας την έδειξα την εικόνα του εξωφύλλου; Est-ce que je vous l'ai montrée, l'image de la couverture ?
Ναι, μας την έδειξες / Ναι, μας τη δείξατε. Oui, tu nous l'as montrée. / Oui, vous nous l'avez montrée.

Corrigé [22]

Πού βρίσκονται οι άλλες εικόνες που σας έδειξα; Où se trouvent les autres images que je vous ai montrées ?
Μέσα στο βιβλίο. Dans le livre.
Σας τις έδειξα όλες; Est-ce que je vous les ai toutes montrées ?
Όχι, μόνο μερικές. Non, seulement quelques-unes.
Πριν από πολλά μαθήματα σας δείξαμε το σπίτι του Κώστα. Il y a de cela plusieurs cours nous vous avons montré la maison de Costas.
Τι κάναμε πριν από πολλά μαθήματα; Qu'avons-nous fait il y a de cela plusieurs cours ?
Μας δείξατε το σπίτι του Κώστα. Vous nous avez montré la maison de Costas.
Το σπίτι του Κώστα έχει τέσσερα δωμάτια κι έναν όροφο. La maison de Costas a quatre pièces et un étage.
Είναι μεγάλο ή μικρό το σπίτι του Κώστα; Est-ce que la maison de Costas est grande ou petite ?
Είναι αρκετά μεγάλο. Elle est assez grande.
Γιατί; Pourquoi ?
Γιατί έχει τέσσερα δωμάτια κι έναν όροφο. Parce qu'elle a quatre pièces et un étage.
Ο Κώστας βρίσκει το σπίτι του ωραίο. Costas trouve sa maison belle.
Μήπως ο Κώστας βρίσκει το σπίτι του άσχημο; Est-ce que Costas trouve sa maison laide ?
Όχι, το βρίσκει ωραίο. Non, il la trouve belle.
Του αρέσει το σπίτι του; Est-ce qu'il aime sa maison ?
Ναι. Oui.
Του αρέσει και το ποδόσφαιρο. Il aime aussi le football.
Ποια ειναι τα δυο πράγματα που αρέσουν στον Κώστα; Quelles sont les deux choses qu'aime Costas ?
Το σπίτι του και το ποδόσφαιρο. Sa maison et le football.
Ξέρετε πράγματα που αρέσουν στα παιδιά του Κώστα και της Μάριας; Est-ce que vous connaissez des choses qu'aiment les enfants de Costas et de Maria ?
Ναι, τους αρέσουν τα παιχνίδια και η τηλεόραση. Oui, ils aiment les jouets et la télévision.
Τι αρέσει στον Κώστα; Qu'aime Costas ?
Το ποδόσφαιρο. Le football.
Τα βιβλία αρέσουν στη Μαρία, στον Κώστα όμως δεν αρέσουν. Maria aime les livres, mais Costas ne les aime pas.
Σε ποιον από τους δυο αρέσουν τα βιβλία; Lequel des deux aime les livres ?
Στη Μαρία. Maria.
Σας αρέσει το βιβλίο που σας έδειξα; Vous aimez le livre que je vous ai montré ?
Ναι. Oui.
Πότε σας το έδειξα; Quand est-ce que je vous l'ai montré ?
Στην αρχή του μαθήματος. Au début du cours.
Η τηλεόραση αρέσει σ'όλα τα μέλη της οικογένειας του Κώστα. Tous les membres de la famille de Costas aiment la télévision.
Σε ποιους αρέσει η τηλεόραση; Quels sont ceux qui aiment la télévision ?
Σ'όλα τα μέλη της οικογένειας. Tous les membres de la famille de Costas.
Δηλαδή ; C'est-à-dire ?
Στον πατέρα, στη μητέρα και στα δυο παιδιά τους. Le père, la mère et leurs deux enfants.
Ο Κώστας και η Μαρία αγαπάνε την Ειρήνη και τον Ανδρέα. Γιατί; Costas et Maria aiment Irini et Andréas. Pourquoi ?
Γιατί είναι παιδιά τους. Parce que ce sont leurs enfants.
Γιατί η Ειρήνη και ο Ανδρέας αγαπάνε τον Κώστα και τη Μαρία; Pourquoi Irini et Andréas aiment-ils Costas et Maria ?
Γιατί είναι ο πατέρας τους και η μητέρα τους. Parce que ce sont leur père et leur mère.

Υπάρχουν άνθρωποι που δεν τους αρέσει το ποδόσφαιρο; Y a-t-il des gens qui n'aiment pas le football ?
Ναι, (υπάρχουν) αρκετοί. Oui, pas mal de gens.
Υπάρχουν άνθρωποι που δεν αγαπάνε τον πατέρα και τη μητέρα τους. Y a-t-il des gens qui n'aiment pas leur père et leur père ?
Ναι, (υπάρχουν) μερικοί. Oui, quelques-uns.
Είναι κλειστός αυτός ο μαρκαδόρος; Est-ce que ce marqueur est fermé ?
΄Οχι, είναι ανοιχτός. Non, il est ouvert.
Γιατί; Pourquoi ?
Γιατί τον ανοίξατε. / άνοιξες. Parce que vous l'avez ouvert. / tu l'as ouvert.
Αυτό το βιβλίο έχει πολλές σελίδες. Ce livre a beaucoup de pages.
΄Εχει λίγες σελίδες αυτό το βιβλίο; Est-ce que ce livre a peu de pages ?
΄Οχι, έχει πολλές. Non, il en a beaucoup.
΄Οταν μου δίνουν ένα βιβλίο, διαβάζω στην αρχή μόνο λίγες σελίδες,δηλαδή του ρίχνω μια ματιά. Quand on me donne un livre, au début je ne lis que quelques pages, c'est-à-dire que j'y jette un coup d'œil.
Τι κάνω όταν μου δίνουν ένα βιβλίο; Qu'est-ce que je fais quand on me donne un livre ?
Διαβάζετε στην αρχή μόνο λίγες σελίδες, δηλαδή του ρίχνετε μια ματιά. Au début vous ne lisez que quelques pages, c'est-à-dire que vous y jetez un coup d'œil.
Αυτό έκανα μ'αυτό το βιβλίο. Τι έκανα δηλαδή; C'est ce que j'ai fait avec ce livre. Qu'ai-je donc fait (*mot à mot:* "C'est-à-dire, j'ai fait quoi ?")?
Του ρίξατε μια ματιά. Vous y avez jeté un coup d'œil.
Το ίδιο έκανα με πολλά βιβλία. J'ai fait la même chose avec beaucoup de livres.
Δηλαδή; C'est-à-dire ?
Στην αρχή τους ρίξατε μόνο μια ματιά. Au début vous n'y avez jeté qu'un coup d'œil.
Αυτό σας το δίνω, και του ρίχνετε μια ματιά. Εντάξει; Celui-là je vous le donne et vous y jetez un coup d'œil. D'accord ?
Εντάξει. D'accord.

THÈME. Ανοίξαμε όλα τα παράθυρα της τάξης γιατί κάνει ζέστη.΄Ολα τα παιδιά αγαπάνε τον πατέρα και τη μητέρα τους.΄Οταν διαβάζουμε ένα βιβλίο με ωραίες εικόνες, μας αρέσει.΄Ολες οι πόρτες του δωματίου είναι ανοιχτές. Εσύ τις άνοιξες; Πέρυσι οι φοιτήτριες διάβαζαν πολλά βιβλία. Φέτος διάβασαν μόνο λίγα βιβλία. Η Μαρία πήρε το βιβλίο από την τσάντα της, το άνοιξε και διάβασε λίγες σελίδες στα παιδιά της. Τους τις διάβασε και τους έδειξε μερικές ωραίες εικόνες. Ο Κώστας λέει πως συνήθως δυο πράγματα μόνο αρέσουν στα παιδιά, τα παιχνίδια και η τηλεόραση.

Leçon [**23**]

Γράφω κάτι στον πίνακα. J'écris quelque chose au tableau.
Τι κάνω; Qu'est-ce que je fais ?
Γράφεις κάτι στον πίνακα. Tu écris quelque chose au tableau.
Διαβάζεις αυτά που γράφω τώρα; Est-ce que tu lis ce que j'écris maintenant ?
Ναι. Oui.
Τι γράφω; Qu'est-ce que j'écris ?
Γράφεις: "Κώστας", "Μαρία", "Ειρήνη". Tu écris : "...."
Είναι Γάλλοι ο Κώστας , η Μαρία και η Ειρήνη; Est-ce que Costas, Maria et Irini sont français ?
΄Οχι, είναι ΄Ελληνες. Non, ils sont grecs.
Είναι Γαλλίδα η Ειρήνη; Est-ce qu'Irini est française ?
΄Οχι, είναι Ελληνίδα. Non, elle est grecque.
Τι είναι ο Κώστας και ο Ανδρέας; Que sont Costas et Andréas ?
΄Ελληνες. Grecs.

Είναι γαλλικά ονόματα τα Κώστας και Μαρία; Est-ce que Costas et Maria sont des noms français ?
΄Οχι, είναι ελληνικά΄ (ονόματα). Non, ce sont des noms grecs.
Πού έγραψα αυτά τα ονόματα; Où est-ce que j'ai écrit ces noms ?
Στον πίνακα. Au tableau.
Με τι τα έγραψα; Avec quoi est-ce que je les ai écrits ?
Μ΄ ένα μαρκαδόρο. Avec un marqueur.
Πόσους μαρκαδόρους έχω στο χέρι μου; Combien ai-je de marqueurs dans la main ?Τρεις. Trois.
Πόσα ονόματα είναι γραμμένα στον πίνακα; Combien de noms sont écrits au tableau ?
Τρία. Trois.
Εσείς τα γράψατε; C'est vous qui les avez écrits ?
΄Οχι, δεν τα γράψαμε εμείς. Non, ce n'est pas nous qui les avons écrits.*Ποιος τα έγραψε λοιπόν;* Qui donc les a écrits ?
Ο καθηγητής. Le professeur.
Εσύ πού γράφεις; Et toi, où écris -tu ?
Σ' ένα φύλλο χαρτί. / Σ' ένα τετράδιο. Sur une feuille de papier. / Dans un cahier.
Πότε γράψαμε για πρώτη φορά τα ονόματα του Κώστα και της Μαρίας; Quand avons-nous écrit pour la première fois les noms de Costas et de Maria ?
Πριν απο πολύ καιρό. / Σ' ένα από τα πρώτα μαθήματα. Il y a longtemps. / Dans un des premiers cours.
Θυμάστε σε ποιο μάθημα; Vous vous rappelez dans quel cours ?
΄Οχι, δε θυμάμαι. Non, je ne me rappelle pas.
΄*Ηταν στη δεύτερη ενότητα του δεύτερου μαθήματος.* C'était dans la deuxième unité du deuxième cours.
Ο Νίκος Καζαντζάκης έγραψε πολλά βιβλία. Nikos Kazantzakis a écrit beaucoup de livres.
Τι βιβλία έγραψε ο Καζαντζάκης; Quelle sorte de livres a écrits Kazantzakis ?
΄Εγραψε κυρίως μυθιστορήματα. Il a écrit principalement des romans.
Μήπως έγραψε και αστυνομικά μυθιστορήματα; Est-ce que par hasard il a aussi écrit des romans policiers ?Οχι. Non.
Σας / Σου αρέσουν τα αστυνομικά μυθιστορήματα; Est-ce que vous aimez / tu aimes les romans policiers ?
Ναι, πολύ. Oui, beaucoup.
Ο Διονύσιος Σολωμός έγραψε ποιήματα. Denys Solomos a écrit des poèmes.
Τι είναι ο Σολωμός; Qu'est Solomos ?
Ποιητής. Un poète.
Γιατί; Pourquoi ?
Γιατί έγραψε ποιήματα. Parce qu'il a écrit des poèmes.
΄*Εσβησα τα ονόματα που ήταν γραμμένα στον πίνακα. Τι έκανα;* J'ai effacé les noms qui étaient écrits au tableau. Qu'ai-je fait ?
΄Εσβησες τα ονόματα που ήταν γραμμένα στον πίνακα. Tu as effacé les noms qui étaient écrits au tableau.
΄*Οταν μπαίνουμε στην αίθουσα δεν ανάβουμε το φως. Γιατί;* Quand nous entrons dans la salle nous n'allumons pas la lumière. Pourquoi ?
Γιατί είναι (ήδη) αναμμένο. Parce qu'elle est déjà allumée.
Είναι σβησμένο το φως όταν μπαίνουμε στην αίθουσα; Est-ce que la lumière est éteinte quand nous entrons dans la salle ?
΄Οχι, είναι αναμμένο. Non, elle est allumée.
Το ανάψαμε εμείς; Est-ce que c'est nous qui l'avons allumée ?
΄Οχι, δεν το ανάψαμε. Non, nous ne l'avons pas allumée.
΄*Ισως το ανάψανε στο προηγούμενο μάθημα.* Peut-être l'a-t-on allumée au cours précédent.
Πότε άναψαν το φως; Quand a-t-on allumé la lumière ?
΄Ισως στο προηγούμενο μάθημα. Peut-être au cours précédent.

Δε σβήνουμε το φως όταν βγαίνουμε από την τάξη, γιατί άλλοι φοιτητές μπαίνουν τότε στην αίθουσα. Nous n'éteignons pas la lumière quand nous sortons de la classe, parce que d'autres étudiants entrent alors dans la salle.
Γιατί δε σβήνουμε το φως, όταν βγαίνουμε από την τάξη; Pourquoi n'éteignons-nous pas la lumière quand nous sortons de la classe ?
Γιατί άλλοι φοιτητές μπαίνουνε τότε στην αίθουσα. Parce que d'autres étudiants entrent alors dans la salle.
Μήπως ανάψαμε το φως στις έξι; Est-ce que (par hasard) nous avons allumé la lumière à six heures ?Οχι. Non.
Εγώ, όταν βγήκα από το σπίτι μου έσβησα το φως. Εσύ, έκανες το ίδιο; Moi quand je suis sorti de chez moi j'ai éteint la lumière. Et toi, as-tu fait de même ?
Ναι. Oui.
Δηλαδή τι έκανες; Qu'as-tu donc fait ? (C'est-à-dire, qu'est-ce que tu as fait ?)
΄Εσβησα το φως. J'ai éteint la lumière.*Χθες διάβασα όλη τη μέρα.* Hier j'ai lu toute la journée.
Τι έκανα χθες όλη τη μέρα; Qu'ai-je fait hier toute la journée ?
Διάβασες. / Διαβάσατε. Tu as lu. / Vous avez lu.
Το πρωί άναψα το φως και άνοιξα το βιβλίο μου. Le matin j'ai allumé la lumière et j'ai ouvert mon livre.
Μήπως έσβησα το φως το πρωί; Est-ce que par hasard j'ai éteint la lumière le matin ?
΄Οχι, το άναψες. Non, tu l'as allumée.
Διάβασα ως το βράδυ. J'ai lu jusqu'au soir.
Πότε έκλεισα το βιβλίο μου; Quand ai-je fermé mon livre ?
Το βράδυ. Le soir.
Τι έκανα το βράδυ; Qu'ai-je fait le soir ?
΄Εκλεισες το βιβλίο σου και έσβησες το φως. / Κλείσατε το βιβλίο σας και σβήσατε το φως. Tu as fermé ton livre et tu as éteint la lumière. / Vous avez fermé votre livre et vous avez éteint la lumière.
Τι έκανα όλη τη μέρα; Qu'est-ce que j'ai fait toute la journée ?
Διάβασες. / Διάβαζες ένα βιβλίο. Tu as lu. / Tu es resté à lire un livre.
Ξέρεις γιατί το διάβασα αυτό το βιβλίο; Sais-tu pourquoi je l'ai lu, ce livre ?
΄Οχι. Non.*Το διάβασα γιατί μου άρεσε.* Je l'ai lu parce qu'il me plaisait.
Γιατί το διάβασα, λοιπόν; Pourquoi donc l'ai-je lu ?
Το διάβασες γιατί σου άρεσε. / Το διαβάσατε, γιατί σας άρεσε. Tu l'as lu parce qu'il te plaisait. / Vous l'avez lu parce qu'il vous plaisait.
Τι κάνεις εσύ, όταν ένα βιβλίο σου αρέσει; Que fais-tu quand tu aimes un livre ?
Κι εγώ το διαβάζω. Moi aussi je le lis.
Μήπως του ρίχνεις μόνο μια ματιά; Est-ce que tu n'y jettes qu'un coup d'œil ?
΄Οχι, το διαβάζω ως το τέλος. Non, je le lis jusqu'à la fin.
Τι έκανα; Qu'est-ce que j'ai fait ?
Ανοίξατε την πόρτα. Vous avez ouvert la porte.
Τι έκανα; Qu'est-ce que j'ai fait ?
΄Εκλεισες την πόρτα. Tu as fermé la porte.

*Χάνω πάντα τα κλειδιά μου.*Je perds toujours mes clefs.
Τι γίνεται πάντα με τα κλειδιά μου; Qu'est-ce qui arrive toujours avec mes clefs ?
Τα χάνετε. Vous les perdez.
Τι κάνω όταν δε βρίσκω τα κλειδιά μου; Qu'est-ce que je fais quand je ne trouve pas mes clefs ?
Τα ψάχνετε. Vous les cherchez.
Ψάχνω τις τσέπες μου. Αλλά δεν τα βρίσκω. Να που έχασα τα κλειδιά μου. Je fouille mes poches. Mais je ne les trouve pas. Voilà que j'ai perdu mes clefs !
Γιατί δε βρίσκω πια τα κλειδιά μου; Pourquoi est-ce que je ne trouve plus mes clefs ?

Γιατί τα έχασες. / Γιατί τα χάσατε. Parce que tu les as perdues. / Parce que vous les avez perdues.
Μια άλλη φορα έχασα και τα γυαλιά μου, αλλά έχω άλλα. Une autre fois j'ai aussi perdu mes lunettes, mais j'en ai d'autres.
Μήπως έχω μόνο αυτά τα γυαλιά; Est-ce que j'ai seulement ces lunettes ?
Όχι, έχεις κι άλλα. Non, tu en as aussi d'autres.
Δεν έχω όμως παρά αυτά τα κλειδιά. Mais je n'ai que ces clefs.
Τι κάνω τώρα; Qu'est-ce que je fais maintenant ?
Ψάχνετε τις τσέπες σας. Vous fouillez dans vos poches.
Τι έκανα πριν; Qu'est-ce que je faisais avant ?
Ψάχνατε / Ψάξατε τις τσέπες σας. Vous fouilliez/ Vous avez fouillé dans vos poches.
Έψαχνες / Έψαξες τις τσέπες σου. Tu fouillais /Tu as fouillé dans tes poches.
Τα βρήκα τα κλειδιά μου; Est-ce que j'ai trouvé mes clefs ? Όχι, δεν τα βρήκατε. Non, vous ne les avez pas trouvées.*Ηταν τα κλειδιά του σπιτιού μου και του αυτοκινήτου μου.* C'étaient les clefs de ma maison et de ma voiture.
Ποια κλειδιά έχασα; Quelles clefs ai-je perdues ?
(Χάσατε / Έχασες) τα κλειδιά του σπιτιού και του αυτοκινήτου σας / σου. Vous avez perdu / Tu as perdu les clefs de votre/ ta voiture.
Ανοίγω την πόρτα του σπιτιού μου με τα κλειδιά μου. J'ouvre la porte de ma maison avec mes clefs.
Τι κάνω με τα κλειδιά μου; Qu'est-ce que je fais avec mes clefs ?
Ανοίγετε την πόρτα του σπιτιού σας. Vous ouvrez la porte de votre maison.
Τώρα όμως δεν μπορώ. Mais maintenant je ne peux pas.
Όταν είναι στο σπίτι η γυναίκα μου μου ανοίγει την πόρτα. Quand elle est à la maison ma femme m'ouvre la porte.
Πότε μου ανοίγει την πόρτα η γυναίκα μου; Quand ma femme m'ouvre-t-elle la porte ?
Όταν είναι στο σπίτι. Quand elle est à la maison.
Ελπίζω πως η γυναίκα μου είναι στο σπίτι ... J'espère que ma femme est à la maison ...

THEME. Δε θυμάμαι πότε μιλήσαμε για πρώτη φορά με την κόρη της Μαρίας. Αυτό το πράσινο βιβλίο με το ωραίο εξώφυλλο είναι ένα μυθιστόρημα του Νίκου Καζαντζάκη. Το όνομά του είναι γραμμένο στο εξώφυλλο. Ο Καζαντζάκης έγραψε τα μυθιστορήματά του πριν από πολύ καιρό. Στον Κώστα δεν αρέσουν τα ποιήματα αλλά μόνο τα αστυνομικά μυθιστορήματα. Δε διαβάζουμε γιατί το φως είναι πάντα σβησμένο σ' αυτή την αίθουσα. Όταν μπήκανε στην αίθουσα σήμερα το πρωί το φως ήταν ήδη αναμμένο. Διάβαζα πολλή ώρα όταν έκλεισα το βιβλίο μου και βγήκα από την αίθουσα. Το προηγούμενο μάθημα άρχισε πριν από δυο ώρες. Βγήκα από το σπίτι μου στις εννιά και μισή το πρωί. Το βράδυ διάβασα μερικές σελίδες από ένα βιβλίο που μου αρέσει. Δεν του έριξα μόνο μια ματιά αλλά δεν το διάβασα ως το τέλος. Ο αφηρημένος καθηγητής ψάχνει τις τσέπες του, γιατί έχασε τα κλειδιά του αυτοκινήτου του.

Leçon [24]

Τι κάνεις όταν σε ρωτάω κάτι; Que fais-tu quand je te pose une question ?
(Όταν με ρωτάς κάτι), σου απαντάω. (Quand tu me demandes quelque-chose) je te réponds.
Μου απαντάς πάντα, όταν σε ρωτάω; Est-ce tu me réponds toujours quand je te pose une question ?
Όχι πάντα. Pas toujours.
Μπορείς πάντα να μου απαντάς, όταν σε ρωτάω; Peux-tu toujours me répondre quand je t'interroge ?

΄Οχι, (δεν μπορώ πάντα να σου απαντάω). Non, (je ne peux pas toujours te répondre).
Τις προηγούμενες φορές, μου απαντούσες, όταν σε ρωτούσα; Les fois précédentes est-ce que tu me répondais quand je te posais des questions ?
΄Οχι πάντα. Pas toujours.
΄Οταν δεν μπορούσες, δε μου απαντούσες.΄Ετσι δεν είναι; Quand tu ne pouvais pas, tu ne me répondais pas. N'est-ce pas ?
Ναι. Oui.
Δηλαδή, όταν δεν μπορούσες να μου απαντήσεις, δε μου απαντούσες. C'est-à-dire que quand tu ne pouvais pas me répondre, tu ne me répondais pas
Τι έκανες όταν δεν μπορούσες να μου απαντήσεις; Que faisais-tu quand tu ne pouvais pas me répondre ?
Δε σας / σου απαντούσα. Je ne vous / te répondais pas.
Πότε δε μου απαντούσες; Quand ne me répondais-tu pas ?
΄Οταν δεν μπορούσα να σας / σου απαντήσω. Quand je ne pouvais pas vous/ te répondre.*Πριν από λίγο, δεν μπόρεσες να μου απαντήσεις.* Tout à l'heure tu n'as pas pu me répondre.
Τι έγινε πριν από λίγο; Que s'est-il passé tout à l'heure ?
Δεν μπόρεσα να σου απαντήσω. Je n'ai pas pu te répondre.
΄Εγινε το ίδιο και σε άλλα παιδιά. La même chose est arrivée aussi à d'autres camarades de la classe.
Τι έγινε δηλαδή; Qu'est-il donc arrivé ?
Δεν μπόρεσαν να σας / σου απαντήσουν. Ils n'ont pas pu vous / te répondre.
Συνήθως τα παιδιά που ξέρουν το μάθημά τους μπορούν να απαντάνε. D'habitude les élèves qui savent leur leçon peuvent répondre (*à chaque fois*).
Τι μπορούν να κάνουν συνήθως τα παιδιά που ξέρουν το μάθημά τους; Que peuvent faire d'habitude les élèves qui savent leur leçon ?
Μπορούν ν'απαντάνε. Ils peuvent répondre.
Εσύ, μπορείς πάντα να απαντάς; Et toi, peux-tu toujours répondre ?
΄Οχι, (δεν μπορώ πάντα). Non,(je ne peux pas toujours).
΄Οταν δεν μπορείς ν'απαντήσεις, σε ξαναρωτάω. Quand tu ne peux pas répondre, je te repose la question.
Πότε σε ξαναρωτάω; Quand est-ce que je te repose la question ?
΄Οταν δεν μπορώ ν'απαντήσω. Quand je ne peux pas répondre.
Δηλαδή σου κάνω για δεύτερη φορά την ίδια ερώτηση. C'est-à-dire que je te pose une deuxième fois la même question.
Τι κάνω, όταν δεν μπορείς ν'απαντήσεις; Qu'est-ce que je fais, quand tu ne peux pas répondre ?
Μου κάνετε για δεύτερη φορά την ίδια ερώτηση. Με ρωτάτε ξανά. Vous me posez la même question une deuxième fois. Vous m'interrogez à nouveau.
Μήπως το κάνουμε αυτό πάντα; Δηλαδή σας ξαναρωτάμε πάντα; Est-ce que nous faisons toujours cela ? C'est-à-dire est-ce que nous vous interrogeons toujours à nouveau ?
΄Οχι. Non.
Πότε λοιπόν το κάνουμε; Alors, quand le faisons-nous ?
΄Οταν δεν μπορούμε ν'απαντήσουμε. Quand nous ne pouvons pas répondre.
Μάλιστα. Γιατί λοιπόν ξαναρωτώ τα παιδιά; Oui (=Parfaitement). Alors pourquoi est-ce que j'interroge à nouveau les élèves de la classe ?
Γιατί δεν μπορούν ν'απαντήσουν. Parce qu'ils ne peuvent pas répondre.
Μερικές φορές σας κάνουμε πολλές ερωτήσεις. Parfois nous vous posons plusieurs (= de nombreuses) questions.
Τι κάνουμε μερικές φορές; Que faisons-nous quelquefois ?
Μας κάνετε πολλές ερωτήσεις. Vous nous posez plusieurs questions.
Τότε κι εσείς μας δίνετε πολλές απαντήσεις. Alors (vous aussi) vous nous donnez plusieurs réponses.
Τι πρέπει να κάνετε όταν σας κάνουμε πολλές ερωτήσεις; Que faut-il que vous fassiez quand nous vous posons plusieurs questions ?

Πρέπει να δίνουμε κι εμείς πολλές απαντήσεις. Il faut que (nous aussi) nous vous donnions plusieurs réponses.

Όταν δεν καταλαβαίνεις όλες τις λέξεις της ερώτησης δεν μπορείς να απαντήσεις. Quand tu ne comprends pas tous les mots de la question, tu ne peux pas répondre.

Πότε δεν μπορείς ν'απαντήσεις; Quand ne peux-tu pas répondre ?

Όταν δεν καταλαβαίνω όλες τις λέξεις της ερώτησης. Quand je ne comprends pas tous les mots de la question.

Αν δεν προφέρετε καλά, δε σας καταλαβαίνουμε καλά. Si vous ne prononcez pas bien, nous ne vous comprenons pas bien.

Γιατί δε σας καταλαβαίνουμε καλά; Pourquoi est-ce que nous ne vous comprenons pas bien ?

Γιατί δεν προφέρουμε καλά. Parce que nous ne prononçons pas bien.

Εμείς δεν καταλαβαίνουμε πάντα όλες τις λέξεις των απαντήσεών σας. Nous, nous ne comprenons pas toujours tous les mots de vos réponses.

Γιατί; Pourquoi ?

Γιατί δεν τις προφέρουμε καλά. Parce que nous ne les prononçons pas bien.

Μήπως προφέρετε καλά όλες τις λέξεις των απαντήσεών σας; Est-ce que (par hasard. Serait-ce que) vous prononcez bien tous les mots de vos réponses ?

Όχι πάντα. Pas toujours.

Δε μου λέτε, μαθαίνετε τακτικά όλες τις λέξεις; Dites-moi, est-ce que vous apprenez régulièrement tous les mots ?

Ναι. Oui.

Δηλαδή, προσπαθείτε να τις μαθαίνετε τακτικά. C'est-à-dire que vous essayez de les apprendre régulièrement.

Τις λέξεις αυτού του μαθήματος, πρέπει να τις μάθετε για την άλλη φορά. Les mots de cette leçon, vous devez les apprendre pour la prochaine fois.

Τι πρέπει να κάνετε για την άλλη φορά; Que devez-vous faire pour la prochaine fois ?

Να μάθουμε τις λέξεις αυτού του μαθήματος. Apprendre les mots de cette leçon.

Και τι πρέπει να κάνετε τακτικά; Et que devez-vous faire régulièrement ?

Να μαθαίνουμε τις λέξεις. Apprendre les mots.

Πόσες λέξεις περίπου ξέρετε τώρα; Combien de mots connaissez-vous à peu près maintenant ?

Δεν ξέρω. Je ne sais pas.

Αν μάθατε καλά τα μαθήματά σας ξέρετε περίπου 300 (=τριακόσιες) *λέξεις.* Si vous avez bien appris vos leçons vous connaissez environ 300 mots.

Πόσες λέξεις πρέπει να ξέρετε τώρα; Combien de mots devez-vous (=probablement) connaître maintenant ?

Τριακόσιες περίπου. Environ trois cents.

Αν ξέρεις διακόσιες λέξεις, ξέρεις περισσότερες από τριακόσιες; Si tu connais deux cents mots, est-ce que tu en sais plus que trois cents ?

Όχι, ξέρω λιγότερες. Non, j'en connais moins.

Τα παιδιά που διαβάζουν τακτικά, απαντάνε πάντα σωστά. Les élèves qui étudient régulièrement répondent toujours juste.

Τι μπορούν να κάνουν πάντα τα παιδιά που διαβάζουν τακτικά; Que peuvent toujours faire les élèves qui travaillent régulièrement ?

Μπορούν πάντα ν'απαντάνε σωστά. Ils peuvent toujours répondre juste.

Δηλαδή μπορούν να δίνουν σωστές απαντήσεις. C'est-à-dire qu'ils peuvent donner des réponses justes.

Τι πρέπει να κάνεις τακτικά, αν θέλεις ν'απαντάς πάντα σωστά; Que dois-tu faire régulièrement si tu veux toujours répondre juste ?

Πρέπει να διαβάζω. Il faut que je travaille (que j'étudie).

Τι γίνεται, όταν δε διαβάζετε τακτικά; Que se passe-t-il lorsque vous ne travaillez pas régulèrement ?

Δεν μπορούμε ν' απαντάμε σωστά. Nous ne pouvons pas répondre (*à chaque fois*) correctement.

Ναι. Ή δεν απαντάτε καθόλου. Oui. Ou bien vous ne répondez pas du tout.
Μπορείς ν'απαντήσεις όταν δεν ξέρεις όλες τις λέξεις της ερώτησης; Est-ce que tu peux répondre quand tu ne connais pas tous les mots de la question ?
Όχι, δεν μπορώ. Non, je ne peux pas.
Όμως, αν ξέρεις αρκετές λέξεις, βγάζεις νόημα. Cependant, si tu connais un certain nombre de mots, tu arrives à comprendre quelque chose.
Τι κάνεις αν ξέρεις αρκετές λέξεις της ερώτησης; Que fais-tu si tu connais un certain nombre de mots de la question ?
Βγάζω νόημα. J'arrive à comprendre quelque chose.
Όταν ξέρεις μια λέξη ξέρεις να την προφέρεις σωστά. Quand on connaît un mot, on sait le prononcer correctement.
Μήπως ξέρεις μια λέξη αν δεν ξέρεις να την προφέρεις σωστά; Est-ce qu'on sait un mot si l'on ne sait pas le prononcer correctement ?
Όχι. Non.
Αυτός που ξέρει μια λέξη ξέρει τι σημαίνει, δηλαδή ξέρει το νόημά της. Celui qui connaît un mot sait ce qu'il signifie, c'est-à-dire qu'il en connaît le sens.
Τι πρέπει να ξέρουμε, για να ξέρουμε τι σημαίνει μια λέξη; Que devons-nous connaître pour savoir ce que signifie un mot ?
Πρέπει να ξέρουμε το νόημά της. Nous devons en connaître le sens.
Τα παιδιά που δε διαβάζουν τακτικά δε θυμούνται τα μαθήματά τους. Les élèves qui ne travaillent pas régulièrement ne se rappellent pas leurs leçons.
Τι γίνεται με τα παιδιά που δε διαβάζουν τακτικά; Qu'arrive-t-il aux élèves qui ne travaillent pas régulièrement ?
Δε θυμούνται τα μαθήματά τους. Ils ne se rappellent pas leurs leçons.
Λοιπόν, τι πρέπει να κάνετε αν θέλετε να θυμάστε πάντα τα μαθήματά σας; Alors que faut-il que vous fassiez si vous voulez vous rappeler toujours vos leçons ?
Πρέπει να διαβάζουμε τακτικά. Il nous faut travailler régulièrement.
Γιατί πρέπει να διαβάζετε τακτικά; Pourquoi devez-vous travailler régulièrement ?
Για να θυμόμαστε πάντα τα μαθήματά μας. Pour nous rappeler toujours nos cours.
Όταν σε ρωτήσω σε λίγο, τι πρέπει να κάνεις; Quand je vais t'interroger tout à l'heure, que faut-il que tu fasses ?
(Πρέπει) ν'απαντήσω. Il faut que je réponde (*à ce moment précis*).
Αν δε μπορείς όμως, τι πρέπει να κάνεις τουλάχιστον; Cependant, si tu ne peux pas, que dois-tu faire au moins ?
Πρέπει τουλάχιστον να προσπαθήσω ν'απαντήσω. Il faut au moins que j'essaie de répondre.
Σας κάνουμε πολλές φορές την ίδια ερώτηση για να την καταλάβετε. Nous vous posons plusieurs fois la même question pour que vous la compreniez.
Γιατί σας κάνουμε πολλές φορές την ίδια ερώτηση; Pourquoi est-ce que nous vous posons plusieurs fois la même question ?
Για να την καταλάβουμε. Pour que nous la comprenions.
Μπορείς πάντα ν'απαντάς σωστά; Peux-tu toujours répondre correctement ?
Όχι πάντα. Pas toujours.
Βέβαια δεν μπορείς ν'απαντάς πάντα σωστά. Bien sûr, tu ne peux pas toujours répondre correctement.
Πρέπει όμως να προσπαθείς. Σύμφωνοι; Tu dois cependant (*toujours*) essayer. D'accord ?
Σύμφωνοι. D'accord.

ΤΗΕΜΕ. Πρέπει να σηκώνομαι τη Δευτέρα στις εφτά το πρωί. Τα παιδιά πρέπει να διαβάζουν τακτικά το βράδυ στο σπίτι τους. Πρέπει να απαντήσω στο γράμμα των Ελλήνων φίλων μου. Όταν σας γράφουν πρέπει πάντα να απαντάτε. Τα παιδιά δεν μπορούν να απαντήσουν σ' αυτή την ερώτηση, γιατί δεν ξέρουν το νόημα όλων των λέξεων. Υπάρχουν πολλές λέξεις στις ερωτήσεις και λιγότερες λέξεις στις απαντήσεις. Όταν μου μιλάνε στα αγγλικά, βγάζω νόημα. Ξέρατε λιγότερες λέξεις στην αρχή των μαθημάτων, τώρα ξέρετε περίπου διακόσιες. Οι φοιτητές που κοιμούνται νωρίς το βράδυ, μπορούν να ξυπνούν νωρίς το πρωί. Αν με ρωτήσεις πώς ονομάζεται ο πατέρας του Κώστα, δεν μπορώ καθόλου να σου απαντήσω. Όταν μου ζητάς ένα μολύβι προσπαθώ πάντα να σου το δίνω. Πρέπει να μάθετε αυτές τις λέξεις για την άλλη φορά. Αν δεν απαντήσεις σ' αυτή την ερώτηση, πρέπει να σε ξαναρωτήσω.

Leçon [**25**]

Ο Νίκος Καζαντζάκης έγραψε πολλά βιβλία. Είναι συγγραφέας. Nikos Kazantzakis a écrit beaucoup de livres. C'est un écrivain.
Τι είναι ο Νίκος Καζαντζάκης; Qu'est Nikos Kazantzakis ?
Συγγραφέας. Écrivain.
Είναι Γάλλος συγγραφέας; Est-ce que c'est un écrivain français ?
Όχι, είναι Έλληνας συγγραφέας. Non, c'est un écrivain grec.
Ο Στρατής Τσίρκας και ο Οδυσσέας Ελύτης είναι επίσης Έλληνες συγγραφείς. Stratis Tsirkas et Odysseas Elytis sont également des écrivains grecs.
Τι είναι ο Τσίρκας και ο Ελύτης; Que sont Tsirkas et Elytis ?
Έλληνες συγγραφείς. Des écrivains grecs.
Οι συγγραφείς που γράφουν μυθιστορήματα είναι μυθιστοριογράφοι. Les écrivains qui écrivent des romans sont des romanciers.
Πώς ονομάζονται οι συγγραφείς μυθιστορημάτων; Comment s'appellent les auteurs de romans ?
Μυθιστοριογράφοι. Des romanciers.
Είναι μυθιστοριογράφος ο Ελύτης; Est-ce qu'Elytis est un romancier ?
Όχι. Non.
Τι είναι; Qu'est-ce qu'il est ?
Ποιητής. C'est un poète.
Τι είναι ο Σεφέρης και ο Ελύτης; Que sont Séféris et Elytis ?
Συγγραφείς. / Ποιητές. Des écrivains. / Des poètes.
Είναι ποιητές ο Σαμαράκης και ο Τσίρκας; Est-ce que Samarakis et Tsirkas sont des poètes ?
Όχι. Non.
Τι είναι λοιπόν; Que sont-ils donc ?
Μυθιστοριογράφοι. Des romanciers.
Τι έργα γράφουν οι μυθιστοριογράφοι; Quelles sortes d'ouvrages écrivent les romanciers ?
Μυθιστορήματα. Des romans.
Ποιανού είναι το μυθιστόρημα "Ο Χριστός ξαναστανρώνεται"; De qui est le roman *Le Christ recrucifié*;
Του Νίκου Καζαντζάκη. De Nikos Kazantzakis.
Ξέρετε έργα άλλων Ελλήνων συγγραφέων; Connaissez-vous des œuvres d'autres écrivains grecs ?
Ναι, μερικά. Oui quelques-unes.
Είναι ζωγράφοι ο Τσίρκας και ο Σεφέρης; Est-ce que Tsirkas et Séféris sont des peintres ?
Όχι, είναι συγγραφείς. Non, ce sont des écrivains.
Είναι συγγραφείς ο Μίκης Θεοδωράκης και ο Γιάννης Ξενάκης; Est-ce que Mikis Théodorakis et Iannis Xénakis sont des écrivains ?
Όχι, είναι μουσικοί. Non, ce sont des musiciens.

Τι ήτανε η Μελίνα Μερκούρη; Qu'était Mélina Mercouri ?
Ήταν ηθοποιός, τραγουδίστρια και πολιτικός. Elle était actrice, chanteuse et femme politique.
Ήταν Πρωθυπουργός η Μελίνα Μερκούρη; Est-ce que Mélina Mercouri était Premier ministre ?
Όχι, ήταν Υπουργός Πολιτισμού. Non, elle était Ministre de la Culture.
Ποιος είναι Πρωθυπουργός τώρα στην Ελλάδα; Qui est maintenant Premier ministre en Grèce ?
Ο Ανδρέας Παπανδρέου. Andréas Papandréou.
Ένας πολιτικός ασχολείται με την πολιτική. Un homme politique s'occupe de politique.
Τι δουλειά κάνει ένας πολιτικός; Quel travail fait un homme politique ?
Ασχολείται με την πολιτική. Il s'occupe de politique.
Με τι ασχολείται ένας ζωγράφος; De quoi s'occupe un peintre ?
Με τη ζωγραφική. De peinture.
Ένας μουσικός συνθέτει ή παίζει μουσική. Un musicien compose ou joue de la musique.
Τι δουλειά κάνει κάποιος που είναι μουσικός; Quel travail fait quelqu'un qui est musicien ?
Συνθέτει ή παίζει μουσική. Il compose ou joue de la musique.
Τι δουλειά κάνει ένας συνθέτης; Quel travail fait un compositeur ?
Συνθέτει μουσική. Il compose de la musique.
Παίζει και κάποιο όργανο; Est-ce qu'il joue aussi d'un instrument ?
Ναι, μπορεί. Oui, c'est possible.
Σας αρέσει η μουσική; Est-ce que vous aimez la musique ?
Ναι. Oui.
Παίζετε και κάποιο όργανο; Est-ce que vous jouez d'un instrument ?
Όχι. Non.
Δηλαδή, σας αρέσει να ακούτε μουσική. C'est-à-dire que vous aimez écouter de la musique.
Τι σας αρέσει, δηλαδή; Qu'aimez-vous donc ?
Να ακούω μουσική. Ecouter de la musique.
Ξέρετε ονόματα Ελλήνων συνθετών; Est-ce que vous connaissez des noms de compositeurs grecs ?
Ναι, ξέρω τα ονόματα του Θεοδωράκη και του Ξενάκη. Oui, je connais les noms de Théodorakis et de Xénakis.
Ο Θεοδωράκης μελοποίησε ποιήματα του Σεφέρη. Théodorakis a mis en musique des poèmes de Séféris.
Ποιανού ποιήματα μελοποίησε ο Θεοδωράκης; De quel auteur Théodorakis a-t-il mis en musique des poèmes ?
Του Σεφέρη. De Séféris.
Γιατί τα μελοποίησε; Pourquoi les a-t-il mis en musique ?
Γιατί του άρεσαν. Parce qu'ils lui plaisaient.
Στο Θεοδωράκη άρεσαν και ποιήματα του Γιάννη Ρίτσου. Τι έκανε; Théodorakis a aussi aimé des poèmes de Yannis Ritsos; Qu'a-t-il fait ?
Τα μελοποίησε (κι αυτά). Il les a mis en musique (ceux-là aussi).
Μήπως όλοι οι μουσικοί συνθέτουν μουσική; Est-ce que tous les musiciens composent de la musique ?
Όχι, πολλοί παίζουν κάποιο όργανο ή τραγουδούν μόνο. Non, beaucoup jouent d'un instrument ou chantent seulement.
Μήπως η Μελίνα Μερκούρη έπαιζε βιολί; Est-ce que (par hasard) Mélina Mercouri jouait du violon ?
Όχι, τραγουδούσε μόνο. Non, elle chantait seulement.
Εσύ, παίζεις κάποιο όργανο; Et toi, est-ce que tu joues d'un instrument ?
Όχι, δεν έπαιξα ποτέ. / Ναι, λίγο πιάνο. / κιθάρα. Non, je n'ai jamais joué. / Oui, un peu de piano. / de la guitare.
Α, ξέρεις να παίζεις κιθάρα. Μπράβο σου ! Ah, tu sais jouer de la guitare. Bravo!

Corrigé [25]

Εκτός από τη Μελίνα Μερκούρη, γνωρίζεις κι άλλες Ελληνίδες ηθοποιούς; En dehors de Mélina Mercouri, est-ce que tu connais d'autres actrices grecques ?
Ναι, γνωρίζω και την Ειρήνη Παπά. Oui, je connais aussi Irène Papas.
Στο τμήμα μας έχουμε δυο γραμματείς. Nous avons deux secrétaires dans notre section.
Πού δουλεύουν οι γραμματείς μας; Où travaillent nos secrétaires ?
Στη γραμματεία. Au secrétariat.
Οι δυο γραμματείς μας είναι κοπέλες. Nos deux secrétaires sont des jeunes filles.
Είναι άντρες οι γραμματείς μας; Est-ce que nos secrétaires sont des hommes ?
Όχι, είναι γυναίκες. Non, ce sont des femmes.
Τι είναι αυτές οι δυο κοπέλες; Que sont ces deux jeunes filles ?
Γραμματείς. Elles sont secrétaires.
Οι γραμματείς μας ασχολούνται με τις εγγραφές των φοιτητών. Nos secrétaires s'occupent des inscriptions des étudiants.
Με τι ασχολούνται οι γραμματείς μας; De quoi s'occupent nos secrétaires ?
Με τις εγγραφές των φοιτητών. Des inscriptions des étudiants.
Δεν ασχολούνται και με τις εγγραφές των φοιτητριών; Est-ce qu'elles ne s'occupent pas aussi des inscriptions des étudiantes ?
Ναι, (ασχολούνται και με τις εγγραφές των φοιτητριών). Oui, elles s'occupent aussi des inscriptions des étudiantes.
Μπορείς να μου πεις τι είναι η δουλειά των γραμματέων μας; Peux-tu me dire quel est le travail de nos secrétaires ?
Ναι. Ασχολούνται με τις εγγραφές των φοιτητών. Oui. Elles s'occupent des inscriptions des étudiants.
Μπορείτε να μου πείτε τι δουλειά κάνει ένας μουσικός; Pouvez-vous me dire quel travail fait un musicien ?
Ναι. Συνθέτει ή παίζει μουσική. Oui. Il compose ou joue de la musique.
Σου αρέσει η λογοτεχνία; Aimes-tu la littérature ?
Ναι.Oui.
Διαβάζεις βιβλία και αυτό σου αρέσει. Tu lis des livres et tu aimes ça.
Τι σου αρέσει δηλαδή; Alors, qu'est-ce que tu aimes ?
Να διαβάζω βιβλία. Lire des livres.
Ακούς μουσική και σου αρέσει. Έτσι δεν είναι; Τι σου αρέσει δηλαδή; Tu écoutes de la musique et tu aimes ça ? N'est-ce pas ? C'est-à-dire, qu'est-ce que tu aimes ?
Ν' ακούω μουσική. Ecouter de la musique.
Τι αρέσει στο συγγραφέα; Et l'écrivain, qu'est-ce qu'il aime ?
Να γράφει βιβλία. Ecrire des livres.
Όταν είναι μαζί πολλοί Έλληνες, τους αρέσει να λένε τραγούδια. Quand plusieurs Grecs sont ensemble, ils aiment chanter des chansons.
Εμένα μου αρέσει να τους ακούω. Moi, j'aime les entendre.
Τι μου αρέσει δηλαδή; Alors, qu'est-ce que j'aime ?
Να ακούτε Έλληνες να λένε τραγούδια / να τραγουδάνε. Entendre des Grecs chanter des chansons. / chanter.
Καταλαβαίνετε όλες τις λέξεις των ελληνικών τραγουδιών; Comprenez-vous tous les mots des chansons grecques ?
Όχι. Non.
Βγάζετε νόημα τουλάχιστον; Au moins, est-ce que vous y comprenez quelque chose ?
Όχι πάντα. Pas toujours.

ΤΗΕΜΕ. Γνωρίζουμε τουλάχιστον τέσσερις Έλληνες συγγραφείς, τον Διονύσιο Σολωμό, τον Στρατή Τσίρκα, τον Οδυσσέα Ελύτη και τον Νίκο Καζαντζάκη. Δεν έγραφαν όλοι μυθιστορήματα. Διαβάσατε πολλά έργα Ελλήνων ποιητών και μυθιστοριογράφων; Σας αρέσει να ακούτε τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη και άλλων Ελλήνων συνθετών; Ξέρετε τα ονόματα του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Πολιτισμού; Μπορείς να μου πεις με τι ασχολούνται οι ζωγράφοι; Ποιοι συνθέτες μελοποίησαν ποιήματα Γάλλων ποιητών; Παίζετε κάποιο όργανο; Ο Νίκος Καζαντζάκης δεν έπαιξε ποτέ κιθάρα. Η Μελίνα Μερκούρη ήταν Ελληνίδα ηθοποιός. Οι γραμματείς του τμήματός μας δεν ξέρουν να παίζουν μουσική, αλλά τους αρέσει να ακούνε Έλληνες να λένε τραγούδια.

Leçon [**26**]

Όταν μου ζητάει κάποιος το μολύβι μου, του το δανείζω. Quand quelqu'un me demande mon crayon, je le lui prête.
Τι κάνω, όταν μου ζητάει κάποιος το μολύβι μου; Qu'est-ce que je fais quand quelqu'un me demande mon crayon ?
Του το δανείζετε / δανείζεις. Vous le lui prêtez./ Tu le lui prêtes.
Αν μου το ζητήσεις, θα σου το δανείσω. Si tu me le demandes, je te le prêterai.
Τι θα κάνω αν μου ζητήσεις το μολύβι μου; Que ferai-je, si tu me demandes mon crayon ?
Θα μου το δανείσετε. Vous me le prêterez.
Όταν χρειάζομαι τα πράματά μου, δεν μπορώ να τα δανείσω. Quand j'ai besoin de mes affaires, je ne peux pas les prêter.
Πότε δεν μπορώ να δανείσω τα πράματά μου; Quand est-ce que je ne peux pas prêter mes affaires ?
Όταν τα χρειάζεστε / χρειάζεσαι. Quand vous en avez besoin./ tu en as besoin. *Υπάρχουν πράγματα, όπως τα αυτοκίνητα και οι υπολογιστές, που δεν τα δανείζουμε συνήθως.* Il y a des choses, comme les automobiles et les ordinateurs que l'on ne prête pas d'habiture.
Ποια πράγματα δε δανείζουμε συνήθως; Quelles sont les choses que l'on ne prête pas d'habitude ?
Πράγματα όπως τα αυτοκίνητα και οι υπολογιστές. Des choses comme les voitures et les ordinateurs.
Άλλα πράγματα, σαν τα μολύβια, τους μαρκαδόρους και τα βιβλία μας, τα δανείζουμε συνήθως. Il y a d'autres choses, comme ses crayons, ses marqueurs et ses livres que l'on prête d'habitude.
Τι πράγματα δανείζουμε συνήθως; Quelles sont les choses que l'on prête d'habitude ?
Πράγματα όπως τα μολύβια, οι μαρκαδόροι και τα βιβλία. Des choses comme les crayons, les marqueurs et les livres.
Εγώ δε δανείζω το αυτοκίνητό μου και τον υπολογιστή μου, γιατί μπορεί να μου τα χαλάσουν. Moi, je ne prête pas ma voiture et mon ordinateur, parce qu'il se peut qu'on me les détraque.
Γιατί δε δανείζω τέτοια πράγματα; Pourquoi est-ce que je ne prête pas ce genre de choses (*litt.* "de telles choses") ?
Γιατί μπορεί να σας τα χαλάσουν. Parce qu'il se peut qu'on vous les détraque.*Πριν απο λίγο δάνεισα τον υπολογιστή μου στο γιο μου.* Il y a peu j'ai prêté mon ordinateur à mon fils.
Τι έκανα πριν απο λίγο; Qu'ai-je fait il y a peu ?
Δανείσατε τον υπολογιστή σας στο γιο σας. Vous avez prêté votre ordinateur à votre fils.
Τι τον έκανα τον υπολογιστή μου; Qu'ai-je fait de mon ordinateur ?
Τον δανείσατε στο γιο σας. Vous l'avez prêté à votre fils.
Πρέπει να ξέρετε ότι ο γιος μου είναι δεκατεσσάρων χρονών. Il faut que vous sachiez que mon fils a quatorze ans.
Πόσων χρονών είναι ο γιος μου; Quel âge a mon fils ?

Corrigé [26]

Δεκατεσσάρων χρονών. Quatorze ans.
Είναι μεγάλος ή μικρός ο γιος μου; Est-ce que mon fils est grand ou petit ?
Είναι μικρός. Il est petit (= il n'est pas vieux).
Έχω και άλλο γιο 12 χρονών. J'ai aussi un autre fils de douze ans.
Ποιος είναι μεγαλύτερος; Lequel est le plus âgé ?
Αυτός που είναι 14 χρονών. Celui qui a quatorze ans.
Είναι αγόρια ή κορίτσια τα παιδιά μου; Est-ce que mes enfants sont des garçons ou des filles ?
Είναι αγόρια. Ce sont des garçons.
Ποιο είναι το μικρότερο από τα δυο παιδιά μου; Quel est le moins âgé de mes deux enfants ?
Αυτό που είναι 12 χρονών. Celui qui a douze ans
Δεν πρέπει να δανείζουμε υπολογιστή σε παιδί 14 χρονών. Il ne faut pas que nous prêtions un ordinateur à un enfant de 14 ans.
Τι δεν πρέπει να κάνουμε; Qu'est-ce qu'il ne faut pas que nous fassions ?
Να δανείζουμε υπολογιστή σε παιδί 14 χρονών. Prêter un ordinateur à un enfant de 14 ans.
Γιατί; Pourquoi ?
Γιατί μπορεί να μας τον χαλάσει. Parce qu'il peut nous le détraquer.
Κι έτσι έγινε. Τι έγινε δηλαδή; Et c'est ce qui s'est passé (*litt.* et c'est arrivé ainsi). Qu'est-il donc arrivé ?
Ο γιος σας σας χάλασε τον υπολογιστή σας. Votre fils vous a détraqué votre ordinateur.
Τι θα γίνει, αν του τον ξαναδώσω; Qu'arrivera-t-il si je le lui donne à nouveau ?
Θα σας τον ξαναχαλάσει. Il vous le détraquera à nouveau.
Δεν πρέπει να δανείζουμε το αυτοκίνητό μας σε οποιονδήποτε. Il ne faut pas prêter (*litt.* que nous prêtions) sa voiture à n'importe qui.
Μπορούμε να δανείζουμε το αυτοκίνητό μας σ' οποιονδήποτε; Est-ce que nous pouvons prêter notre voiture à n'importe qui ?
Όχι. Non.
Δηλαδή, τι δεν πρέπει να κάνουμε; C'est-à-dire, qu'est-ce qu'il ne faut pas faire ?
Να δανείζουμε το αυτοκίνητό μας σ' οποιονδήποτε. Prêter sa voiture à n'importe qui.
Μπορώ να δανείσω το αυτοκίνητό μου στα παιδιά μου; Est-ce que je peux prêter ma voiture à mes enfants ?
Όχι. Non.
Ναι, γιατί είναι πολύ μικρά. Oui. C'est parce qu'ils sont trop petits.
Αν σου ζητήσω το τετράδιό σου, θα μου το δώσεις; Si je te demande ton cahier, est-ce que tu me le donneras ?
Ναι. Oui.
Τι θα κάνεις δηλαδή; C'est-à-dire, que feras-tu ?
Θα σας δώσω το τετράδιό μου. Je vous donnerai mon cahier.
Αν σε ρωτήσω τι ώρα είναι, τι θα απαντήσεις; Si je te demande quelle heure il est, que répondras-tu ?
Θα απαντήσω: "Είναι έξι και μισή" Je répondrai : "Il est six heures et demie."*Όταν δεν έχουμε κάτι που μας είναι απαραίτητο, το χρειαζόμαστε.* Quand nous n'avons pas quelque chose qui nous est indispensable, nous en avons besoin.
Τι γίνεται όταν δεν έχουμε κάτι που μας είναι απαραίτητο; Que se passe-t-il quand nous n'avons pas quelque chose qui nous est indispensable ?
Το χρειαζόμαστε. Nous en avons besoin.
Πότε χρειαζόμαστε κάτι; Quand avons-nous besoin de quelque chose ?
Όταν αυτό μας είναι απαραίτητο. Quand cela nous est indispensable.
Μήπως χρειαζόμαστε κάτι όταν δε μας είναι απαραίτητο; Avons-nous besoin d'une chose quand elle ne nous est pas indispensable ?
Όχι, τότε δεν το χρειαζόμαστε. Non, alors nous n'en avons pas besoin.

Όταν γράφουμε, χρησιμοποιούμε ένα μολύβι, ένα στιλό ή ένα μαρκαδόρο. Quand nous écrivons, nous utilisons un crayon, un stylo ou un marqueur.
Τι χρησιμοποιούμε όταν γράφουμε στον πίνακα; Qu'utilisons-nous quand nous écrivons au tableau ?
Ένα μαρκαδόρο. Un marqueur.
Για τι πράγμα χρησιμοποιούμε ένα μαρκαδόρο; Pour quoi utilisons-nous un marqueur ?
Για να γράψουμε στον πίνακα. Pour écrire au tableau.
Τι χρησιμοποιείς για να γράψεις στο τετράδιό σου; Qu'utilises-tu pour écrire dans ton cahier ?
Το στιλό μου ή το μολύβι μου. Mon stylo ou mon crayon.
Τι θα χρησιμοποιήσεις για να γράψεις στο μαυροπίνακα; Qu'utiliseras-tu pour écrire au tableau noir ?
Ένα κομμάτι κιμωλία. Un morceau de craie.
Αν δεν έχουμε το μολύβι μας το δανειζόμαστε από το διπλανό μας. Si nous n'avons pas notre crayon, nous l'empruntons à notre voisin.
Τι κάνουμε αν δεν έχουμε το μολύβι μας; Que faisons-nous si nous n'avons pas notre crayon ?
Το δανειζόμαστε από το διπλανό μας. Nous l'empruntons à notre voisin.
Εσύ, τι κάνεις αν δεν έχεις το μολύβι σου; Et toi, que fais-tu si tu n'as pas ton crayon ?
Το δανείζομαι από το διπλανό μου. Je l'emprunte à mon voisin.
Ναι, το δανείζεσαι, γιατί το χρειάζεσαι. Oui, tu l'empruntes, parce que tu en as besoin.
Γιατί δανείζεσαι ένα μολύβι; Pourquoi empruntes-tu un crayon ?
Γιατί το χρειάζομαι. Parce que j'en ai besoin.
Για τι πράγμα χρησιμοποιείς μολύβι; Pour quoi (faire) utilises-tu un crayon ?
Για το γράψιμο / για να γράφω. Pour écrire (*litt.* pour l'écriture).
Και τα βιβλία γιατί τα χρειάζεσαι; Et les livres pourquoi en as-tu besoin ?
Για να διαβάζω. Pour lire.
Αν σου ζητήσω κάποιο βιβλίο, θα μου το δανείσεις; Si je te demande un livre, est-ce que tu me le prêteras ?
Ναι. Oui.
Εγώ, όταν δανείζομαι βιβλία, τα διαβάζω γρήγορα και τα δίνω πίσω. Moi, quand j'emprunte des livres, je les lis vite et je les rends.
Εσύ, κάνεις το ίδιο; Et toi, est-ce que tu fais la même chose ?
Ναι. Oui.
Τι κάνεις δηλαδή; Alors, que fais-tu ?
Διαβάζω τα βιβλία γρήγορα, και τα δίνω πίσω. Je lis les livres rapidement et je les rends.
Χρειάζεσαι πολύ καιρό για να διαβάσεις ένα βιβλίο; As-tu besoin de beaucoup de temps pour lire un livre ?.
Εξαρτάται. Ça dépend.
Ναι, πρέπει να έχεις καιρό για διάβασμα και το βιβλίο να μην είναι πολύ χοντρό. Oui, il faut que tu aies du temps pour lire et que le livre ne soit pas trop gros.
Τι χρειάζεται για να διαβάσεις ένα βιβλίο γρήγορα; Que faut-il pour que tu lises un livre vite ?
Να έχω καιρό και να μην είναι πολύ χοντρό το βιβλίο. Que j'aie du temps et que le livre ne soit pas trop gros.
Εγώ, δεν μπορώ να διαβάσω τώρα ένα βιβλίο πεντακοσίων σελίδων. Moi, je ne peux pas lire maintenant un livre de cinq cents pages.
Εσύ μπορείς; Et toi, est-ce que tu peux ?
Όχι, δεν μπορώ. Non, je ne le peux pas.
Γιατί δεν μπορείς; Pourquoi est-ce que tu ne peux pas ?
Γιατί δεν έχω καιρό για διάβασμα. Parce que je n'ai pas de temps pour lire.

Όταν διάβασα το μυθιστόρημα "Ο Χριστός ξαναστανρώνεται", το βρήκα ενδιαφέρον. Quand j'ai lu le roman, *Le Christ recrucifié*, je l'ai trouvé intéressant.
Πώς το βρήκα αυτό το μυθιστόρημα; Comment ai-je trouvé ce roman ?
Ενδιαφέρον. Intéressant.
Εσύ, πώς τα βρίσκεις τα βιβλία του Καζαντζάκη; Et toi, comment les trouves-tu les livres de Kazantzakis ?
Ενδιαφέροντα. Intéressants.
Ναι, γιατί αυτός ο συγγραφέας μας λέει ενδιαφέρουσες ιστορίες. Oui, parce que cet écrivain nous raconte des histoires intéressantes.
Τι είναι οι ιστορίες του Καζαντζάκη; Que sont les histoires de Kazantzakis ?
Ενδιαφέρουσες. Intéressantes.
Γι' αυτό διαβάζουμε αυτά τα βιβλία ως το τέλος. C'est pour ça que nous lisons ces livres jusqu'au bout.
Γιατί διαβάζουμε αυτά τα βιβλία ως το τέλος; Pourquoi lisons-nous ces livres jusqu'au bout ?
Γιατί είναι ενδιαφέροντα. Parce qu'ils sont intéressants.
Ποιανού είναι το μυθιστόρημα "Ο Χριστός ξαναστανρώνεται"; De qui est le roman, *Le Christ recrucifié* ?
Του Νίκου Καζαντζάκη. De Nikos Kazantzakis.
Το καλοκαίρι έχω περισσότερο καιρό για διάβασμα. En été, j'ai plus de temps pour lire.
Τότε διαβάζω πολλά μυθιστορήματα, αν τα βρω ενδιαφέροντα. Alors je lis beaucoup de romans si je les trouve intéressants.
Γιατί διαβάζω πολλά μυθιστορήματα το καλοκαίρι; Pourquoi est-ce que je lis beaucoup de romans en été ?
Γιατί έχετε περισσότερο καιρό για διάβασμα. Parce que vous avez plus de temps pour lire.
Μήπως διαβάζω οποιαδήποτε μυθιστορήματα; Est-ce que (par hasard) je lis n'importe quels romans ?
Όχι. Non.
Τι μυθιστορήματα διαβάζω το καλοκαίρι; Quelle sorte de romans je lis l'été ?
(Διαβάζετε) εκείνα που βρίσκετε ενδιαφέροντα. (Vous lisez) ceux que vous trouvez intéressants.
Το τελευταίο μυθιστόρημα της Ζυράννας Ζατέλη φαίνεται ενδιαφέρον, είναι όμως πολύ χοντρό. Le dernier roman de Zyranna Zateli paraît intéressant, mais il est bien gros !
Πότε θα το διαβάσω; Quand est-ce que je le lirai ?
Το καλοκαίρι. Cet été.
Μήπως λέω να το διαβάσω τώρα; Est-ce que j'ai l'intention de le lire maintenant ?
Όχι. Non.
Γιατί; Pourquoi ?
Γιατί είναι πολύ χοντρό. Parce qu'il est trop gros.
Ξέρετε πόσων σελίδων είναι αυτό το βιβλίο; Vous savez combien de pages a ce livre (*litt.* "de combien de pages") ?
Όχι Non.
667.
Πόσων σελίδων είναι αυτό το βιβλίο; Combien de pages a ce livre ?
Εξακοσίων εξήντα εφτά. Six cent soixante-sept.
Καταλαβαίνετε τώρα γιατί λέω να το διαβάσω το καλοκαίρι. Vous comprenez maintenant pourquoi j'ai l'intention de le lire cet été.
Ας μιλήσουμε τώρα για τους Έλληνες φίλους μας. Parlons maintenant de nos amis grecs.
Σε ποιον απ' αυτούς αρέσει το διάβασμα; Lequel d'entre eux aime la lecture ?
Στη Μαρία. Maria.
Της αρέσει να διαβάζει και χοντρά βιβλία. Elle aime lire même de gros livres.
Τι της αρέσει δηλαδή; Qu'est-ce qu'elle aime donc ?

Να διαβάζει και χοντρά βιβλία. Lire aussi de gros livres.
Τα παιδιά της δε διαβάζουν καθόλου βιβλία; Est-ce que ses enfants ne lisent pas du tout de livres ?
Όχι, διαβάζουν μερικά βιβλία. Si, ils lisent quelques livres.
Τι βιβλία διαβάζουν; Quel genre de livres lisent-ils ?
Κυρίως, κόμικς ... Principalement des bandes dessinées.

THÈME. Αν ο Ανδρέας μου ζητήσει το αυτοκίνητό μου, δε θα του το δανείσω, γιατί είναι πολύ μικρός και μπορεί να μου το χαλάσει. Δε θα διαβάσω αυτό το βιβλίο· το βρίσκω ενδιαφέρον, αλλά είναι πολύ χοντρό. Είναι διακοσίων σελίδων. Για να γράψει τα βιβλία του ο μυθιστοριογράφος δε χρειάζεται έναν υπολογιστή, αλλά μόνο ένα μολύβι κι ένα τετράδιο. Πριν από λίγο συγγραφείς σαν τον Νίκο Καζαντζάκη έγραφαν μόνο μ'ένα στυλό. Τώρα το μικρότερό μου παιδί, που είναι δεκατριών χρονών, χρησιμοποιεί έναν υπολογιστή. Δεν τον χρειάζεται όμως, δεν του είναι απαραίτητος. Δε μου λες, τον χάλασε ποτέ; Στο σπίτι ανθρώπων που δε γνωρίζω, όταν είμαι κουρασμένος, δεν κάθομαι σε οποιαδήποτε πολυθρόνα. Όταν η Ειρήνη χρειάζεται μολύβια, τα δανείζεται από τη διπλανή της. Μετα, θα της τα δώσει πίσω. Τώρα, η Μαρία, που εργάζεται συνέχεια, δεν μπορεί να διαβάσει βιβλία τετρακοσίων σελίδων. Το βράδι λέει στα παιδιά της ενδιαφέρουσες ιστορίες. Το καλοκαίρι όμως θα έχει περισσότερο καιρό για διάβασμα και θα διαβάσει όλα αυτά τα ενδιαφέροντα βιβλία.

<Révision générale>

Ποιος είναι αυτός;—Αυτός είναι ο Κώστας. Qui est celui-ci ? —C'est Costas.
Τι είναι ο Κώστας; —Είναι άντρας. / Ο άντρας της Μαρίας. / Ο πατέρας του Ανδρέα και της Ειρήνης. Qu'est Costas ? — C'est un homme. / Le mari de Maria. / Le père d'Andréas et d'Irini.
Τι είναι ο Ανδρέας και η Ειρήνη;— Τα παιδιά του Κώστα και της Μαρίας. Que sont Andréas et Irini ? Les enfants de Costas et de Maria.
Ποιος είναι ο πατέρας του Αντρέα; —Ο Κώστας. Qui est le père d'Andréas ? —Costas.
Πώς τη λένε τη μητέρα του Ανδρέα; —Μαρία. Comment s'appelle la mère d'Andréas ? — Maria.
Πώς ονομάζεται ο γιος του Κώστα; —Ανδρέας. Comment se nomme le fils de Costas ? — Andréas.
Τον πατέρα του, πώς τον λένε; —Κώστα. Et son père, comment s'appelle-t-il ? — Costas.
Πόσους ορόφους έχει το σπίτι των φίλων μας; —Έναν. Combien d'étages a la maison de nos amis ? —Un.
Ο Ανδρέας είναι αδελφός της Ειρήνης. Τι είναι η Ειρήνη; — Αδελφή του Ανδρέα. Andréas est le frère d'Irini. Qu'est Irini ? — La sœur d'Andréas.
Πού βρίσκονται τα παιδιά του Κώστα; —Κοντά στον πατέρα και τη μητέρα τους. Où se trouvent les enfants de Costas ? — Près de leur père et de leur mère.
Τι είναι τα "Κώστας" και "Μαρία"; —Τα ονόματα του πατέρα και της μητέρας των παιδιών. Qu'est-ce que c'est "Costas" et "Maria" ? —Les noms du père et de la mère des enfants.
Πού πάνε ο Ανδρέας και η Ειρήνη το πρωί; —Στο σχολείο. Où vont Andréas et Irini le matin ? — A l'école.
Και η Μαρία; —Η Μαρία πάει τα παιδιά στο σχολείο και μετά πάει στη δουλειά. Et Maria ? —Maria amène ses enfants à l'école et ensuite elle va au travail.
Τα παιδιά κάθονται ή σηκώνονται; —Ούτε κάθονται ούτε σηκώνονται, είναι όρθια. Les enfants s'assoient-ils ou se lèvent-ils ? — Ils ne s'assoient pas et ne se lèvent pas, ils sont debout.
Τι έκαναν τα παιδιά όταν ο καθηγητής τους μιλούσε; —Άκουγαν. Que faisaient les enfants quand le professeur leur parlait ? — Ils écoutaient.

Corrigé Révision

Εσείς είστε όρθιοι; —Όχι, είμαστε καθισμένοι. Et vous, êtes-vous debout ? — Non, nous sommes assis.

(On efface le tableau où l'on avait dessiné les membres de la famille de Costas) *Τι έκανα;* —Εσβησες τον πίνακα. Qu'est-ce que j'ai fait ? —Tu as effacé le tableau.

Είναι τώρα κανείς στον πίνακα; —Όχι, δεν είναι κανείς. Y a-t-il quelqu'un maintenant sur le tableau ? — Non, il n'y a personne.

Πριν από λίγο ποιοι ήταν στον πίνακα; —Η οικογένεια των φίλων μας. Qu'y avait-il tout à l'heure sur le tableau ? — La famille de nos amis.

Όταν μπήκαμε στην τάξη το φως ήταν σβησμένο. Τι έκανα; Quand nous sommes entrés dans la classe, la lumière était éteinte. Qu'est-ce que j'ai fait ?

—Το άναψες. Tu l'as allumée.

(Le professeur montre ses papiers) Ποιανού είναι αυτά τα φύλλα χαρτί; —Δικά σου. A qui sont ces feuilles de papier ? — A toi.

Τι κάνετε όταν σας κάνω μια ερώτηση; —Απαντάμε. Que faites-vous quand je vous pose une question ? — Nous répondons.

Δηλαδή; —Δίνουμε μια απάντηση. C'est-à-dire ? —Nous donnons une réponse.

Τώρα που βρισκόμαστε στο τέλος του χρόνου, πόσες λέξεις ξέρετε; Maintenant que nous nous trouvons à la fin de l'année, combien de mots savez-vous ?

Τριακόσιες περίπου. A peu près trois cents.

Τι είναι η Κοπεγχάγη, η Μόσχα, η Μασσαλία, η Γενεύη, οι Βρυξέλλες, η Λισσαβώνα, η Νυρεμβέργη, η Κωνσταντινούπολη, η Πράγα και το Βελιγράδι; —Πόλεις. Que sont Copenhague, Moscou, Marseille, Genève, Bruxelles, Lisbonne, Nuremberg, Istambul, Prague et Belgrade ? — Des villes.

Πού βρίσκονται αυτές οι πόλεις; —Στην Ευρώπη. Où se trouvent ces villes ? — En Europe.

Πώς ονομάζονται οι άνθρωποι που δουλεύουν στη γραμματεία; —Γραμματείς. Comment s'appellent les gens qui travaillent au secrétariat ? — Des secrétaires.

Ποια είναι η δουλειά των συγγραφέων; —Να γράφουν βιβλία. Quel est le travail des écrivains ? —Ecrire des livres.

Και των ηθοποιών; —Να παίζουν στο θέατρο. Et (le travail) des acteurs ? —Jouer la comédie (*litt.* au théâtre).

Έπαιξες ποτέ σου στο θέατρο; —Όχι, δεν έπαιξα ποτέ μου. As-tu jamais joué la comédie ? —Non, je n'ai jamais joué de ma vie.

Σας αρέσει το θέατρο; —Ναι. Aimez-vous le théâtre ? — Oui.

Στον Κώστα τι αρέσει; —Το ποδόσφαιρο. Et Costas, qu'est-ce qu'il aime ? —Le football.

Τι του αρέσει να κάνει δηλαδή; —Του αρέσει να βλέπει ποδόσφαιρο στην τηλεόραση. C'est-à-dire, il aime quoi ? —Il aime regarder le football à la télévision.

Του αρέσει και η Μαρία, του Κώστα. Γιατί; Costas aime aussi Maria. —Pourquoi ?

Γιατί είναι ωραία. Parce qu'elle est belle.

Την αγαπάει; —Ναι, γιατί είναι γυναίκα του! Est-ce qu'il l'aime ? — Oui, parce que c'est sa femme.

Τι πρέπει να κάνουμε αν θέλουμε να ξυπνάμε νωρίς; —Να κοιμόμαστε νωρίς. Que devons-nous faire si nous voulons nous réveiller tôt ? — Nous endormir tôt.

Τι πρέπει να κάνετε αν θέλετε να θυμάστε τα μαθήματά σας; —Να διαβάζουμε τακτικά. Que faut-il que vous fassiez si vous voulez vous rappeler vos cours ? —Etudier régulièrement.

(Le lecteur)Ο καθηγητής είναι μικρότερος από μένα; —Όχι, είναι μεγαλύτερος. Est-ce que le professeur est plus jeune que moi ? —Non, il est plus âgé.

Τι θα κάνουμε την άλλη φορά αν το φως είναι σβησμένο;— Θα το ανάψουμε.

Que ferons-nous la prochaine fois si la lumière est éteinte ? Nous allons l'allumer.
Την προηγούμενη φορά που το φως ήταν σβησμένο, τι κάναμε; —Το ανάψαμε. La dernière fois quand (*litt.*. que) la lumière était éteinte, qu'avons-nous fait ? — Nous l'avons allumée.
Και τις άλλες φορές κάναμε το ίδιο. Τι κάναμε κάθε φορά; —Το ανάβαμε. Les autres fois également nous avons fait / nous faisions de même. Qu'avons-nous fait ?/ Que faisions-nous chaque fois ? — Nous l'avons allumée (*litt.* nous l'allumions).
Όταν μου ζήτησε η φοιτήτρια το μολύβι μου, τι έκανα; —Της το έδωσες. Quand l'étudiante m'a demandé mon crayon, qu'est-ce que j'ai fait ? — Tu le lui as donné.
Κι όταν ρώτησα ποιος είναι ο καθηγητής, τι έκανε εκείνη; Et quand j'ai demandé qui est le professeur, qu'a-t-elle fait ?
—Σου τον έδειξε. Elle te l'a montré.
Τι πράγματα δανείζουμε συνήθως; —Πράγματα σαν τους μαρκαδόρους και τα μολύβια./ όπως οι μαρκαδόροι και τα μολύβια. Quelles choses prêtons-nous d'habitude ? —Des choses comme les marqueurs et les crayons.
Τι είναι μια γυναίκα που παίζει πιάνο; —Μουσικός. Qu'est une femme qui joue du piano ? — Une musicienne.
Και μια γυναίκα που ασχολείται με την πολιτική και παίζει στο θέατρο, όπως έκανε η Μελίνα Μερκούρη, τι είναι; —Ηθοποιός και πολιτικός. Et une femme qui s'occupe de politique et joue la comédie, comme faisait Mélina Mercouri, qu'est-ce qu'elle est ? — Une actrice et une femme politique.
Τι κάνεις όταν σε ρωτάω; —Σου απαντάω. Qu'est-ce que tu fais quand je te pose des questions ? —Je te réponds.
Και πότε απαντάς στον καθηγητή; —Όταν με ρωτάει. Et quand réponds-tu au professeur ?— Quand il me pose des questions.
Τι θα κάνεις όταν σε ρωτήσω; —Θα σου απαντήσω. Que feras-tu quand je t'interrogerai ? — Je te répondrai.
Και πότε θα απαντήσεις στον καθηγητή; —Όταν με ρωτήσει. Et quand répondras-tu au professeur ? — Quand il m'interrogera.
Τα βιβλία και τα τετράδια έχουν εξώφυλλα. Les livres et les cahiers ont des couvertures.
Τα εξώφυλλα των βιβλίων έχουν συνήθως ωραίες εικόνες. Ποια εξώφυλλα δεν έχουν ωραίες εικόνες; —Των τετραδίων. Les couvertures des livres ont d'habitude de belles images. Quelles couvertures n'ont pas de belles images ? —Celles des cahiers.
Τι έκανε ο Καζαντζάκης όταν ήθελε να γράψει ένα μυθιστόρημα; —Έπαιρνε ένα μολύβι κι ένα φύλλο χαρτί και έγραφε. Que faisait Kazantzakis quand il voulait écrire un roman ? Il prenait un crayon et une feuille de papier et il écrivait.
Τι πρέπει να κάνεις αν σε ρωτήσω κάτι; —Να σου απαντήσω. Que te faut-il faire si je te pose une question ? — Te répondre.
Κάθε φορά που θα σε ρωτάω κάτι, τι θα κάνεις; —Θα σου απαντάω. Chaque fois que je te poserai une question, que feras-tu ? —Je te répondrai.
Και κάθε φορά που θα σου ζητάω κάτι; —Θα σου το δίνω. Et chaque fois que je te demanderai (de me donner) quelque chose ? —Je te le donnerai.
Τι είναι το άλφα, το βήτα και το γάμμα; —Γράμματα. Que sont l'alpha, le béta et le gamma ? — Des lettres.
Και τα "άλφα", "βήτα" και "γάμμα" τι είναι; —Ονόματα γραμμάτων. Et "alpha", "béta", "gamma", qu'est-ce que c'est ? —Des noms de lettres.
Ποιων γραμμάτων; —Των τριών πρώτων γραμμάτων του ελληνικού αλφαβήτου. De quelles lettres ? — Des trois premières lettres de l'alphabet grec.
Πότε φεύγουμε από την τάξη; —Στο τέλος του μαθήματος. Quand quittons-nous la classe ? —A la fin du cours.
Γεια σας! Au revoir !

Corrigé Révision

INDEX GRAMMATICAL

accentuation

accent d'emphase sur certains monosyllabes, leçon 1

accent premier, leçon 11

accent d'enclise, leçon 15

accent des adjectifs en cours de déclinaison, leçon 12

accent premier

des mots de plus de deux syllabes en iota, leçon 1

des neutres en –ο, leçon 12

des neutres en [io], leçon 14

des neutres en μα, leçon 17

des neutres en –ος, leçon 18

des noms féminins en –λα et –ρα, leçon 13, leçon 25

des noms féminins en –ση, –ψη, –ξη, leçon 19

des noms féminins en –η issus de verbes, leçon 18, leçon 25

des noms féminins en –ία et –εία, leçon 25

des noms masculins en –μός, leçon 18

des noms masculins en –της, leçon 25

des noms masculins en –ος (noms d'action et noms d'agent), leçon 25

des adjectifs et dérivés d'adjectifs en κός, leçon 11, leçon 18.

des adjectifs simples en τός, leçon 12.

des adjectifs en -αίος, leçon 17.

des adjectifs de couleur, leçon 17

déplacement de l'accent en cours de déclinaison

dans les neutres en iota, leçon 2

dans les masculins et féminins de la deuxième déclinaison, leçon 11

dans les neutres en -μα, leçon 17

dans les féminins en –ση, –ψη, –ξη, leçon 24

accent des participes en -μένος, –ούμενος, leçon 16, leçon 23

"loi de limitation quantitative", leçon 11

accusatif juxtaposé (type ένα κομμάτι κιμωλία), leçon 15

adjectifs (accord), leçon 12, (féminin en η ou en α), leçon 17

adverbes de lieu, leçon 12

aoriste actif des verbes contractés, leçon 21

aoriste actif des verbes non contractés à gutturale (–γω, –χω, –χνω), leçon 22

aoriste actif des verbes non contractés à labiale (–βω, –εύω, –φω), leçon 23

aoriste actif des verbes non contractés "réguliers" en -νω et -ζω, leçon 23

aspect verbal, leçon 21, leçon 24

article, sa place par rapport au démonstratif, leçon 1, nécessaire devant les noms propres, leçon 7, leçon 15
attribut, leçon 1
augment, leçon 15
cas (notion de cas), leçon 1
comparatif de supériorité, leçon 21
complément de lieu, leçon 5
complément de temps, leçon 15, leçon 17, leçon 18, leçon 21
complément d'objet indirect, leçon 13, leçon 16
complément du comparatif de supériorité, leçon 21
conjugaison des verbes (notions générales), leçon 1, les trois premières personnes, leçon 5
démonstratifs (construction), leçon 1, démonstratif d'éloignement (εκείνος), leçon 3, déclinaison de αυτός, leçon 8
deuxième déclinaison des noms masculins, leçon 11
deuxième déclinaison des noms neutres en o, leçon 12
élision, leçon 24
genre et déclinaison (généralités), leçon 1
heure (expression de l'heure), leçon 17
imparfait actif des verbes non contractés, leçon 15
imparfait actif des verbes contractés, leçon 16
imparfait du verbe "être", leçon 20
interrogatif, leçon 7
intonation des phrases interrogatives, leçon 1
négation de l'indicatif : δεν, leçon 3
ne ... que, leçon 23
neutres en iota, nominatif et accusatif singuliers, leçon 1, nominatif et accusatif pluriel, leçon 2, génitif singulier, leçon 3
"on" (traduction du "on" français), leçon 10, leçon 11, leçon 15, leçon 20
passé (terminaisons de passé), leçon 15
place des mots dans la phrase, leçon 12
participes passés passifs, leçon 19, leçon 23
possessif au singulier, leçon 4, au pluriel, leçon 8
première déclinaison des noms, leçon 6
prépositions, leçon 12
présent actif des verbes non contractés, leçon 9
présent actif des verbes contractés, leçon 14
présent actif des verbes "réduits", leçon 14
présent médio-passif des verbes non contractés, leçon 19

présent médio-passif des verbes contractés "non diphtongués" (type κοιμάμαι), leçon 20
pronoms (déclinaison, premières notions), leçon 7
pronoms personnels faibles, leçon 10, leçon 13, leçon 14
pronoms personnels forts, leçon 11
pronoms adjectifs de quantité, leçon 11
prononciation
du γ, leçon 1, leçon 5
du χ, leçon 1, leçon 5
du δ, leçon 1, leçon 3
du [i] atone semi-consonne en hiatus (ποιανού είναι τα μολύβια) et vraie voyelle (φοιτήτρια) leçon 2, leçon 3, leçon 6, leçon 7, leçon 12, leçon 13
du θ, leçon 6, leçon 9
du σ/ς devant consonne sonore (της Μαρίας), leçon 8, leçon 14
des consonnes occlusives sourdes π, τ, κ derrière nasale (type δεν ξέρω), leçon 9, leçon 10, leçon 14
du ν final des monosyllabes enclitiques (type στην Ελλάδα par opposition à στη Γαλλία), leçon 9, leçon 11, leçon 12, leçon 13
des consonnes géminées, leçon 14, leçon 23
Sonorisation des groupes de consonnes dans les proclitiques et les enclitiques (type τον πάει), leçon 14
quatrième déclinaison féminine (terminaisons en –ση, –ψη, ξη), leçon 24
quatrième déclinaison masculine (terminaison en –έας), leçon 25
subjonctif actif, leçon 24
troisième déclinaison des neutres en -μα, leçon 17
troisième déclinaison des neutres en –ος, leçon 18
voix médio-passive, leçon 19

Index grammatical

TABLEAUX DE MORPHOLOGIE

<Ces tableaux ne constituent pas une grammaire complète, mais une présentation synoptique des points de morphologie abordés dans ce premier volume.>

Les substantifs étant déclinés avec leurs articles, il a paru superflu de donner la déclinaison de l'article défini.

Article indéfini

MASCULIN	
nominatif	ένας
accusatif	ένα(ν)
génitif	ενός
FÉMININ	
nominatif	μία / μια
accusatif	μία / μια
génitif	μιας
NEUTRE	
nominatif	ένα
accusatif	ένα
génitif	ενός

1. DÉCLINAISON DES SUBSTANTIFS

Nous mentionnons **le vocatif**, bien que nous ne l'ayons rencontré que rarement durant première année, par exemple : Τα παιδιά λένε : "**Μαμά**, πεινάμε.", "Les enfants disent : 'Maman, nous avons faim'".

Sauf *parfois* à la deuxième déclinaison, le vocatif est identique à l'accusatif au singulier, et au nominatif au pluriel.

La plupart des substantifs se répartissent dans les 4 déclinaisons suivantes :

1e déclinaison des masculins en -ας -ης et des féminins -α -η dont la caractéristique est le nominatif-accusatif pluriel en -ες.

Au singulier les masculins ont un ς au nominatif, alors que les féminins ont un ς au génitif.

Pas de déplacement d'accent en cours de déclinaison, sauf *éventuellement* au génitif pluriel.

MASCULINS

SINGULIER	
nominatif	ο καθηγητής (le professeur)
vocatif,	καθηγητή
accusatif	τον καθηγητή
génitif	του καθηγητή
PLURIEL	
nominatif	οι καθηγητές
vocatif	καθηγητές
accusatif	τους καθηγητές
génitif	των καθηγητών
SINGULIER	
nominatif	ο πατέρας (le père)
vocatif	πατέρα
accusatif	τον πατέρα
génitif	του πατέρα
PLURIEL	
nominatif	οι πατέρες
vocatif	πατέρες
accusatif	τους πατέρες
génitif	των πατέρων

FÉMININS

SINGULIER	
nominatif	η φοιτήτρια (l'étudiante)
vocatif	φοιτήτρια
accusatif	τη φοιτήτρια
génitif	της φοιτήτριας
PLURIEL	
nominatif	οι φοιτήτριες
vocatif	φοιτήτριες
accusatif	τις φοιτήτριες
génitif	των φοιτητριών

SINGULIER	
nominatif	το τραπέζι (la table)
vocatif	τραπέζι
accusatif	το τραπέζι
génitif	του τραπεζιού
PLURIEL	
nominatif	τα τραπέζια
vocatif	τραπέζια
accusatif	τα τραπέζια
génitif	των τραπεζιών

3e déclinaison des neutres en -μα et en ος. Elle se caractérise par un génitif singulier en -ος ou en ους (anciennement issu de -**εος**). Les accents se déplacent régulièrement en cours de déclinaison en fonction de l'ancienne "quantité" de la voyelle finale et éventuellement d'anciennes contractions.

SINGULIER	
nominatif	το μάθημα (le cours, la leçon)
vocatif	μάθημα
accusatif	το μάθημα
génitif	του μαθήματος
PLURIEL	
nominatif	τα μαθήματα
vocatif	μαθήματα
accusatif	τα μαθήματα
génitif	των μαθημάτων

SINGULIER	
nominatif	το μέρος (la partie, l'endroit)
vocatif	μέρος
accusatif	το μέρος
génitif	του μέρους
PLURIEL	
nominatif	τα μέρη
vocatif	μέρη
accusatif	τα μέρη
génitif	των μερών

La 4e déclinaison des masculins en -έας et des féminins en -ση, -ψη, -ξη — plus quelques autres comme πόλη. Elle se caractérise par un nominatif-accusatif pluriel en εις. Le singulier suit la première déclinaison, c'est-à-dire qu'il présente la même différenciation en fonction du genre pour la finale -ς (voir plus haut). L'accent est fixe dans les masculins, alors qu'il remonte le plus possible pour les féminins.

MASCULINS

SINGULIER	
nominatif	ο συγγραφέας (l'écrivain, l'auteur)
vocatif,	συγγραφέα
accusatif	το συγγραφέα
génitif	του συγγραφέα
PLURIEL	
nominatif	οι συγγραφείς
vocatif	συγγραφείς
accusatif	τους συγγραφείς
génitif	των συγγραφέων

FÉMININS

SINGULIER	
nominatif	η λέξη (le mot)
vocatif	λέξη
accusatif	τη λέξη
génitif	της λέξης
PLURIEL	
nominatif	οι λέξεις
vocatif	λέξεις
accusatif	τις λέξεις
génitif	των λέξεων

2. NOMS DE NOMBRES

Jusqu'à deux cents (διακόσιοι, διακόσιες, διακόσια) la plupart des noms de nombres sont invariables. On décline cependant ένας, μια, ένα (voir l'article indéfini), τρεις, τρεις, τρία (génitif τριών), τέσσερις, τέσσερις, τέσσερα (génitif τεσσάρων).

3. DÉCLINAISON DES ADJECTIFS QUALIFICATIFS

La catégorie la plus courante est la suivante : masculin en -ος, féminin en-η ou en -α, neutre en -o. Le féminin est en α lorsque le ος du masculin est précédé d'une voyelle.

—avec féminin en η

SINGULIER

	MASCULIN	FÉMININ	NEUTRE
nominatif	ανοιχτός (ouvert)	ανοιχτή	ανοιχτό
accusatif	ανοιχτό	ανοιχτή	ανοιχτό
génitif	ανοιχτού	ανοιχτής	ανοιχτού

PLURIEL

	MASCULIN	FÉMININ	NEUTRE
nominatif	ανοιχτοί	ανοιχτές	ανοιχτά
accusatif	ανοιχτούς	ανοιχτές	ανοιχτά
génitif	ανοιχτών	ανοιχτών	ανοιχτών

—avec le féminin en α

SINGULIER

	MASCULIN	FÉMININ	NEUTRE
nominatif	όρθιος (debout)	όρθια	όρθιο
accusatif	όρθιο	όρθια	όρθιο
génitif	όρθιου	όρθιας	όρθιου

PLURIEL

	MASCULIN	FÉMININ	NEUTRE
nominatif	όρθιοι	όρθιες	όρθια
accusatif	όρθιους	όρθιες	όρθια
génitif	όρθιων	όρθιων	όρθιων

4. DÉCLINAISON DES PRINCIPAUX PRONOMS-ADJECTIFS

La plupart des pronoms-adjectifs suivent la déclinaison des adjectifs qualificatifs.

Par exemple, les pronoms personnels de la troisième personne qui, associés à l'article, servent de démonstratif de proximité et d'éloignement :

αυτός, αυτή, αυτό, εκείνος, εκείνη, εκείνο,

les indéfinis κάποιος, κάποια, κάποιο (quelqu'un [d'identifié]), et άλλος, άλλη, άλλο (autre),

l'adjectif ο ίδιος, η ίδια, το ίδιο (le même),

l'interrogatif ποιος, ποια, ποιο (qui, lequel ?), sauf que le génitif en est souvent ποιανού, ποιανής, ποιανού au lieu de ποιού, ποιάς, ποιού.

l'interrogatif πόσοι, πόσες, πόσα (combien ?).

Le PRONOM PERSONNEL, *qui au génitif sert de possessif*, fait exception. Il existe sous la forme faible, la plus fréquente et la plus diversifiée, et sous une forme forte, pour marquer l'opposition ou l'insistance. A la troisième personne il se présente aux trois genres.

Première personne

SINGULIER

	FORME FORTE	FORME FAIBLE
nominatif	εγώ	
accusatif	εμένα	με
génitif	εμένα	μου

PLURIEL

	FORME FORTE	FORME FAIBLE
nominatif	εμείς	
accusatif	εμάς	μας
génitif	εμάς	μας

Deuxième personne

SINGULIER

	FORME FORTE	FORME FAIBLE
nominatif	εσύ	
accusatif	εσένα	σε
génitif	εσένα	σου

PLURIEL

	FORME FORTE	FORME FAIBLE
nominatif	εσείς	
accusatif	εσάς	σας
génitif	εσάς	σας

Troisième personne. Formes faibles

[Les formes fortes sont identiques au démonstratif sans l'article. Lui = celui-ci, αυτός].

SINGULIER

	MASCULIN	FÉMININ	NEUTRE
accusatif	τον	τη(ν)	το
génitif	του	της	του

PLURIEL

	MASCULIN	FÉMININ	NEUTRE
accusatif	τους	τις	τα
génitif	τους	τους	τους

5. CONJUGAISON DES VERBES

En dehors des auxiliaires, on distingue deux grandes conjugaisons, celle des verbes **non contractés** où l'accent de la première personne du singulier du présent actif tombe **à gauche** de la dernière consonne (type χάνω) et celle des verbes contractés où l'accent tombe **à droite** de cette consonne (type μιλάω).

Les verbes "**réduits**" sont des non contractés qui ont perdu leur dernière consonne au présent actif, où ils se comportent comme des contractés. Ailleurs, ils rejoignent la conjugaison non contractée.

Nous nous contentons dans ces tableaux de donner les temps, voix et modes que nous avons rencontrés dans ce premier volume.

A. Auxiliaires

Présent

είμαι (je suis), είσαι, είναι, είμαστε, είστε, είναι.
έχω (j'ai), έχεις, έχει, έχουμε, έχετε, έχουν.

Imparfait

ήμουν (j'étais), ήσουν, ήταν, ήμασταν, ήσαστε (ήσασταν), ήταν
είχα (j'avais), είχες, είχε, είχαμε, είχατε, είχαν.

B. Non contractés

Présent actif

χάνω (je perds), χάνεις, χάνει, χάνουμε, χάνετε, χάνουν.
γράφω (j'écris), γράφεις, γράφει, γράφουμε, γράφετε, γράφουν.
ανοίγω (j'ouvre), ανοίγεις, ανοίγει, ανοίγουμε, ανοίγετε, ανοίγουν.

Imparfait actif

έχανα (je perdais), έχανες, έχανε, χάναμε, χάνατε, έχαναν
έγραφα (j'écrivais), έγραφες, έγραφε, γράφαμε, γράφατε, έγραφαν.
άνοιγα (j'ouvrais), άνοιγες, άνοιγε, ανοίγαμε, ανοίγατε, άνοιγαν.

Aoriste actif

έχασα (j'ai perdu), έχασες, έχασες, έχασε, χάσαμε, χάσατε, έχασαν.
έγραψα (j'ai écrit), έγραψες, έγραψε, γράψαμε, γράψατε, έγραψαν.
άνοιξα (j'ai ouvert), άνοιξες, άνοιξε, ανοίξαμε, ανοίξατε, άνοιξαν.

Subjonctif et futur actifs, à l'aspect "momentané"

να χάσω (que je perde), να χάσεις, να χάσει, να χάσουμε, να χάσετε, να χάσουν.
να γράψω, να γράψεις etc, να ανοίξω, να ανοίξεις etc
θα χάσω (je perdrai), θα χάσεις, θα χάσει, θα χάσουμε, θα χάσετε, θα χάσουν.
θα γράψω, θα γράψεις etc, θα ανοίξω, θα ανοίξεις etc.

Présent médio-passif

σηκώνομαι (je me lève), σηκώνεσαι, σηκώνεται, σηκωνόμαστε, σηκώνεστε, σηκώνονται.
χάνομαι (je me perds), χάνεσαι χάνεται, χανόμαστε, χάνεστε, χάνονται.

C. Contractés en -άω

Présent actif

μιλάω (je parle), μιλάς, μιλάει, μιλάμε, μιλάτε, μιλάνε,

ou

μιλώ, μιλάς, μιλά, μιλάμε, μιλάτε, μιλούν.

Imparfait actif

μιλούσα (je parlais), μιλούσες, μιλούσε, μιλούσαμε, μιλούσατε, μιλούσαν.

Aoriste actif

μίλησα (j'ai parlé), μίλησες, μίλησε, μιλήσαμε, μιλήσατε, μίλησαν.

Subjonctif et futur actifs, à l'aspect "momentané"

να μιλήσω (que je parle), να μιλήσεις, να μιλήσει, να μιλήσουμε, να μιλήσετε, να μιλήσουν.
θα μιλήσω (je parlerai), θα μιλήσεις, θα μιλήσει, θα μιλήσουμε, θα μιλήσετε, θα μιλήσουν.

Présent médio-passif (verbes non diphtongués)

κοιμάμαι (je dors, je m'endors), κοιμάσαι, κοιμάται, κοιμόμαστε, κοιμάστε [κοιμόσαστε], κοιμούνται.

N.B. Ces verbes n'existent qu'à la voix médio-passive. Ils sont très usuels mais peu nombreux. Nous avons vu aussi φοβάμαι "j'ai peur", θυμάμαι "je me souviens'.

D. Contractés en *-έω

Présent actif

μπορώ (je peux), μπορείς, μπορεί, μπορούμε, μπορείτε, μπορούν.

Imparfait actif

μπορούσα (je pouvais), μπορούσες, μπορούσε, μπορούσαμε, μπορούσατε, μπορούσαν.

Aoriste actif

[verbe irrégulier à l'aoriste !] μπόρεσα (j'ai pu), μπόρεσες, μπόρεσε, μπορέσαμε, μπορέσατε, μπόρεσαν.

[verbe régulier] χρησιμοποίησα (j'ai utilisé), χρησιμοποίησες, χρησιμοποίησε, χρησιμοποιήσαμε, χρησιμοποιήσατε, χρησιμοποίσησαν.

Subjonctif et futur actifs, à l'aspect "momentané"

να μπορέσω (que je puisse), να μπορέσεις, να μπορέσει, να μπορέσουμε, να μπορέσετε, να μπορέσουν.

θα μπορέσω (je pourrai), θα μπορέσεις etc.

να χρησιμοποιήσω (que j'utilise), θα χρησιμοποιήσω (j'utiliserai).

E. "Réduits"

Ils sont peu nombreux, mais très usuels. Nous avons vu λέω, πάω (je vais) τρώω (je mange), ακούω.

Présent actif

ακούω (j'entends, j'écoute), ακούς, ακούει, ακούμε, ακούτε, ακούνε.

λέω (je dis), λες , λέει, λέμε, λέτε, λένε.

Imparfait actif

άκουγα (j'entendais, j'écoutais), άκουγες, άκουγε, ακούγαμε, ακούγατε, άκουγαν.

έλεγα (je disais), έλεγες έλεγε, λέγαμε, λέγατε, έλεγαν.

Aoriste actif

άκουσα (j'ai entendu, j'ai écouté), άκουσες, άκουσε, ακούσαμε, ακούσατε, άκουσαν.

[verbe irrégulier à l'aoriste !] είπα (j'ai dit), είπες, είπε, είπαμε, είπατε, είπαν

Subjonctif et futur actifs, à l'aspect "momentané"

να ακούσω (que j'écoute), να ακούσεις etc.

θα ακούσω (j'écouterai), θα ακούσεις etc.

να πω (que je dise), να πεις, να πει, να πούμε, να πείτε, να πουν.

θα πω (je dirai), θα πεις, θα πει, θα πούμε, θα πείτε, θα πουν.

GLOSSAIRE GREC-FRANÇAIS

Pour les substantifs la mention de l'article permet de déterminer la déclinaison ; ainsi όροφος, ο —> 2e déclinaison, μέρος, το —> 3e déclinaison. Dans le cas des substantifs de la 4e déclinaison nous fournissons le nominatif-accusatif pluriel en -εις. Nous donnons toujours pour les verbes la forme d'aoriste et, quand il n'est pas prévisible, le subjonctif à l'aspect momentané, même si ces formes n'ont pas toutes été vues dans ce premier volume.

αγαπάω, αγάπησα, j'aime, j'ai aimé

αγγλικά, (en) anglais

αγόρι, το, garçon

αγοράζω, αγόρασα, j'achète, j'ai acheté

αδελφή, η, sœur

αεροπλάνο, το, avion

αίθουσα, η, salle

ακόμα, encore

ακούω, άκουσα, j'entends, j'écoute

αλλά, mais

άλλος, άλλη, άλλο, autre

αλφάβητο, το, alphabet

ανάβω, άναψα, j'allume

ανάμεσα σε (*préposition*), entre

αναμμένος, –η, –ο, allumé(e)

άνθρωπος, ο, homme (=être humain), personne

αν και, bien que, quoique

ανοίγω, άνοιξα, j'ouvre, j'ai ouvert

ανοιχτός, ανοιχτή, ανοιχτό, ouvert

άντρας, ο, homme, mari

απαντάω, απάντησα, je réponds

απάντηση, η, réponse

απάνω, πάνω, en haut, au dessus

μου αρέσει, μου αρέσουν, j'aime (*mot à mot* "me plaît", "me plaisent")

απαραίτητος, –η, –ο, indispensable

από, de

αργά, tard

αριθμός, ο, nombre, numéro

αρκετά, assez

αρκετοί, αρκετές, αρκετά, un assez grand nombre, pas mal

αρχή, η, commencement, début

αρχίζω, άρχισα, je commence

ας, particule remplaçant να pour exprimer le souhait : ας μιλήσουμε : "parlons"

άσπρος, άσπρη, άσπρο, blanc, blanche

αστυνομικός, –ή, –ό, policier

άσχημος, άσχημη, άσχημο, vilain(e), laid(e)

ασχολούμαι με, je m'occupe de

άτομο, το, individu, personne

αυτοκίνητο, το, automobile, auto

αυτός, αυτή, αυτό, celui-ci, celle-ci, ceci

αφήνω, άφησα, je laisse, je pose

αφηρημένος, –η, –ο, distrait

αφού, après que, puisque

β.

βάζω, έβαλα, je mets

βγάζω, έβγαλα, je sors, je tire

βγαίνω, βγήκα, je sors (= je vais dehors)

βδομάδα voir εβδομάδα

βέβαια, bien sûr

βιβλίο, το, livre

βιβλιοπωλείο [-vlio-], το, librairie

βιολί, το, violon

βλέπω, είδα, να δω, je vois, j'ai vu, que je voie

βράδυ, το, soir

βρίσκω, βρήκα, να βρω, je trouve, j'ai trouvé, que je trouve

γ.

Γαλλία, η, France

Γαλλίδα, η, Française, française

γαλλικά, (en) français

Γάλλος, ο, Français, français

Γερμανός, Allemand, allemand.

γερμανικός, –ή, –ό, allemand (pour les choses et les idées)

για να, pour que

γιατί, pourquoi ? **et** parce que

γίνεται, έγινε, (il) se passe, (il) arrive

γιος, ο, fils

γλώσσα, η, langue

γνώμη, η, opinion

γνωρίζω, γνώρισα, 1) connaître, 2) présenter qqn à qqn d'autre

γονείς, οι, les parents (= le père et la mère)

γράμμα, το, lettre

γραμματέας, ο, η, secrétaire

γραμματεία, η, secrétariat

γραμματική, η, grammaire

γράφω, έγραψα, j'écris

γυαλιά, τα, lunettes (*mot à mot* "verres")

γυναίκα, η, femme

δ.

δανείζω, δάνεισα, je prête

δανείζομαι, δανείστηκα, j'emprunte, je me fais prêter

δάσκαλος, ο, maître d'école, instituteur

δείχνω, έδειξα, je montre

δέκα (*invariable*), dix

δεν, ne ... pas (*seulement avec ind.*)

δεν ... καμία (*accusatif féminin*), ne ... aucune

δεν ... κανέναν (*accusatif masculin*), ne ... aucun

δέντρο, το, arbre

δεύτερος, δεύτερη, δεύτερο, deuxième

Δευτέρα, η, lundi

δηλαδή, c'est-à-dire, donc

διαβάζω, διάβασα, je lis, j'étudie

διάβασμα, το, lecture

διακόσιοι, διακόσιες, διακόσια, deux cents

διάλογος, [δια-], ο, dialogue

διεύθυνση, [διè-] η, adresse

δικός μου, à moi, mien ; ο δικός μου, le mien, mon

δικός σου, à toi, tien ; ο δικός σου, le tien, ton

δικός του, à lui, sien ; ο δικός του, le sien, son

δικός της, à elle, sien ; ο δικός της, le sien (à elle), son

δίνω, έδωσα, je donne

δίνω πίσω, je rends, je restitue

διπλανός, διπλανή, διπλανό, voisin(e), celui /celle qui est à côté

διψάω, δίψασα, j'ai soif

δουλειά, η, travail

δουλεύω, δούλεψα, je travaille

δυο, δύο (*invariable*), deux

δώδεκα, douze

δωμάτιο [-io], το, pièce, chambre

ε.

(ε)βδομάδα, η, semaine

εγγραφή, η, inscription

εγώ, moi

εδώ, ici

εικόνα, η, image

είκοσι (*invariable*), vingt

είμαι, je suis

εκεί, là

εκτός από + accusatif, en dehors de (= sans parler de)

εκείνος, εκείνη, εκείνο, ce ...-là, celui-là
Ελλάδα, η, Grèce
Έλληνας, ο, Grec, grec
ελληνικά, (en) grec
ελπίζω, j'espère
εμείς, nous
ένας, μια–μία, ένα, un(e)
ένδεκα, onze
ενδιαφέρων, ενδιαφέρουσα, ενδιαφέρον [–δια–], intéressant(e)
ενότητα, η, unité
εντάξει, d'accord ! bien !
ενώ, tandis que
εξακόσιοι, εξακόσιες, εξακόσια, six cents
εξαρτάται, ça dépend
εξήντα, soixante
έξι (*invariable*), six
έξω από + acc., en dehors de (= à l'extérieur de)
εξωτερικό, το, étranger, extérieur
εξώφυλλο,το, couverture (de livre)
επίσης, également
επιτυχία, réussite, succès
εργάζομαι, εργάστηκα, je travaille
έργο, το, ouvrage, œuvre, travail
έρχομαι, ήρθα, je viens
ερώτηση, η, ερωτήσεις, question
εσείς, vous
εστιατόριο [est**ia**tór**io**], το, restaurant
εσύ, toi
έτσι, ainsi, έτσι δεν είναι, n'est-ce pas ?
ευχαριστώ, –ησα, je remercie, merci
εφημερίδα, η, journal
εφτά (*invariable*), sept
έχω, είχα, j'ai

ζ.

ζέστη, η, chaleur ; κάνει ζέστη, il fait chaud
ζητάω, ζήτησα, je demande (= je cherche à obtenir)
ζω, ζεις (v. contracté en *-έω), έζησα, je vis
ζωγράφος, ο, peintre
ζωγραφική, η, peinture (= art du peintre)

η.

η, la (*article fém.au nom. singulier*)
ή, ou (bien)
ήδη, déjà
ηθοποιός [-pios], ο /η, acteur/ actrice, comédien(ne).
ημερομηνία, η, date

θ.

θέλω, θέλησα, je veux
Θεσσαλονίκη, η, Thessalonique
θυμάμαι, θυμήθηκα, je me souviens, je me rappelle

ι.

ο ίδιος, η ίδια, το ίδιο, le même, la même, la même chose
ισόγειο [-io], το, rez-de-chaussée
ίσως, peut-être

κ.

καθηγητής, ο, professeur
καθηγήτρια, η, dame professeur
καθισμένος,η, ο, assis(e)
καθόλου, pas du tout
κάθομαι, κάθισα, je m'assois, je suis assis
και, κι (*ce dernier seulement devant voyelle*), et, aussi
καιρός, ο, temps
κακός, κακή, κακό, mauvais
καλά (*adv.*), bien
καλοκαίρι, το, été

καλός, καλή, καλό, bon, bonne

κάνεις, tu fais

κανείς, quelqu'un (="qui que ce soit")

κάνω, έκανα, je fais

κάποιος, κάποια, κάποιο, quelqu'un [d'identifié]

καρέκλα, η, chaise

καταλαβαίνω, κατάλαβα, je comprends, j'ai compris

κάτι, quelque chose

κάτω, en dessous

καφέ [*invar.*], marron

κεφάλι, το, tête

κιθάρα, η, guitare

κιμωλία, η, craie

κλείνω, έκλεισα, je ferme

κλειστός, κλειστή, κλειστό, fermé(e)

κοιμάμαι, κοιμήθηκα, je dors, je m'endors

κόμικς (*invar.*), bande dessinée

κομμάτι, το, morceau

κοντά σε, près de

κοπέλα, η, jeune fille

κόρη, η, fille de quelqu'un ≠ κορίτσι "fille" par opposition à αγόρι "garçon"

κορίτσι, το, (petite) fille

κορμός, ο, tronc

κοστούμι, το, costume

κουμπί, το, bouton

κουρασμένος,–η, –ο, fatigué(e)

κουτάλι, το, cuillère

κρατάω, κράτησα, je tiens, je dure

κρύο, το, froid

Κυριακή, η, dimanche

κύριος [-ios], ο, monsieur

κυρίως, principalement

λ.

λαιμός, ο, cou

λέξη, η, λέξεις, mot

λεξιλόγιο [-io], το, vocabulaire

λεπτό, το, minute

λέω, λες, είπα, να πω, dire, raconter (un histoire), chanter (une chanson)

λέω να, j'ai l'intention de

λίγο, un peu

λιγότεροι, λιγότερες, λιγότερα, moins nombreux

λογοτεχνία, η, littérature

λοιπόν, donc

μ.

μαζί, (*adv.*) ensemble, (*préposition*) avec (+ *génitif du pronom pers.*)

μαθαίνω, έμαθα, j'apprends, j'enseigne qqch à qqn (*gén. du pron. pers.*)

μαθαίνω ελληνικά, j'apprends (= j'étudie) **ou** j'enseigne le grec

μάθημα, το, cours, leçon

μάλιστα, parfaitement, oui

μαλλιά, τα, cheveux

μαμά, η, maman

μανίκι, το, manche

μαντίλι, το, mouchoir

μαρκαδόρος, ο, marqueur

μας, notre (= "de nous")

ματιά, η, coup d'œil

μαύρος, μαύρη, μαύρο, noir

μαχαίρι, το, couteau

με + acc., avec

μεγάλος, μεγάλη, μεγάλο, grand, adulte, âgé

μελοποιώ,[-pio] –ησα, je mets en musique

μέλος, το, membre

μένω, έμεινα, je reste, j'habite

μέρα, η, jour

μερικοί , μερικές, μερικά, quelques-un(e)s

μερικές φορές, quelquefois

μέρος, το, partie, endroit

μέσα σε, à l'intérieur de, dans

μέση, η, taille
μεσημέρι, το, midi
μετά (*adverbe*), après, ensuite
μην, ne...pas (*négation du subjonctif*)
μήπως; est-ce-que par hasard ? (*on attend une réponse négative*)
μητέρα,η, mère
μισή, demie
μνήμη, η, mémoire
μολύβι, το, crayon
μόνο, seulement, ne ... que
μου, mon, ma, mes (= "de moi")
μουσική, η, musique
μουσικός, ο /η, musicien(ne)
μπαίνω, μπήκα,να μπώ, j'entre dans
μπορώ, μπορείς, μπόρεσα, je peux
μπροστά σε (*préposition*), devant
μυθιστόρημα, το, roman
μυθιστοριογράφος [-rio-], ο, romancier

ν.

να (που), voilà que
ναι, oui
νόημα, το, sens (signification)
νωρίς, tôt

ξ.

ξανά, à nouveau
ξέρω, je sais, je connais
ξέρω ελληνικά, je sais (parler) le grec
ξεχνώ, ξέχασα, j'oublie
ξυπνάω, ξύπνησα, je réveille, je me réveille

ο.

ο, η, το, le, la
οικογένεια [-ia], famille
οκτώ [*invar.*], huit
όλοι, όλες, όλα, tous, toutes
όλος, όλη, όλο, tout entier
όμως, cependant, mais
όνομα, το, nom
ονομάζομαι, ονομάστηκα, je me nomme, je m'appelle
οποιοσδήποτε, οποιαδήποτε, οποιοδήποτε, n'importe quel(le)
οπότε, donc, dans ce cas
όπως + nominatif, comme
όργανο, το, instrument
όρθιος, όρθια, όρθιο [-io], debout
όροφος, ο, étage
όταν, quand
όχι, non
οχτώ [*invar.*], huit
ούτε, ni, et...ne pas, pas ... non plus

π.

παιδί, 1) enfant, 2) élèves, étudiants de la classe, 3) (*au vocatif*) les gars !
παίζω, έπαιξα, jouer
παίρνω, πήρα, να πάρω, je prends, j'achète
παιχνίδι, το, jeu, jouet
Πανεπιστήμιο [-io], το, Université
πάντα, toujours
παντελόνι, το, pantalon
πάνω, απάνω, au-dessus
παπούτσι, το, soulier
παρά, moins (*pour les heures*)
παράθυρο, το, fenêtre
Παρασκευή, η, vendredi
Παρίσι, το, Paris
πατέρας, ο, père
πάω, πήγα, να πάω, 1) je vais, 2) (+*compl. dir.*) je conduis quelqu'un quelque part
πεινάω, πείνασα, j'ai faim
Πέμπτη, η [pémti], jeudi

πεντακόσιοι, πεντακόσιες, πεντακόσια, cinq cents
περασμένος, περασμένη, περασμένο, passé(e)
περίπου, environ
περίπτερο, το, kiosque
περισσότεροι, περισσότερες, περισσότερα, plus nombreux
περπατάω, περπάτησα, je marche
πέρυσι, l'année dernière
πιάνο, το, piano (*instrument*)
πίνακας, ο, tableau
πίνω, ήπια, να πιω, je bois
πιρούνι, το, fourchette
πίσω από(*préposition*), derrière
ποδόσφαιρο, το, football
ποια, qui (féminin) ? quelle ?
ποιανού, à qui ? ="de qui ?" (*question concernant un nom masculin*)
ποίημα, το, poème
ποιητής [pii-], ο, poète
ποιος, ποια, ποιο, qui ? quel(le)
πόλη, η, πόλεις, ville
πολιτική, η, politique
πολιτικός, ο /η, homme (femme) politique
πολιτισμός, ο, civilisation, culture
πολλές φορές, souvent
πολλή ώρα, longtemps, depuis longtemps
πολλοί, πολλές, πολλά, beaucoup de, de nombreux
πολυθρόνα, η, fauteuil
πόρτα, η, porte
πόσοι, πόσες, πόσα, combien (*question sur le nombre*)
πότε; quand ?
ποτέ, jamais (="à quelque moment que ce soit")
πού, où ?
που (*relatif invariable*), qui, que
πουθενά, nulle part
πρά(γ)μα, το, chose
πράσινος, πράσινη, πράσινο, vert
πρέπει, il faut
πριν, avant, il y a
προηγούμενος, ποηγούμενη, προηγούμενο, précédent(e)
προσπαθώ, –είς, προσπάθησα, j'essaie, je fais effort pour
προφέρω, πρόφερα, je prononce
πρωθυπουργός, ο, premier ministre
πρωί, το, matin
πρωινό, το, petit déjeuner
πρώτος, πρώτη, πρώτο, premier
πώς, comment ?
πως, que (+ *complétive à l'ind.*)

ρ.

ρίχνω, έριξα, je jette, j'ai jeté
ρωτάω, ρώτησα, j'interroge, je demande

σ.

Σάββατο, το, samedi
σακάκι, το, veston
σαν + *article défini* ***et*** *accusatif,* comme
σας, votre (="de vous")
σβήνω, έσβησα, j'efface, j'éteins
σβησμένος, –η, –ο, éteint(e), effacé(e)
σε, σ', à, dans (*pour le compl. de* ***lieu*** *et le comp.* ***d'attribution*** *; avec l'article* στον, στο, στη, στους, στα, στις)
σελίδα, η, page
σηκώνομαι, σηκώθηκα, je me lève
σημαίνει, signifie
σου, ton, tes (= "de toi")
σουγιαδάκι, το, petit canif
σταματάω, –ησα, je m'arrête

σταυρωμένος, –η, –ο, crucifié
σταυρώνω, σταύρωσα, crucifier
στήθος, το, poitrine
στυλό, το, stylo
συγγραφέας, ο, -είς, écrivain, auteur
συμβαίνει, συνέβη, il arrive
σύμφωνοι, d'accord (= "nous sommes 'en accord' sur ce point")
συναντάω,-ησα, je rencontre
συνέχεια (*adv.*), constamment, tout le temps
συνήθως, d'habitude, habituellement
συνθέτω, συνέθεσα, je compose
συνθέτης, ο, compositeur
συρτάρι, το, tiroir.
σχολείο, το, école
σώμα, το, corps
σωστά (*adv.*), juste, correctement

τ.

ταβάνι, το, plafond
τακούνι, το, talon
τακτικά, régulièrement
ταξιδεύω, ταξίδεψα, je voyage
τελειώνω, τέλειωσα–τελείωσα, finir, (se) finir
τελευταίος, –α, –ο, dernier
τέλος, το, fin
τέσσερις, τέσσερις, τέσσερα, quatre
Τετάρτη, η, mercredi
τέταρτο, το, quart (d'heure)
τέταρτος, τέταρτη, τέταρτο, quatrième
τέτοιος, τέτοια, τέτοιο, tel, de ce genre
τετράδιο [-io], το, cahier
τηλεόραση, η, plur. –εις, télévision
τι, quoi ?
τίποτα, rien (="quoi que ce soit")
τμήμα, το, section
τον λένε, **il** s'appelle (= "ils **le** disent").
τότε, alors, à ce moment-là
τουλάχιστον, au moins, du moins
τραγουδιστής, ο, τραγουδίστρια, η, chanteur, chanteuse
τραγουδώ, τραγούδησα, je chante
τραπέζι, το, table
τρεις,τρεις, τρία, trois
τριακόσιοι, –ες, –α, trois cents
Τρίτη, η, mardi
τρίτος, τρίτη, τρίτο, troisième
τρώω, έφαγα, je mange
τσάντα, η, sac
τσέπη, η, poche
τώρα, maintenant

υ.

ύμνος, ο, hymne
υπάρχει, υπάρχουν, il y a (= "existe", "existent")
υπογραφή, η, signature
υπολογιστής, ο, ordinateur
υπουργός, ο, ministre
ύστερα από (préposition), après

φ.

φαίνεται, il semble, μου φαίνεται, il me semble
φεύγω, έφυγα, je m'en vais, je pars (de από), je quitte
φίλος, ο, ami
φοβάμαι, φοβήθηκα, j'ai peur, je crains
φοιτητής, ο, étudiant
φοιτήτρια, η, étudiante
φορά, η, fois
φως, το, lumière

χ.

χαλάω, χάλασα, détraquer
χάνω, έχασα, je perds
χαρτί, το, papier
χθες, hier

χοντρός, –ή, –ό, gros, grosse

χρειάζομαι, χρειάστηκα+ acc., j'ai besoin de

χρησιμοποιώ[-pio], χρησιμοποίησα, j'utilise

Χριστούγεννα, τα, Noël

χρώμα, το, couleur

χώρα, η, pays

ψ.

ψάχνω, έψαξα, je cherche, je fouille

ω.

ώρα, η, heure

ωραία, bien!

ωραίος,ωραία, ωραίο, beau, belle

ως, jusqu'à

GLOSSAIRE FRANÇAIS-GREC

N.B. 1. L'infinitif n'existant pas en grec moderne on rend l'infinitif français par la première personne du présent du verbe. C'est l'usage dans tous les dictionnaires grecs.

N.B. 2. On donne après le nom son article qui permet de connaître son genre et sa déclinaison. Les aoristes des verbes sont toujours indiqués, afin qu'on puisse former les futurs, les subjonctifs et les impératifs. Pour les verbes contractés en *-έω, on indique aussi la deuxième personne du singulier.

N.B.3. Les verbes pronominaux français sont classés à l'ordre alphabétique du verbe, mais exprimés avec leur pronom personnel.

a.

acheter, αγοράζω, αγόρασα, παίρνω, πήρα

accord, d'accord, εντάξει, σύμφωνοι

acteur, actrice, ηθοποιός [ios], ο/η

adresse (= endroit où l'on habite), διεύθυνση [diè-], η

adulte, μεγάλος, μεγάλη, μεγάλο

âgé, μεγάλος, μεγάλη, μεγάλο

aimer, 1) (quelqu'un) αγαπάω, αγάπησα, 2) (quelque chose), μου αρέσει, μου άρεσε

ainsi, έτσι

allemand (*personne*), Γερμανός, ο

allemand (*chose et idée*), γερμανικός, -ή, -ό (*langue*), γερμανικά, τα, en allemand, γερμανικά, στα γερμανικά

aller, πάω, πήγα, θα πάω

s'en aller, φεύγω, έφυγα

allumer, ανάβω, άναψα

allumé, αναμμένος, αναμμένη, αναμμένο

alors, τότε

alphabet, αλφάβητο, το

ami, φίλος, ο

anglais(*langue*), αγγλικά, en anglais,αγγλικά, στα αγγλικά

année, l'année dernière, πέρυσι

à qui ?(mot à mot "de qui ?"), ποιανού;

appeler, s'appeler, je m'appelle, με λένε avec attribut à l'accusatif (mot à mot "ils m'appellent"), ονομάζομαι avec attribut au nominatif (mot à mot "je suis appelé")

apprendre, (= étudier **et** enseigner), μαθαίνω, έμαθα

après (*adverbe*), μετά

après (*préposition*), ύστερα από

après que (*conjonction*), αφού

arbre, δέντρο, το

arrêter, s'arrêter, σταματώ, σταμάτησα

arriver, il arrive, γίνεται (mot à mot "il se fait"), συμβαίνει

s'asseoir, être assis, κάθομαι, je me suis assis, κάθισα

assez (*adverbe*), αρκετά, un assez grand nombre, αρκετοί

assis, καθισμένος, καθισμένη, καθισμένο

aussi (= également), και

auteur, συγγραφέας, ο (4e déclinaison)

auto, αυτοκίνητο, το

autre, άλλος, άλλη, άλλο

avant (*adverbe*), πριν, (*préposition*) πριν από + accusatif
avec, με + accusatif
avion, αεροπλάνο, το
avoir, j'ai, έχω, j'avais, j'ai eu, είχα, il y a,υπάρχει (*sujet au nominatif singulier*), υπάρχουν (*sujet au nominatif pluriel*)

b.

beau, ωραίος, ωραία, ωραίο
beaucoup (= nombreux), πολλοί, πολλές, πολλά
beaucoup (*adverbe*), πολύ
besoin, avoir besoin de, χρειάζομαι, χρειάστηκα + *accusatif*
bien ! ωραία, εντάξει
bien, καλά
bien que, αν και
blanc, άσπρος, άσπρη, άσπρο
boire, πίνω, ήπια
bon, καλός, καλή, καλό
bouton, κουμπί, το
bras, χέρι, το

c.

cahier, τετράδιο [io], το
canif, σουγιαδάκι, το
cas, dans ce cas, οπότε
celui qui, αυτός που
celui-ci, celle-ci, αυτός, αυτή, αυτό
celui-là, celle-là, εκείνος, εκείνη, εκείνο
cependant, όμως
c'est-à-dire, δηλαδή
chaise, καρέκλα, η
chaleur, ζέστη, η
chambre, δωμάτιο [io], το
chanter, τραγουδώ, τραγούδησα
chanteur, chanteuse, τραγουδιστής, τραγουδίστρια
chaud, il fait chaud, κάνει ζέστη
chaussure, παπούτσι, το
chercher, ψάχνω, έψαξα
cheveux, μαλλιά, τα
chose, πράγμα, το
Christ, Χριστός, ο
cinq, πέντε
civilisation, πολιτισμός, ο
classe, τάξη, η
clé, κλειδί, το
combien (nombreux, nombreuses, *interrogatif direct et indirect*), πόσοι, πόσες, πόσα
comédie, jouer la comédie, παίζω στο θέατρο
comédien (= acteur), ηθοποιός[ios], ο/η
comme, όπως + *nominatif,* σαν + *article et accusatif*
commencement, αρχή, η
commencer, αρχίζω, άρχισα
comment (*interrogatif direct et indirect*), πώς
composer, συνθέτω, συνέθεσα
compositeur, συνθέτης, ο (génitif pluriel συνθετών)
comprendre, καταλαβαίνω, κατάλαβα, en comprendre quelque chose, βγάζω νόημα (mot à mot "tirer un sens")
connaître, γνωρίζω, γνώρισα ; ξέρω, ήξερα
conduire quelqu'un quelque part, πάω, πήγα + accusatif de la personne
constamment, συνέχεια [-ia]
copain, les copains ! παιδιά!

correctement, σωστά
costume, κοστούμι, το
cou, λαιμός, ο
couleur, χρώμα, το, de quelle couleur ? τι χρώμα;
coup d'œil, ματιά, η
cours, μάθημα, το, prendre des cours de grec, κάνω μαθήματα ελληνικών
couteau, μαχαίρι, το
couverture (de livre), εξώφυλλο, το
craie, κιμωλία, η
craindre, φοβάμαι, φοβήθηκα
crayon, μολύβι, το
cuillère, κουτάλι, το
culture, πολιτισμός, ο

d.

d'accord, εντάξει (mot à mot : "en ordre"), σύμφωνοι (mot à mot : "accordés")
date, ημερομηνία, η
davantage de (= plus nombreux), περισσότεροι, περισσότερες, περισσότερα
debout, όρθιος, όρθια, όρθιο[-ios]
début, αρχή, η
dehors, en dehors de (= à l'extérieur de), έξω από, (= sans parler de), εκτός από
déjà, ήδη
demander quelque chose à quelqu'un (= l'interroger), ρωτάω, ρώτησα + l'accusatif de la personne et l'accusatif de la chose
demander (= chercher à obtenir) quelque chose à quelqu'un, ζητάω, ζήτησα plus l'accusatif de la chose et από + accusatif de la personne.
demeurer, μένω, έμεινα
demie, demi-heure, μισή (ώρα), **une** demi-heure, μισή ώρα
dépendre, ça dépend (de), εξαρτάται από
dernier, (= ultime) τελευταίος, τελευταία, τελευταίο, (= passé), περασμένος, περασμένη, περασμένο
derrière (*préposition*), πίσω από
dessous, en dessous (*adverbe*), κάτω
dessus, au dessus, απάνω, πάνω
détraquer, χαλάω, χάλασα
devant (*préposition*), μπροστά σε
deux, δύο, δυο
deux cents, διακόσιοι, διακόσιες, διακόσια [δια-]
deuxième, δεύτερος, δεύτερη, δεύτερο
dialogue, διάλογος, ο [δια-]
dimanche, Κυριακή, η
dire, λέω, λες, είπα, θα πω
distrait, αφηρημένος, αφηρημένη, αφηρημένο
dix, δέκα
donc, λοιπόν, (= dans ce cas) οπότε
donner, δίνω, έδωσα
dormir, κοιμάμαι, κοιμήθηκα
douze, δώδεκα

e.

école, σχολείο, το
écouter, ακούω, ακούς, άκουσα
écrire, γράφω, έγραψα
écrit, γραμμένος, γραμμένη, γραμμένο
écrivain, συγγραφέας, ο
effacer, σβήνω, έσβησα

effacé, σβησμένος, σβησμένη, σβησμένο
également, επίσης
encore, ακόμα
s'endormir, κοιμάμαι, κοιμήθηκα
endroit, μέρος, το
enfant, παιδί, το
ensemble, μαζί
ensuite, μετά
entendre, ακούω, ακούς, άκουσα
entre (*préposition*), ανάμεσα σε
entrer, μπαίνω σε
environ, περίπου
essayer, προσπαθώ, -είς, προσπάθησα
est-ce que par hasard ? μήπως
étage, όροφος, ο
éteindre, σβήνω, έσβησα
éteint, σβησμένος, σβησμένη, σβησμένο
étranger, l', το εξωτερικό
être, je suis, είμαι, tu es, είσαι, il/elle est, ils/elles sont, είναι
étudiant, étudiante, φοιτητής, ο, φοιτήτρια, η (génitif pluriel φοιτητριών)

f.

faim, avoir faim, πεινάω, πείνασα
faire, κάνω, je faisais, j'ai fait, έκανα
famille, οικογένεια [ia], η
fatigué, κουρασμένος, κουρασμένη, κουρασμένο
fatiguer, κουράζω, κούρασα, se fatiguer, κουράζομαι, κουράστηκα
fauteuil, πολυθρόνα, η
femme, γυναίκα, η (génitif pluriel γυναικών)
fenêtre, παράθυρο, το
fermé, κλειστός, κλειστή, κλειστό
feuille, φύλλο, το, une feuille de papier, ένα φύλλο χαρτί
fille, petite fille, κορίτσι, το, jeune fille, κοπέλα, η
fille de quelqu'un, κόρη, η
fils, γιος, ο
fin, τέλος, το
finir, se finir, τελειώνω, τέλειωσα–τελείωσα
fois, φορά, η
football, ποδόσφαιρο, το
fourchette, πηρούνι, το
fouiller, ψάχνω, έψαξα
Français, français, (*pour les personnes*) Γάλλος, ο, (*pour les choses et les idées*) γαλλικός
français (*langue*), γαλλικά τα, en français γαλλικά, στα γαλλικά
Française, Γαλλίδα, η
France, Γαλλία, η
froid (*substantif*), κρύο, το

g.

garçon, petit garçon, αγόρι, το
gens, άνθρωποι
grammaire, γραμματική, η
grand, μεγάλος, μεγάλη, μεγάλο
Grec,΄Ελληνας
grec (pour les choses et les idées), ελληνικός, ελληνική, ελληνικό
Grèce, Ελλάδα, η
Grecque, Ελληνίδα
guitare, κιθάρα, η

h.

habiter, μένω, έμεινα

habitude, d'habitude, habituellement, συνήθως
haut, en haut, απάνω, πάνω
heure, ώρα, η, à quelle heure ? τι ώρα;
hier, χθες
homme (= être humain), άνθρωπος, ο
homme (≠ femme), άντρας, ο (génitif pluriel αντρών)
huit, οχτώ
hymne, ο ύμνος

i.

ici, εδώ
image, εικόνα, η
importer, n'importe qui, n'importe quel, οποιοσδήποτε, οποιαδήποτε, οποιοδήποτε
individu, άτομο, το
inscription (sur une liste), εγγραφή, η
instituteur, δάσκαλος, ο
instrument, όργανο, το
intention, avoir l'intention, λέω να + *subj.*
intérieur, à l'intérieur de, μέσα σε
interroger, ρωτάω, ρώτησα + accusatif

j.

jamais, ποτέ (*associé à une négation*), jamais de ma vie, ποτέ μου
jambe, πόδι, το
jeter, ρίχνω, έριξα
jeu, παιχνίδι
jeudi, Πέμπτη [pémti],η
jeune fille, κοπέλα, η
jouer, παίζω, έπαιξα
jouet, παιχνίδι, το
jour, ημέρα, η; μέρα, η
journal, εφημερίδα, η
jusqu'à, ως
juste (*adverbe*), σωστά

l.

là, εκεί
laid, άσχημος, άσχημη, άσχημο
laisser, αφήνω, άφησα
leçon, μάθημα, το
lettre, γράμμα, το
lever, σηκώνω,σήκωσα, se lever, σηκώνομαι, σηκώθηκα
librairie, βιβλιοπωλείο [-vlio-], το
lire, διαβάζω, διάβασα
littérature, λογοτεχνία, η
livre, βιβλίο, το
longtemps, depuis longtemps, πολλή ώρα
lumière, φως, το
lundi, Δευτέρα, η
lunettes, γυαλιά, τα

m.

main, χέρι, το
maintenant, τώρα
mais, αλλά, όμως
maison, σπίτι, το
maître d'école, δάσκαλος, ο
mal, pas mal (=assez nombreux), αρκετοί
maman, μαμά, η
manche, μανίκι, το
manger, τρώω, τρως, έφαγα
marcher, περπατάω, περπάτησα
mardi, Τρίτη, η
mari, άντρας, ο (génitif pluriel αντρών)
marqueur, μαρκαδόρος, ο
marron (*couleur*), καφέ
matin, πρωί, το
mauvais, κακός, κακή, κακό
membre, μέλος, το

même, le même, ο ίδιος, η ίδια, το ίδιο
mémoire, μνήμη, η
merci, ευχαριστώ
mercredi, Τετάρτη, η
mère, μητέρα, η
mettre, βάζω, έβαλα
midi, μεσημέρι, το
mien (= à moi) δικός μου, mienne δική μου, le mien, ο δικός μου, la mienne, η δική μου
ministre, υπουργός, ο/η, premier ministre, πρωθυπουργός, ο/η
minute, λεπτό, το
moi, εγώ
moins (*pour les heures*), παρά, du moins, au moins, τουλάχιστον
moment, à ce moment-là, τότε
mon, μου (*placé derrière le nom*)
monsieur, κύριος[-ios), ο
montrer, δείχνω, έδειξα
morceau, κομμάτι, το
mot, λέξη, η
mouchoir, μαντίλι, το
musicien, μουσικός, ο/η
musique, μουσική, η

n.

ne ... aucun, δεν ... κανένας ou δεν ... κανέναν selon la fonction (sujet ou complément) du pronom indéfini
ne ... aucune, δεν ... καμία
ne ... pas, δεν (*avec l'indicatif*), μην (*avec le subjonctif*)
ne ... plus, δεν ... πια
ne ... que, μόνο, δεν ... παρά
n'est-ce pas ? έτσι δεν είναι;
neuf, εννιά / εννέα
ni, ούτε
Noël, Χριστούγεννα, τα
noir, μαύρος, μαύρη, μαύρο
nom, όνομα, το
nombre, αριθμός, ο
nombreux, πολλοί, πολλές, πολλά, plus nombreux, περισσότεροι, περισσότερες, περισσότερα, moins nombreux, λιγότεροι, λιγότερες, λιγότερα
se nommer, ονομάζομαι
non, όχι
nous, εμείς
nouveau, à nouveau, ξανά
nulle part, πουθενά
numéro, αριθμός, ο

o.

œuvre, έργο, το
onze, ένδεκα, έντεκα
ou (bien), ή
où ? (*interrogatif direct ou indirect*), πού;
oublier, ξεχνώ, ξέχασα
oui, ναι, μάλιστα (mot à mot "tout à fait")
ouvert, ανοιχτός, ανοιχτή, ανοιχτό
ouvrage, έργο, το
ouvrir, ανοίγω, άνοιξα

p.

page, σελίδα, η
pantalon, παντελόνι, το
papier, χαρτί, το
parce que, γιατί
parents, (= le père et la mère), οι γονείς
parfaitement, μάλιστα
Paris, Παρίσι, το
parler, μιλάω, μίλησα
partie, μέρος, το

partir (de), φεύγω, έφυγα (από)
pas, ne ... pas, δεν + indicatif
pas du tout, καθόλου
pas ... non plus, ούτε
passé, περασμένος, περασμένη, περασμένο
se passer (= arriver), il se passe, γίνεται
pays, χώρα, η (génitif pluriel χωρών)
peintre, ζωγράφος, ο/η
peinture (= art du peintre), ζωγραφική, η
perdre, χάνω, έχασα
père, πατέρας, ο
personne, άνθρωπος, ο, άτομο, το
peu, un peu, λίγο
peur, avoir peur, φοβάμαι, φοβήθηκα
peut-être, ίσως
piano, πιάνο, το
pièce, δωμάτιο[-io], το
pied, πόδι, το
plafond, ταβάνι, το
poche, τσέπη, η
poème, ποίημα, το
poète, ποιητής [pii-], ο
poitrine, στήθος, το
policier, αστυνομικός, –ή, –ό
politique (homme ou femme), πολιτικός, ο /η
politique (= art de gouverner la cité), πολιτική, η
porte, πόρτα, η
pour que, για να + subjonctif.
pourquoi ? γιατί;
pouvoir, μπορώ, μπορείς, μπόρεσα
précédent(e), προηγούμενος, προηγούμενη, προηγούμενο
premier, πρώτος, πρώτη, πρώτο
premier ministre, Πρωθυπουργός, ο
prendre, παίρνω, πήρα, θα πάρω
près de, κοντά σε
présenter quelqu'un à quelqu'un d'autre (= le lui faire connaître), γνωρίζω, γνώρισα + accusatif pour la personne présentée et σε + acc. ou génitif du pronom personnel pour la personne à qui l'on présente.
principalement, κυρίως
prochain, la prochaine fois, την άλλη φορά
professeur, καθηγητής, ο
prononcer, προφέρω, πρόφερα
puisque, αφού

q.

quand (*conjonction*), όταν
quand ? πότε;
quart (d'heure), τέταρτο, το
quatre, τέσσερις, τέσσερις, τέσσερα
que (*conjonction introduisant une complétive à l'indicatif*), πως, (*conjonction introduisant une complétive au subjonctif*), να
que (*relatif complément*), που (*invariable*)
quel, quelle... ? ποιος, ποια, ποιο;
quelle sorte de ... ? τι;
quelque chose, κάτι
quelquefois, μερικές φορές
quelqu'un (= qui que ce soit), κανείς
quelqu'un (de précis et d'identifié), κάποιος
quelques-un(e)s, μερικοί, μερικές, μερικά

question, ερώτηση, η, *pluriel*
ερωτήσεις, poser des questions à quelqu'un, ρωτάω + accusatif.
qui (*relatif sujet*), που (*invariable*)
qui (*interrogatif*), ποιος, ποια, ποιο; à qui (= de qui) ? ποιανού;
quitter, φεύγω από + accusatif
quoi ? τι;

r.

se rappeler, θυμάμαι, θυμήθηκα
régulièrement, τακτικά
remercier, ευχαριστώ, -είς, ευχαρίστησα
rencontrer, συναντάω, συνάντησα
rendre (= restituer), δίνω πίσω
répondre, απαντάω, απάντησα
réponse, απάντηση, η, *pluriel* απαντήσεις
restaurant, εστιατόριο [-io], το
rester, μένω, έμεινα
réussite, επιτυχία, η
réveiller, se réveiller, ξυπνάω, ξύπνησα
rez-de-chausée, ισόγειο [io], το
rien, (mot à mot "quoi que ce soit"), τίποτα
roman, μυθιστόρημα, το
romancier, μυθιστοριογράφος [-rio-], ο/ η

s.

sac, τσάντα, η
salle, αίθουσα, η
samedi, Σάββατο, το
savoir, ξέρω, ήξερα
second, δεύτερος, δεύτερη, δεύτερο
secrétaire, γραμματέας, ο / η
secrétariat, γραμματεία, η
section, τμήμα, το
semaine, (ε)βδομάδα, η
sembler, φαίνεται, il me semble, μου φαίνεται
sens (= signification), νόημα, το
sept, εφτά
se servir de, χρησιμοποιώ [-pio], χρησιμοποίησα + *accusatif*
seulement, μόνο
sien, (= à lui, *objet possédé au masculin*), δικός του, δικός της, le sien (à lui), ο δικός του, le sien (à elle), ο δικός της
signature, υπογραφή, η
signifier, σημαίνει (*3e personne du singulier*)
six, έξι, à six heures, στις έξι.
sœur, αδελφή, η
soif, avoir soif, διψάω, δίψασα
soir, βράδυ, το
sortir (= faire sortir), βγάζω, έβγαλα
soulier, παπούτσι, το
se souvenir, θυμάμαι, θυμήθηκα
souvent, πολλές φορές
succès, επιτυχία, η
stylo, στυλό, το
sûr, bien sûr, βέβαια

t.

table, τραπέζι, το
tableau, πίνακας, ο
taille (= milieu du corps), μέση, η
talon, τακούνι, το
tandis que, ενώ
tard, αργά
télévision, τηλεόραση, η
temps, καιρός, ο, tout le temps, συνέχεια [-ia]
tenir, κρατάω, κράτησα
tête, κεφάλι, το

théâtre, θέατρο, το
tirer (= faire sortir), βγάζω, έβγαλα
tiroir, συρτάρι
toi, εσύ
ton, σου *après le nom*
tôt, νωρίς
toujours, πάντα
tous, toutes, όλοι, όλες, όλα
tout à fait, μάλιστα
tout à l'heure (= il y a peu), πριν από λίγο
tout entier, όλος, όλη, όλο
travail, δουλειά, η
travailler, εργάζομαι, εργάστηκα, travailler (intellectuellement, = étudier) διαβάζω, διάβασα.
trois, τρεις, τρεις, τρία (*génitif* τριών)
trois cents, τριακόσιοι, τριακόσιες, τριακόσια
tronc, κορμός, ο
trouver, βρίσκω, βρήκα,θα βρω, se trouver, βρίσκομαι, βρέθηκα

u.

un, une, ένας, μια/ μία, ένα
unité, ενότητα, η
Université, Πανεπιστήμιο [-io], το
utiliser, χρησιμοποιώ [-pio], χρησιμοποίησα

v.

vendredi, Παρασκευή, η
venir, έρχομαι, ήρθα, θα έρθω
verre (à boire), ποτήρι, το
veston, σακάκι, το
vert, πράσινος, πράσινη, πράσινο
vilain, άσχημος, άσχημη, άσχημο
ville, πόλη, η
vingt, είκοσι
violon, βιολί, το
vivre, ζω, εις (v. contracté en *-έω), έζησα
vocabulaire, λεξιλόγιο [io], το
voir, βλέπω, είδα, θα δω
voisin (= qui est à côté), διπλανός, διπλανή, διπλανό
voiture, αυτοκίνητο, το
votre, σας *après le nom*
vouloir, θέλω, je voulais, ήθελα, j'ai voulu, θέλησα
voyager, ταξιδεύω, ταξίδεψα
vous, εσείς

QUELQUES RENSEIGNEMENTS PRATIQUES

Pour compléter votre information et vous constituer une bibliothèque sommaire utile à votre apprentissage ultérieur, vous aurez besoin :

(1) d'une grammaire complète : André MIRAMBEL, *Grammaire du grec moderne*, Klincksieck.

(2) d'un dictionnaire grec-français : Hubert PERNOT, *Dictionnaire du grec moderne*, Garnier-Bordas.

(3) d'un dictionnaire français-grec : Théodore ROSGOVAS, *Nouveau dictionnaire français-grec*, Publications helléniques.

Vous trouverez des livres en grec et sur la Grèce à la Librairie "Desmos", 14 rue Vandamme, 75014 Paris.

Si vous habitez Paris, vous pouvez écouter des émissions en grec, le samedi en milieu de journée, sur la modulation de fréquence (Γεια σου, 99.5). Sinon, il vous faut un appareil qui capte les ondes courtes pour entendre toutes les heures les programmes étrangers de la radio grecque (Η φωνή της Ελλάδας, 7450, 9395, 9425, 11645, 15630 kHz).

TABLE DES MATIÈRES

Introduction..... 3-7
L'alphabet.....9-11

ΠΡΩΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

[1] Nominatif et accusatif des neutres en iota. Construction des démonstratifs.
Généralités sur les genres et la déclinaison.....13-17
[2] Nominatif et accusatif pluriel des neutres en iota. Numéraux au neutre jusqu'à quatre.....19-22
[3] Génitif singulier des neutres en iota. La négation de l'indicatif : δεν.....23–25
[4] Le possessif au singulier.....27-28
[5] Le complément de lieu. Conjugaison, les trois personnes du singulier.....29-31

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΑΘΗΜΑ

[6] Première déclinaison des noms. Présent du verbe "être".....33-36
[7] L'interrogatif aux trois genres du singulier. Le génitif singulier de la première déclinaison. La déclinaison des pronoms (premières notions).....37-40
[8] Les possessifs singuliers et pluriels. Récapitulation sur le démonstratif et l'adjectif possessif.....41-43
[9] Le présent actif des verbes non contractés à l'actif.....45-48
[10] Présent actif des verbes contractés en -άω. Pronoms personnels faibles à l'accusatif.....49-53

ΤΡΙΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

[11] Deuxième déclinaison des noms masculins. Les adjectifs de nationalité. Les pronoms-adjectifs de quantité. Les pronoms personnels forts. Traduction de "s'appeler".....55-58
[12] Déclinaison des neutres de la deuxième déclinaison en **-o.** Les adverbes de lieu. Accord des adjectifs.....59-63
[13] Le complément direct et indirect des noms et des pronoms personnels.....65-68
[14] Révision du présent actif des verbes contractés. Présent actif des verbes "réduits". Pronoms personnels compléments directs et indirects (*révision*).....69-74

ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

[15] Imparfait des verbes non contractés à la voix active.....75-79
[16] Imparfait actif des verbes contractés.....81-85
[17] Troisième déclinaison des neutres en -μα. .
Lexique. Expression de l'heure. Les principales couleurs.....87-92
[18] La troisième déclinaison des neutres en -ος.
Lexique. Rédaction d'une lettre. Les principales parties du corps.....93-98

ΠΕΜΠΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

[**19**] Présent médio-passif des verbes non contractés. Participes passés passifs.
Lexique. Les jours de la semaine.....99-104

[**20**] Présent des verbes contractés moyens "non diphtongués". Révision du présent des verbes non contractés médio-passifs.....105-109

[**21**] Imparfait du verbe εἰμαι. Comparatifs de supériorité. Aoriste actif des verbes contractés.....111-117

[**22**] Aoriste actif des verbes non contractés à consonne gutturale. Accord des adjectifs (révision). Construction de μου αρέσει.....119–124

[**23**] Aoriste actif des verbes non contractés à consonne labiale et des verbes "réguliers". Participe passé passif.....125-132

ΕΚΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

[**24**] Le subjonctif actif. L'aspect. Quatrième déclinaison des féminins en ση, ψη, ξη.....133–140

[**25**] Quatrième déclinaison des masculins en –έας. L'aspect (*suite*).
Lexique. Les arts. 141-147

[**26**] Présent médio-passif (*révision*). Le futur actif. Traduction du français "comme" et "trop".
Lexique : Le prêt et l'emprunt, la lecture.....149-156

Révision générale.....157-159

Corrigés des leçons et des thèmes.....161-209

Index grammatical.....211-213

Tableaux de morphologie.....215-225

Glossaire grec-français.....227-234

Glossaire français-grec.....235-243

Quelques renseignements pratiques.....244

Table des matières.....245-246

Imprimerie de la Manutention à Mayenne — février 1995 — N° 71-95